

D-47/93

WYDAWCA JAKOBOWSKI

DZIENNIK PRAW

Kre

134004

WYDAWCA JAKOBOWSKI

W DRODZIE PRACOWNIOWI ICH ICH SPRAWKOWO

1903

DZIENNIK PRAW

Nr 182.

TOM SZESZCZDZIESIĄTY PIERWSZY.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Pragnąc przynieść ulgę wszystkim prenumeratorom Dziennika Praw, w obniżeniu jego ceny, dla prowincyi przez zamienienie formatu druku i tekstu, a dla Warszawy przez uwolnienie od porto, w następstwie Postanowienia z d. 21 Października (2 Listopada) 1841 r., Nr. 20693, w części zniżającego cenę prenumeraty i kupna egzemplarzy, oraz decyzji b. Namiestnika Królestwa z d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1847 r., Nr. 18031, stanowiącej format druku z mocy NAJWYŻSZEGO JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI upoważnienia, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości postanowiła i stanowi:

ART. 1. Obok zmiany formatu na większy i druku na ściślejszy Dziennika Praw, cenę jednego egzemplarza każdego tomu poczynając od tomu 61 dla prenumeratorów w Warszawie, zniża do kopiejek trzydziestu.

ART. 2. Sprzedaż egzemplarzy Dzienników Praw poczynając od tomu 61 po za obrębem prenumeraty, ustanawia się na kopiejek trzydzieści za jeden egzemplarz z doliczeniem do każdego egzemplarza kopiejek 15 tytułem portoryi, jeżeli przesyłka dopełniać się będzie przez Poczte.

ART. 3. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyom Rządowym: Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Przychodów i Skarbu oraz Sprawiedliwości, w czem do której należy poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 21 Sierpnia (2 Września) 1862 roku.

Namiestnik JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,

WIELKI XIAŻE (podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
(podpisano) Leon Dembowski.

Sekretarz Stanu,
(podpisano) Enoch.

Za zgodność:
Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch.

Zgodno z oryginałem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu,
Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Października 1862 roku.

Выписка из Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божією Милостию

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

Желая придать болѣе единства Почтовому Управленію въ Царствѣ Польскомъ, равно принимая во вниманіе, что на основаніи Указа Нашего 27 Мая (8 Іюня) сего года, Намѣстникъ Нашъ въ Царствѣ есть Главный Начальникъ всѣхъ тамошнихъ властей; по представленію Его Императорскаго Высочества Намѣстника, Постановили Мы и Постановляемъ.

Ст. 1. Въмѣсто Почтоваго Округа Царства Польскаго, учреждается особое и независимое отъ Главнаго Почтоваго Начальства въ Имперіи, Управленіе Почтъ въ Царствѣ.

Ст. 2. Существующія нынѣ правила, относительно состава и образованія Почтоваго Управленія въ Царствѣ, настоящему Указу непротивныя, остаются въ своей силѣ. Объ измѣненіяхъ, какія окажутся нужными въ этихъ правилахъ, Намѣстникъ представить на Наше усмотрѣніе.

Ст. 3. Исполненіе сего Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Намѣстника Нашего и Совѣтъ Управленія Царства.

Данъ въ Красномъ селѣ, Іюля 31 (Августа 12) дня 1862 г.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

М Y A L E X A N D E R II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,

Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Chcąc nadać większą jedność Zarządowi Pocztowemu w Królestwie Polskiem, ze względu oraz że wedle Ukazu NASZEGO z d. 27 Maja (8 Czerwca) r. b., Namiestnik NASZ w Królestwie jest Głównym Zwierzchnikiem wszystkich Władz tamiecznych, na przedstawienie JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Namiestnika, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. W miejsce Okręgu Pocztowego Królestwa Polskiego, ustanawia się oddzielny i niezawisły od Głównej Zwierzchności Pocztowej Cesarstwa, Zarząd Poczty w Królestwie.

Art. 2. Dotychczasowe przepisy dotyczące składu i organizacji Zarządu Poczty w Królestwie, o ile nie są przeciwne Ukazowi niniejszemu, pozostają w swej mocy. Zmiany jakie w nich potrzebnymi się okazały, Namiestnik przedstawi do NASZEGO uznania.

Art. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw ma być umieszczony, Namiestnikowi NASZEMU i Radzie Administracyjnej Królestwa polecamy.

Dan w Krasnem Siele, d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1862 r.

Przez Cesarza i Króla
p. o. Ministra Sekretarza Stanu (podpisano) W. Platonów.

Zgodno z oryginałem:

p. o. Ministra Sekretarza Stanu (podpisano) W. Platonów.

Zgodno z wypisem:

Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spawiedliwości,

Członek Rady Stanu, Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,

Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Października 1862 roku.

Божію Милостию

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій,

и проч., и проч., и проч.

Желая придать болѣе единства Управленію Путей Сообщенія въ Царствѣ Польскомъ, равно, принимая во вниманіе, что на основаніи Указа, 27 Мая (8 Іюня) сего года, Намѣстникъ Нашъ въ Царствѣ есть Главный Начальникъ всѣхъ тамошнихъ властей, Мы, согласно представленію Его Императорскаго Высочества Намѣстника въ Царствѣ и Главноуправляющаго Пути Сообщенія и Публичными зданіями въ Имперіи, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Въмѣсто учрежденнаго Высочайшимъ Указомъ 5-го Декабря 1846 года, VII-го Округа Путей Сообщенія, учреждается особое и независимое отъ Главнаго Управленія по сей части въ Имперіи, Управленіе Путей Сообщенія въ Царствѣ Польскомъ.

Ст. 2. Существующія нынѣ правила, относительно состава и образованія Управленія Путей сообщенія въ Царствѣ, настоящему Указу непротивны, остаются въ своей силѣ.

Объ измѣненіяхъ, какія окажутся нужными въ этихъ правилахъ, Намѣстникъ представить на Наше усмотрѣніе.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,

Wielki Xiąże Finlandzki.

etc., etc., etc.

Chcąc nadać większą jedność Zarządowi Kommunikacyi w Królestwie Polskiem, ze względu oraz że wedle Ukazu z dnia 27 Maja (8 Czerwca) r. b., Namiestnik Nasz w Królestwie jest Głównym Zwierzchnikiem wszystkich Władz tamecznych, na przedstawienie Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Namiestnika w Królestwie i Główno Zarządzającego Kommunikacyami i Budowlami Publicznemi w Cesarstwie, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. W miejsce ustanowionego Ukazem Najwyższym z dnia 5 Grudnia 1846 r. Okręgu VII-go Kommunikacyi, ustanawia się oddzielny i niezawisły od Zarządu Głównego tej części w Cesarstwie, Zarząd Kommunikacyi w Królestwie Polskiem.

Art. 2. Dotychczasowe przepisy dotyczące składu i Organizacyi Zarządu Kommunikacyi w Królestwie, o ile nie są przeciwnie Ukazowi niniejszemu, pozostają w swej mocy.

Zmiany jakie w tych przepisach potrzebnymi się okażą, Namiestnik przedstawi do NASZEGO uznania.

Ст. 3. Исполненіе сего Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ Царства и установленнымъ порядкомъ опубликованъ въ Имперіи, возлагается на Намѣстника Нашего въ Царствѣ и Главноуправляющаго Путиами сообщенія и Публичными зданіями въ Имперіи.

Данъ въ Красномъ Селѣ, Августа 7 (19) дня 1862 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Art. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw ma być umieszczony i porządkiem przepisany ogłoszony w Cesarstwie, Namiestnikowi NASZEMU w Królestwie i Główno Zarządzającemu Komunikacyami w Cesarstwie polecamy.

Dan w Krasnem Siele, d. 7 (19) Sierpnia 1862 roku.

Przez Cesarza i Króla

p. o. Ministra Sekretarza Stanu,

(podpisano) W. Platonów.

Zgodno z Oryginałem:

p. o. Ministra Sekretarza Stanu,

(podpisano) W. Platonów.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący,
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu,

(podpisano) Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Października 1862 roku.

По Указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
Императора и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управления Царства.

Во исполнение Высочайшей Его Императорского Величества воли, Советъ Управления, по представлению Комиссии Финансовъ, постановилъ:

Ст. 1. Состоявшееся 23 Января (4 Февраля) 1851 года постановление, которымъ запрещенъ вывозъ изъ Царства Польскаго въ иностранныя Государства, сухимъ путемъ и водою, серебра въ слиткахъ и въ монетъ, отмѣняется, и впредь дозволяется вывозить изъ Царства Польскаго въ иностранныя Государства, сухопутно и водою, серебро въ слиткахъ и въ Россійской серебряной Банковой монетъ.

Ст. 2. Дозволеніе это не распространяется на серебряную размынную монету 72 пробы.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановления, долженствующаго быть внесеннымъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на всѣ Управленія Царства, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ 14 (26) Августа 1862 года.

Во Именіи Найяснейшего
ALEXANDRA II-го,

Cesarza i Samowładcy Wszelch Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu Woli JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI, Rada Administracyjna Królestwa na przedstawienie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu stanowi:

ART. 1. Postanowienie z d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1851 r. zabraniające wywozu z Królestwa za granicę tak lądem jak wodą, srebra w sztabach i w monecie, obowiązując przestaje i odtąd dozwolony jest wywóz z Królestwa za granicę tak lądem jak i wodą srebra w sztabach i w Rossyjskiej monecie srebrnej Bankowej.

ART. 2. Od dozwoleń w poprzedzającym artykule wymienionego wyłącza się moneta zdawkowa 72 próby.

ART. 3. Wykonanie niniejszego Postanowienia które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, wszystkim Władzom Królestwa w czem do której należy porucza.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 14 (26) Sierpnia 1862 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem (podpisano) КОНСТАНТИНЪ.

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) *Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.*

Dyrektor Główny Prezydujący Sekretarz Stanu,
w Kommissyi Rządowej Przychodów (podpisano) *Enoch.*

i Skarbu, Tajny Radca Zgodno z oryginałem;
(podpisano) *Łęski.* Sekretarz Stanu,
(podpisano) *Enoch.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu, *Leon Dembowski.*

Dyrektor Kancellaryi, Radca Stanu *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia 17 (29) Października 1862 roku.

Выписка изъ Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

Положеніемъ о производствѣ ссудъ изъ Кредитнаго Земскаго Общества закладными листами 2-й серіи третьяго выпуска, утвержденнымъ въ 10 (22) день Мая 1860 года, предоставили Мы тѣмъ изъ владѣльцевъ заложенныхъ въ сѣмъ Обществѣ имѣній, въ коихъ поселяне, по добровольнымъ договорамъ, будутъ безспорно очиншеваны, право получать ссуды въ увеличенномъ размѣрѣ.

Нынѣ, признавая справедливымъ, распространить это право и на тѣхъ владѣльцевъ имѣній, въ коихъ крестьянскія отношенія будутъ устроены на основаніи вновь послѣдовавшихъ Указовъ Нашихъ 4 (16) Мая 1861 года, и 24 Мая (5 Іюня) сего года, по представленію Совѣта Управленія, возбужденному предложеніями Главнаго Директора Финансовъ и Управленій Кредитнаго Земскаго Общества, и по выслушаніи мнѣнія Государственнаго Совѣта Царства, постановили Мы и постановляемъ:

Ст. 1. При производствѣ ссудъ закладными листами Кредитнаго Общества 2-й серіи III-го выпуска, предоставляется Управленіемъ сего Общества правила, заключающіяся въ 5-мъ и 6-мъ пунктахъ 2-й статьи Положенія 10 (22) Мая 1860 года, о ссудахъ по увеличенному до цифры 45-и или 50-и множителю подати ояры, примѣнять не только къ имѣніямъ, въ коихъ поселяне очиншеваны, соотвѣтственно основаніямъ постановленія Совѣта Управленія 16 (28) Декабря 1858 года,

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,

Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Ustawą o udzielaniu pożyczek Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Listach zastawnych Seryi 2-ej, Okresu III-go, w d. 10 (22) Maja 1860 roku przez Nas zatwierdzoną, zapewniliśmy właścicielom dóbr w Towarzystwie tem zastawionych w których włościanie na zasadzie umów dobrowolnych wieczyscie będą oczynszowani, prawo uzyskiwania podwyższonych pożyczek.

Obecnie uznawszy sprawiedliwem, aby to prawo rozciągnięte było i do tych właścicieli dóbr w których regulacya stosunków włościańskich nastąpi na zasadzie późniejszych Ukazów NASZYCH z d. 4 (16) Maja 1861 roku, i z d. 24 Maja (5 Czerwca) r. b. na przedstawienie Rady Administracyjnej, wnioskami Dyrektora Głównego Skarbu i Władz Towarzystwa Kredytowego spowodowane i po wysłuchaniu zdania Rady Stanu Królestwa, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Przy udzielaniu pożyczek w Listach Zastawnych Towarzystwa Kredytowego Seryi 2-ej, Okresu III-go, Władze tegoż Towarzystwa mocne będą przepisy Ustępów 5-go i 6-go Artykułu 2 Ustawy z d. 10 (22) Maja 1860 r. o pożyczkach z podwyższonego mnożnika podatku oiairy do 45 lub do 50 stosować nie tylko do dóbr w których włościanie są oczynszowani odpowiednio zasadom postanowienia Rady Administracyjnej z d. 16 (28) Grudnia 1858 r., ale i do dóbr w których

но и къ имѣніямъ, въ конхъ, на основаніи Указовъ Нашихъ 4 (16) Мая 1861 года, и 24 Мая (5 Іюня) сего года, равно правилъ, изданныхъ въ развитіе сихъ Указовъ, послѣдуетъ законный окупъ барщины, или безсрочное очиншеваніе поселянъ. Переходъ поселянъ съ барщины на законный окупъ долженъ быть доказанъ свидѣтельствомъ подлежащаго Уезднаго Начальника.

Ст. 2. Выдача ссудъ, въ 1-й статьѣ оговоренныхъ, на основаніи законнаго окупа барщины, должна производиться съ соблюденіемъ слѣдующихъ условій:

1. Владѣлецъ имѣнія откажется отъ пользованія служащимъ ему изъ 5-й статьи Указа 4 (16) Мая 1861 года правомъ, позволять поселянамъ, платящимъ законный окупъ, возвращаться къ барщинному положенію, а еслибы изъявилъ это согласіе и, въ слѣдствіе сего, поселяне возвратились къ барщинѣ, въ такомъ случаѣ принимаетъ обязанность возвратить немедленно Земскому Кредитному Обществу непогашенную часть той ссуды, какая ему дана, по уваженію замѣна барщины на законный окупъ. Въ этомъ смыслѣ предостереженіе должно быть, прежде выдачи ссуды, внесено на счетъ владѣльца и по его ходатайству въ III-е Отдѣленіе ипотечной вѣдомости, и только по заявленіи въ ипотекъ безсрочнаго очиншеванія поселянъ, можетъ быть исключено изъ оной.

2. Еслибы, дозволить поселянамъ возвратиться изъ законнаго окупа къ барщинному положенію, владѣлецъ не исполнилъ упомянутой въ предидущемъ пунктѣ обязанности, относительно возврата изъининой части ссуды закладными листами, то Управленіи Кредитнаго Общества будутъ имѣть право употребить въ отношеніи къ нему мѣры, предписанныя въ 3-й статьѣ Положенія 10 (22) Мая 1860 года, и въ изданныхъ въ развитіе онаго распоряженіяхъ, на случай несоблюденія владѣльцемъ имѣнія порядка, введеннаго въ дѣльномъ хозяйствѣ.

Ст. 3. Определенный 4-ю статьею Положенія 10 (22) Мая 1860 года, срокъ производства ссудъ 2-й серіи III-го выпуска, по 19 (31) Декабря 1866 года, для тѣхъ помѣщиковъ, которые представляютъ доказательства о добровольномъ очиншеваніи поселянъ, распространяется и на тѣ имѣнія, въ конхъ, на основаніи Указовъ 4 (16) Мая 1861 и 24 Мая

на zasadzie Ukazów Naszych z d. 4 (16) Maja 1861 r. i z dnia 24 Maja (5 Czerwca) r. b., oraz Urządzeń Ukazy te rozwijających, nastąpi okup prawny robocizny lub wieczyste oczynszowanie włościan. Przejście włościan na okup prawny udowodnione być ma świadectwem właściwego Naczelnika Powiatu.

Art. 2. Udzielanie pożyczek o jakich mowa w Art. 1, na zasadzie okupu prawnego robocizny, mieć będzie miejsce pod następującymi warunkami:

1. Właściciel dóbr zrzecze się możliwości służącej mu w Art. 5 Ukazu z d. 4 (16) Maja 1861 r. dozwolenia Włościanom okup prawny płacącym, powrotu do robocizny pańszczyznianej, a gdyby zezwolenie takie udzielił i włościanie na mocy tego, do odrabiania pańszczyzny powrócili, w takim razie podda się obowiązкови звороченія natychmiast Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu części niemorzzonej z tej pożyczki, jaka mu z tytułu zamiany robocizny na okup prawny, udzieloną została. Zastrzeżenie treści takowej odpowiadające, ma być przed wypłatą pożyczki wpisane kosztem i staraniem właściciela dóbr do Działu III-go Wykazu hipotecznego, a wykreślone być może dopiero po ujawnieniu w Hypotece oczynszowania wieczystego.

2. Gdyby w razie udzielenia włościanom pozwolenia na powrót z okupu prawnego do robocizny pańszczyznianej, właściciel nie dopełnił obowiązku w poprzednim Ustępie wskazanego, co do zwrotu przewyżki pożyczki w listach zastawnych otrzymanej, Władze Towarzystwa Kredytowego będą miały prawo użyć przeciw niemu środków wskazanych Art. 3 Ustawy z dnia 10 (22) Maja 1860 r. i wydanemi w jej rozwinięciu rozporządzeniami, na przypadek odstąpienia przez właściciela dóbr od zaprowadzonego porządku gospodarstwa leśnego.

Art. 3. Oznaczony Art. 4 Ustawy z dnia 10 (22) Maja 1860 roku, termin udzielania pożyczek Seryi 2-iej, Okresu III-go do dnia 19 (31) Grudnia 1866 r., dla zgłaszających się z dowodami dobrowolnego oczynszowania włościan, ściąga się i do tych dóbr, w których na zasadzie Ukazów z dnia 4 (16) Maja 1861 roku

(5. Июня) 1862 года, послѣдуетъ законный оккупъ барщины, или безсрочное очипшевание поселенъ.

Ст. 4. Исполненіе настоящаго Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Совѣтъ Управленія, на Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Комиссіи Финансовъ и Казначейства, а также на Управленія Кредитнаго Земскаго Общества.

Данъ въ Красномъ селѣ, Іюля 31 (Августа 12) 1862 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

i z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1862 roku, nastąpi okup prawny robocizny, lub wieczyste oczyszczowanie.

Art. 4. Wykonanie niniejszego Ukazu NASZEGO, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, Radzie Administracyjnej, Dyrektorowi Głównemu Prezydującemu w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, tudzież Władzom Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego polecamy.

Dan w Krasnem Siele, d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1862 r.

Przez Cesarza i Króla

p. o. Ministra Sekretarza Stanu,

(podpisano) W. Płatonów.

Zgodno z Oryginałem:

p. o. Ministra Sekretarza Stanu,

(podpisano) W. Płatonów.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący,
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości,

Członek Rady Stanu,

(podpisano) Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellarii,
Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Października 1862 roku.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийского Царя Польского,
и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства.

Вслѣдствіе письменнаго объявленія, представленнаго въ Варшавскій Городовой Магистратъ здѣшнимъ жителемъ Иваномъ Федоромъ Жарскимъ, Советъ Управленія, основываясь на постановленіи своемъ отъ 8 (20) Іюля 1837 года, по представленію Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ Дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Выдается симъ Ивану Федору Жарскому привилегія, на изобрѣтенную имъ жатвенную машину, сообразно описанію и чертежу, представленнымъ въ Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ Дѣлъ.

Ст. 2. Привилегія эта распространяется на все Царство Польское, и имѣть силу на десять лѣтъ, со дня настоящаго постановленія.

Ст. 3. Выдачею настоящей привилегіи Правительство не ручается, ни за доброту, ни же за первенство изобрѣтенія. Не можетъ она стѣснять въ чемъ либо, ни тѣхъ, кои до выдачи сей привилегіи употребляли ту же самую или другую жатвенную машину, ни же тѣхъ, кои по сему предмету сдѣлають какія либо усовершенствованія.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutku protokółarnej deklaracyi w Magistracie miasta Stołeczne go Warszawy złożonej, przez mieszkańca z Dąbrowy Górniczej Jana Teodora Żarskiego, Rada Administracyjna Królestwa zapatrzwszy się na postanowienie swoje z dnia 8 (20) Lipca 1837 roku, na przełożenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Udziela się niniejszym P. Janowi Teodorowi Żarskiemu list przyznania wynalazku na żniwiarkę jego pomysłu, a to według opisu i rysunku w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych złożonego.

Art. 2. List ten rozciąga się na całe Królestwo Polskie i służyć będzie wynalazcy na lat 10, od daty niniejszego postanowienia.

Art. 3. List obecny nie ręczy ani za nowość, ani za dobroć, ani za pierwszeństwo wynalazku, nie może on również przeszkadzać tym, którzyby już poprzednio tego samego lub innego sposobu budowy rzeczzonej żniwiarki używali, ani też tym, którzyby w wynalazku powyższym jakiegokolwiek ulepszenia zrobili.

Ст. 4. Изобрѣтеніе это должно быть введено въ Царствѣ Польскомъ въ практическое дѣйствіе въ теченіе одного года, со дня настоящаго постановленія, что и должно быть удостоверено свидѣтельствомъ подлежащаго Начальства; въ противномъ случаѣ, привилегія теряетъ свою силу.

Ст. 5. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммиссію Внутреннихъ Дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія, дня 1 (13) Мая 1862 года.

Art. 4. Wynalazek ma być wprowadzony w praktyczne użycie w ciągu roku jednego, od daty niniejszego postanowienia, co świadectwem właściwej Władzy udowodnionem być winno, w przeciwnym razie list ten w obowiązującej mocy upada.

Art. 5. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczonem być ma, Rada Administracyjna Królestwa Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 1 (13) Maja 1862 roku.

p. o. Namiestnika, Jeneral-Adjutant,
(podpisano) *Lüders.*

Dyrektor Główny Prezydujący p. o. Sekretarza Stanu,
w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Tajny Radca, Senator
(podpisano) *Kretkowski.*
(podpisano) *Kruzensztern.* p. o. Sekretarza Stanu,
(podpisano) *Kretkowski.*

Dyrektor Główny Prezydujący,
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Członek Rady Stanu,
Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia 17 (29) Października 1862 roku.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Вслѣдствіе письменнаго объявленія, поданнаго въ Варшавскій Магистратъ Александромъ-Августомъ Періе, именемъ своимъ и компаніста его, Антона-Лудовика Поссо, Совѣтъ Управленія, основываясь на постановленіи своемъ 8(20) Іюля 1837 года, согласно представленію Правительственной Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Выдается симъ Александру-Августу Періе и компаністу его Антону-Лудовику Поссо, привилегія на введеніе въ Царствѣ Польскомъ, изобрѣтеннаго ими усовершенствованія въ выдѣлкѣ свекловичнаго сахара, сообразно описанію и чертежу, представленнымъ въ Правительственную Комиссію Внутреннихъ Дѣлъ, на каковое изобрѣтеніе они получили во Франціи, 26 Февраля 1859 года, 15-и лѣтнюю привилегію.

Ст. 2. Привилегія эта распространяется на все Царство Польское, и имѣетъ обязательную силу въ продолженіи 10 лѣтъ со дня настоящаго постановленія.

Ст. 3. Выдачею сей привилегіи, Правительство не ручается ни за доброту, ни за первенство изобрѣтенія. Она не можетъ также быть препятствіемъ ни тѣмъ лицамъ, кои до выдачи оной, употребляли такой или другой способъ для выдѣлки свекловичнаго сахара, ни тѣмъ, кои сдѣлають въ этомъ изобрѣтеніи какія либо улучшенія.

В Имении Найяснѣйшего

ALEXANDRA II-го,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutku protokólarnej deklaracyi złożonej w Magistracie miasta Warszawy przez Alexandra Augusta Perier, w imieniu własnem i swego wspólnika, Antoniego Ludwika Possoz, Rada Administracyjna, zapatrzawszy się na postanowienie swoje z dnia 8 (20) Lipca 1837 r., na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Udziela się niniejszem Alexandrowi Augustowi Perier i wspólnikowi jego, Antoniemu Ludwikowi Possoz, list przyznania na wprowadzenie do Królestwa Polskiego, wynalezionego przez nich udoskonalenia zaprowadzonego w fabrykacyi cukru z buraków, na które otrzymali we Francyi patent wydany im pod d. 26 Lutego 1859 r. na lat 15, a to według opisu i rysunku w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych złożonych.

Art. 2. List ten rozciąga się na całe Królestwo Polskie i trwać ma lat dziesięć od daty niniejszego postanowienia.

Art. 3. List obecny nie ręczy ani za nowość, ani za dobroć, ani za pierwszeństwo wynalazku. Nie może również przeszkadzać tym, którzyby takiego samego, lub innego sposobu fabrykacyi cukru z buraków używali, ani też tym, którzyby w wynalazku powyższym jakiegokolwiek ulepszenia poczynili.

Ст. 4. Изобрѣтеніе это, должно быть введено въ практическое дѣйствіе въ теченіи одного года со дня выдачи привилегіи, что и должно быть удостовѣрено свидѣтельствомъ подлежащаго начальства; въ противномъ случаѣ, привилегія теряетъ свою силу.

Ст. 5. Приведеніе въ исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммиссію Внутреннихъ Дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія
дня 6 (18) Іюля 1862 года.

Art. 4. Wynalazek ma być wprowadzony w praktyczne użycie w ciągu roku jednego od daty niniejszego postanowienia, co świadectwem Władzy właściwej udowodnionem być powinno, w przeciwnym razie list ten w swej mocy obowiązującej upada.

Art. 5. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Rada Administracyjna Królestwa Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 6 (18) Lipca 1862 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik Jego CESARSKO - KRÓLEWSKIEJ MOŚCI,
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) **KONSTANTY.**

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) *Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.*

p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych (podpisano) <i>Łuszczewski.</i>	Zgodno z oryginałem: p. o. Sekretarza Stanu, (podp.) <i>Kretkowski.</i>
---	---

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący,
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu,
Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia 17 (29) Października 1862 roku.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W rozwinieciu Art. 19 NAJWYŻSZEGO o oczynszowaniu z urzędu Ukazu z d. 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r., na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości uczynione, po porozumieniu się z Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych postanowiła i stanowi:

Art. 1. Kommissye i Delegacye Czyszowe i Powiatowe przy zamianie na pieniądze dochodu z osad w garncach żyta wyrachowanego, stosować się będą do foraliów jednego z najbliższych miast targowych następujących:

w Powiecie Warszawskim:	Warszawy.
"	Góry.
"	Grójca.
"	Mszczonowa.
"	Warki.
w Powiecie Stanisławowskim:	Kałużyna.
"	Radzymina.
w Powiecie Rawskim:	Rawy.
"	Brzezina.
"	Skierniewic.
"	Tomaszowa.
w Powiecie Łęczyckim:	Łęczycy.
"	Łodzi.
"	Zgierza.
"	Dąbiów.

w Powiecie Łowickim:	Łowicza.
"	Sochaczewa.
w Powiecie Gostyńskim:	Kutna.
"	Gombina.
"	Gostymina.
w Powiecie Włocławskim:	Włocławka.
"	Jzbicy.
"	Kowala.
"	Kalisza.
w Powiecie Kaliskim:	Turka.
"	Warty.
"	Uniejowa.
"	Konina.
w Powiecie Konińskim:	Koła.
"	Pyzdr.
"	Słupcy.
"	Sieradza.
w Powiecie Sieradzkim:	Zduńskiej Woli.
"	Widawy.
"	Złoczewa.
"	Piotrkowa.
"	Radomska.
"	Wielunia.
w Powiecie Wieluńskim:	Częstochowy.
"	Działoszyna.
"	Wieruszowa.
"	Radomia.
w Powiecie Radomskim:	Białobrzegów.
"	Zwolenia.
"	Kielc.
w Powiecie Kieleckim:	Jędrzejowa.
"	Małogoszcza.
"	Sandomierza.
w Powiecie Sandomierskim:	Staszowa.
"	Zawichosta.
"	Opatowa.
w Powiecie Opatowskim:	Jiży.
"	Ostrowca.
"	Wąchocka.

w Powiecie Opoczyńskim:	Radoszyc.
"	Końskich.
"	Przedborza.
"	Szydłowca.
"	Opoczna.
w Powiecie Miechowskim:	Miechowa.
"	Działoszyc.
"	Słomników.
w Powiecie Olkuskim:	Olkusza.
"	Pilicy.
"	Siewierza.
"	Szczekocin.
"	Żarek.
"	Wolbroma.
w Powiecie Stopnickim:	Stopnicy.
"	Chmielnika.
"	Nowego miasta Korczyna.
"	Pieczowa.
"	Wislicy.
w Powiecie Lubelskim:	Lublina.
"	Kazimierza.
"	Lubartowa.
"	Bychawy.
"	Łączna.
w Powiecie Krasnystawskim:	Krasnystawa.
"	Chelma.
"	Turobina.
w Powiecie Zamojskim:	Biłgoraja.
"	Janowa.
"	Kraśnika.
"	Szczebrzeszyna.
"	Tarnogroda.
"	Tomaszowa.
w Powiecie Hrubieszowskim:	Hrubieszowa.
"	Dubienki.
"	Tyszowców.
"	Uchani.
"	Grabowca.

w Powiecie Siedleckim:	Siedlec.
"	Sokołowa.
"	Węgrowa.
"	Sterdyni.
w Powiecie Łukowskim:	Łukowa.
"	Garwolina.
"	Żelechowa.
"	Łaskarzewa.
"	Parysowa.
"	Stoczka.
w Powiecie Białskim:	Biały.
"	Łozic.
"	Terespola.
"	Konstantynowa.
w Powiecie Radzyńskim:	Międzyrzecz.
"	Radzynia.
"	Włodowa.
"	Ostrowa.
w Powiecie Płockim:	Płocka.
"	Płońska.
"	Wyszogroda.
"	Zakroczymia.
w Powiecie Pułtuskim:	Pułtуска.
"	Makowa.
"	Nasielska.
"	Wyszkowa.
w Powiecie Lipnowskim:	Lipna.
"	Dobrzynia nad Drwęcą.
"	Dobrzynia nad Wisłą.
"	Rypina.
w Powiecie Mławskim:	Mławy.
"	Raciąża.
"	Sierpeca.
"	Szreńska.
w Powiecie Przasnyskim:	Przasnysza.
"	Chorzelska.
"	Ciechanowa.
w Powiecie Ostrołęckim:	Ostrołęki.
"	Czyżewa.

w Powiecie Ostrołęckim:	Ostrowia.
w Powiecie Augustowskim:	Suwałk.
" "	Augustowa.
" "	Grajewa.
" "	Rajgróda.
" "	Szczuczyna.
w Powiecie Łomżyńskim:	Łomży.
" "	Kolna.
" "	Stawisk.
" "	Tykocina.
" "	Zambrowa.
" "	Ciechanowca.
w Powiecie Sejneńskim:	Sejn.
" "	Łódziej.
" "	Serej.
w Powiecie Kalwaryjskim:	Kalwaryi.
" "	Wierzbołowa.
" "	Wylkowyszek.
" "	Wisztynia.
w Powiecie Maryampolskim:	Maryampola.
" "	Pilwiszek.
" "	Pren.
" "	Szaków.
" "	Władysławowa.

Art. 2. W razie jeżeli miejscowość co do której czynszowanie z urzędu zażądaniem będzie, okaże się bliżej położoną miasta targowego w Powiecie sąsiednim, a w dalszej odległości od miasta targowego właściwego Powiatu, Kommissye i Delegacye czynszowe za podstawę do wyrachowania czynszu, obowiązane są używać foralii miasta targowego najbliższego, bez względu do jakiego Powiatu miasto to należy.

Art. 3. Foralija obejmujące roczne przecięciowe ceny żyta za lat 20 ubiegłych, po włącznie 1861 r. co do każdego z miast Art. 1-m wskazanych, Rządy Gubernijalne na zasadzie akt sporządzają i takowe za pośrednictwem Naczelników Powiatowych właściwym Delegacyom Czynnyszowym zakommunikują.

Art. 4. Na przyszłość z upływem każdego roku na zasadzie foralijów z miast targowych, w dotychczasowym porządku zbieranych, Rządy Gubernijalne w ciągu miesiąca Stycznia ułożą

wykazy obejmujące cenę roczną przecięciową żyta dla każdego z miast w art. 1 wymienionych, i takowe po należytem ich poświadczeniu za pośrednictwem Naczelników Powiatowych, przesyła do użytku Delegacyom Czynnyszowym.

Art. 5. Foralia na mocy art 3 i 4 niniejszego postanowienia układane, i Delegacyom Czynnyszowym komunikowane, obejmować będą ceny żyta na ruble srebrne i kopiejki obliczone, a do korca nowej miary polskiej, obejmującego garnca 32 zastosowane.

Art. 6. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1862 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Dyrektor Główny Prezydujący Sekretarz Stanu,
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, (podpisano) Enoch.
Członek Rady Stanu, Zgodno z oryginałem:
(podpisano) Leon Dembowski. Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu,
Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Listopada 1862 roku.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W rozwinięciu artykułów 13, 89 i 107 Prawa o czynszowaniu z urzędu NAJWYŻEJ pod d. 24 Maja (5 Czerwca) 1862 roku zatwierdzonego i na mocy artykułu 2 i 3 NAJWYŻSZEGO z tejże daty Ukazu,

Zważywszy:

że celem ułatwienia przemiany stosunków rolniczych w Królestwie, potrzeba bliżej i stanowczo oznaczyć: w jaki sposób i przez kogo reprezentowani być mają nieletni posiadacze osad pod Ukaz NAJWYŻSZY z dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1846 r. podchodzących, tak przy układach dobrowolnych z tego powodu zawieranych, jako też przy działaniu z urzędu Kommissyi i Delegacyi Czynszowych; zapatrzwszy się na obowiązujące co do opiek przepis, zawarte w Tytule X Kodexu Cywilnego Polskiego, oraz w Księdze III-ej, Rozdziale II-im, Ustawy o Sądach Gminnych, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, postanowiła i stanowi:

Art. 1. W każdym razie gdy między właścicielem dóbr a osadnikami o ustanowienie czynszów wieczystych lub długoletnich, o separację i zamianę gruntów, o rozdział wspólności, lub zniesienie służebności i dogodności, zajdą umowy dobrowolne, lub gdy wywołane zostanie przez którą bądź ze stron działanie władz z urzędu, nieletni posiadacze osad pod Ukaz NAJWYŻSZY z r. 1846 podpadających, reprezentowani być mają:

a) gdy ojciec lub matka nieletnich żyją, samem prawem przez pozostałego przy życiu małżonka;

b) w razie śmierci obojga rodziców, również samem prawem przez opiekuna nadanego przez ojca lub matkę, a w braku tego, przez dziada nieletnich z ojca lub matki;

c) w braku osób powyżej samem prawem do opieki powołanych, i gdyby takowa dla nieletnich jeszcze ustanowioną nie była, Wójt Gminy z urzędu zwoła radę familijną, złożoną z czterech najbliższych krewnych tychże nieletnich, w tej samej wsi,

lub w sąsiedztwie zamieszkałych, a gdyby takich nie było, z czterech zamożniejszych i z uczciwości znanych mieszkańców Gminy, którzy Opiekuna wybiorą.

Art. 2. Opiekun, czy to z samego prawa reprezentujący nieletnich, czy przez radę familijną wybrany, mocen jest ważnie w imieniu tychże nieletnich zawierać wszelkie układy, dotyczące przemiany stosunków rolniczych; w razie sporów o własność budynków, o wartość załóg i zasiewu, zapisywać się na Sąd polubowny, i brać wszelki udział przy czynnościach z urzędu Kommissyi i Delegacyi Czynszowych, a to bez potrzeby uzyskiwania upoważnienia rady familijnej i bez odnoszenia się o potwierdzenie do Trybunału Cywilnego.

Art. 3. Jeżeli nieletni przed ukończeniem lat 21, zawarł związki małżeńskie, przez to samo nabywa prawo działać i układać się przy przemianie stosunków rolniczych, jak pełnoletni.

Art. 4. Małoletni bezżenni, po ukończeniu lat 18, gdy się okażą zdolnymi do zarządu osadą, mogą być przez radę familijną usamowolnieni, a na zasadzie tego działać i układać się przy przemianie stosunków rolnych, bez dalszego nadzoru ze strony tejże Rady.

Art. 5. Uchwały rady familijnej w przedmiotach powyższych w urzędzie Wójtów Gmin sporządzane, wolne są od opłat stemplowych.

Art. 6. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyom Rządowym: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, w czem do której należy poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 28 Sierpnia (9 Września) 1862 roku.

WIELKI XIĄŻE Namiestnik, (podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) Alexander Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Sekretarz Stanu,
Rządowej Sprawiedliwości, Członek Rady Stanu, (podpisano) Enoch.

(podpisano) Leon Dembowski.

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Członek Rady Stanu, Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi, Radca Stanu J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Listopada 1862 roku.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Признавъ необходимымъ и безотлагательнымъ занять въ Влоцлавкѣ подъ станцію, строящейся нынѣ Варшавско-Бромбергской желѣзной дороги, участокъ земли, состоящей во владѣніи Іосифа Весоловскаго, заключающей въ себѣ пространства, какъ показано въ планѣ составленномъ Инженеромъ, заведывающимъ постройкою сей дороги 379,6 □ сажень, или 92,6 □ прентовъ, на основаніи ст. 8 договора объ уступкѣ желѣзной дороги частной компаніи и согласно постановленію Совѣта Управленія отъ 6 (18) Іюня 1852 года, объ отчужденіи недвижимой собственности на общественную надобность, Совѣтъ Управленія, по представленію Главнаго Директора Правительственной Комиссіи Финансовъ, постановляетъ:

Ст. 1. Состоящій Варшавской Губерніи, Влоцлавскаго Уѣзда въ г. Влоцлавкѣ участокъ земли принадлежащій Іосифу Весоловскому, пространствомъ въ 379,6 □ сажень, или 92,6 □ прентовъ, обратить подъ станцію строящейся нынѣ Варшавско-Бромбергской желѣзной дороги.

W Imieniu Najjasniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Uznawszy konieczną i nagłą potrzebę zajęcia pod stacyę w mieście Włocławku budującej się obecnie drogi żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej, części gruntu w rzeczonym mieście, własnością, prywatną Józefata Wesołowskiego będącej, obejmującej powierzchni sażeni kwadratowych 379,6 czyli prętów □ 92,6 planem szczegółowym przez Inżyniera kierującego budową rzezonej drogi sporządzonym wykazanej, na zasadzie artykułu 8 umowy nadawczej względem dróg żelaznych w Królestwie i w myśl postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z d. 6 (18) Czerwca 1852 roku, o wywłaszczeniach na użytek publiczny, na przedstawienie Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, stanowi:

Art. 1. Część gruntu prywatnego w terytorjum miasta Włocławka, w Powiecie Włocławskim, Gubernii Warszawskiej położona, a własnością Józefata Wesołowskiego będąca, ma być zajęta na użytek pod stacyę budującej się obecnie drogi żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej, w ilości sażeni kwadratowych 379,6 czyli prętów kwadratowych 92,6.

Ст. 2. Обращение этого участка на общественную надобность, а равно определение вознаграждения владельцу онаго, имѣетъ быть произведено Обществомъ Варшавско-Бромбергской желѣзной дороги, на основаніи положенія 6 (18) Іюня 1852 года, объ отчужденіи частной собственности.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главнаго Директора Правительственной Коммисіи Финансовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, на засѣданіи Совѣта Управленія днѣ 21 Августа (2 Сентября) 1862 года.

Art. 2. Занятіе то на узытек publiczny, oraz ustanowienie wysokości wynagrodzenia dla właściciela, przywiedzione być ma do skutku przez Towarzystwo drogi żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej, podług prawa o wywłaszczeniach z dnia 6 (18) Czerwca 1852 roku.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Dyrektorowi Głównemu Prezydującemu w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 21 Sierpnia (2 Września) 1862 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiej Mości
w Królestwie Polskiem,

(podpisano) КОНСТАНТИНЪ.

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Przychodów
i Skarbu, Tajny Radca
(podpisano) Łęski.

Sekretarz Stanu,
(podpisano) Enoch.
Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu,
(podpisano) Enoch.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spawiedliwości,
Członek Rady Stanu, Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,

Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Listopada 1862 roku.

Выписка изъ Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

Принимая въ соображеніе, что съ упраздненіемъ входившаго въ составъ Государственнаго Совѣта Имперіи Департамента Дѣлъ Царства Польскаго, установленный 23-ею статьею Высочайше утвержденного, въ 23 день Сентября (5 Октября) 1840 года, Положенія о почетныхъ достоинствахъ въ Царствѣ, порядокъ окончательнаго разсмотрѣнія и представленія на утвержденіе Наше правъ на сія достоинства требуетъ нынѣ измѣненія, и признавая соответственнымъ согласовать этотъ порядокъ съ существующимъ въ Царствѣ въ настоящее время положеніемъ дѣлъ, по представленію Его Императорскаго Высочества, Намѣстника Нашего въ Царствѣ, постановили Мы и постановляемъ:

Ст. 1. Опредѣленія Отдѣленія спорныхъ дѣлъ Государственнаго Совѣта Царства Польскаго, признающія право на почетное достоинство, сообразно 18-й статьѣ утвержденного Нами 24 Мая (5 Іюня) 1861 года, Учрежденія сего Совѣта, разсмотрѣнныя и уваженныя въ Судномъ Приствіи его, должны быть вносимы въ Общее Собраніе того же Совѣта и съ мнѣніемъ оного будутъ представляемы на Наше усмотрѣніе.

Ст. 2. Правило, заключающееся въ вышеприведенной 23-й статьѣ Положенія 1840 года, о почетныхъ достоинствахъ

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,
Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Zważywszy że po zniesieniu w NASZEJ Radzie Państwa, Departamentu do Spraw Królestwa Polskiego, przepisany artykułem 23 Ustawy o Tytułach Honorowych w Królestwie, w dniu 23 Września (5 Października) 1840 r. Najwyżej zatwierdzony, porządek ostatecznego rozpoznawania i przedstawiania na NASZE zatwierdzenie praw do tych tytułów, wymaga obecnie pewnej zmiany, uznawszy oraz stosownym porządek ten istniejącemu teraz w Królestwie stanowi rzeczy uczynić odpowiednim, na przedstawienie Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Namiestnika NASZEGO w Królestwie, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Decyzye Wydziału Spornego Rady Stanu Królestwa Polskiego przyznając prawo używania tytułów honorowych, w składzie sądzącym tejże Rady, na zasadzie Artykułu 18 Organizacji Rady Stanu w dniu 24 Maja (5 Czerwca) 1861 roku przez NAS zatwierdzonej, rozpoznane i przyjęte, wnoszone być mają na Ogólne Zebranie Rady Stanu Królestwa i z jego opinią do NASZEGO uznania przedstawiane.

Art. 2. Przepis powołanego wyżej artykułu 23 Ustawy z r. 1840 o Tytułach Honorowych w Królestwie Polskiem,

въ Царствѣ Польскомъ, сообразно коему постановленія прежняго Государственнаго Совѣта Царства и замѣнившаго въ послѣдствіи оный Общаго Собранія Варшавскихъ Департаментовъ Правительствующаго Сената о признаніи почетнаго достоинства должны были восходить на Наше утверждение чрезъ Государственный Совѣтъ Имперіи, симъ отмѣняется.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Намѣстника Нашего и на Государственный Совѣтъ Царства.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Августа 28 (Сентября 9) дня, 1862 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

według którego, postanowienia dawnej Rady Stanu Królestwa, zamienionej później na Ogólne Zebranie Departamentów Warszawskich Rządzącego Senatu, o przyznaniu tytułów honorowych musiały być na NASZE zatwierdzenie przez NASZĄ Radę Państwa wnoszone, niniejszym uchyla się.

Art. 3. Wykonanie tego Ukazu, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, Namiestnikowi NASZEMU i Radzie Stanu Królestwa polecamy.

Dan w Carskiem Siele, d. 28 Sierpnia (9 Września) 1862 r.

Przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) J. Tymowski.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący,

w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Członek Rady Stanu,

(podpisano) Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,

Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Listopada 1862 roku.

Выписка из Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

Указомъ 19 Февраля (2 Марта) 1860 года, Мы повелѣли прекратить отысканіе, въ пользу Казны Царства Польскаго, тѣхъ изъ движимыхъ и недвижимыхъ имуществъ выходцевъ по мятежу 1831 года, которые до 8 (20) Сентября 1859 года въ Казну не поступили, или о коихъ производство иска судебнымъ порядкомъ не было начато.

Нынѣ, желая положить конецъ всѣмъ производящимся дѣламъ о конфискаціи имущества лицъ, присужденныхъ къ оной приговорами Военныхъ Судовъ или постановленіями Совѣта Управленія, за политическія преступленія, совершенныя и послѣ 1831 года, если имущество это не только до выше означеннаго дня, 8 (20) Сентября 1859 года, но и до настоящаго числа въ Казну не обращено, и симъ явить милость подданнымъ Нашимъ въ Царствѣ, подвергающимся по сему поводу тяжбамъ съ Казною:

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,

Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Ukazem z d. 19 Lutego (2 Marca) 1860 r., rozkazaliśmy zaniechać dochodzenia na rzecz Skarbu Królestwa Polskiego, majątków ruchomych i nieruchomości wychodźców z roku 1831 o ile te po datę 8 (20) Września 1859 r. zajęte nie zostały, lub o ile w ich poszukiwaniu akeya Sądowa nie została rozwinięta.

Obecnie chcąc stanowczo ukończyć pertraktacyę wszelkich spraw konfiskacyjnych co do majątków osób, skazanych wyrokami Sądów Wojennych lub postanowieniami Rady Administracyjnej za przestępstwa polityczne i po 1831 roku popełnione, jeżeli ich majątki nie tylko do wyżej wzmiankowanej daty, 8 (20) Września 1859 r., lecz i do dnia dzisiejszego przez Skarb zajęte nie zostały, i pragnąc zapewnić w ten sposób dobrodziejstwo poddanym NASZYM w Królestwie, z tego tytułu na prowadzenie sporów ze Skarbem narażonym:

по выслушаніи мнѣнія Государственнаго Совѣта Царства, и по представленію Совѣта Управленія, постановили Мы и постановляемъ:

Ст. 1. Дѣйствіе упомянутого Указа Нашего, 19 Февраля (2 Марта) 1860 года, во всей силѣ и сообразно установленнымъ въ ономъ основаніямъ, распространить съ настоящаго числа на имѣнія и капиталы, всѣхъ тѣхъ лицъ, которыя подверглись послѣдствіямъ постановленій о конфискаціи собственности ихъ, или же могли бы доселѣ подлежать таковой конфискаціи.

Ст. 2. Казна Царства должна отнынѣ прекратить дальнѣйшія дѣйствія, относительно мелкихъ, недвижимыхъ имуществъ, сельскихъ и городскихъ, коихъ она, по праву конфискаціи, содѣлалась совладѣлицею и, вмѣстѣ съ неполученнымъ доселѣ доходомъ, уступить оныя лицамъ, которыя на право владѣнія сими имуществами представить достаточныя доказательства.

Ст. 3. Если бы кто либо изъ лицъ, присужденныхъ къ конфискаціи имущества, удостоился получить прощеніе, возвратился въ Царство, а имущество его во всей цѣлости, или въ какой либо части было уже продано, но нѣкоторые изъ распределенныхъ на сроки оцѣночныхъ платежей въ Казну, еще не поступили, въ такихъ случаяхъ Казна Царства, по явкѣ прощенного лица, будетъ имѣть право предоставить въ пользу его эту остальную часть слѣдовавшихъ ей платежей. Милость эта можетъ быть распространена и на наследниковъ такого лица, которое, по присужденіи къ конфискаціи имущества, уже умерло естественною смертію, и за симъ само сею милостию воспользоваться не можетъ.

Ст. 4. Прекратить также дальнѣйшія дѣйствія Казны Царства, относительно всякихъ капиталовъ, фондушей и разныхъ правъ, которыя, хотя были отыскиваемы Казною по праву конфискаціи, но еще въ собственность ея и пользованіе доселѣ не обращены и о коихъ не окончены еще споры, классификаціи и раздѣлы, въ такой, однако, только мѣрѣ, въ какой принадлежности сего рода не поступили въ казенныя

по выслушаніи зданія Rady Stanu Królestwa i na przedstawienie Rady Administracyjnej, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Przepisy wspomnionego Ukazu Naszego z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1860 r., mają być podług zasad, w tym Ukazie wskazanych, w zupełności rozciągnięte od dnia dzisiejszego do majątków i funduszów wszystkich tych osób, które uległy skutkom postanowień o konfiskacie ich własności, lub też rygorowi konfiskaty dotąd ulegać by mogły.

Art. 2. Skarb Królestwa odtąd zaniechać ma dalszych działań co do drobnych realności wiejskich i miejskich, których z tytułu konfiskaty stał się współwłaścicielem i odstąpić je, z dochodem dotąd niepobrany, osobom, które do przyjęcia tych realności dostatecznie się wylegitymują.

Art. 3. Gdyby który ze skazanych na konfiskatę majątku, po uzyskaniu przebaczenia, wrócił do kraju, a majątek jego lub część majątku sprzedaną już została, lecz w taki sposób, że jeszcze niektóre raty szacunku rozłożonego do spłaty pozostają, w takich przypadkach Skarb Królestwa, za zgłoszeniem się ułaskawionego, mocen będzie przekazać na jego rzecz resztę rat pozostałych. To dobrodziejstwo może być rozciągniętem i do spadkobierców takiej osoby, która skazana na konfiskatę majątku, już zmarła śmiercią naturalną, a przeto sama z tej łaski korzystać nie jest w możności.

Art. 4. Mają być zaniechane dalsze działania Skarbu Królestwa, co do wszelkich kapitałów, funduszów i różnych praw, w dochodzeniu Skarbu Królestwa pod konfiskatą będących, których Skarb Królestwa dotychczas niewywindykował, gdzie jeszcze są spory, klasyfikacye i działy nieukończone, o ile należności z tych tytułów pochodzące, niewpłynęły sposobem bezwarunkowej własności Skarbu Królestwa do kass Skarbowych,

казначейства въ видѣ безусловной собственности Казны Царства, всѣ же эти фондуши, еще нереализованные, предоставить тѣмъ, кому по закону будутъ слѣдовать.

Ст. 5. Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Совѣтъ Управленія Царства.

Данъ въ Новгородѣ, Сентября 8 (20) дня 1862 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

z pozostawieniem tych funduszów, jeszcze nie zrealizowanych, komu z prawa przypadać będzie.

Art. 5. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, Radzie Administracyjnej Królestwa poruczamy.

Dan w Nowgorodzie, dnia 8 (20) Września 1862 roku.

Przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z wypisem:
Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu,
Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzien ogłoszenia 17 (29) Listopada 1862 roku.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W rozwinięciu art. 8 Ukazu NAJWYŻSZEGO z dnia 24 Maja (5 Czerwca) r. b., co do porównania starozakonnych mieszkańców Królestwa z mieszkańcami innych wyznań pod względem korzystania z dobrodziejstwa praw krajowych;

z w a ż y w s z y:

że w obec tego Ukazu, jak niemniej Ukazu NAJWYŻSZEGO z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1861 roku, zapewniającego starozakonnym udział w instytucjach NAJMIŁOŚCIWIEJ Królestwu nadanych, nie mogą nadal istnieć ograniczenia izraelitów pod względem rzemiosł, handlu i przemysłu;

po wysłuchaniu przedstawienia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Rada Administracyjna Królestwa z mocy NAJWYŻSZEGO JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI upoważnienia, postanowiła i stanowi, co następuje:

ART. 1. Zastrzeżenie uczynione w § 11 Ustawy farmaceutycznej z d. 9 (21) Października 1844 r., że do stanu farmaceutycznego tylko osoby wyznań chrześcijańskich przyjmowane być mają, uchyla się, i odtąd starozakonni mieszkańcy Królestwa mogą się kształcić w zawodzie farmaceutycznym i utrzymywać apteki, na równi z mieszkańcami wyznań chrześcijańskich.

ART. 2. Ograniczenie zastrzeżone w Art. 94 Ustawy dla zgromadzeń felczerskich z d. 11 (23) Września 1842 r. znosi się, i odtąd felczerowie starozakonni, na równi z felczerami innych wyznań, mają prawo zasiadać na zgromadzeniach felczerskich, należeć do wyboru i być na starszych w tychże zgromadzeniach wybieranymi.

ART. 3. Zamieszczone w Art 12 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 10 (22) Października 1858 roku zastrzeżenie: że meklerem do handlu bydłem może być tylko mieszkaniec wyznania chrześcijańskiego, uchyla się, a tem samem izraelici do pełnienia tych obowiązków dopuszczani być mogą.

ART. 4. Przepisy powyżej wyszczególnionemi postanowieniami objęte, o ile zniesione obecnie nie zostały, pozostają w swej mocy i obowiązują starozakonnych na równi z mieszkańcami innych wyznań.

ART. 5. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1862 roku.

WIELKI XIAŻĘ, Namiestnik JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego Sekretarz Stanu,
w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych (podpisano) Hr. Keller. (podpisano) Enoch.
Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu, (podp.) Enoch.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu,
Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Listopada 1862 roku.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu Artykułu 1-go Najwyższego z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1861 roku o Radach Miejskich Ukazu, oraz w dalszym ciągu postanowień swoich z dnia 30 Czerwca (12 Lipca) roku zeszłego, Nr. 4449, i z dnia 23 Lutego (7 Marca) roku bieżącego, Nr. 9267, Rada Administracyjna Królestwa na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych postanowiła i stanowi:

Art. 1. Oprócz miast w przywiedzionych tu postanowieniach wymienionych, zgromadzone być mają Rady Miejskie w następujących miastach 3-go rzędu:

- w Gubernii Warszawskiej:
- w Łęczycy, Sieradzu, Zduńskiej Woli i Koninie;
- w Gubernii Augustowskiej:
- w Augustowie, Sejnach i Maryampolu;
- w Gubernii Lubelskiej:
- w Międzyrzeczu i Białej;
- w Gubernii Radomskiej:
- w Stopnicy i Olkuszu;
- w Gubernii Płockiej:
- w Przasnyszu.

Art. 2. Radom Miejskim przewodniczyć będą Burmistrze, na czele administracyi miast stojący, płace Burmistrzów skoro się ogólna zamożność powyższych miast skutkiem rządnej ich administracyi przez Magistraty i Rady Miejskie podniesie, po wysłuchaniu wniosków Rady Miejskiej, mogą być w swoim czasie podwyższone do normy dla Prezydentów oznaczonej i wtenczas Burmistrze na Prezydentów przemianowani zostaną.

Art. 3. W miastach tu wyliczonych, mają być zaprowadzone, o ile to dotąd nie nastąpiło, urzędy 2-ch Radnych. Osoby

do zajęcia tych urzędów, stosownie do artykułu 6-go Najwyższego Ukazu, właściwy Rząd Gubernijalny, na przedstawienie Rad Miejskich przeznaczy.

Art. 4. Gdzie fundusze Kassy miejskiej tego dozwolą, mogą być wyznaczone dla Radnych odpowiednie płace roczne. Wysokość tych płac na wniosek właściwej Rady Miejskiej, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych ustanowi; gdzieby zaś funduszów nie było, urzęda Radnych sprawowane będą bezpłatnie.

Art. 5. Wybory Członków do Rad Miejskich w artykule 1-m niniejszego postanowienia wymienionych, po sporządzeniu i ostatecznem uregulowaniu list wyborczych, odbyć się mają w dniu 15 (27) Listopada roku bieżącego, o ileby zaś w jednym dniu ukończyć się nie mogły, ostatecznie uzupełnione zostaną w dniu następnym.

Art. 6. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 18 (30) Września 1862 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI

w Królestwie Polskiem,

(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego

w Kommissyi Rządowej Spraw

Wewnętrznych,

(podpisano) Hr. Keller.

Sekretarz Stanu,

(podpisano) Enoch.

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu,

(podpisano) Enoch.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu, Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,

Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Listopada 1862 roku.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства.

Принимая въ уваженіе: что для предохраненія человѣческой жизни и здравія, отъ опасности умышленнаго или случайнаго отравленія, необходимо предпринять особенныя мѣры предосторожности на счетъ ядовитыхъ веществъ;

что существующія въ семъ отношеніи правила, требуютъ дополненія, какъ по причинѣ открытія новыхъ ядовъ, болѣе обширнаго примѣненія оныхъ въ технику и обращенія въ торговлѣ, такъ равно и по поводу приобретеннаго опытомъ убѣжденія о вредныхъ послѣдствіяхъ, возникающихъ отъ несовѣстнаго употребленія нѣкоторыхъ ядовитыхъ веществъ;

что при всемъ томъ однако нельзя безусловно запретить оныхъ, ибо при соответственномъ употребленіи составляютъ они дѣятельныя медицинскія средства, нѣкоторыя же суть необходимы для техническихъ назначеній.

Советъ Управленія, по представленію Правительственной Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Ядовитыя вещества, поименованныя въ приложенномъ къ настоящему постановленію спискѣ, подлежатъ будутъ особннымъ мѣрамъ предосторожности и контролю на ниже слѣдующихъ основаніяхъ.

Ст. 2. Эти ядовитыя вещества могутъ въ Царствѣ Польскомъ находиться:

а, въ лавкахъ аптечныхъ матеріаловъ, содержимыхъ имѣющими на то право матеріалистами;

б, въ аптекахъ.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszelch Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

z w a ż y w s z y:

że dla ochrony zdrowia i życia ludzkiego od niebezpieczeństwa otrucia umyślnego, lub przypadkowego, koniecznem jest przedsięwzięcie szczególnych środków ostrożności co do trucizn;

że dotychczasowe w tej mierze przepisy, wymagają uzupełnienia, jużto z powodu wykrycia nowych trucizn, rozleglejszego ich zastosowania w technice i wprowadzenia na drogę handlową, już z powodu przekonania się o szkodliwych następstwach z niewłaściwego użytku niektórych trucizn;

że wszakże niepodobna zakazać ich całkowicie, gdyż użyte w sposób właściwy, stanowią skuteczne środki lekarskie, a niektóre z nich konieczne są do celów technicznych.

Rada Administracyjna na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Trucizny wymienione w Wykazie dołączonym do niniejszego postanowienia, podlegać mają szczególnym środkom ostrożności i kontroli co do ich obrotu, podług zasad niżej wymienionych.

Art. 2. Trucizny te mogą być w Królestwie Polskiem utrzymywane tylko:

a, w składach materyałów aptecznych, posiadanych przez wykwalifikowanych materyalistów;

b, w aptekach.

Кроме сего, купцы, имѣющие особыя позволенія продавать всякаго рода красильные матеріалы, могутъ изъ числа ядовитыхъ веществъ, поименованныхъ въ списокъ, содержать мышьяковистыя краски.

Ст. 3. Матеріалисты и имѣющие особыя позволенія на продажу красильныхъ матеріаловъ купцы, обязаны вести подробную контролъ объ оборотѣ каждаго ядовитаго вещества, дозволеннаго имѣть въ ихъ лавкахъ. Контроль эта должна показывать приходъ и расходъ, съ приложеніемъ надлежащихъ доказательствъ, и быть ведена по каждой статьѣ особо въ книгѣ, скрѣпленной Врачебною Управою; съ истеченіемъ каждаго года, долженъ быть показываемъ остатокъ.

Ст. 4. Въ аптекахъ каждое ядовитое вещество, поименованное въ списокъ, должно быть раздѣлено:

а, на часть запасную, долженствующую находиться подъ замкомъ самого владѣльца или управителя аптеки;

б, на часть, назначенную для отпуска въ аптеку, по въ такомъ только количествѣ, чтобы аптекарь имѣлъ возможность постоянно присматривать за ея расходомъ. Количества эти на счетъ каждаго ядовитаго вещества будутъ опредѣлены положительно въ Фармакопей, до времени же изданія оной, особымъ распоряженіемъ Медицинскаго Совѣта.

Ст. 5. Предписанная Уставомъ для фармацевтовъ и аптекъ обязанность вести книгу, для записыванія продажи ядовъ, остается въ своей силѣ.

Ст. 6. Ядовитыя вещества, какъ въ лавкахъ аптечныхъ матеріаловъ и имѣющихъ на продажу оныхъ особыя позволенія купцевъ, такъ и въ аптекахъ, должны быть хранены отдѣльно и подъ замкомъ, согласно правиламъ въ уставахъ: для матеріалистовъ, для купцевъ, имѣющихъ особое позволеніе на продажу всякаго рода красильнаго матеріала и для фармацевтовъ и аптекъ.

Ст. 7. Изъ лавки аптечныхъ матеріаловъ можетъ быть продаваемо каждое ядовитое вещество:

а, въ аптеку, по письменному востребованію владѣльца или управителя оной;

б, въ другую лавку аптечныхъ матеріаловъ, также по письменному востребованію.

Nadto, kupey ukwalifikowani do sprzedawania wszelkiego rodzaju towarów farbierskich, mogą z liczby trucizn, objętych wykazem, utrzymywać farby arszenikalne.

Art. 3. Materyaliści, oraz ukwalifikowani do sprzedawania wszelkiego rodzaju towarów farbierskich kupey, obowiązani są prowadzić szczegółową kontrolę, z obrotu każdej z trucizn, które im utrzymywać w ich handlach dozwolono. Kontrola ta wykazywać ma przybył i ubytek, z usprawiedliwieniem odpowiednimi dowodami. Prowadzoną być winna na każdy artykuł oddzielnie, w księdze oparafowanej przez Urząd Lekarski; z końcem zaś każdego roku, wykazywanym ma być remanent.

Art. 4. W aptekach każdy z artykułów, objętych wykazem trucizn, dzielonym być ma:

a, na część zapasową, która ma pozostawać pod zamknięciem samego właściciela lub zarządcy apteki, oraz:

b, na część przeznaczoną do expedyeyi aptecznej, a to w ilości pozostawiającej aptekarzowi możność rozciągnięcia nad jej ubytek ciągłej kontroli. Ilości te, co do każdej z trucizn, określone zostaną stanowczo w Farmakopei krajowej, a do czasu jej wydania osobnym przepisem Rady Lekarskiej.

Art. 5. Obowiązek zastrzeżony Ustawą dla farmaceutów i aptek prowadzenia w aptece księgi sprzedaży trucizn, utrzymuje się w swej mocy.

Art. 6. Tak w składach materyałów aptecznych i w handlach kupców ukwalifikowanych, jako też w aptekach trucizny zachowywane być mają osobno i pod zamknięciem, a to w zastosowaniu się do przepisów, zawartych w Ustawach dla materyalistów, dla kupców ukwalifikowanych do sprzedawania wszelkiego rodzaju towarów farbierskich, oraz w Ustawie dla farmaceutów i aptek.

Art. 7. Ze składu materyałów aptecznych może być sprzedawana każda trucizna:

a, do apteki na piśmienne zażądanie właściciela lub zarządcy tejże apteki;

b, do składu innego materyalisty, także na piśmienne zażądanie.

Письменные требования, о которых выше сказано, если продающему материалисту неизвестен покупатель или его подпись, должны быть заверяемы подлежащим полицейским начальством;

в, в химическія или фармацевтическія лабораторіи при учебных заведенияхъ, а также в кабинеты и музеи, по письменнымъ официальнымъ требованиямъ Ректора или Директора заведения.

Ст. 8. Изъ аптекъ, могутъ быть выдаемы ядовитыя вещества:

а, по рецептамъ лицъ, имѣющихъ право практики въ Царствѣ, но въ дозахъ и формахъ медицинскихъ.

На записываніе однако хлороформа, имѣютъ право только лекаря и доктора медицины;

б, в другую аптеку, в лавку аптечныхъ матеріаловъ или лабораторію при учебномъ заведеніи, по письменнымъ требованиямъ, какъ въ предыдущей статьѣ.

Ст. 9. Изъ числа ядовитыхъ веществъ, показанныхъ въ списокъ, дозволяется выдавать, для технического и хозяйственного употребленія, какъ изъ лавокъ аптечныхъ матеріаловъ, такъ и изъ аптекъ, слѣдующія вещества, съ соблюденіемъ ниже указанныхъ условій.

А. Для технического употребленія.

Мышьякъ бѣлый и металлическій, а также содержащія мышьякъ краски,

Синеродистое кали,

Фосфоръ,

Азотнокислое серебро,

Сулема,

кои могутъ быть продаваемы техникамъ, фабрикантамъ и мануфактуристамъ, требующимъ котораго нибудь изъ поименованныхъ веществъ для своего промысла, но не иначе, какъ по письменнымъ и подробнымъ ихъ востребованіямъ. Требования эти, согласно существующему по сѣ время порядку, должны быть засвидѣтельствованы мѣстною полицейскою властію, на счетъ того, что требующій ведетъ дѣйствительно такой промыселъ и на счетъ собственноручности его подписи, а также, что ему можетъ быть вѣрено ядовитое вещество; Врачебная же Управа или Уѣздный лекарь, должны засвидѣтельствовать, что требуемое вещество дѣй-

Zaządania piśmienne ad a i b, jeżeli materyaliście sprzedającemu, osoba nabywającego lub jego podpis nie są znane, poświadczane być winny przez właściwą Władzę policyjną;

c, do pracowni chemicznych lub farmaceutycznych przy zakładach naukowych, tudzież do gabinetów i muzeów na żądanie piśmienne Rektora lub Dyrektora zakładu, w urzędowej formie napisane.

Art. 8. Z aptek mogą być wydawane trucizny:

a, za receptami osób, prawną kwalifikacją do praktyki w Królestwie posiadających, lecz tylko w dozach i formach lekarskich.

Do zapisywania wszakże chloroformu, mają prawo tylko lekarze i doktorowie medycyny;

b, do innej apteki, do składu materyałów aptecznych, lub do pracowni przy zakładach naukowych, na piśmienne zażądania o jakich mowa w poprzedzającym artykule.

Art. 9. Z liczby trucizn, wykazem objętych, dozwala się do technicznego i gospodarskiego użycia wydawać, tak ze składów materyałów aptecznych, jako i z aptek, przy zachowaniu poniżej wyszczególnionych warunków, trucizny następujące:

A. Do użytku technicznego.

Arszenik biały i metaliczny, oraz farby arsenikalne,

Cyanek potassu,

Fosfor,

Saletrzan srebra,

Sublimat,

które mogą być sprzedawane technikom, fabrykantom i rękodzielnikom, potrzebującym którego bądź z wyżej wymienionych artykułów do swego przemysłu, a to na piśmienne i szczegółowe ich zażądanie. Zażądanie to, winno być, jak to dotąd było w wykonaniu, poświadczone przez miejscową władzę policyjną, pod względem rzeczywistego prowadzenia przemysłu i własnoręczności podpisu, oraz, iż żądającemu powierzona być może trucizna; przez Urząd Lekarski zaś lub Lekarza Powiatu ma być poświadczonem, jako rzeczony artykuł do prowadzenia przemysłu osoby żądającej istotnie jest potrzebny; względem

ствительно нужно для промысла требующаго лица; въ семъ повѣднемъ отношеній будетъ издана Правительственною Коммисією Внутреннихъ Дѣлъ, особая инструкция.

Б. Для употребленія въ сельскомъ и лѣсномъ хозяйствѣ.

Чулибуха, употребляемая для травленія хищныхъ звѣрей, можетъ быть продаваема сельскимъ хозяевамъ и лѣснымъ управленіямъ, по письменнымъ востребованіямъ. Требованія сельскихъ хозяевъ должны быть засвидѣтельствованы Уѣздными Начальниками, лѣсныя же управленія должны относиться офиціально.

Ст. 10. Изъ лавокъ съ малярными красками, содержащихъ имѣющими на сіе особое позволеніе купцами, содержащія мышьякъ краски могутъ быть продаваемы по письменнымъ и подробнымъ требованіямъ, только:

а, въ лавки аптечныхъ матеріаловъ, или другія лавки съ красивыми матеріалами содержимы, имѣющими на то особыя позволенія купцами, а также въ аптеки, кои пожелаютъ содержать оныя;

б, техникамъ, фабрикантамъ и мануфактуристамъ, нуждающимся въ этихъ краскахъ для своихъ промысловъ; въ отношеніи чего должны быть соблюдаемы правила, указанныя въ статьѣ 9 подъ лит. А, настоящаго постановленія.

Ст. 11. Для истребленія крысъ и мышей, дозволяется выдавать изъ аптекъ отраву, заключающую въ себѣ мышьякъ или фосфоръ, но съ условіями:

а, что она будетъ приготовляема по указанію Медицинскаго Совѣта, утвержденному Правительственною Коммисією Внутреннихъ Дѣлъ;

б, что требованіе отравы будетъ письменное, съ обязательствомъ принять требующимъ отвѣтственность на себя за надлежащее употребленіе и за всѣ случаи, могущіе возникнуть отъ неосторожнаго употребленія оной или храненія;

в, если покупающій неизвѣстенъ аптекарю, то требованіе должно быть засвидѣтельствовано мѣстнымъ полицейскимъ Начальствомъ въ томъ, что ему можетъ быть ввѣрена отравы.

Ст. 12. Каждый покупающій какое нибудь изъ поименованныхъ въ 9 и 10 статьяхъ настоящаго постановленія, ядовитое вещество, обязанъ старательно хранить оное подѣ

czego Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych oddzielną wyda instrukcję.

В. Do użytku w gospodarstwie wiejskiem i leśnem.

Kuleczyba, czyli wronie oko, używana do trucia drapieżnych zwierząt, może być sprzedawaną na piśmienne zażądanie gospodarzom rolnym, oraz Urzędowi leśnym. Piśmienne zażądanie gospodarzy rolnych, poświadczone być winno przez Naczelników powiatowych, Urzędów zaś leśnych zażądania mają być w formie urzędowej expedyceji.

Art. 10. Z handlów farb malarskich, utrzymywanych przez ukwalifikowanych do tego kupców, farby arsenikalne mogą być sprzedawane tylko na piśmienne i szczegółowe zażądanie:

a, do składów materjałów aptecznych, lub innych handlów kupców ukwalifikowanych do utrzymywania wszelkiego rodzaju towarów farbierskich, a także i do aptek, gdyby je chciały utrzymywać;

b, technikom, fabrykantom i rękodzielnikom, potrzebującym tych farb do swego procederu; przyczem zachowane być winny przepisy, wskazane w artykule 9, lit. A, niniejszego postanowienia.

Art. 11. Do wytępienia szczurów i myszy, pozwala się wydawać z aptek trutki, zawierające arsenik lub fosfor, a to pod następnemi warunkami:

a, trutki te przyrządzone będą podług przepisów podanych przez Radę Lekarską, i zatwierdzonych przez Kommissję Spraw Wewnętrznych;

b, zażądanie trutki ma być piśmienne i obejmować deklaracyą żądającego, iż przyjmuje odpowiedzialność za właściwe użycie i za wszelkie wypadki z nieostrożnego z nią obejścia się lub zachowania, wyniknąć mogące;

c, jeżeli nabywający nie jest znanym aptekarzowi, rzeczona deklaracya winna być poświadczoną przez miejscową władzę policyjną iż żądajacemu, trutka może być powierzona.

Art. 12. Każdy nabywający jaką bądź z trucizn wymienionych w artykule 9 i 10, niniejszego postanowienia, obowiązany jest starannie ją pod zamknięciem zachowywać i pod własną

замкомъ и наблюдать подѣ собственною отвѣтственностію за тѣмъ, дабы оно не было обращено на другое употребленіе. Сверхъ того долженъ вести контроль купленному веществу и употребленію онаго въ скрѣпленной мѣстной полицейскою властію книгѣ.

Ст. 13. Губернскія Правленія и Магистратъ Столичнаго города Варшавы, будутъ вправѣ выдавать лицамъ, удовлетворяющимъ извѣстнымъ условіямъ, позволенія заниматься травленіемъ крысъ, мышей и насекомыхъ.

Условія сии суть слѣдующія:

Свидѣтельство полицейскаго Начальства въ томъ, что просящій подобнаго позволенія заслуживаетъ довѣрія для полученія ядовитаго вещества.

Свидѣтельство Врачебной Управы, что просящій позволенія умѣетъ различать яды и знаетъ какъ съ ними обращаться.

Получившій такое позволеніе, будетъ имѣть право покупать изъ аптекъ ядовитыя вещества, поименованныя въ 9 ст. для составленія изъ оныхъ отравъ. Ядовитыя вещества, которыхъ покупка будетъ ему дозволена, должны быть поименованы въ самомъ позволеніи. Обязанъ же онъ будетъ: отравы приготавливать и ставить ихъ лично, вести контроль объ оборотѣ ядовитаго вещества, старательно хранить оное подѣ замкомъ и наблюдать, что бы не было обращено на другое употребленіе.

Ст. 14. Фабрики и лабораторіи туземныя, выделяющія какое нибудь изъ значущихся въ списокъ ядовитое вещество, могутъ продавать оное только въ лавки аптечныхъ матеріаловъ, купцевъ, имѣющихъ особыя позволенія, и въ аптеки, а также фабрикантамъ и промышленникамъ получившимъ для покупки оныхъ позволенія, о конхъ сказано въ статьѣ 9 подѣ лит. А. и въ статьѣ 16 настоящаго постановленія.

Ст. 15. Купцы и торговцы имѣющіе право выписывать изъ за границы всѣ товары, не могутъ на основаніи сего права получать изъ таможенъ ядовитыхъ веществъ, поименованныхъ въ списокѣ, какъ ими самими выписанныхъ, такъ и присланныхъ подѣ ихъ адресомъ. Получать же изъ таможенъ такія вещества могутъ только тѣ, кои имѣютъ право на содержаніе и продажу оныхъ.

Ст. 16. Фабриканты, техники и мануфактуристы, кои будутъ признаны подлежащими Губернскими Правленіями, или Магистратомъ Столичнаго города Варшавы, фабрикантами или

отвѣтственностію чуwać надъ темъ, абы не была на inny cel użyta. Przytem prowadzić ma kontrolę nabytej trucizny i jej spotrzebowania w książce oparafowanej przez miejscową władzę policyjną.

Art. 13. Rządy Gubernijalne i Magistrat miasta stołecznego Warszawy, mocne będą udzielać upoważnienia do trudnienia się truciem szczurów, myszy i owadów, kwalifikującym się do tego specjalnie osobom.

Kwalifikacją do tego stanowić ma:

Poświadczenie władzy policyjnej, iż ubiegający się o rzezione upoważnienie, jest człowiekiem zasługującym na powierzenie mu trucizny.

Świadcstwo Urzędu Lekarskiego, wykazujące, iż ubiegający się o upoważnienie, umie rozoznać trucizny i wie, jak z nimi trzeba się obchodzić.

Posiadający tego rodzaju upoważnienie, mieć będzie prawo do nabywania z aptek trucizn wyżej w artykule 9 wymienionych, a do sporządzania przezeń trutek, służyć mających. Trucizny, do jakich nabywania będzie upoważniony, wyszczególnione być mają w jego konsensie. Obowiązany zaś będzie do przyrządzania trutki i zakładania jej osobiście, do prowadzenia kontroli obrotu trucizny, do starannego jej zamykania i czuwania, aby na inny cel nie była użyta.

Art. 14. Z fabryk i pracowni krajowych, któreby wyrabiały jakąbądź z trucizn wykazem objętych, mogą one być sprzedawane tylko do składów materyałów aptecznych, do handlów kupców ukwalifikowanych, do aptek, oraz fabrykantom i procederzystom, upoważnionym do ich nabywania, o których jest mowa w artykule 9, litery A, oraz w artykule 16 niniejszego postanowienia.

Art. 15. Kupcy i handlujący, którym służy prawo do zapisywania wszelkich towarów z zagranicy, nie mają z tego tytułu prawa do odbioru z komór celnych trucizn wymienionych w wykazie, tak przez nich sprowadzonych, jako i pod ich firmą nadchodzących. Odbierać zaś z komór celnych rzezone artykuły, mogą tylko ci, którym służy prawo ich utrzymywania i sprzedaży.

Art. 16. Fabrykanci, technicy i rękodzielnicy, którzy uznani zostaną przez właściwe Rządy Gubernijalne lub Magistrat miasta stołecznego Warszawy, za fabrykantów lub procederzystów

промышленниками на большой размеръ, могутъ требовать отъ тѣхъ же Губернскихъ Правленій и Магистрата г. Варшавы позволеній на право получать изъ таможенъ или покупать прямо изъ туземныхъ фабрикъ, ядовитыя вещества, нужныя къ техническому употребленію на ихъ заводахъ или для ихъ промысла. Такія позволенія будутъ выдаваемы на имя завѣдывающаго фабрикою, или ведущаго промыселъ, на все время существованія фабрикаціи или промысла, и будутъ служить для цѣли выше указанной при засвидѣтельствованіи мѣстной полицейской власти о дѣйствительности веденія фабрики или промысла.

Ст. 17. Выдѣлка и продажа мышьяковистой бумаги для травленія мухъ воспрещается.

Ст. 18. Воспрещается также употребленіе стрихнина для травленія животныхъ. Каждый затѣмъ, кто даже на основаніи прежде существовавшихъ правилъ, законно приобрѣлъ стрихнинъ обязанъ, до истеченія срока, съ котораго настоящее постановленіе возимѣетъ законную силу, перепродать оный въ лавку аптечныхъ матеріаловъ или аптеку, или же истребить оный посредствомъ сожженія въ уединенномъ мѣстѣ, съ соблюденіемъ должной предосторожности и въ присутствіи заслуживающихъ довѣрія свидѣтелей.

Ст. 19. Равномѣрно воспрещается употребленіе содержащихъ мышьякъ красокъ для выдѣлки бумажныхъ обоевъ, шторъ, тканей и искусственныхъ цвѣтовъ, а равно для раскраски стѣнъ.

Остается также въ своей силѣ прежнее запрещеніе употреблять содержащихъ мышьякъ и другихъ вредныхъ здоровію красокъ для раскраски конфетовъ, пиклей, оплатковъ, бумажекъ для обвертыванія конфетовъ и прочихъ предметовъ, служащихъ къ пищѣ, равномѣрно и для крашенія дѣтскихъ игрушекъ.

Содержаніе въ лавкахъ и продажа предметовъ въ настоящей статьѣ поименованныхъ и раскрашенныхъ содержащими мышьякъ красками воспрещается.

Ст. 20. Виновный въ храненіи, продажѣ или доставленіи кому, либо другому, въ противность правиламъ, какого нибудь ядовитаго вещества изъ числа поименованныхъ въ спискѣ приложенномъ къ настоящему постановленію, а равно въ выдѣлкѣ, храненіи, или продажѣ предметовъ, въ противность запрещеній въ статьяхъ: 17 и 19 настоящаго постановленія, будетъ подвергаться отвѣтственности по уголовному уложенію.

на większą skalę, mogą uzyskiwać od tychże Rządów Gubernjalnych i Magistratu miasta Warszawy, upoważnienie do odbioru z Komor Celnych, lub nabywania wprost z fabryk krajowych, trucizn, do użytku technicznego służących, a do ich fabryk lub procederów koniecznych. Upoważnienia takowe wydawane będą na imie Zarządzającego fabryką lub prowadzącego proceder na cały czas trwania fabrykacyi lub procederu i służyć będą do wyżej wymienionego celu, przy poświadczeniu miejscowej władzy policyjnej o rzeczywistości prowadzenia fabryki lub procederu.

Art. 17. Nie wolno wyrabiać i sprzedawać papieru arszenikalnego, do trucia much przyrządzanego.

Art. 18. Odtąd zabrania się także używania strychniny do trucia zwierząt. Każdy więc, kto nawet podług poprzednio obowiązujących przepisów prawnie ją nabył, obowiązany jest przed datą, od której stanie się obowiązującym niniejsze postanowienie, zbyć ją do składu materjałów aptecznych, lub do apteki, albo też zniszczyć ją przez spalenie w miejscu odosobnionem z należą ostrożnością i przy wiarogodnych świadkach.

Art. 19. Również wzbrania się używania farb, zawierających przetwory arszenikalne przy wyrabianiu obić papierowych, rolet, tkanin, służących do ubiorów i kwiatów sztucznych, oraz do malowania ścian.

Przyczem utrzymuje się dawny zakaz używania farb arszenikalnych, jak i innych, zdrowiu szkodliwych, do barwienia cukierków, pikli, оплатków, papierów do obwijania cukierków i innych przedmiotów do jedzenia służących, oraz do malowania zabawek dla dzieci.

Utrzymywanie w handlach i sprzedaż przedmiotów w niniejszym artykule wymienionych, a ubarwionych farbami arszenikalnemi, zakazuje się.

Art. 20. Ktokolwiekby wbrew powyższym przepisom posiadał jaką bądź z trucizn, wymienionych w wykazie, dołączonym do niniejszego postanowienia, sprzedawał ją, lub dostarczał komu innemu, jako też wyrabiał, utrzymywał, lub sprzedawał przedmioty wbrew zakazom, objętym artykułami: 17 i 19 niniejszego postanowienia, odpowiedzialnym będzie w drodze karnej.

Ст. 21. Правила, относящиеся къ ядовитымъ веществамъ и сильно дѣйствующимъ средствамъ, и заключающіяся въ уставахъ для фармацевтовъ и аптекъ, для матеріалистовъ и лавокъ съ аптечными матеріалами, а также для купцевъ, имѣющихъ особыя позволенія на продажу всякаго рода красильныхъ матеріаловъ, остаются въ своей силѣ, во сколько они не противны настоящему постановленію.

Ст. 22. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть помѣщено въ Дневникъ Законовъ, а также развѣіе онаго и изданіе соотвѣтственныхъ наставленій, возлагается на Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія дня 7 (19) Сентября 1862 года.

Art. 21. Przepisy odnoszące się do trucizn i środków gwałtownie działających, zawarte w Ustawach dla farmaceutów i aptek, dla materjalistów i składów materjalów aptecznych, oraz dla kupców ukwalifikowanych do sprzedawania wszelkiego rodzaju towarów farbierskich, o ile nie są przeciwnie niniejszemu postanowieniu, pozostają w swej mocy.

Art. 22. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, oraz rozwiniecie w szczegóлах i wydanie odpowiednich instrukcyi, poleca się Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 7 (19) Września 1862 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego	Sekretarz Stanu,
w Kommissyi Rządowej Spraw We-	(podpisano) Enoch.
wewnętrznych (podpisano) Hr. Keller.	Zgodno z oryginałem:
	Sekretarz Stanu, (podp.) Enoch.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu,
Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Listopada 1862 roku.

СПИСОКЪ ЯДОВИТЫМЪ ВЕЩЕСТВАМЪ.

1. Бѣлый мышьякъ (мышьяковистая кислота, *acidum arsenicosum*).
2. Металлическій мышьякъ (*cobaltum materialistovъ*).
3. Краски содержащія мышьякъ.
4. Атропинъ и его соли (*Atropium et salia ejus*).
5. Хлороформъ, (*chlorophormium Formylum trichloratum*).
6. Синеродистое кали (*kalium cyanatum*).
7. Бѣлый фосфоръ (*Phosphorus albus*).
8. Кодейнъ (*codeinum*).
9. Чилибуха (*nuces vomicae*).
10. Морфий и его соли (*morphinum et salia ejus*).
11. Ртутная окись (красный ртуть, *hydrargyrum oxidatum rubrum, Mercurius praecipitatus ruber*).
12. Никотинъ (*Nicotinum*).
13. Лаврово-вишневое эфирное масло (*Oleum laurocerasi aethereum*).
14. Опій (*Opium*).
15. Кукольванъ (Рыболовныя ягоды, *cocculi indicii v. piscatorii*).
16. Азотно-кислое серебро (адскій камень, *Argentum nitricum, Lapis infernalis*).
17. Стрихнинъ и его соли (*Strichninum et salia ejus*).
18. Сулема (двухлористая ртуть, *hydrargyrum bichloratum corrosivum*).
19. Вератринъ (*Veratrinum*).

WYKAZ TRUCIZN.

1. Arszenik biały (kwas arsenikowy, *Acidum arsenicosum*).
2. Arszenik metaliczny (Arsen, kobalt handlowy).
3. Arszenikalne farby.
4. Atropina i sole tejże (*Atropinum et salia ejus*).
5. Chloroform (*Chloroformium, Formylum trichloratum*).
6. Cyanek potassu (*Kalium cyanatum*).
7. Fosfor biały (*Phosphorus albus*).
8. Kodeina (*Codeinum*).
9. Kulczyba wronie oko, (*Nuces vomicae*).
10. Morfina i sole tejże (*Morphinum et salia ejus*).
11. Niedokwas żywego srebra czerwony (*Hydrargyrum oxidatum rubrum, Mercurius praecipitatus ruber*).
12. Nikotyna (*Nicotinum*).
13. Olejek wawrzyno - wiśniowy lotny (*Oleum lauro cerasi aethereum*).
14. Opium.
15. Rybitrutka (*Cocculi indicii v. piscatorii*).
16. Saletrzan srebra (Kamień piekielny, *Argentum nitricum Lapis infernalis*).
17. Strychnina i sole tejże (*Strichninum et salia ejus*).
18. Sublimat (Chlornik żywego srebra, *Hydrargyrum bichloratum corrosivum*).
19. Veratryna (*Veratrinum*).

Annex do postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 7 (19) Września 1862 roku.

Sekretarz Stanu, (podpisano) *Enoch*.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu,
Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, *J. Ornowski*.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Listopada 1862 roku.

Выписка из Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

Указомъ 31 Іюля (12 Августа) с. г., въ мѣсто Почтоваго Округа Царства Польскаго, учредивъ особое и независимое отъ Главнаго Почтоваго Начальства въ Имперіи, Управленіе Почтъ въ Царствѣ, по представленію Его Императорскаго Высочества Намѣстника Нашего въ Царствѣ, повелѣваемъ:

Ст. 1. Начальника Почтоваго Округа Царства Польскаго и Варшавскаго Почтъ-Директора именовать впредь Директоромъ Почтъ въ Царствѣ, то есть, званіемъ существовавшимъ до 1851 года, а Помощника Начальника Округа Помощникомъ Директора Почтъ, съ оставленіемъ въ заведываніи его Варшавскаго Почтамта.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Намѣстника Нашего и Совѣтъ Управленія Царства.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Октября 2 (14) дня 1862 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,
Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Ukazem z dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) r. b., w miejsce Okręgu Pocztowego Królestwa Polskiego, ustanowiwszy oddzielny i niezawisły od Głównej Zwierzchności Pocztowej Cesarstwa, Zarząd Pocztowy w Królestwie, na przedstawienie Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Namiestnika NASZEGO, rozkazujemy:

Art. 1. Naczelnika Okręgu Pocztowego Królestwa Polskiego i zarazem Warszawskiego Dyrektora Poczt mianować na przyszłość Dyrektorem Poczt w Królestwie, jak to miało miejsce do 1851 roku, a Pomocnika Naczelnika Okręgu, Pomocnikiem Dyrektora Poczt, z pozostawieniem pod jego zawiadywaniem Pocztamtu Warszawskiego.

Art. 2. Wykonanie niniejszego Ukazu NASZEGO, który w Dzienniku Praw ma być umieszczony, поручamy Namiestnikowi NASZEMU i Radzie Administracyjnej Królestwa.

Dan w Carskiem Siele, d. 2 (14) Października 1862 roku.

(M. P.) Przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z wypisem:
Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu, Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 17 (29) Listopada 1862 roku.

Выписка изъ Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

Особыми сего числа Указами, отмѣнивъ кошерную подать съ Евреевъ и подать личную съ дворовыхъ оффиціантовъ и служителей, въ видахъ возмѣщенія убытка, возникающаго слѣдствіемъ сего въ доходахъ Царства Польскаго, по представленію Совѣта Управленія и по выслушаніи мнѣнія Государственнаго Совѣта Царства, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Акцизъ съ выкуриваемаго на заводахъ Царства горячаго вина, опредѣленный 2-ю статьею Высочайше утвержденнаго 4 (16) Мая 1848 года Положенія, по 23 копейки съ каждаго ведра вина 78 градусной крѣпости по стоградусному спиртомеру, на будущее время, начиная со дня законнаго обнародованія настоящаго Указа, долженъ быть взимаемъ по тридцати четыре копейки.

Ст. 2. Установленный тою же статьею въ постепенно вышей прогрессіи акцизъ съ выдѣлки на одномъ заводѣ вина сверхъ 3900 и 9750 ведръ, впредь, съ того же самаго числа, имѣть дѣйствія не будетъ, а размѣръ акциза 1-ю статьею настоящаго Указа опредѣляемый, будетъ для всѣхъ винокуренныхъ заводовъ одинаковый.

Ст. 3. Учрежденіе новыхъ винокуренныхъ заводовъ и увеличеніе аппаратовъ въ существующихъ нынѣ винокурняхъ будетъ и впредь подлежать установленнымъ дозволительнымъ свидѣтельствамъ, или такъ называемымъ консенсамъ, съ соблюденіемъ тѣхъ же условій и за вносомъ тѣхъ же платежей, какіе опредѣлены 7-ю статьею положенія о выдѣлкѣ вина 4 (16) Мая 1848 г.

Ст. 4. Исполненіе настоящаго Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ Царства, возлагаемъ на Совѣтъ Управленія.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Октября 16 (28) дня 1862 года.
(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,
Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Oddzielnemi Ukazami NASZEMI z dnia dzisiejszego uchyliwszy podatek koszerzy starozakonnych ciążący i podatek osobisty od officyalistów i służących dworskich, w zamiarze pokrycia ubytku dochodów Królestwa ztąd wynikającego, na przedstawienie Rady Administracyjnej i po wysłuchaniu zdania Rady Stanu Królestwa, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Opłata od wyrobu wódki w gorzelniach Królestwa, artykułem 2-im NAWYŻEJ dnia 4 (16) Maja 1848 roku zatwierdzonej Ustawy przepisana, wynosząca od każdego wiadra okowity 78-go stopnia probierza stumiarowego, po kopiejek 23, ma być na przyszłość począwszy od dnia prawnego ogłoszenia niniejszego Ukazu pobierana po kopiejek trzydzieści cztery.

Art. 2. Podatek stopniowany, tymże samym artykułem wspomnianej Ustawy, od wyrobu wyższego nad 3900 i 9750 wiader w jednej gorzelnii ustanowiony, od tejże samej daty nie będzie miał miejsca i stopa w artykule 1-m niniejszego Ukazu oznaczona, będzie dla wszystkich gorzelnii jednostajną.

Art. 3. Zakładanie nowych gorzelnii i powiększanie aparatów w gorzelniach istniejących wymagać będzie i nadal konsensów w warunkach i za opłatą w artykule 7-m Ustawy o wyrobie wódki z dnia 4 (16) Maja 1848 roku, przepisanych.

Art. 4. Wykonanie niniejszego Ukazu NASZEGO, który w Dzienniku Praw ma być ogłoszony, Radzie Administracyjnej poruczamy.

Dan w Carskiem Siele, dnia 16 (28) Października 1862 roku.

Przez Cesarza i Króla

(M.P.) Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z wypisem:

Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący,
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu, Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi, Radca Stanu J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 19 Listopada (1 Grudnia) 1862 roku.

Выписка изъ Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царъ Польскій,
Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

Принявъ во вниманіе, что личная подать съ дворовыхъ людей помѣщиковъ и прочихъ земледѣльцевъ падаетъ на бѣдный классъ сельскаго населенія, а невыгодное вліяніе ея, съ приведеніемъ въ дѣйствіе очиншенія поселянъ, еще ощутительнѣе должно бы было отразиться, по представленію Совѣта Управленія и по выслушаніи мнѣнія Государственнаго Совѣта Царства Польскаго, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Установленная Высочайшимъ Указомъ 29 Декабря 1848 (10 Января 1849) года личная подать съ дворовыхъ офиціантовъ и служителей, съ 20 Декабря 1862 (1 Января 1863) года вовсе отменяется.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ Царства, возлагается на Совѣтъ Управленія.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, дня 16 (28) Октября 1862 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,

Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Zwróciwszy uwagę że podatek osobisty od służących dworskich, Właścicieli i posiadaczy Ziemskich dotyka ubogą klasę ludności wiejskiej, a z przywiedzeniem do skutku oczyszczowania włościan, niekorzystny wpływ jego wyraźniej jeszcze odbić by się musiał, na przedstawienie Rady Administracyjnej i po wysłuchaniu zdania Rady Stanu Królestwa, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Postanowiony Najwyższym Ukazem z dnia 29 Grudnia 1848 (10 Stycznia 1849) roku, podatek osobisty od officyalistów i służących dworskich, z dniem 20 Grudnia 1862 (1 Stycznia 1863) roku w zupełności uchyla się.

Art. 2. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku praw Królestwa pomieszczony być ma, Radzie Administracyjnej poruczamy.

Dan w Carskiem Siele 16 (28) Października 1862 roku.

(M.P.) Przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z wypisem:

Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu, Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 19 Listopada (1 Grudnia) 1862 roku.

Выписка из Журнала Статсъ-Секретариата Царства
Польскаго.

Божією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

Осуществляя изъявленную неоднократно блаженныя памяти Родителемъ Нашимъ мысль о необходимости отмѣнить подать, подъ названіемъ кошерной, тяготящую жителей Царства Польскаго, исповѣдующихъ вѣру Моисея, и приводя въ дѣйствіе 8-ю статью Указа Нашего 24 Мая (5 Іюня) сего года, коією, между прочимъ, повелѣно Совѣту Управленія изготovitъ проектъ по сему предмету, по представленію сего Совѣта и по выслушаніи мнѣнія Государственнаго Совѣта Царства, постановили Мы и постановляемъ:

Ст. 1. Кошерная подать, установленная съ Евреевъ Сеймовымъ Положеніемъ 24 Марта 1809 года, съ 20 Декабря 1862 (1 Января 1863) года вовсе отмѣняется.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ Царства, возлагается на Совѣтъ Управленія.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, 16 (28) Октября 1862 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,
Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Spełniając wielokrotnie obіawione zamiary przez wiekopomnej pamięci Rodzica NASZEGO, co do potrzeb uchylenia podatku koszerneгo starozakonnych w Królestwie Polskiem ciążącego, i przywodząc do skutku Artykuł 8-my Ukazu NASZEGO z dnia 24 Maja (5 Czerwca) roku bieżącego, w którym, między innemi, Radzie Administracyjnej poleciliśmy podanie projektu w tym przedmiocie, na przedstawienie tejże Rady i po wysłuchaniu Zdania Rady Stanu Królestwa, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Podatek koszerneгo od Żydów, prawem Sejmowem z dnia 24 Marca 1809 roku, postanowiony z dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1862/3 roku, w zupełności uchyla się.

Art. 2. Wykonanie niniejszego Ukazu NASZEGO, który w Dzienniku Praw Królestwa pomieszczony być ma, Radzie Administracyjnej порuczamy.

Dan w Carskiem Siele, d. 16 (28) Października 1862 roku.

(M. P.) Przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) J. Tymowski.

Za Zgodność:

Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący,
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Członek Rady Stanu,

Leon Dembowski.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 19 Listopada (1 Grudnia) 1862 roku.

Выписка из Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божію Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

По представленію Его Императорскаго Высочества Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ, повелѣваемъ:

Ст. 1. Государственному Совѣту Царства предоставляется принимать къ разсмотрѣнію доказательства на дворянское достоинство и отъ тѣхъ лицъ, означенныхъ въ пунктѣ д, статьи 1-й Высочайшаго Указа 27 Ноября (9 Декабря) 1839 года, и въ Высочайше утвержденномъ 5 (17) Января 1848 года, миѣиин Государственнаго Совѣта Имперіи, кои не были подвергнуты за свои во время мятежа 1831 года, дѣйствія судебной ответственности, и за симъ ограниченіе, помѣщенное въ пунктѣ д, означеннаго Высочайшаго Указа, считать должно отмѣненнымъ.

Ст. 2. Доказывать права на дворянское происхожденіе, на основаніи предъидущей статьи, дозволяется отнынѣ тѣмъ лицамъ, которымъ, согласно пункту в, статьи 3-й Указа Нашего 24 Мая (5 Іюня) 1861 года, упраздняющаго Герольдію Царства, предоставлено доказывать права на дворянство.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Государственный Совѣтъ Царства.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Октября 2 (14) дня 1862 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

М Y A L E X A N D E R II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,
Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Na przedstawienie Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Namiestnika NASZEGO w Królestwie Polskiem, postanowiliśmy co następuje:

ART. 1. Rada Stanu Królestwa mocną będzie przyjmować do rozpoznania dowody pochodzenia szlacheckiego i od tych osób, w ustępie e, artykułu 1-go Ukazu NAJWYŻSZEGO, z dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1839 roku, i w NAJWYŻEJ zatwierdzonem dnia 5 (17) Stycznia 1848 roku, Zdaniu Rady Państwa oznaczonych, które za czyny swoje w czasie rokoszu 1831 roku do odpowiedzialności Sądowej pociągnięte nie były, a tem samem zastrzeżenie mieszczące się w Ustępie e, powołanego Ukazu NAJWYŻSZEGO uważać należy za uchylone.

ART. 2. Prawo legitymowania się z pochodzenia szlacheckiego, na zasadzie poprzedzającego artykułu, służyć będzie odtąd osobom, którym w myśl artykułu 3 Ustępu c, Ukazu NASZEGO z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1861 roku, znoszącego Heroldyę Królestwa, składanie dowodów szlacheckiego pochodzenia jest dozwolone.

ART. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu NASZEGO, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, poruczamy Radzie Stanu Królestwa.

Dan w Carskiem Siele, dnia 2 (14) Października 1862 r.

(M. P.) Przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z wypisem:

Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisyi Rządowej Sprawiedliwości,
Członek Rady Stanu,
Leon Dembowski.

Dyrektor Kancelaryi,
Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1862 r.

DZIENNIK PRAW

Nr 183.

TOM SZESZCZDZIESIĄTY PIERWSZY.

KOMMISSYA RZĄDOWA

SPRAWIEDLIWOŚCI.

W wykonaniu polecenia JW. Naczelnika Rządu Cywilnego Królestwa Polskiego, oznajmionego przez odezwę Sekretarza Stanu przy Radzie Administracyjnej Królestwa z dnia 2 (14) Listopada r. b., Nr. 13247, ogłasza w Dzienniku Praw traktat handlowy między Rosyą a Turcyą, zawarty pod dniem 22 Stycznia (3 Lutego) 1862 roku.

w Warszawie, dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1862 r.

DYREKTOR GŁÓWNY PREZYDUJĄCY

w zastępstwie: Rzeczywisty Radea Stanu, **Wosiński.**

Dyrektor Kancellaryi,

Radea Stanu **J. Ornowski.**

Божією споспѣшествующею милостію Мы Александро Вторый, Императоръ и Самодержецъ Всероссийскій, Московскій, Кіевскій, Владимірскій, Новгородскій, Царь Казанскій, Царь Астраханскій, Царь Польскій, Царь Сибирскій, Царь Херсониса Таврическаго, Царь Грузинскій, Государь Исковскій, Великій Князь Смоленскій, Литовскій, Волынский, Подольскій, Финляндскій, Князь Эстляндскій, Лифляндскій, Курляндскій и Семигальскій, Самогитскій, Бѣлостокскій, Корельскій, Тверскій, Югорскій, Пермскій, Вятскій, Болгарскій и иныхъ; Государь и Великій Князь Новгорода, Низовскія Земли, Черниговскій, Рязанскій, Полоцкій, Ростовскій, Ярославскій, Бѣлозерскій, Удорскій, Обдорскій, Кондійскій, Витебскій, Мстиславскій и вся Сѣверныя страны Повелитель; и Государь Мверскія, Карталиискія и Кабардинскія земли и области Армянскія; Черкасскіхъ и Горскихъ Князей и иныхъ наслѣдныи Государь и Обладатель, Наслѣдникъ Норвежскій, Герцогъ Шлезвигъ-Голстинскій, Стормаринскій, Дитмарсенскій и Ольденбургскій, и прочая, и прочая, и прочая.

Объявляемъ чрезъ сіе, кому о томъ вѣдать надлежитъ, что 22 Января (3 Февраля) тысяча восемьсотъ шестьдесятъ второго года между Нашимъ Императорскимъ Величествомъ и Его Величествомъ Императоромъ Оттоманскимъ, Прензрядныхъ Султановъ Великимъ и Почтеннѣйшимъ, Королемъ Лѣпотноишимъ, Мекскимъ и Мединскимъ и защитителемъ Святаго Іерусалима, Королемъ и Императоромъ пространнѣйшихъ провинцій, населенныхъ въ странахъ Европейскихъ и Азіатскихъ и на Бѣломъ и на Черномъ морѣ, Святѣйшимъ, Державнѣйшимъ и Великимъ Императоромъ, Султаномъ, Сыномъ Султановъ и Королемъ и Сыномъ Королей, Султаномъ Абдуль-Азизъ Ханомъ, Сыномъ Султана Махмудъ Хана, въ силу данныхъ съ обѣихъ сторонъ Полномочій, а именно: Съ Нашей Сіятельному Князю Алексію Лобанову-Ростовскому, Своему Дѣйствиельному Статскому Совѣтнику и Камергеру, Кавале-ру Орденовъ Святыхъ Анны первой степени и Святаго Стани-

Z Bożej Łaski My ALEXANDER Drugi CESARZ i Samowładea Wszech Rossyi, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Car Kazański, Car Astrachanski, Król Polski, Car Sybirski, Car Chersonsko-Taurycki, Car Gruziński, Pan na Pskowie i Wielki Książę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki, Książę Estoński, Inflandzki, Kurlandzki i Semigalski, Żmudzki, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiatzki, Bułgarski i innych; Pan i Wielki Książę Niższego Nowogrodu, Czernichowski, Razański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Białozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścislawski, Władea całej strony Północnej; Pan Ziemi Jwerskiej, Kartalińskiej i Kabardyjskiej i Krainy Ormiańskiej; Książę Dziedziczny i Władea Książąt Czerkaskich, Górskich i innych; Następca Norwegski, Książę Szlezwicko-Holsztyński, Stormarski, Ditmarzeński i Oldenburgski. etc., etc., etc.

Oznajmujemy niniejszem, do kogo to należy, że 22 Stycznia (3 Lutego) tysiąc osmset sześćdziesiątego drugiego roku, pomiędzy Naszą CESARSKĄ MOŚCIĄ i Jego Cesarzką MOŚCIĄ Cesarzem Otomańskim, Wielkim i Najszanowniejszym pomiędzy Najświetniejszymi Sultanami, Królem Mekki i Medyny, oraz Obrońcy Świętego Jeruzalemu, Królem i Cesarzem najobszerniejszych prowincyi zamieszkałych w Europie i Azji, na Białem i na Czarnem morzu, Najjaśniejszym, Najpotężniejszym i Wielkim Cesarzem, Sultanem, Synem Sultanów i Królem i Synem Królów, Sultanem Abdul-Azis Chanem, Synem Sultana Mach-Mud Chana, w skutek danych z obu stron Pełnomocnictw, a mianowicie: z Naszej Jaśnie Oświeconemu Księciu Alexemu Łabanow Rostowskiemu, Naszemu Rzeczywistemu Radcy Stanu i Szambelanowi, Kawalerowi Orderów: Świętej Anny pierwszej Klasy i Świętego Stanisława pierwszej Klasy, ozdobionemu Cesarzkim Orderem Medzi-dzje pierwszej Klasy i t. d., i t. d., i t. d., Naszemu

слава первой степени, украшенного Императорскимъ Орде-
номъ Меджидіе первой степени и проч. и проч. и проч.,
Своему Чрезвычайному Посланнику и Полномочному Мини-
стру при Его Императорскомъ Величествѣ Султанѣ; а со
стороны Его Величества Императора Оттоманскаго Мухамеда
Эминъ-Аали Пашѣ, Своему Министру Иностранныхъ Дѣлъ,
Кавалеру Россійскихъ Орденовъ Святаго Александра Нев-
скаго, Святыя Анны и Святаго Станислава, украшенному
Императорскими Орденами: брилліантовымъ Османіе, Меджи-
діе и Заслуги, первой степени, и проч. и проч. и проч., по-
становленъ и заключенъ торговый трактатъ между обѣими
Имперіями, состоящій въ двадцати одной статьѣ, и съ от-
дѣльнымъ протоколомъ, который отъ слова до слова гла-
сать тако:

Во Имя Бога Всемогущаго.

Его Величество Императоръ Всероссійскій и Его Император-
ское Величество Султанѣ, движимые желаніемъ и сознавая
необходимость заключить новый трактатъ о торговлѣ и море-
плаваніи, дабы облегчить и расширить торговля сношенія
между обоюдными Своими Государствами, назначили Сво-
ими Уполномоченными, именно:

Его Величество Императоръ Всероссійскій: Князя Алексѣя
Лобанова-Ростовскаго, Своего Дѣйствительнаго Статскаго Со-
ветника и Камергера, Кавалера Орденовъ Святыя Анны пер-
вой степени и Святаго Станислава первой степени; украшен-
наго Императорскимъ Орденомъ Меджидіе первой степени
и проч. и проч. и проч., Своего Чрезвычайнаго Посланника
и Полномочнаго Министра при Его Императорскомъ Вели-
чествѣ Султанѣ;

а Его Императорское Величество Султанѣ: Мухамедъ -
Эминъ-Аали Пашу, Своего Министра Иностранныхъ Дѣлъ,
Кавалера Россійскихъ Орденовъ Святаго Александра Нев-
скаго, Святыя Анны и Святаго Станислава, украшеннаго
Императорскими Орденами: брилліантовымъ Османіе, Меджи-
діе и Заслуги, первой степени, и проч. и проч. и проч..

Каковыя Уполномоченные, по сообщеніи другъ другу сво-
ихъ полномочій, найденныхъ въ надлежащей формѣ, поста-
новили нижеслѣдующія статьи:

Ст. 1. Въ права, преимущества и льготы, которые были
предоставлены Россійскимъ подданнымъ и Россійскимъ су-
дамъ въ Турціи прежними трактатами и договорами, под-

Nadzwyczajnemu Posłowi i Pełnomocnemu Ministrowi przy Je-
go Cesarskiej Mości Sultanie, a ze strony Jego Cesarskiej Mo-
ści Cesarza Ottomańskiego, Muchamed-Emin Aali-Paszy, Jego Mi-
nistrowi Spraw Zagranicznych, Kawalerowi Cesarskich Orderów:
Świętego Alexandra Newskiego, Świętej Anny i Świętego Stani-
sława, ozdobionemu Cesarskimi Orderami: Brylantowym Osma-
nie, Medzi-dzje i Zasługi pierwszej Klasy i t. d., i t. d., i t. d., posta-
nowiony i zawarty został traktat handlowy, pomiędzy obydwo-
ma Cesarstwami, składający się z dwudziestu jednego artykułu,
wraz z oddzielnym protokołem, które co do słowa brzmią jak
następuje:

W Imię Wszechmogącego Boga, NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszech
Rosyji i Jego Cesarska Mość Sultán, ożywieni chęcią i przejęci
koniecznością zawarcia nowego traktatu o handlu i żegludze w ce-
lu ułatwienia i rozszerzenia stosunków handlowych między Swe-
mi Państwami, mianowali Swemi Pełnomocnikami, a mianowicie:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszech Rosyji: Księcia Alexego Łaba-
nowa Rostowskiego, Swego Rzeczywistego Radcę Stanu i Szam-
belana, Kawalera Orderów: Świętej Anny pierwszej Klasy, i
Świętego Stanisława pierwszej klasy, ozdobionego Cesarskim
Orderem Medzi-dzje pierwszej Klasy i t. d., i t. d., i t. d., Swego
Nadzwyczajnego Posła i Pełnomocnego Ministra przy Jego Ce-
sarskiej Mości Sultanie.

a Najjaśniejszy Sultán: Muhamed-Emin Aali-Paszę Swego Mi-
nistra Spraw Zagranicznych, Kawalera Rosyjskich Orderów: Świę-
tego Alexandra Newskiego, Świętej Anny i Świętego Stanisła-
wa, ozdobionego Cesarskimi Orderami: Brylantowym Osma-
nie, Medzi-dzje i Zasługi pierwszej Klasy i t. d., i t. d., i t. d., którzy
po zakomunikowaniu sobie nawzajem swoich pełnomocnictw, zna-
leżonych w dobrej i należytej formie, ułożyli następujące artykuły.

Art. 1. Wszystkie prawa, przywileje i ulgi, zawarowane dla
Rosyjskich poddanych i statków w Turcyi poprzednimi trakta-
tami, pozostają w swej mocy, z wyjątkiem tych artykułów po-

тверждаются, за исключеніемъ тѣхъ статей сказанныхъ трактатовъ, измѣненіе которыхъ составляетъ предметъ настоящаго трактата.

Сверхъ того Блистательная Порта общаетъ и закрѣпляетъ подданнымъ, судамъ, торговлѣ и мореплаванію Россіи всѣ права, преимущества и льготы, какія она нынѣ предоставляетъ или впредь еще можетъ предоставить подданнымъ, судамъ, торговлѣ или мореплаванію какой бы то ни было другой иностранной Державы, или пользованіе, коими можетъ впредь быть ею терпимо.

Ст. 2. Всякому купцу и подданному Россійскому предоставляется свобода покупать, лично или чрезъ своихъ повѣренныхъ, во всѣхъ частяхъ Оттоманской Имперіи и ея владѣній (какъ для вывоза, такъ и для торга внутри страны), всѣ товары, безъ всякаго изъятія, составляющіе произведеніе почвы и промышленности Оттоманской Имперіи и ея владѣній, каковыя товары не будутъ облагаемы, кромѣ таможенныхъ пошлинъ, о коихъ будетъ изъяснено въ послѣдующихъ статьяхъ, никакими сборами или пошлинами за тескере, муруріе, или иными, подъ какимъ бы то ни было наименованіемъ; Блистательная Порта формально обязуется также не допускать болѣе монополій ни на земледѣльскія произведенія, ни на другіе, какіе бы то ни было предметы, ни дозволенныхъ видовъ, выдаваемыхъ областными начальствами на покупку или продажу какого либо товара, или на провозъ онаго изъ одного мѣста въ другое. Всякое со стороны Нашей, мутесарифовъ, каймакамовъ или мудировъ принужденіе подданныхъ Его Величества Императора Всероссійскаго къ принятію подобныхъ дозволенныхъ видовъ, будетъ почитаться нарушеніемъ трактатовъ, и Блистательная Порта обязуется подвергать наказанію чиновника, какого бы онъ ни былъ чина, который окажется виновнымъ въ такомъ нарушеніи, и давать полное удовлетвореніе Россійскимъ подданнымъ за всякій ущербъ или убытокъ, о которомъ они надлежащимъ образомъ докажутъ, что оный имъ отъ того понесенъ.

Ст. 3. Съ Россійскихъ купцовъ, или съ ихъ повѣренныхъ покупающихъ какой либо предметъ, произведеніе почвы или промышленности Турціи, съ тѣмъ, чтобы перепродать оный для внутренняго потребленія въ Оттоманской Имперіи, будутъ взиматься при покупке и продажѣ этого предмета и за всякаго рода торговую операцію къ нему относящуюся, тѣже

мѣняемыхъ трактатовъ, które ulegają zmianie na mocy niniejszego traktatu.

Nadto Przeświećta Porta obiecuje i zapewnia poddanym, statkom, handlowi i żegludze Rosyi wszystkie prawa, przywileje i ulgi, jakie dotąd nadaje albo w przyszłości nadać może poddanym, statkom, handlowi lub żegludze jakiego bądź innego obcego Państwa, albo na używanie których może zezwolić.

Art. 2. Każdy kupiec i poddany Rosyjski mocen jest kupować, osobiście lub przez swoich plenipotentów we wszystkich częściach i posiadłościach Otomańskiego Cesarstwa (tak do wywozu jak i na handel wewnątrz Państwa) wszelkie towary, bez żadnego wyłączenia, pochodzące z gruntu i przemysłu Otomańskiego Cesarstwa i posiadłości, od których towarów nie będą pobierane, oprócz opłat celnych, w następnych artykułach wyrażonych, żadne opłaty ani cła znane pod nazwą teskere, mururie, albo jakie bądź inne; Przeświećta Porta zobowiązuje się formalnie niedopuszczać więcej monopolów bądź na produkta gruntu, bądź na inne jakiegokolwiek przedmiota, ani bez wyłącznych pozwoleń, wydawanych przez Władze prowincjonalne, do zakupywania lub sprzedaży jakiego bądź towaru, albo przewożenia tegoż z jednego miejsca na drugie. Każdy ze strony Paszów, Mutesaryfów, Kajmakanów albo Mudyrów, przymus poddanych Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rosyi do przyjęcia podobnych wyłącznych pozwoleń, poczytywany będzie za naruszenie traktatów i Przeświećta Porta zobowiązuje się pociągać do kary urzędnika, jakiego bądź stopnia, który się okaże winnym tego naruszenia i dawać zupełną satysfakcyę poddanym Rosyjskim, za każdą stratę, należycie udowodnioną, jako z tego powodu pochodzącą.

Art. 3. Od kupców Rosyjskich lub ich pełnomocników zakupujących jaki przedmiot w Turcyi, bądź produkt gruntu, bądź przemysłu, w celu odprzedania takowego na konsumpcyę wewnętrzną w Państwie Otomańskim, pobierane będą przy kupnie i sprzedaży tego przedmiotu i przy każdej handlowej operacyi tegoż dotyczącej, te same opłaty, jakie w podobnych okolicznościach

самыя пошлины, какія взимаются въ подобныхъ обстоятельствахъ съ наиболѣе благоприятствуемыхъ изъ Турецкихъ подданныхъ или иностранцевъ, занимающихся внутреннею торговлею въ Турціи.

Ст. 4. Со всякаго произведенія почвы, или промышленности Оттоманской Имперіи и ея владѣній, купленнаго Россійскими подданными или ихъ повѣренными, для вывоза сухимъ путемъ или моремъ: на судахъ Россійскихъ, турецкихъ или иностранныхъ будетъ взиматься одна только пошлина въ восемь процентовъ, исчисленная по тарифу, и имѣющая быть вносима при самомъ вывозѣ товара.

Никакой товаръ, однажды оплатившій эту пошлину, не будетъ вторично подвергаться ни этому же самому, ни какому либо другому сбору, ни въ какой части Оттоманской Имперіи, хотя бы даже онъ перешелъ въ другія руки.

Постановляется, что вышеказанный восмипроцентный сборъ будетъ каждый годъ понижаться однимъ процентомъ, пока не опустится окончательно, по истеченіи семи лѣтъ, до постоянного сбора въ одинъ процентъ съ цѣны, назначаемой на покрытие расходовъ по управленію и надзору.

Ст. 5. Всякій товаръ, составляющій произведеніе почвы или промышленности Россіи, привозимый въ Турцію Россійскими подданными или иностранцами, подъ какимъ бы то ни было флагомъ, а равно всякій товаръ, составляющій произведеніе почвы или промышленности чужихъ странъ, принадлежащій Россійскому подданному, и привозимый имъ или его повѣренными, будетъ оплачивать, при ввозѣ во владѣнія Его Величества Султана, постоянную пошлину въ восемь процентовъ съ цѣны, или по соотвѣстственному тарифу, установленному по взаимному соглашенію. Количество пошлины будетъ исчисляться по цѣнѣ товаровъ на мѣстѣ ввоза, и она имѣетъ быть вносима при самой выгрузкѣ, если товары привезены моремъ, или въ первой таможенѣ, если они идутъ сухимъ путемъ.

Если эти товары, по оплатѣ восьми процентной ввозной пошлины, будутъ проданы, на самомъ ли мѣстѣ ввоза или внутри страны, ни продавецъ, ни покупатель не могутъ быть послѣ того подвергаемы платежу ни какой другой пошлины съ тѣхъ же предметовъ.

Если эти товары не назначаются на продажу для потребленія въ Турціи, а должны быть вывезены въ теченіе шести мѣсяцевъ, въ такомъ случаѣ они будутъ почитаться

pobierane są od najwięcej uprzywilejowanych z poddanych Tureckich lub cudzoziemców, trudniących się w Turcyi wewnętrznym handlem.

Art. 4. Od każdego produktu gruntu lub przemysłu Państwa Otomańskiego i jego posiadłości, zakupionego przez poddanych Rosyjskich lub ich pełnomocników, w celu wywieżenia łądem albo morzem, na statkach Rosyjskich, Tureckich lub zagranicznych, będzie pobierane jedno tylko cło po 8 0/0 obliczone podług taryfy i mające się uiszczać przy wywieżeniu towaru.

Żaden towar, po uiszczeniu od niego tego cła, nie będzie po raz drugi ulegać ani tej samej ani innej jakiej opłacie, chociaż by nawet przeszedł w inne ręce.

Zgodzono się, że wspomniona opłata ośmiu procentów, będzie co rok się obniżać o jeden procent, za nim się nie zredukuje stanowczo, po upływie siedmiu lat, do stałej opłaty po jednym procencie od wartości, przeznaczonej na pokrycie kosztów administracji i nadzoru.

Art. 5. Każdy towar będący produktem gruntu albo przemysłu w Rosyi, sprowadzony do Turcyi przez poddanych Rosyjskich lub cudzoziemców, pod jaką bądź banderą, jak równie wszelki towar, będący produktem gruntu albo przemysłu zagranicznych krajów, należący do poddanego Rosyjskiego i wprowadzony przez niego lub jego plenipotentów, będzie opłacać przy wprowadzeniu do posiadłości Najjaśniejszego Sultana, opłatę stałą po 8 0/0 od wartości, albo podług odpowiedniej taryfy ułożonej za wzajemną zgodą. Wysokość cła stosowaną będzie do ceny towarów w miejscu wprowadzenia i takowa ma być uiszczona przy samem wyładowaniu, gdy towary dostają się morzem, lub w pierwszej komorze, gdy idą drogą lądową.

Skoro te towary, po uiszczeniu ośmiu procentów, cła wchodowego będą sprzedane, bądź w miejscu wprowadzenia, bądź wewnątrz kraju, ani sprzedający ani kupujący nie mogą być potem pociągani do uiszczenia opłaty albo innego jakiego cła od tychże przedmiotów.

Gdy te towary nie są przeznaczone do sprzedaży na konsumpcyą w Turcyi a mają być wywiezione w przeciągu sześciu miesięcy, w takim razie mają być uważane za towar tranzytowy,

транзитнымъ товаромъ, идущимъ сухимъ путемъ, и съ нимъ должно быть поступаемо, какъ постановлено ниже въ статьѣ 9. Въ этомъ случаѣ, таможенное управленіе обязано будетъ, при вывозѣ сихъ товаровъ, возвращать Россійскому купцу или его повѣренному, представившему надлежащее доказательство въ томъ, что восьми-процентная пошлина была внесена, разность между этою ввозною пошлиною и пошлиною транзитною, назначенною въ вышепомянутой статьѣ.

Ст. 6. Относительно всѣхъ товаровъ, составляющихъ произведеніе почвы или промышленности Оттоманской Имперіи, и привозимыхъ въ Россію на Оттоманскихъ судахъ, будетъ поступаемо какъ съ подобными же произведеніями наиболее благоприятствуемыхъ странъ.

Ст. 7. Привозные изъ Россіи товары, назначаемые въ Соединенныя Княжества Молдавіи и Валахіи, или въ Княжество Сербское и проходящіе чрезъ другія части Турціи, будутъ оплачивать таможенныя пошлины только по прибытіи въ эти Княжества; и равнымъ образомъ Русскіе или иностранные товары, проходящіе чрезъ сказанныя Княжества, для доставленія въ другія части Турціи, будутъ оплачивать таможенныя пошлины въ первой таможнѣ, состоящей въ непосредственномъ управленіи Блистательной Порты.

Произведенія почвы и промышленности сихъ Княжествъ, равно какъ и произведенія прочихъ частей Оттоманской Имперіи, назначаемыя за границу и идущія чрезъ Княжества, будутъ платить таможенныя пошлины: первыя таможенному управленію сихъ Княжествъ, а вторыя въ Турецкую казну, такимъ образомъ, чтобы привозныя и вывозныя пошлины, не могли ни въ какомъ случаѣ быть взимаемы болѣе одного раза.

Ст. 8. Русскія суда, откуда бы они ни шли, вступаяющія съ грузомъ или съ баластомъ, въ порты Государства и владѣній Его Императорскаго Величества Султана, не будутъ платить, при входѣ или выходѣ, или во время своего пребыванія, никакихъ другихъ или болѣешихъ пошлинъ ластовыхъ, портовыхъ, лоцманскихъ, якорныхъ, маячныхъ, карантинныхъ или иныхъ подобныхъ, какого бы то ни было рода и наименованія, взимаемыхъ отъ имени или въ пользу Оттоманскаго Правительства, или какихъ либо Государственныхъ чиновниковъ, частныхъ лицъ, сословій или учрежденій, кромѣ тѣхъ, какія взимаются или будутъ взиматься съ судовъ наиболее благоприятствуемой націи.

идący ładem i z niemi należy postąpić podług poniższego przepisu w art. XI. W takim wypadku zarząd celny obowiązany będzie, przy wyprowadzeniu tych towarów, zwracać kupcowi Rosyjskiemu lub jego pełnomocnikowi, który udowodni, jako ośm procentów cła były przez niego uiszczone, różnicę pomiędzy tem cłem wchodowem a cłem tranzytowem, ustanowionem w pomienionym artykule.

Art. 6. Z wszelkimi towarami będącemi produktem gruntu albo przemysłu Państwa Ottomańskiego i przywożonych do Rosyi na Ottomańskich statkach, będzie postępowano jak z podobnemi produktami najwięcej uprzywilejowanych krajów.

Art. 7. Towary przywożone z Rosyi i przeznaczone do połączonych Księstw Multan i Wołoszczyzny albo do Księstwa Serbskiego i przechodzące przez inne prowincye Turcyi, będą opłacać cło dopiero po przybyciu do tych Księstw; podobnież towary Rosyjskie albo zagraniczne, przewożone przez rzeczne Księstwa do innych części Turcyi, mają uiszczać cło na pierwszej komorze, zostającej pod bezpośrednim zarządem Prześwietnej Porty.

Produkta gruntu i przemysłu tych Księstw, niemniej jak produktu innych części Cesarstwa Ottomańskiego, przeznaczone za granicę i przewożone przez Księstwa, mają uiszczać cła: pierwsze zarządowi celnemu tych Księstw, a drugie do Skarbu Turcyi, w ten sposób, ażeby cła wchodowe i wychodowe w żadnym wypadku nie były uiszczane więcej nad raz jeden.

Art. 8. Statki Rosyjskie zkadkolwiek idące, gdy wchodzą z ładunkiem albo balastem do jednego z portów Państwa i posiadłości Najjaśniejszego Sultana, nie będą uiszczać ani przy wejściu ani przy wyjściu, lub też pod czas swego pobytu, żadnych innych lub większych opłat ładunkowych, portowych, przewoźniczych, kotwicznych, latarnicznych, kwarantanowych, lub innych jakich bądź, jakiej kolwiek natury i nazwy, pobieranych w imieniu lub na korzyść Państwa Ottomańskiego, lub jakich bądź urzędników, osób prywatnych, stanów albo instytucyi, nad te jakie są lub będą pobierane od statków najbardziej uprzywilejowanych krajów.

Равнымъ образомъ, съ подданными и купцами Блистательной Порты и ея кунеческими судами, посещающими Россійскія владѣнія и производящими въ нихъ торговлю, и съ произведеніями Оттоманскихъ владѣній будетъ поступасмо въ Россійскихъ владѣніяхъ точно такъ же, какъ съ подданными, купцами, судами и произведеніями наиболѣе благопріятствуемыхъ иностранныхъ державъ, безъ всякаго однако отступленія отъ особыхъ законовъ, уставовъ и правилъ, по предмету торговли, промышленности и полиціи, дѣйствующихъ въ Россійской Имперіи, и коихъ положенія распространяются равнымъ образомъ на иностранцевъ, принадлежащихъ къ наиболѣе благопріятствуемой націи.

Ст. 9. Всякое судно, Россійскими законами признаваемое за Русское и всякое судно, Турецкими законами признаваемое за Турецкое, будетъ во всемъ, что касается сего трактата, почитасмо обоюдно за судно Русское или Турецкое.

Ст. 10. Съ произведеній почвы и промышленности Россійской Имперіи, нагруженныхъ на Русскія или на иностранныя суда, а равно съ произведеній почвы или промышленности иностраннаго Государства, погруженныхъ на Русскія суда, не будетъ взиматься никакой пошлины при проходѣ ихъ чрезъ проливы Дарданельскій и Босфорскій, безъ различія, будутъ ли оны проходить чрезъ проливы на тѣхъ же самыхъ судахъ, на которыхъ привезены, или будутъ перегружены на другія суда, Русскія, Турецкія, или иностранныя, или же, бывъ проданы на вывозъ, будутъ выгружены на короткое время для погрузки на другія суда и дальнѣйшаго управленія.

Въ семъ послѣднемъ случаѣ, товары должны быть сложены на храненіе въ Константинополь въ таможенные пакгаузы или, за неимѣніемъ въ нихъ мѣста, въ другое приличное помѣщеніе, съ тѣмъ, чтобы они были потомъ сданы въ томъ же виду хозяину, чрезъ посредство таможеннаго начальства, въ самое то время, когда должны они быть опять вывезены.

Ст. 11. Такъ какъ Блистательная Порта желаетъ представить всевозможныя удобства сухопутному транзиту, то постановлено, что сборъ въ три процента, взимавшійся по сіе время съ товаровъ, привозимыхъ въ Турцію для дальнѣйшаго вывоза въ другія страны, будетъ пониженъ до двухъ процентовъ, а по минованіи восьми лѣтъ со дня размѣна ратификацій настоящаго трактата, будетъ обращенъ окончательно въ неизмѣнный однопроцентный сборъ.

Również z poddanymi i kupcami Prześwietnej Porty i jej kupieckimi statkami, odwiedzającymi posiadłości Rosyjskie i prowadzącymi w takowych handel, jak niemniej z produktami posiadłości Ottomańskich, będzie postępowano w posiadłościach Rosyjskich zupełnie tak samo, jak z poddanymi, kupcami, statkami i produktami najwięcej uprzywilejowanych krajów obcych, nie uchylając wszakże w niczem szczególnych praw, ustaw i przepisów, obowiązujących w Cesarstwie Rosyjskiem i dotyczących handlu, przemysłu i policyi, którym ulegają także cudzoziemcy najbardziej uprzywilejowanych krajów.

Art. 9. Każdy statek podług praw Rosyjskich uznawany za Rosyjski i każdy statek, podług praw Tureckich uważany za Turecki, uważany będzie wzajemnie za statek Rosyjski albo Turecki.

Art. 10. Od produktów gruntu i przemysłu Cesarstwa Rosyjskiego, naładowanych na statki Rosyjskie lub zagraniczne, tudzież od produktów gruntów albo przemysłu Państwa obcego, naładowanych na statki Rosyjskie, nie będzie pobierana żadna opłata, przy przejściu przez cieśniny Dardanelską i Bosforską, bez różnicy, czy będą przepływać przez cieśniny na tychże statkach na których zostały przywiezione, lub też będą przeładowane na inne statki Rosyjskie, Tureckie lub zagraniczne, albo też będą sprzedane do wywozu, zostaną wyładowane na czas krótki, dla przeładowania na inne statki i dalszego transportu.

W tym ostatnim wypadku, towary mają być złożone w Konstantynopolu na składach komory, lub dla braku miejsca, w innym odpowiednim lokalu, za wiadomością i pod pieczęcią komory, tak ażeby potem zwrócone zostały właścicielowi w tym samym stanie, za pośrednictwem zwierzchności celnej pod ten czas, kiedy mają być znownu wywiezione.

Art. 11. Ponieważ Prześwietna Pорта życzy w możliwy sposób ułatwić transito lądowe, postanowiono więc, że opłata po 3 0/0 pobierana dotąd od towarów przywożonych do Turcyi dla dalszego transportu do innych krajów, będzie obniżona do 8 0/0 a po upływie ośmiu lat od dnia wymiany ratyfikacyi niniejszego traktatu, będzie stanowczo zamieniona na stałą jedno procentową opłatę.

Блистательная Порта вместе с темъ объявляетъ, что предоставляет себѣ право особымъ уставомъ опредѣлить мѣры, которыя надлежитъ принять для предупрежденія обмана.

Ст. 12. Россійскіе подданные или ихъ повѣренные, производящіе въ Оттоманской Имперіи торговлю товарами, составляющими произведение почвы и промышленности чужихъ странъ, будутъ платить тѣ же пошлины и пользоваться тѣми же правами, преимуществами и льготами, какъ и иностранцы подданные, торгующіе товарами, происходящими изъ ихъ отечествъ.

Ст. 13. Въ видѣ изъятія изъ постановленнаго въ статьѣ 5, табакъ, во всѣхъ его видахъ, и соль отнынѣ исключаются изъ числа товаровъ, которые дозволено Россійскимъ подданнымъ ввозить въ Турцію. Посему тѣ Россійскіе подданные или ихъ повѣренные, которые будутъ покупать или продавать соль или табакъ, для потребленія въ Турцію, будутъ подчинены тѣмъ же правиламъ и платить тѣже пошлины, какъ наиболѣе благоприятствуемые изъ Оттоманскихъ подданныхъ, производящихъ торговлю этими двумя статьями. Въ замѣнъ сего ограниченія, никакой пошлины не будетъ впредь взиматься съ тѣхъ же продуктовъ, вывозимыхъ изъ Турціи Россійскими подданными.

О количествѣ табаку и соли, вывозимомъ Россійскими подданными или ихъ повѣренными, должно быть объявляемо таможенному управленію, которое сохранить, по прежнему, свое право наблюденія за вывозомъ этихъ продуктовъ, безъ всякаго однако права требовать какой либо платы ни за прописку, ни на иномъ какомъ бы то ни было основаніи.

Ст. 14. Обѣ высокія договаривающіяся стороны разумѣютъ, что Блистательная Порта предоставляет себѣ свободу и право облагать общимъ запрещеніемъ ввозъ во владѣніе Оттоманской Имперіи пороку, пшеницъ, военного оружія и военныхъ снарядовъ.

Это запрещеніе можетъ имѣть силу только, когда будетъ официально объявлено, и можетъ распространяться только на тѣ именно предметы, которые въ декретѣ, воспрещающемъ ввозъ ихъ, будутъ поименованы.

Тотъ изъ вышесказанныхъ предметовъ, который не будетъ такимъ образомъ воспрещенъ, будетъ подчиненъ, при ввозѣ въ Оттоманскую Имперію, мѣстнымъ постановленіямъ, за исключеніемъ тѣхъ случаевъ, когда Миссія Его Величества Им-

Пржеśветна Порта оświadcza zarazem, że pozostawia sobie prawo do wydania oddzielnie przepisów, zapobiegających oszukaństwu.

Art. 12. Poddani Rosyjscy lub ich pełnomocnicy prowadzący w Cesarstwie Otomańskim handel towarami, stanowiącemi produkta gruntu i przemysłu obcych krajów, będą uiszczać też opłaty i korzystać z tychże praw, przywilejów i zawarowań jak i zagraniczni poddani, handlujący towarami z ich własnego kraju pochodzącemi.

Art. 13. Sposobem wyjątku od przepisu Art. 5, tytoń we wszelkich postaciach i sól odtąd wyłączają się z liczby towarów, które wolno jest poddanym Rosyjskim wprowadzać do Turcyi. Dla tego poddani Rosyjscy lub ich pełnomocnicy, którzy będą kupować albo sprzedawać sól lub tytoń na konsumpcję w Turcyi, będą podlegać tymże przepisom i uiszczać też opłaty, jak najwięcej uprzywilejowani z poddanych Otomańskich, handlujących temi dwoma artykułami. W powetowaniu za to ściesnienie, nadal nie będzie pobierana żadna opłata od tychże artykułów wyprawdzonych z Turcyi przez poddanych Rosyjskich.

O ilości tytoniu i soli wyprowadzonych przez poddanych Rosyjskich lub ich pełnomocników, ma być zawiadamiany zarząd celny, który zachowa i nadal swe prawo czuwania nad wyprowadzeniem tych artykułów, nie mając wszakże żadnego prawa żądania jakiej bądź opłaty bądź za wciągnięcie do rejestru, bądź z innego jakiego tytułu.

Art. 14. Obie wysokie umawiające się strony porozumiały się, jako Prześwetna Pорта pozostawia sobie wolność i prawo do zabronienia w ogóle wprowadzania do posiadłości Cesarstwa Otomańskiego prochu, dział, broni wojskowej i amunicyi.

Ten zakaz o tyle ma mocy, o ile będzie ogłoszony urzędownie i będzie dotyczyć tych mianowicie przedmiotów, które w dekreście zakazującym ich wprowadzenie, będą wyszczególnione.

Z pomienionych przedmiotów nie zakazany w powyższy sposób, przy wprowadzeniu do Cesarstwa Otomańskiego, będzie podlegać przepisom miejscowym, z wyjątkiem tych wypadków, gdy Missya NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Wszech Rosyi postara się

Императора Всероссийскаго будетъ ходатайствовать о разрѣшеніи, въ видѣ исключенія, каковое разрѣшеніе и будетъ тогда даваться, если только не будутъ тому препятствовать важныя причины. Ввозъ пороху, въ особенности, если будетъ дозволенъ, будетъ подчиненъ нижеслѣдующимъ правиламъ:

1) Онъ не будетъ продаваться Россійскими подданными свыше количества, опредѣленнаго мѣстными узаконеніями.

2) По прибытіи въ турецкій портъ, на Русскомъ суднѣ, груза или значительнаго количества пороху, судно это будетъ обязано стать на особомъ мѣстѣ, которое будетъ ему указано мѣстными начальствами, и выгрузить свой порохъ, подъ наблюденіемъ тѣхъ же начальствъ, въ складочныя магазины, которые будутъ имъ также тѣми начальствами указаны, и къ которымъ будутъ имѣть доступъ причастныя лица только съ соблюденіемъ предписанныхъ правилъ.

Ограниченіямъ, изъясненнымъ въ настоящей статьѣ, не подвергаются: пушки и военные снаряды, которые Императорскому Россійскому Правительству встрѣтится надобность отправлять транзитомъ чрезъ Дарданелли и Босфоръ къ Россійскимъ портамъ, а также охотничьи ружья, пистолеты, роскошное оружіе и малыя количества охотничьяго пороху, назначенныя для частнаго употребленія.

Ст. 15. Фирманы, требуемые отъ Россійскихъ судовъ, при проходѣ ихъ чрезъ Дарданелли и Босфоръ, будутъ имъ выдаваться со всевозможною скоростью, дабы не причинить имъ замедленій.

Ст. 16. Шкипера Русскихъ купеческихъ судовъ, на коихъ имѣются товары назначенные въ Турцію, будутъ обязаны, по прибытіи своемъ въ портъ назначенія, немедленно представить въ таможенію засвидѣтельствованныя копіи со своихъ декларацій.

Ст. 17. Товары, ввезенные контрабандою, будутъ подлежать взысканію по законамъ той Имперіи, въ которой учинена контрабанда.

Но подданные ни которой изъ высокихъ договаривающихся сторонъ не будутъ подвергаемы во владѣніяхъ другой стороны иному или болѣе тяжкому взысканію чѣмъ то, какому будутъ подвергаться въ одинаковомъ случаѣ туземные купцы или подданные наиболѣе благопріятствуемыхъ Державъ. Во всякомъ случаѣ, по поимкѣ товаровъ, подозрѣваемыхъ въ контрабандѣ, таможенныя начальства обязаны не-

о выjednanie decyzji wyjątkowej, jakowa decyzja nastąpi, skoro nie zajdą ważne przeszkody, szczególnie wprowadzenie prochu, gdy zostanie dozwolone, będzie podlegać poniższym przepisom:

1) Nie będzie sprzedawany przez poddanych Rosyjskich nad ilość, określoną przez miejscowe przepisy.

2) Po zawinięciu do Tureckiego portu Rosyjskiego statku z ładunkiem albo znaczną ilością prochu, statek ten ma stać w oddzielnem miejscu, jakie mu wskazane będzie przez miejscowe władze, i wyładować swój proch, pod nadzorem tychże władz, do składów, jakie również wskażą te władze, do których interesowani będą mieli przystęp, przy zachowaniu podanych przepisów.

Wymienionym w tym artykule ściśnieniom nie ulegają: dział i wojenna amunicya, jakie Rząd Cesarsko-Rosyjski znajdzie potrzebę przesłać na transito przez Dardanele i Bosfor do Rosyjskich posiadłości, niemniej jak myśliwskie fuzye, pistolety, broń zbytkową i małe ilości strzelniczego prochu do użytku prywatnego.

Art. 15. Firmany, wymagane od statków Rosyjskich, przechodzących przez Dardanele i Bosfor, dla nienarażenia na zwłokę, wydawane im będą z możliwym pośpiechem.

Art. 16. Szyprowie Rosyjskich statków kupieckich na których znajdują się towary, przeznaczone do Turcyi, będą obowiązani po zawinięciu do portu swego przeznaczenia, bezzwłocznie złożyć na komorze poświadczone kopje swych deklaracyi.

Art. 17. Towary przemycane będą ulegać karze, podług praw tego Cesarstwa w którym kontrabanda dokonana została.

Lecz poddani obu wysokich umawiających się stron nie będą pociągani w posiadłościach kraju drugiego do innej lub cięższej odpowiedzialności nad tę, jakiej ulegać mogą w podobnem wypadku kupcy krajowi lub poddani najwięcej uprzywilejowanych Państw.

W każdym razie, po ujęciu towarów podejrzanych, władze celne obowiązane są bezzwłocznie zawiadomić o tem władze kon-

медленно увѣдомить о томъ Консульскія власти; и законъ не можетъ быть примѣняемъ, пока обманъ не будетъ надлежащимъ порядкомъ и закономъ доказанъ.

Ст. 18. Само собою разумѣется, что Правительство Его Величества Императора Всероссийскаго не имѣетъ въ виду, ни одною изъ статей настоящаго трактата, выговаривать что либо выходящее изъ предѣловъ естественнаго и точнаго смысла употребленныхъ выражений, ниже препятствовать, какимъ бы то ни было образомъ, Правительству Его Императорскаго Величества Султана въ пользованіи своими правами по внутреннему управленію, по колику только права эти не будутъ явно нарушать условій прежнихъ трактатовъ и преимуществъ, предоставляемыхъ настоящимъ трактатомъ Россійскимъ подданнымъ и ихъ собственности.

Ст. 19. Настоящій трактатъ будетъ въ силѣ и въ дѣйствіи въ продолженіе четырнадцати лѣтъ, считая со дня размѣна ратификацій. За годъ до истеченія сего срока, каждая изъ Высокихъ договаривающихся сторонъ будетъ вольна объявить другой сторонѣ, что она намѣрена подвергнуть этотъ трактатъ пересмотру; если такового объявленія не послѣдуетъ, въ такомъ случаѣ разумѣется, что трактатъ этотъ останется въ дѣйствіи еще на семь лѣтъ.

Настоящій трактатъ имѣетъ быть приведенъ въ исполненіе во всѣхъ областяхъ Оттоманской Имперіи, т. е. во всѣхъ владѣніяхъ Его Императорскаго Величества Султана, находящихся въ Европѣ, въ Азіи, въ Египтѣ и во всѣхъ прочихъ частяхъ Сѣверной Африки, принадлежащихъ Блистательной Портѣ, въ Сербіи и въ Соединенныхъ Княжествахъ Молдавіи и Валахіи.

Ст. 20. Такъ какъ особыми, для сего назначенными, Комиссарами разсмотрѣвъ новый тарифъ таможенныхъ пошлинъ, имѣющихъ взиматься во владѣніяхъ Его Императорскаго Величества Султана, согласно постановленіямъ настоящаго трактата, съ произведеній почвы и промышленности Россіи, равно какъ и съ произведеній почвы и промышленности Турціи, то тарифъ этотъ, по утвержденіи оного обѣими Высокими договаривающимися сторонами, вступить въ дѣйствіе одновременно съ настоящимъ трактатомъ, т. е. съ перваго (тринадцатаго) Марта 1862 года, и будетъ оставаться въ силѣ въ продолженіе семи лѣтъ.

Если одна изъ договаривающихся сторонъ пожелаетъ, чтобы дѣйствіе сказаннаго тарифа, по истеченіи означеннаго

sularne, a prawo nie może być stosowane przed należytem i prawem udowodnieniem oszustwa,

Art. 18. Samo z siebie wynika, że Rząd NAIJAŚNIEJSZEGO CESARZA Wszech Rosyyi nie ma na widoku ani jednym z artykułów niniejszego traktatu zastrzegać cokolwiek bądź więcej nad naturalne i ściśle znaczenie użytych wyrażen, ani też przeszkadzać w jakikolwiek sposób Rządowi Najjaśniejszego Sultana do wykonywania swoich praw w zakresie administracyi wewnętrznej, o ile tylko prawa te nie będą jawnie nadwyreżać warunków dawniejszych traktatów i prerogatyw, nadawanych mocą niniejszego traktatu Rosyjskim poddanym i ich własności.

Art. 19. Niniejszy traktat będzie mieć moc obowiązującą w przeciągu lat czternaście, licząc od dnia wymiany ratyfikacyi. Na rok przed upływem tego terminu, każda z Wysokich umawiających się stron będzie mocna oświadczyć drugiej stronie, że zamierza traktat ten przejrzeć; gdyby takie oświadczenie nie nastąpiło, należy rozumieć, że traktat ten pozostanie obowiązującym na dalsze siedm lat.

Niniejszy traktat ma być wykonany we wszystkich prowincjach Państwa Ottomańskiego, to jest we wszystkich posiadłościach Najjaśniejszego Sultana, znajdujących się w Europie, Azji, Egipcie i we wszystkich innych częściach Północnej Afryki, należących do Prześwieatnej Porty, w Serbii i połączonych Księstwach Multan i Wołoszczyzny.

Art. 20. Ponieważ przeznaczeni ad hoc oddzielni Kommissarze roztrząsnęli nową taryfę opłat celnych, mających się pobierać w posiadłościach Najjaśniejszego Sultana, zgodnie z przepisami niniejszego traktatu, od produktów gruntu i przemysłu w Rosyyi, również jak od produktów gruntu i przemysłu w Turcyi, przeto taryfa ta, po zatwierdzeniu jej przez obie Wysokie umawiające się strony, wejdzie w wykonanie jednocześnie z niniejszym traktatem, to jest od pierwszego (trzynastego) Marca 1862 roku i pozostanie obowiązującą przez lat siedm.

Jeżeli jedna ze stron umawiających się zażąda, ażeby moc obowiązująca rzeczonyj taryfy ustała z upływem wzmiankowanego

семилѣтняго срока, прекратилось, то обязана она о своемъ намѣреніи объявить другой сторонѣ по крайней мѣрѣ за годъ до срока; и таковое требованіе свое вольна она возобновлять при истеченіи каждаго семилѣтія.

Ст. 21. Настоящій трактатъ будетъ ратификованъ, и ратификаціи будутъ размѣнены въ Константинополѣ въ теченіи двухъ мѣсяцевъ или скорѣе, буде возможно; приведеніе же его въ исполненіе начнется съ перваго (тринадцатаго) Марта 1862 года.

Въ удостовѣреніе чего обоюдные Уполномоченные оный подписали съ приложеніемъ печатей своихъ гербовъ.

Учинено въ Константинополѣ двадцать втораго Января (третьяго Февраля), тысяча восемьсотъ шестьдесятъ втораго года,

(Подп:) А. Лобановъ.

(Подп:) Аали.

(М. П.)

(М. П.)

Нижеподписавшіеся, приступивъ сего дня къ подписанію актовъ трактата о торговлѣ и мореплаваніи, нынѣ благополучно заключеннаго между Россією и Турцією, постановили сверхъ того нижеслѣдующее условіе:

Всякое изъятіе, какое можетъ быть впредь допущено въ пользу сухопутной торговли между Боснією, Герцеговиною и пограничными Австрійскими владѣніями, будетъ равнымъ образомъ даровано и особой торговлѣ смѣжныхъ по Азіатской границѣ владѣній Россіи и Турціи. Примѣненіе таковаго изъятія, буде послѣдуетъ, будетъ опредѣлено особымъ соглашеніемъ между Блистательною Портою и Императорскою Россійскою Миссією въ Константинополѣ.

Въ удостовѣреніе чего составленъ настоящій трактатъ, въ двухъ экземплярахъ, дабы вышезложенное условіе имѣло ту же силу и то же дѣйствіе, какъ если бы оно было включено отъ слова до слова въ трактатъ отъ сего числа.

Константинополѣ, двадцать втораго Января (третьяго Февраля), тысяча восемьсотъ шестьдесятъ втораго года.

(Подп:) А. Лобановъ.

(Подп:) Аали.

(М. П.)

(М. П.)

Того ради Наше Императорское Величество, по довольномъ разсмотрѣніи вышеописаннаго торговаго трактата, подтвердили и ратификовали оный, яко же сямъ за благо приедемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ его содержаніи, объявилъ Императорскимъ Нашимъ словомъ, за Насъ

седмioletнего terminu, winna o swoim zamiarze zawiadomic drugą stronę przynajmniej na rok przed terminem; i takowe żądanie swoje może ponawiać co lat siedm.

Art. 21. Niniejszy traktat ma być ratyfikowany i ratyfikacje wymienione będą w Konstantynopolu w ciągu dwóch miesięcy lub prędzej, jeżeli można; wejdzie zaś w wykonanie od dnia pierwszego (trzynastego) Marca 1862 roku.

Na dowód czego Pełnomocnicy obu Państw, takowy podpisali przy wyciśnięciu swoich herbowych pieczęci.

Dan w Konstantynopolu dwudziestego drugiego Stycznia (trzeciego Lutego) tysiąc ośmset sześćdziesiątego drugiego roku.

(podpisano) A. Łabanow.

(podpisano) Aali.

M. P.

M. P.

Niżej podpisani przystąpiwszy dnia dzisiejszego do podpisania aktów traktatu o handlu i żegludze, obecnie szczęśliwie zawartego pomiędzy Rossyą i Turcyą, postanowili obok tego następujący warunek:

Wszelki wyjątkowy przepis, jaki w przyszłości może nastąpić na korzyść handlu lądowego pomiędzy Bośnią, Hercegowiną i pogranicznymi posiadłościami Austryjackimi będzie zarazem służyć szczególnemu handlowi sąsiednich na granicy Azji posiadłości Rossyi i Turcyi. Zastosowanie tego wyjątkowego przepisu, w każdym razie nastąpi za wzajemnem prozumieniem się Przświetnej Porty z Cesarsko-Rossyjsko Missyą w Konstantynopolu.

Na dowód czego spisany został niniejszy traktat w dwóch exemplarzach, ażeby powyższy warunek miał takąż moc obowiązującą, jak gdyby był włączony od słowa do słowa do traktatu pod datą dzisiejszą.

W Konstantynopolu dwudziestego drugiego Stycznia (trzeciego Lutego) tysiąc ośmset sześćdziesiątego drugiego roku.

(podpisano) A. Łabanow.

(podpisano) Aali.

M. P.

M. P.

Dla tego, po dostatecznem rozważeniu niniejszego traktatu handlowego, przyjęliśmy takowy za dobry, zatwierdzili i ratyfikowali, jakoż niniejszem przyjmujemy, zatwierdzamy i ratyfikujemy w całem tegoż brzmieniu, ręcząc NASZEM CESARSKIM słowem za Nas i Naszych Następców, iż wszystko co tylko niniejszym

и Наслѣдниковъ Нашихъ, что все, въ ономъ трактатѣ постановленное, наблюдаемо и исполняемо Нами будетъ ненарушимо. Въ увѣреніе что Мы сію ратификацію, подписавъ своеручно, повелѣли утвердить Государственною Нашею печатью. Дана въ Санктпетербургѣ, Февраля 17 дня, тысяча восемьсотъ шестьдесятъ втораго года, Государствованія же Нашего въ седьмое лѣто.

Подлинная подписана Собственною Его Императорскаго Величества рукою тако:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Контрасигнировалъ: Министръ Иностранныхъ Дѣлъ,
Князь Горчаковъ.

traktatem jest zastrzeżone, zachowaniem i wypełnianem będzie przez Nas niezmiennie. Na dowód czego My tę ratyfikację własnoręcznie podpisawszy, rozkazaliśmy stwierdzić Państwa Naszego pieczęcią. Dan w St. Petersburgu dnia 17 Lutego tysiąc ośmset sześćdziesiątego drugiego roku, Panowania zaś Naszego siódmego.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano tak:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Kontrasygnował: Minister Spraw Zagranicznych
Książę Gorczakow.

Dzień ogłoszenia dnia 4 (16) Marca 1863 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutku protokółarnej deklaracyi złożonej w Magistracie miasta stołecznego Warszawy przez Edwarda Kliem w imieniu Melchiora Nolden konstruktora machin w Frankfurcie nad Menem, Rada Administracyjna Królestwa zapatrzwszy się na postanowienie swoje z d. 8 (20) Lipca 1837 r. na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych postanowiła i stanowi:

Art. 1. Udziela się niniejszem Melchiorowi Nolden list przyznania na wprowadzenie do Królestwa Polskiego jego wynalazku maszyny do obłuskiwania wszelkiego gatunku zboża, na który otrzymał w Królestwie Pruskiem patent wydany mu pod dniem 6 Listopada 1861 r. a to według opisu i rysunku w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych złożonych.

Art. 2. List ten rozciąga się na całe Królestwo Polskie i służyć będzie wynalazcy do dnia 6 Listopada 1866 r.

Art. 3. List obecny nie ręczy ani za nowość, ani za dobroć, ani za pierwszeństwo wynalazku. Nie może również przeszkadzać tym, którzyby już poprzednio takiego samego lub innego sposobu fabrykacyi obłuskiwania wszelkiego gatunku zboża używali, ani też tym, którzyby w wynalazku powyższym jakiegokolwiek ulepszenia poczynili.

Art. 4. Wynalazek ten ma być wprowadzony w praktyczne użycie w ciągu roku jednego od daty niniejszego postanowienia, co świadectwem Władzy właściwej udowodnionem być powinno, w przeciwnym razie, list ten w swej mocy obowiązującej upada.

Art. 5. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Rada Administracyjna, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 16 (28) Listopada 1862 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

- p. o. Dyrektora Głównego Sekretarz Stanu,
Szambelan Dworu Rzeczywisty Radca Stanu (podpisano) Enoch.
(podpisano) Hr. Keller. Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu, (podp.) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Rzeczywisty Radca Stanu Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu, J. Ornowski.

Dzień ogłoszenia dnia 4 (16) Marca 1863 r.

W Imieniu Najjasniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy, że w niektórych powiatach Rady Powiatowe a następnie Delegacye czynszowe skutkiem nieprawnego działania wyborców lub wybranych, mogą nie utworzyć się, albo li też dla przekroczenia nadanych im attribucyi, ulegz rozwiązaniu; zważywszy, że w każdym z takich wypadków, przemiana stosunków rolniczych na odwołkę narażoną być nie może, a ztąd, że wypada obmyśleć stosowne środki, aby pomoc z urzędu prawem z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r. zapewniona, zdającym jej bezzwłocznie była udzieloną; w rozwinięciu tytułu 5-go prawa o oczynszowaniu z urzędu, oraz z mocy art. 2 Najwyższego Ukazu z d. 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r. na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości i po wysłuchaniu zdania Rady Stanu Królestwa, z mocy Najwyższego Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI upoważnienia, postanowiła i stanowi:

ART. 1. W każdym powiecie, w którymby Rady Powiatowe a następnie Delegacye czynszowe, skutkiem nieprawnego działania wyborców lub wybranych nie utworzyły się, lub przy którymkolwiek zebraniu, w skutek przekroczenia attribucyi, przez Rząd rozwiązane zostały, — Delegacyę Czynszową w miejsce składu oznaczonego w art. 61 prawa o oczynszowaniu z urzędu, stanowić będą:

1. Prezydujący urzędnik przez Rząd wyznaczony,
2. Członek Ekonomiczno-Administracyjny,
3. Assessor Ekonomiczny,
4. Naczelnik Powiatu,
5. Podsedek,
6. Kontroller Skarbowy w Powiecie,
7. Dwaj właściciele rolni, posiadacze lub dzierżawcy, powołani z listy wyborców do Rady Powiatowej, z wyłączeniem wszakże tych, którzy należeli do rozwiązanej Rady Powiatowej.

Mocną wszakże będzie Rada Administracyjna w miarę okoliczności, powołać do składu Delegacyi czynszowych, w miejsce osób pod liczbami 3, 4, 5 i 7 przywiedzionych, lub niektórych z nich, odpowiednią liczbę Członków z listy wyborców Powiatu.

ART. 2. Na Prezydującego, Rada Administracyjna na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, wyznaczy jednego z urzędników.

Gdyby na Prezydującego wyznaczony był jeden z członków do składu Delegacyi czynszowej w art. 1 pod liczbami 2, 3, 4, 5 i 6 powołanych, w takim razie Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, jednocześnie w miejsce ubylego członka imiego urzędnika wyznaczy.

Nominacye na członków w artykule powyższym pod pozycjami, 3, 4, 5 i 7 wymienionych, udzieli właściwy Rząd Gubernialny.

ART. 3. Członkowie Delegacyi z listy wyborców powołani, w myśl art. 62 prawa o oczynszowaniu z urzędu, przed przystąpieniem do czynności, wykonają przysięgę przed Prezydującym w Delegacyi w sposób i w rotę tymże artykułem przepisaną.

ART. 4. Kommissyę Czynszową w miejsce kompletu art. 67 wzmiankowanego prawa oznaczonego, składać będą:

1. Członek Ekonomiczno-Administracyjny, jako Prezydujący,
2. Jeden z urzędników bióra Powiatu, przez Naczelnika Powiatu wyznaczony,
3. Jeden z obywateli ziemskich, do składu Delegacyi czynszowej powołany, jaki przez tę Delegacyę wyznaczony zostanie.

Ten ostatni Członek, odpowiednio do art. 75 nie będzie już wchodził do składu Delegacyi czynszowej, wrazie gdy dzieło Kommissyi Czynszowej, do której należał, będzie przedmiotem rozpoznania Delegacyi.

ART. 5. Oprócz dyet zapewnionych w art. 70 prawa o oczynszowaniu z urzędu, dla Członka Ekonomiczno-Administracyjnego, jego zastępcy i techników, będzie pobierać takowe dyety odpowiednio do przepisów Ukazu z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1850 r. Urzędnik bióra Powiatu do Kommissyi Czynszowej należący. Członek tejże Kommissyi z listy wyborców powołany, ma również prawo żądać wynagrodzenia za czas strawiony na gruncie przy czynności.

Wysokość tego wynagrodzenia, która rubli trzech dziennie przenosić nie może, w myśl art. 106 Delegacya czynszowa ostatecznie oznaczy.

Dyety i koszta powyższe, obok zapewnionych w art. 70, ponosić

będzie właściciel majątku. Assygnowanie ich i ściąganie od kogo należy, odbywać się będzie w sposób w art. 84 oznaczony.

Art. 6. Tak ustanowione Delegacye i Kommissye Czynszowe dopełniać będą oznaczenie czynszów, oddzielenie gruntów włościańskich od folwarcznych, podział osad, rozdział wspólności i zniesienie służebności, zgoda wszelkie czynności, przewidziane w prawie o oczynszowaniu z urzędu, ze ścisłym zastosowaniem przepisów tegoż prawa.

Podług tychże przepisów rozpoznawane będą przez Delegacye Powiatowe, odwołania się od decyzji Kommissyi Czynszowych. Decyzjom ostatecznym Delegacyi, dodawana będzie klauzula exekucyjna, oraz zanoszone być mogą na te decyzje skargi rekursowe do Rady Stanu Królestwa.

Przepisy zawarte w art. 5 prawa o oczynszowaniu z urzędu, o ile niniejszem postanowieniem zmienione nie zostały, zachowują się w swej mocy.

Art. 7. Delegacya Czynszowa zastępcza, niniejszem postanowieniem przewidziana, przez Gubernatora Cywilnego właściwego rozwiązana zostanie, po zwołaniu przez Rząd skutkiem dopełnienia nowych wyborów Rady Powiatowej i po ustanowieniu przez tę Radę Delegacyi czynszowej zwyczajnej, której przekazane będą do dalszego działania czynności poprzednio przez Delegacyę zastępczą rozpoczęte i stanowczo nie załatwione.

Art. 8. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Sprawiedliwości, w czym do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 11 (23) Grudnia 1862 r.

WIELKI XIAŻE Namiestnik, (podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) *Alexander Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Sekretarz Stanu,
Rządowej Sprawiedliwości Rzeczywisty Radca Stanu, (podpisano) *Enoch.*
(podpisano) *Wosiński.* Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu, (podpisano) *Enoch.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Rzeczywisty Radca Stanu, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, Radca Stanu *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia dnia 4 (16) Marca 1863 r.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy, że dozwolone Art. 17 postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 15 (27) Lutego 1852 r. przepisywanie przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych, kaucyi urzędników miejskich do nowych posad, nie inaczej jak za poprzedniem zniesieniem się z Najwyższą Izbą Obrachunkową, naraża uregulowanie tychże kaucyi na zwłokę, a częstokroć udaremnia zapewnione urzędnikom dobrodziejstwo korzystania z dawnych kaucyi, mianowicie gdy rachunki z poprzedniej ich służby nie są jeszcze ostatecznie sprawdzone, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, wsparte opinią Najwyższej Izby Obrachunkowej, z mocy Najwyższego Jego Cesarско-Królewskiej Mości upoważnienia, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Art. 17 postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 15 (27) Lutego 1852 r. zmienia się jak następuje: „Przepisywanie części lub całej kaucyi urzędnika zmieniającego miejsce w służbie miejskiej oraz kompletowanie takowej, jeśli się okaże potrzeba wyższej od złożonej do poprzedniego urzędu, w zastosowaniu się do Art. 15 i 16 tegoż postanowienia, zarządzać będą Rządy Gubernialne pod odpowiedzialnością za skutki, o każdym zaś przepisaniu kaucyi, do nosić mają Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, pod którą kontrolą fundusze kaucyjne pozostają.“

ART. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, poleca się Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, w czem do której należy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1862 r.

WIELKI KSIĄŻĘ Namiestnik (podpisano) **KONSTANTY.**

Naczelnik Rządu Cywilnego
(podpisano) *A. Wielopolski Margrabia Myszkowski.*

p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Szambelan Dworu Rzeczywisty Radca Stanu (podpisano) <i>Hr. Keller.</i>	Sekretarz Stanu (podpisano) <i>Enoch.</i> Zgodno z oryginałem: Sekretarz Stanu (podpisano) <i>Enoch.</i>
--	--

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości
Rzeczywisty Radca Stanu *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi
Radca Stanu *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia dnia 4 (16) Marca 1863 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Chcąc wprowadzić ulepszenia w dotychczasowych zasadach exekucyi wszelkich należności ulegających exekucyi administracyjnej zanim takowa przy stanowczem urządzeniu Gmin i Sądów Gminnych, ostatecznie będzie mogła być uproszczoną, Rada Administracyjna Królestwa z mocy udzielonego sobie NAWYŻSZEGO upoważnienia, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu i po wysłuchaniu Rady Stanu, postanowiła i stanowi co następuje:

ART. 1. W miejsce dotychczasowych kar exekucyjnych, pobierane będą od wszelkich zalegających należności, przez Kassy Skarbowe pobieranych, po 1 od sta na miesiąc, poczynając od daty uchybienia terminu do czasu wniesienia zaległości do Kassy. Kary te obliczane będą po pół od sta na miesiąc od takich należności, od których procent za oddzielnymi umowami, obligami, lub tym podobnymi aktami jest zapewniony; nie będą zaś wcale obliczane od kar niniejszym artykułem postanowionych i od drobnych zaległości nieprzenoszących r. sr. 7 kop. 50, tudzież od niedochodzących r. sr. 1 końcówek.

Ulga cyfrą rs. 7 kop. 50 określona, odnosić się będzie do kontrybuentów, tak jak oni w rejestrach bierczych są zapisani.

ART. 2. Kary w poprzednim artykule wymienione, bezwzględnie na dzień wniesienia zaległości, obliczane będą po dzień 15 włącznie, lub po koniec miesiąca kalendarzowego, to jest za pół miesiąca, lub za miesiąc, podług tego, jak wniesienie zaległości nastąpi, w pierwszej lub drugiej połowie miesiąca.

Art. 3. Kary wyżej wzmiankowane, przy wnoszeniu do Kass należności zalegających, pobierane być winny przed należnością zalegającą, lub razem z nią.

Art. 4. Kary rzeczzone nie będą umarzane, wyjąwszy przypadki, gdy sama należność, od której zostały policzone, stanie się niewymagalną, lub gdy kary znajdują się niewłaściwie obliczone.

Art. 5. W ciągu dni 15 po bezskutecznym upływie terminu na pobór należności, czy to mających stałe terminu poboru, czy innych, do których wniesienia terminu szczegółowe rozporządzenia właściwej Władzy lub zawarte umowy wskażą, wysyłane być ma do zalegającego w opłacie ostrzeżenie, że jeżeli należności do właściwej Kassy nie wniesie, sekwestracja zostanie do niego zaregulowaną po upływie dni 15 od daty doręczenia ostrzeżenia.

Art. 6. Do doręczenia ostrzeżeń ustanowieni będą woźni skarbowi, a poświadczenie ich o dopełnieniu doręczenia będzie miało wiarę publiczną. Woźni skarbowi pobierać będą od kontrybuenta za każde ostrzeżenie:

kop. 5 przy należnościach do włącznie r. sr. 10;

kop. 10 przy należnościach wyższych od r. sr. 10 do włącznie r. sr. 50;

kop. 15 przy należnościach wyższych nad r. sr. 50.

Kontrybuent nie będzie obowiązany dawać woźnemu żywności lub pomieszczenia.

Art. 7. Do odbywania sekwestracji, w miejsce dotychczasowych sekwestраторów, ustanowieni będą sekwestраторowie stali płatni ze Skarbu i kaucyonowani.

Art. 8. Sekwestrowany kontrybuent będzie miał obowiązek dać pomieszczenie dla sekwestratora, dla jego służącego i dla dwóch jego koni.

Art. 9. Sekwestrowany kontrybuent wolny będzie od opłaty dyet i kosztów podróży dla sekwestratora, a tylko poniesie koszt ogłoszenia i odbycia licytacji zajętych przedmiotów i odstawienia ich tam, gdzie licytacja odbywać się będzie, gdyby się w miejscu nie odbywała.

Art. 10. Sprzedaż zajętych rolnikom przedmiotów nie będzie miała miejsca podczas siewu na wiosnę i w jesieni, za każdym razem przez dwa tygodnie i podczas żniwa przez cztery tygodnie. Termina te oznaczają dla każdej miejscowości właściwe Rządy Gubernialne, po zasięgnięciu opinii Rad Gubernialnych.

Art. 11. Dotychczasowe przepisy o exekucji należności przez Kassy Skarbowe pobieranych, o ile niniejszem zmienione nie są, utrzymują się w swej mocy.

Art. 12. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw pomieszczone być ma, Rada Administracyjna poleca Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

Działo się na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 28 Grudnia 1862 (9 Stycznia 1863) roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) *Ihrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.*

p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego Sekretarz Stanu,
w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, (podp.) *Enoch.*
(podpisano) *Bayniewski.* *Z odno z oryginałem:*
Sekretarz Stanu, (podp.) *Enoch.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Rzeczywisty Radca Stanu *Wosiński.*

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holcwiński.

Dzień ogłoszenia dnia 6 (18) Marca 1863 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W rozwinięciu Artykułów 2 i 8 Ukazu Najwyższego z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r. co do porównania starozakonnych mieszkańców Królestwa z mieszkańcami innych wyznań w używaniu praw cywilnych, a w szczególności pod względem swobodnego zamieszkiwania we wszystkich miastach i wsiach Królestwa; na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, postanowiła i stanowi, co następuje:

Art. 1. Oplata Biletowa, pobierana od obcych starozakonnych za czasowy pobyt w Warszawie, jako też postanowienie Namieśnika Królewskiego z dnia 7 Września 1824 r. tę opłatę zaprowadzające, uchylonemi zostają, od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1862/3 roku.

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 28 Grudnia 1862 (9 Stycznia 1863) roku.

WIELKI XIĄŻE, Namiestnik Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego
w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych,
Szambelan Dworu, Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) Hr. Keller.

Sekretarz Stanu,
(podpisano) Enoch.
Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu,
(podpisano) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wostński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi Wł. Holowiński.

Dzień ogłoszenia dnia 6 (18) Marca 1863 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu artykułu 83 prawa o oczynszowaniu z urzędu Ukazem Najwyższym z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r. zatwierdzonego, oraz na mocy artykułu 2 tegoż Ukazu, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości i po wysłuchaniu Rady Stanu Królestwa, stanowi następującą:

Instrukcyę do postępowania przed Radą Stanu w sprawach z oczynszowania.

Art. 1. Przy ogłoszeniu wyroku Delegacyi Czyszowej kłauzulą exekucyjną, stosownie do Art. 68 prawa o oczynszowaniu z urzędu opatrzonego, lub decyzji w myśl Art. 90 tegoż prawa wydanej, Członek Delegacyi do tej czynności wyznaczony, protokółarnie stronom oznajmi:

1) że do podania skargi rekursowej do Rady Stanu z powodów w Art. 79 wzmiankowanego wyżej prawa wymienionych, służy im dni 30, licząc od następnego dnia po ogłoszeniu, po upływie którego to czasu skarga przyjęta nie będzie.

2) że strona, której skarga będzie odrzuconą lub wyrokiem uznaną za bezzasadną, może być skazaną na zapłacenie kosztów stępli i portoryi w wysokości, jaką Rada Stanu ustanowi; strona zaś przeciw której kassacya wyrzeczoną zostanie, oprócz kosztów powyższych, poniesie koszt nowego zjazdu Kommissyi Czyszowej, jeżeli ten nakazany zostanie.

3) że skarga rekursowa winna być napisana i wsparta dowodami w sposób artykułami 2 i 3 przepisany.

Jednocześnie z ogłoszeniem Członek Delegacyi na oryginale i na kopijach wyroku, które to ostatnie stosownie do Art. 114 prawa o oczynszowaniu z urzędu na gruncie dla właściciela majątku i dla osadników pozostawić jest obowiązany, zapisze datę, ogłoszenia.

Art. 2. Skarga rekursowa adresowana do Rady Stanu Królestwa, obejmować winna:

- 1) Imiona, nazwiska tudzież zamieszkanie stron.
- 2) Krótkie przedstawienie sprawy i powodów żądanie kassacyi usprawiedliwiających.

Do skargi tej dołączoną być powinna kopia ostatecznego wyroku lub decyzji Delegacji Czynszowej, na które skarga jest zanoszona i dowody skargę wspierające.

Art. 3. Właściwy Wójt Gminy lub Burmistrz na żądanie strony interessowanej, upoważniony jest do wydawania za swoim podpisem i pieczęcią, kopii z wyroku lub decyzji Delegacji Czynszowej jakie na gruncie, w myśl Art. 114 prawa o czynszowaniu z urzędu, Członek delegowany pozostawi.

Skarga rekursowa i dołączone do niej dowody, pisane być mogą na papierze zwyczajnym.

W razie, jeżeli w żądaniu kassacyi kilku lub więcej osadników mieć będzie interes łączny, wszyscy podać mogą jedną skargę zbiorową i dołączyć jedną tylko kopię zaskarżonego wyroku lub decyzji. Skarga tak pojedyncza jak i zbiorowa podpisana być powinna własnoręcznie, przez każdego z odwołujących się do kassacyi.

Gdyby jednakże pragnący podać skargę, lub jeden z nich pisać nie umiał, do napisania jej może użyć kogokolwiek, pod warunkiem jednak, że układający ją zamieści na końcu podania, imię, nazwisko, oraz zamieszkanie swoje.

Art. 4. Jeżeli podający skargę rekursową pragnie, aby była popierana przez jednego z obrońców przy Radzie Stanu, może w samej skardze wymienić jego nazwisko.

Wolno mu to uczynić także w podaniu późniejszym, jak niemniej w tenże sam sposób, składać w poparciu swych żądań wszelkie dowody i objaśnienia.

Art. 5. Skarga rekursowa składaną lub nadsyłaną być ma na ręce Sekretarza Stanu. Wrazie przesłania jej pocztą, uważaną będzie za podaną z dniem oddania jej do ekspedycji pocztowej, dowodem czego ma być rewers pocztowy. Sekretarz Stanu po otrzymaniu skargi, zaznaczy na niej datę odebrania i poleci ją wciągnąć do Dziennika podań kassacyjnych, oddzielnie utrzymywanego.

Jednocześnie Sekretarz Stanu świadectwo obejmujące:

- 1) datę podania i prezentaty w Radzie Stanu;
- 2) imię i nazwisko podającego skargę;

- 3) wyszczególnienie jaka Delegacja Czynszowa i pod jaką datą wydała wyrok lub decyzję zaskarżoną;

bezwzględnie prześle właściwemu Naczelnikowi Powiatu. Ten ostatni pod odpowiedzialnością z urzędu, poleci je natychmiast doręczyć Prezydującemu w Delegacji Czynszowej, który albo sam na protokół ogłoszenia zanotuje, że skarga rekursowa została podaną, albo zanotowanie to i wstrzymanie wykonania wyroku lub decyzji Członkowi Ekonomicznemu zaleci.

Art. 6. Po zaciągnięciu skargi do Dziennika Kassacyjnego, Sekretarz Stanu odesła ją wraz z dowodami do Wydziału Spornego Rady Stanu.

Przewodniczący w tym Wydziale wyznaczy referenta. Po sporządzeniu relacji i złożeniu jej na ręce Przewodniczącego, tenże wyznaczy termin do przedstawienia jej w Wydziale. Termin ten licząc od daty dościa skargi do Rady Stanu, nie może być dalszym jak za dni 15.

Art. 7. O wyznaczonym terminie, Przewodniczący zawiadamia Sekretarza Stanu, który w miarę uznania, stosownie do Art. 50 NAJWYŻSZEGO Ukazu o Radzie Stanu, z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1861 r. potrzebne objaśnienia przedstawiać może i poleci zawiadomić o terminie tym obrońcę, jeżeli skarżący go ustanowił.

Obrońcy temu dozwolonem będzie przejrzeć skargi i dowody w Wydziale Spornym. Ma on prawo, w imieniu strony, złożyć jedno pismo objaśniające i dołączyć doń potrzebne dowody.

Art. 8. W wydziale Spornym utrzymywane będą:

- 1) Wokanda, do której wpisują się skargi rekursowe, podług kolei dat wyznaczonych dla przedstawienia relacji.
- 2) Sentencyonarz, obejmujący decyzje Wydziału.

Decyzje orzekające przyjęcie skargi do instrukcji, będą bez motywów. Zawierać jednak mają wymienienie tych punktów z Art. 79 prawa o czynszowaniu z urzędu, z powodu których rekurs, na żądanie strony lub z urzędu przyjętym został.

Decyzje zaś odrzucające skargę z powodów w Art. 80 tegoż prawa przytoczonych, powinny być usprawiedliwione motywami szczegółowymi.

Art. 9. Skarga rekursowa z urzędu przyjętą będzie do instrukcji, chociażby żaden z powodów przez stronę przytaczanych nie istniał, gdy przy decydowaniu, Wydział Sporny dostrzeże, że Delegacja Czynszowa w wyroku lub w decyzji, dopuściła któregośkolwiek z uchybień w Art. 79 prawa o czynszowaniu z urzędu wymienionych.

Art. 10. Przy wydaniu decyzji, odrzucającej skargę rekursową, obliczone zostaną koszta nieużytych i nieopłaconych stempli i portoryi; koszta te jeżeli umorzonymi nie zostaną, wpisane będą łącznie z decyzją do sentencyonarza, z wymienieniem, kto je ma zapłacić. Co kwartał Kancellarya Rady Stanu przysłać będzie wykaz takich kosztów Kontrolli Skarbowej, dla ściągnięcia ich od kogo należy, drogą przepisami wskazaną.

Przy wydaniu decyzji, przyjmującej skargę do instrukcyi, ustanowienie kosztów będzie zawieszane aż do zapadnięcia wyroku stanowczego.

Art. 11. Odpis decyzji odrzucającej skargę rekursową, najdalej w dni 8 po jej zapadnięciu, Sekretarz Stanu prześle za pośrednictwem właściwego Naczelnika Powiatu, do Prezydującego w Delegacyi Czynszowej, który odpowiednio do przepisów Art. 114 i 116 prawa o czynszowaniu z urzędu, ogłoszenie jej na gruncie i wykonanie ostatecznego wyroku lub decyzji Członkowi Ekonomicznemu zaleci.

Art. 12. Wrazie zapadnięcia w Wydziale Spornym decyzji, orzekającej przyjęcie skargi rekursowej do instrukcyi, najdalej w dni 8 Sekretarz Stanu, odpis tej decyzji wraz z kopiją skargi i spisem dowodów w poparciu jej złożonych, prześle Podśędkowi właściwego Sądu Pokoju, który bezzwłocznie pod odpowiedzialnością z urzędu poleci doręczyć przez woźnego nadesłane mu pisma stronie lub stronom zarekursowanym i dowód wręczenia Sekretarzowi Stanu nadesłać.

Art. 13. Jeżeli stroną zarekursowaną będą osadnicy jednej wsi, mający jeden i łączny interes w utrzymaniu zaskarżonej decyzji lub wyroku, odpis decyzji Wydziału Spornego, kopija skargi i summaryusz dowodów przesłane będą przez Sekretarza Stanu dla wszystkich w jednym egzemplarzu, który Podśędek Sądu Pokoju poleci doręczyć sołtysowi lub ławnikowi.

Art. 14. W przypadkach artykułów 12 i 13, Sekretarz Stanu o zapadłej decyzji zawiadomi Prezydującego w Delegacyi Czynszowej, dla objaśnienia strony lub stron zarekursowanych o treści tej decyzji i o tem, że stosownie do art. 116 prawa o czynszowaniu z urzędu, służy im możność wnieśienia obrony na piśmie, za pośrednictwem jednego z obrońców przy Radzie Stanu. Oprócz tego tenże Prezydujący objaśni stronę rekursującą, że skarga jest przyjęta do instrukcyi i że może ustanowić jednego z obrońców przy Radzie Stanu, dla czynienia objaśnień przy wprowadzeniu sprawy.

Art. 15. Po otrzymaniu dowodów doręczeń, art. 12 i 13 przepisanych, Sekretarz Stanu prześle wszystkie akta Przewodniczącemu w Wydziale Spornym, który poleci wpisać sprawę do oddzielnie utrzymywanej kontrolli i wyznaczy referenta, mającego się zająć zebraniem i uzupełnieniem dowodów.

Art. 16. W ciągu dni 30 od daty doręczeń artykułami: 12 i 13 zastrzeżonych, wolno jest stronom bądź samym, bądź przez ustanowionych obrońców przy Radzie Stanu przejrzeć akta i dowody w Kancellaryi Rady Stanu, oraz złożyć po jednym piśmie objaśniającem, z dołączeniem dowodów jakie za potrzebne uznają.

Stronie zarekursowanej służy prawo złożenia w tym samym czasie, odpowiedzi na skargę.

Prawo przejrzania akt i dowodów, oraz czynienia podań służy także, aż do wpisania sprawy na wokandę Składu Rady Stanu do spraw z czynszowania, wszystkim Kommissyom Rządowym i Prokuratorom Królewskim, wrazie gdy Władze te powezmą wiadomość, że wyrok lub decyzja Delegacyi Czynszowej, zawiera w sobie uchybienia powodujące kassację, z przyczyn pod literami d i e w art. 79 prawa o czynszowaniu z urzędu wymienionych.

Podania Władz w kopijach w sposób artykułami 12 i 13 niniejszej Instrukcyi przepisany, wręczane będą Obrońcom stron, lub samym stronom, gdyby Obrońców nie ustanowiły.

Do odpowiedzi na te podania służy termin 30 dniowy, licząc od dnia wręczenia. O tym terminie, jakoteż o możności ustanowienia Obrońcy, wręczający powinien objaśnić strony i o tem uczynić wzmiankę w poświadczeniu.

Art. 17. Przed upływem nawet powyższego terminu, jeżeli referent dostrzeże, że dla wyjaśnienia powodów kassacyjnych przez Wydział Sporny wytkniętych, albo później przez strony lub przez Władze w artykule poprzednim wymienione wskazanych, zachodzi potrzeba ściągnięcia części lub całego dzieła Delegacyi Czynszowej, wtedy przygotowuje odpowiedni raport na piśmie i ten Wydziałowi Spornemu przedstawi.

Wrazie zapadnięcia decyzji instrukcyjnej, ściągnięcie akt lub dowodów nakazującej, Sekretarz Stanu takową wykona, znośząc się z Prezydującym w Delegacyi Czynszowej, za pośrednictwem właściwego Naczelnika Powiatu.

Art. 18. Jeżeli nie zajdzie potrzeba uzupełnienia instrukcyi, i Obrońcy o ile przez strony ustanowieni zostali, złożą obrony, lub jeżeli upłyną terminy w art. 16 zastrzeżone, referent sporządzi relację i przedstawi sprawę Wydziałowi Spornemu, a po

zapadnięciu decyzji, uznającej instrukcję za ukończoną, Przewodniczący w Wydziale prześle akta Sekretarzowi Stanu, celem zakomunikowania ich Przewodniczącemu w Składzie Rady Stanu do spraw z czynszowania. Ten ostatni poleci wpisać sprawę do wokandy i zawiadomić o terminie sądenia Sekretarza Stanu, który ze swęj strony zawiadomi o nim obrońców.

ART. 19. Po przywołaniu sprawy, referent odczyta relację. Następnie dozwolonemi będą Obrońcom ustne objaśnienia sprawy. Może ich także żądać od Obrońców Przewodniczący, gdzieby tego uważał potrzebę. Poczem Sekretarz Stanu przedstawi ze swowej strony objaśnienia jakie za stosowne uzna.

ART. 20. Rada Stanu w składzie do spraw z czynszowania decyduje większością głosów.

Kassację części lub całości dzieła Delegacyi Czyszowej, moeną jest wyrzec, tak z mocy powodów przez Wydział Sporny wytkniętych, jako też z powodów dostrzeżonych z urzędu w art. 79 prawa o czynszowaniu z urzędu wymienionych.

ART. 21. Sentencya wyroku orzekającego kassację, lub żądanie jej jako bezzasadne odrzucającego, zapisaną będzie w Sentencyonarz na ten cel utrzymywanym i podpisaną przez wszystkich Członków Składu Rady Stanu do spraw z czynszowania.

Jednocześnie w wyroku obliczone będą koszta nieużytych lub nieopłaconych stępli i portoryi.

Włożenie ich na stronę, przeciwko której kassacya będzie wyrzeczona, lub ich umorzenie, zależeć będzie od uznania Składu Rady Stanu do spraw z czynszowania.

Koszta te, wykazywane będą do exekucyi w sposób art. 10 oznaczony.

ART. 22. Najdalej w dni 8 po zapadnięciu sentencyi, referent zredaguje minutę wyroku, która obejmować będzie: Intitulację Panującego Monarchy; datę zapadnięcia wyroku, obecność Członków komplet składających, imiona, nazwiska i zamieszkanie stron, nazwiska stawających Obrońców, konkluzye i wnioski w sprawie czynione, krótkie przedstawienie rzeczy i kwestyi pod rozstrzygnięcie poddanych, objaśnienia Sekretarza Stanu, motywa wyroku i jego sentencyę, zwykłą klauzulę exekucyjną.

Minuta ta, po przedstawieniu jej kompletowi, podpisem Przewodniczącego i referenta opatrzoną zostanie.

ART. 23. Przeciwno tak wydanemu wyrokowi nie służy ani opozycya zwyczajna, ani opozycya trzeciego, ani restytucya.

ART. 24. Wyrok, jaki zapadnie, czyliby skargę jako bezzasadną odrzucił, czyli też wyrok lub decyzję Delegacyi Czyszowej

skassował, Sekretarz Stanu z urzędu prześle w wypisie przez siebie poświadczonym, wraz z aktami i dowodami za pośrednictwem Naczelnika Powiatu, Prezydującemu w Delegacyi Czyszowej, dla wykonania tego wyroku i postępienia podług przepisów zawartych w art. 82 i 115 prawa o czynszowaniu z urzędu.

Wyroki Rady Stanu w Składzie do spraw z czynszowania, ogłaszane będą drukiem w Dzienniku Powszechnym.

ART. 25. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczonem być ma, Władzom do których to należy, porucza się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 18 (30) Grudnia 1860 r.

WIELKI KSIĄŻĘ, Namiestnik JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) A. Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Rzeczywisty Radca Stanu, (podpisano) Wosiński.	Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch. Zgodno z oryginałem: Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch.
---	--

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Rzeczywisty Radca Stanu Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 6 (18) Marca 1863 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Mając na względzie chęć wielu Urzędników uczęszczania na kursa Wydziału Prawnego Szkoły Głównej, w celu nabycia potrzebnej im w urzędowaniu znajomości prawa, —

z uwagi, że przepisy Ustawy o wychowaniu publicznem, pozwalające wstępu wolnym słuchaczom do audytoryów Szkoły, dla ważnych pedagogicznych względów, jak niemniej dla braku miejsca w samych audytoryach, w obecnej chwili jeszcze w wykonanie wprowadzonemi być nie mogą, i wprowadzenie to stopniowemu dopiero rozwinięciu pomienionej Ustawy w myśl zatwierdzającego onęż Ukazu NAJJAŚNIEJSZEGO PANA z d. 8 (20) Maja 1862 r. pozostawić należy;

aby objawiającej się potrzebie w sposób odpowiedni zadosyć uczynić, na wniosek Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego postanowiła i stanowi co następuje:

§ 1. Pod zarządem zwierzchności Szkoły Głównej, a w szczególności Wydziału Prawnego tejże Szkoły, ustanawiają się w Warszawie kursa prawne praktyczne.

§ 2. Do wykładu w tych kursach przeznaczają się Sala Posiedzeń b. Akademii Medyko-Chirurgicznej.

§ 3. Prelekeye na kursach praktycznych, będą wykładane tylko przez osoby do składu Wydziału Prawnego Szkoły Głównej należące, które gotowość swoją w tej mierze oświadczyły lub oświadczą. Oprócz tych osób, nikt inny pod żadnym względem do wykładu na kursach praktycznych dopuszczonym być nie może.

§ 4. Mogą się zapisywać i uczęszczać na kursa prawne praktyczne:

- a) Urzędnicy Rady Stanu, linii Sądowej i Wydziału Sprawiedliwości,
- b) Urzędnicy Prokuratury,
- c) Urzędnicy Wydziałów i Sekcyi prawnych przy Władzach administracyjnych,
- d) Aplikanci sądowi, którzy po ukończeniu nauk gimnazjalnych dwuletnią przynajmniej aplikację odbyli,
- e) Obrońcy wszelkiego stopnia i Regenci.

Osoby do 4-ch pierwszych kategorii należące, winny uzyskać pozwolenie właściwej zwierzchniej Władzy do uczęszczania na pomienione kursa i takowe przy zapisie złożyć.

§ 5. Zapis na kursa praktyczne prawa odbywać się będzie w Kancellaryi Szkoły Głównej. Listę kandydatów wraz ze złożonemi przez nich zezwoleniami Władz, zarząd tejże Szkoły na posiedzeniu rozpatrzy, a po zatwierdzeniu karty wstępne kandydatom udzieli.

§ 6. Pragnący uczęszczać na prelekeye w kursach praktycznych prawa, złożą przy zapisie opłatę w kwocie rs. 10 za każde półrocze. W bieżącym roku szkolnym, opłata powyższa, za jedno tylko półrocze będzie wymagana.

§ 7. Oprócz osób w tej drodze do uczęszczania na kursa praktyczne prawa upoważnionych, nikt inny (nie wyłączając studentów Szkoły Głównej) wstępu do nich mieć nie będzie. Przekraczający ten przepis, wezwani będą do natychmiastowego opuszczenia audytoryów, a opierający się pociągani zostaną do odpowiedzialności przewidzianej art. 287 Kodexu Kar Głównych i Poprawczych.

§ 8. Z funduszu z tych opłat pochodzącego zaspakajane będą koszta urządzenia kursów, jako to: oświetlania, służby i t. p., reszta zaś ma być wcielona do funduszu na extraordynaryja Szkoły Głównej, w etacie tejże Szkoły pod pozycją 41 zamieszczonego.

§ 9. Odbity kurs praktyczny prawa, którego celem jest usposobienie do złożenia wyższego egzaminu sądowego, w myśl przepisów o aplikacyi i egzaminach w Wydziale Sądowym Królestwa z r. 1860, nie nadaje tytułu do ubiegania się o stopień naukowy w Szkole Głównej.

§ 10. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, jak niemniej wydanie bliższych rozporządzeń, jakie się w rozwinięciu onego potrzebnemi okażą, Kommissyi Rządowej Wyznań i Oświecenia poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 8 (20) Stycznia 1863 r.

WIELKI XIAŻĘ, Namiestnik JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) A. Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, (podpisano) K. Krzywicki.	Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch. Zgodno z oryginałem: Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch.
---	--

Zgodno z odpisem:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 6 (18) Marca 1863 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W rozwinięciu artykułów 345 i 346 Ustawy o wychowaniu publicznem w dniu 8 (20) Maja r. b. przez NAJJAŚNIEJSZEGO PANA zatwierdzonej, z mocy oraz artykułu 347 pomienionej Ustawy, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, postanowiła i stanowi:

P R Z E P I S Y

O ZACHOWANIU PORZĄDKU W SZKOLE GŁÓWNEJ, I O JURYSDYKCYI WŁADZ TEJŻE SZKOŁY.

D Z I A Ł I.

O obowiązkach Studentów.

§ 1. Student Szkoły Głównej, jako uznany za dojrzałego do słuchania wyższych naukowych wykładów, w całym swoim postępowaniu winien być wzorem dla tych, którzy się dopiero do słuchania tych wykładów sposobia.

Obowiązkiem jego jest posłuszeństwo prawu, poszanowanie dla Władzy, powolność dla przełożonych, pilność w naukach, moralne i bogobojne życie i staranne unikanie tego wszystkiego, co może krzywdzić honor studenta i Szkoły. Wszystko to każdy podaniem ręki właściwemu Dziekanowi przy odebraniu matrykuły przyrzecze.

§ 2. Student uważać winien gmach Szkoły za przybytek poświęcony nauce. W obrębie murów szkolnych, spokojność, cichość i przyzwoitość ma być zachowaną i nie takiego, co tylko roztargnienie zrzucić może, nie będzie cierpieniem.

Palenie tytoniu w obrębie zabudowań Szkoły, najmocniej się zabrania.

§ 3. Po za obrębem Szkoły, student podlega ogólnym przepisom w kraju obowiązującym. Należący bez upoważnienia Zwierzchności Szkoły, do jakiego bądź stowarzyszenia, będą uważani za dobrowolnie Szkołę opuszczających.

§ 4. Student każde opuszczenie prelekcji winien usprawiedliwić przed Dziekanem swego Wydziału.

§ 5. Wrazie zmiany mieszkania, każdy student zawiadomić winien o takowej Dziekana właściwego Wydziału i Sędziego Szkoły Głównej.

DZIAŁ II.

O audytoryach.

§ 6. Szkoła Główna, jako przybytek wyższych nauk, otwartą jest jedynie dla tych, którzy będąc dostatecznie do wyższego kształcenia się usposobieni, nabyte w zakresie wykładów gimnazjalnych wiadomości, pragną dalej posunąć, lub którzy będąc znani ze swych prac naukowych i zamiłowania do umiejętności, pragną zwiedzić ten zakład w charakterze gości.

§ 7. Osoby do składu Szkoły nie należące, i do zwiedzenia tejże nieupoważnione, pod żadnym pozorem do audytoryów na prelekcje wchodzić nie mogą.

§ 8. Władza Szkoły naruszających ten przepis, o potrzebie natychmiastowego opuszczenia audytoryum ostrzeże, a nieposłusznych pociągnie do kary w art. 287 Kodexu Kar Głównych i Poprawczych oznaczonej.

DZIAŁ III.

O karach akademickich i ich skutkach.

§ 9. Studenci Szkoły Głównej wrazie popełnionych przez nich wykroczeń, karani będą stosownie do art. 346 Ustawy o wychowaniu publicznym:

- rozkazem ustąpienia z audytoryum,
- napomnieniem,
- aresztem,
- zaleceniem opuszczenia Szkoły Głównej (*consilium abeundi*),
- wydaleniem nieodwołalnym (*relegacja*).

Kary te mogą być wyrzeczone albo oddzielnie, albo w połączeniu jedno z drugim i zaciągają się do księgi na ten cel sporządzonej, o ile nie podpadają w tym względzie wyjątkom niżej wyszczególnionym.

§ 10. Przy wymierzaniu kar, wzgląd na ich stopniowanie nie potrzebuje być zachowanym, pierwsze przekroczenie może być od razu najsurowiej karane, jeżeli moralności obyczajów, lub bezpieczeństwu Szkoły zagraża.

§ 11. Rozkaz ustąpienia z audytoryum, jeśli mu inna kara nie towarzyszy, nie będzie do księgi kar zaciągany.

§ 12. Napomnienie jest albo prywatne, albo publiczne.

Napomnienie prywatne, obostrzone być może wymaganiem podpisania uroczystego przyrzeczenia poprawy.

Napomnienie prywatne bez takiego obostrzenia, nie zaciąga się do księgi kar.

Napomnienie publiczne czyli nagana, ogłasza się w Wydziale i może być obostrzone wywieszeniem na tablicy Szkoły Głównej.

§ 13. Areszt nie może być krótszym nad 24 godzin i dłuższym nad cztery tygodnie. Areszt może być obostrzonym osadzeniem na chlebie i wodzie, albo osadzeniem w czasie wakacyjnym.

Może być obostrzony także wymaganiem uroczystego przyrzeczenia poprawy, pod zagrożeniem opuszczenia Szkoły, zmniejszeniem, albo zupełnem odjęciem pobieranego stypendyum. Każdy areszt połączony być powinien z zadaniem jakiejś pracy według uznania Dziekana właściwego Wydziału, bez której wykończenia aresztowany uwolnionym być nie może.

O każdym areszcie, dłuższym nad dni 8, oraz o areszcie w czasie wakacji wysiadywać się mającym, lub ze zmniejszeniem albo utratą stypendyum połączonym, rodzice lub opiekunowie aresztowanego będą zawiadomieni.

Student aresztowany osadzony być powinien w zupełnem odosobnieniu.

§ 14. Zalecenie opuszczenia Szkoły (*consilium abeundi*) obejmować będzie zakres najdłuższy lat dwóch, po upływie którego, otrzymujący takowe, ze zgodą właściwego Wydziału przez Radę ogólną na nowo do Szkoły przyjętymi być mogą na ten sam kurs, na jakim przy otrzymaniu *consilii abeundi* zostawali.

Może być obostrzone zaleceniem opuszczenia miasta, albo oddania pod dozór Policji.

O otrzymujących zalecenie opuszczenia Szkoły zawiadomieni zostaną rodzice lub opiekunowie studentów, a wrazie jeśli opuszczający pod dozór Policji oddać się mają — Policji.

§ 15. Wydaleni nieodwołalnie (relegowani) tracą na zawsze możność powrócenia do Szkoły Głównej. Karze tej towarzyszy w każdym razie wywieszenie decyzji relegacyjnej na tablicy szkolnej, zawiadomienie rodziców lub opiekunów, oraz wszystkich Władz krajowych, niemniej Uniwersytetów i innych wyższych naukowych zakładów w Cesarstwie.

§ 16. Wydaleni nieodwołalnie oddani być mają pod dozór Policji na lat 4, a wrazie jeśli nie są stałymi mieszkańcami Warszawy, winni ją w przeciągu 48 godzin opuścić i przed upływem lat 4-ech wracać do Warszawy nie mogą.

D Z I A Ł IV.

O stosowaniu kar.

§ 17. Wydalenia nieodwołalne pociągać będą za sobą:

- życie niemoralne i postęпки gorszące bez widoku poprawy,
- skazani wyrokami Sądów właściwych na karę hańbiącą,
- zuchwalstwo i opór czynny, publicznie Władzy szkolnej okazane,
- wszelkie manifestacye w obrębie Szkoły Głównej dokonywane, albo przedsiębrane przeciw osobom do jej składu wchodzącym.

§ 18. Zaleceniem opuszczenia Szkoły karane będą:

- nieuległość rozkazom Zwierzchności Szkolnej,
- poduszczanie do czynów porządkowi szkolnemu przeciwnych,
- należenie bez upoważnienia Władzy Szkolnej, do jakich-bądź stowarzyszeń, choćby prawem niezabronionych,
- niepoprawność po wyrzeczeniu kar napomnienia i aresztu.

§ 19. Zaleceniem opuszczenia Szkoły Głównej lub aresztem z obostrzeniami w § 13 wskazanemi, karane będą w miarę swej ważności:

- oddawanie się grom hazardownym, lub uczęszczanie do domów, honor młodzieży płamiących,
- obelga wyrządzona koledze,
- naruszenie cudzej spokojności domowej.

§ 20. Karę aresztu lub napomnienia bez obostrzeń, lub z obostrzeniami w §§ 12 i 13 wskazanemi, pociągać będą za sobą w miarę swej ważności wykroczenia w powyższych §§ niewymienione, a pomiędzy innemi:

- wszelkie nieprzyzwoite zachowanie się i postęпки tak w obrębie Szkoły, jak i po za jej obrębem,

- przemawianie publiczne w obrębie gmachów Szkoły Głównej,
- palenie tytoniu w tymże obrębie,
- zabieranie głosu w audytoryach bez upoważnienia profesora,
- zdarcie lub uszkodzenie ogłoszeń, wywieszonych na tablicy szkolnej, przez Władzę Szkoły lub Professorów,
- nieposłuszeństwo Władzy Szkolnej i obelgi wyrządzone pedelom,
- rozmyślne uszkodzenie własności szkolnej,
- udzielenie matrykuły komu innemu,
- zaniedbanie uczęszczania na prelekcyę,
- nadużywanie mocnych trunków,
- włóczęgostwo po ulicach w porze nocnej.

§ 21. Student zarządzający jakimkolwiek sposobem dystrakcyę w czasie prelekcyi, otrzymuje rozkaz opuszczenia audytoryum.

§ 22. Obraza osób prywatnych karana będzie nawet wtedy, gdyby obrażony żadnego zadosyć uczynienia nie żądał. Obraza kobiet, jako przyzwoitości i porządkowi przeciwna, zwiększenie kary za sobą pociągnie.

§ 23. Kłamstwo w obec Rektora wypowiedziane, uważanem będzie na równi z nieposłuszeństwem Władzy Szkolnej i w zakresie przekroczeń tego rodzaju surowo karane.

§ 24. Stan pijaństwa, w którym popełnione zostało wykroczenie, nie tylko na zmniejszenie kary nie wpływa, ale owszem jej powiększenie za sobą pociąga.

§ 25. Kara za przestępstwa zbiorowo dokonane, stosowaną będzie tak do tych, którzy się czynów przestępnych dopuścili, jak i do tych, którzy z wiadomością o zamiarze byli onemu obecnymi. W każdym razie stosowaną będzie do przywódców choćby ci w dokonaniem przestępstwa osobistego udziału nie mieli.

§ 26. Skazany na karę winien oprócz niej wynagrodzić szkodę, jeśli takową postępkami swoim zrzucił. Jeżeli szkoda przez wykroczenie kilku zrzadzona została, sprawcy wiadomi odpowiadają solidarnie za wszystkich.

§ 27. Oświadczenie chęci opuszczenia Szkoły, nie uwalnia studenta od kary, na jaką skazany został.

§ 28. Szczere przyznanie się i skrucha, mogą wpłynąć na złagodzenie kary, uporne zapieranie się, obostrzenie tejże za sobą pociągnie.

Zażalenia studentów na zwierzchników, do Rektora tylko i nie inaczej, jak pojedynczo zanoszone być mogą.

§ 29. Kary akademickie nie wyłączają wcale kar, ogólnem prawem karnem naznaczonych, jeżeli popełnione przez studenta

przestępstwo, pod rozpoznanie zwykłych sądów karnych przychodzi.

DZIAŁ V.

O zakresie jurysdykcji karnej Władz Szkoły Głównej.

§ 30. Rozkaz ustąpienia z audytorium, wyrzeka Professor lub inny nauczający, jako też Rektor, Dziekan lub Sędzia Szkoły Głównej.

§ 31. Prawo udzielania napomnień prywatnych bez obostrzenia, służy Rektorowi, Dziekanom i Sędziemu Szkoły Głównej. Napomnienia prywatne, obostrzone wymaganiem uroczystego przyrzeczenia poprawy, oraz napomnienia publiczne, udziela Rektor.

§ 32. Rada ogólna piastuje w całej zupełności Władzę karną Szkoły i może wyrzekać wszelkie kary niniejszemi przepisami objęte. Zarządowi służy toż samo prawo z wyłączeniem consilii beundi i relegacyi.

§ 33. Kary w § 9 niniejszemi przepisami przewidziane, wykonują Sędzia Szkoły Głównej.

§ 34. Rektor wrazie gdy uczestnictwo któregośkolwiek studenta w Szkole Głównej uważa ze względu na obyczaje i porządek za szkodliwe lub niebezpieczne, może jest za zezwoleniem Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, udzielić mu consilium abeundi, bez odnoszenia się do Rady Ogólnej.

§ 35. We wszystkich przewinieniach studentów, karą napomnienia lub wyższemi zagrożonych, Sędzia Szkoły Głównej prowadzi śledztwo, zbiera dowody winy i przedstawia Rektorowi wnioski co do właściwości Władzy, mającej sprawę rozpoznawać, i co do rodzaju oraz wysokości kary, jaką na winnego wymierzyć wypada.

§ 36. Wezwanie stawienia się przed Rektora, Dziekana lub Sędziego Szkoły Głównej, oznajmia studentom pedel.

Wezwaniu takiemu student obowiązany jest natychmiast uczynić zadosyć, lub niemożność zadosyć uczynienia udowodnić.

§ 37. Wrazie aresztowania go przez inną a nie szkolną Władzę, student choćby był zupełnie niewinnym, oporu żadnego stawiać nie powinien. W każdym razie za okazaniem matrykuly przez aresztowanego, Władza aresztująca, obowiązana jest zawiadomić Władzę szkolną o przytrzymaniu studenta.

DZIAŁ VI.

O jurysdykcji Szkoły Głównej co do cywilnych zobowiązań studentów.

§ 38. Jurysdykcji Szkoły Głównej ulegają:

1. Wszelkie należności między studentami, powstałe ze stosunków koleżeńskich;

2. Następujące zobowiązania studentów względem osób trzecich:

- a) najem mieszkania i mebli,
- b) stołowanie i dostarczanie wszelkich artykułów żywności,
- c) należność za opał i światło,
- d) najem usługi,
- e) należności przypadające za suknie, obuwie i pranie bielizny.

§ 39. Należności o jakich mowa w § poprzedzającym, zasądzone być mogą przez Władzę Szkoły Głównej wtedy tylko, gdy żądanie nie przenosi rs. 50 i gdy wniesione będzie przed upływem sześciu miesięcy od daty wymagalności.

§ 40. Skargi wnoszone być winny przed Sędzię Szkoły Głównej bądź na piśmie, bądź ustnie do protokołu.

Skarżący winien Sędziemu złożyć deklarację, że na wyroku Sądu Szkoły Głównej poprzestaje, zrzekając się appellacyi.

Sędzia, uznawszy, że przedmiot żądania, skargą objętego, ulega jurysdykcji Szkoły Głównej, naznaczy termin do rozpoznania takowej, na który wezwie powoda i pozwanego.

§ 41. W terminie naznaczonym Sędzia Szkoły Głównej, gdy żądanie znajdzie uzasadnionem, uiszczenie należności przez dłużnego studenta, przez decyzję ostateczną nakaze.

Decyzja ta oznaczy zarazem termin zapłacenia bądź jednorazowo, bądź w ratach na jakie strony się zgodzą, lub Sędzia z urzędu ustanowi.

§ 42. Sędzia w dochodzeniu prawdy posługiwać się będzie środkami, przez ogólne prawo cywilne dozwolonemi.

Nieletność studenta nie broni go od obowiązku zapłacenia długu, jeśli skarga o to przed Sędzię Szkoły Głównej przychodzi.

§ 43. Wrazie niewykonania decyzji przez dłużnego studenta w terminie oznaczonym, lub uchybienia raty, Sędzia odniesie się naprzód do rodziców lub opiekunów tegoż z wezwaniem o zapłacenie, a gdy to wezwanie w ciągu dni 30 skutku mieć nie będzie, zawiadomi Radę Ogólną, która nieplacącemu studentowi, jako honor akademicki poniżającemu, Szkołę opuścić zaleci.

Powrót w tym razie do Szkoły Głównej nie wprzód będzie dozwolonym, jak po złożeniu dowodu zaspokojenia wierzyiciela, który decyzyę, zasądzającą mu należność, pozyskał.

§ 44. Ktoby dochodzenie swych pretensyi do studenta na drodze zwyczajnych Sądów rozpoczął, nie może w tej samej sprawie żądać zadosyć uczynienia od Władzy Szkoły Głównej.

Rozporządzenie ogólne.

Przepisy niniejsze Rada Administracyjna w Dzienniku Praw, dla wiadomości i zastosowania się zamieścić postanawia: czuwanie zaś nad ich spełnieniem Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 4 (16) Stycznia 1863 r.

WIELKI XIAŻĘ Namiestnik,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) Hr. Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego Sekretarz Stanu,
w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych (podp.) Enoch.
i Oświecenia Publicznego, Zgodno z oryginałem:
(podpisano) K. Krzywicki. Sekretarz Stanu,
(podp.) Enoch.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący,
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 8 (20) Marca 1863 roku.

W Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy: że wypływające z ustawy dla zgromadzeń felczerskich pod dniem 11 (23) Września 1842 r. przez Radę Administracyjną zatwierdzonej, pewne ograniczenia w zakładaniu nowych izb felczerskich po miastach, a mianowicie ściągające się do względów na ludność i stan izb już istniejących obecnie, powodują ścieśnienie wolności zarobkowania, Rada Administracyjna na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych z mocy Najwyższego Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ Mości upoważnienia postanowiła i stanowi:

ART. 1. Wszelkie ograniczenia w zakładaniu izb felczerskich po miastach z ustawy o zgromadzeniach felczerskich wypływające, a ściągające się do względów na ludność, jako też stan zamożności izb felczerskich już exystujących uchylają się.

ART. 2. Dozwala się przeto felczerom posiadającym odpowiednie kwalifikacye, po uzyskaniu konsensów swobodnie zakładać izby felczerskie we wszystkich miejscowościach w miastach Królestwa.

ART. 3. Przepisy co do kwalifikacyi osobistej, jako też co do formalności administracyjnych dla pozyskania tych konsensów, na zakładanie izb felczerskich ustawą o zgromadzeniach felczerskich objęte, w swej mocy nadal utrzymują się.

ART. 4. Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 4 (16) Stycznia 1863 r.

WIELKI XIAŻĘ Namiestnik, (podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) Alexander Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Sekretarz Stanu,
Rządowej Spraw Wewnętrznych, Szambelan Dworu (podpisano) Enoch.
Jego CESARSKIEJ Mości (podpisano) Hr. Keller. Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Rzeczywisty Radca Stanu, Wosński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 8 (20) Marca 1863 r.

Выписка изъ Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
и проч., и проч., и проч.

Принявъ во вниманіе, что опредѣленный Царскимъ декретомъ 6 (18) Марта 1817 и постановленіемъ Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ 2 (14) Августа 1821 года кругъ дѣйствій Административныхъ властей по разрѣшенію возведенія и починки церковныхъ зданій, какъ несоотвѣтствующій настоящимъ надобностямъ, требуетъ распространенія, по представленію Совѣта Управленія и по выслушаніи мнѣнія Государственнаго Совѣта Царства, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Комитеты по Церковному надзору Римско-Католическихъ и Греко-Уніатскихъ приходовъ могутъ, по собственному усмотрѣнію, разрѣшать денежныя выдачи на Церковныя и Священническія строенія, въ количествѣ до трехъ сотъ рублей, а Губернскія Правленія до трехъ тысячъ рублей серебромъ; потребность же высшихъ противъ этого размѣра издержекъ на сей предметъ, а равно на возведеніе новыхъ Церквей предоставляется усмотрѣнію Правительственной Комисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Ст. 2. Если бы суммы, предназначенныя 5 статьею Царскаго декрета 25 Декабря 1823 (6 Января 1824 г.), оказались недостаточными на издержки по предпринятымъ работамъ, въ такомъ случаѣ Комитеты по Церковному надзору составляютъ, сообразно существующимъ правиламъ, раскладки на прихожанъ, поставляютъ оныя въ извѣстность плательщикамъ и по разсмотрѣніи жалобъ, если бы были принесены, раскладку не превышающую трехъ сотъ рублей, не смотря на дальнѣйшія возраженія, приводятъ въ исполненіе; раскладки же,

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,

etc., etc., etc.

Zważywszy, że nadane w postanowieniu Królewskim z dnia 6 (18) Marca 1817 r. i postanowieniu Namiestnika Królewskiego z dnia 2 (14) Sierpnia 1821 r. Władzom Administracyjnym attribucye, pod względem zarządzania budowy i reparacyi budowli kościelnych, jako nieodpowiadające obecnym potrzebom, wymagają rozszerzenia, na przedstawienie Rady Administracyjnej i po wysłuchaniu Rady Stanu w Królestwie, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Dozory Kościelne parafii Rzymsko-Katolickich i Grecko-Unickich czynić mogą za własnem uznaniem wydatki na budowlę kościelne i plebańskie do wysokości rubli srebrem trzechset; Rządy Gubernialne do rubli srebrem trzech tysięcy; potrzeba zaś wyższych na ten cel wydatków, jako też budowy nowych Kościołów, pozostawia się uznaniu Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 2. Jeżeliby fundusze artykułem 5 dekretu Królewskiego z daty 25 Grudnia 1823 (6 Stycznia 1824) r. przewidziane, okazały się na kosztą zamierzonych robót niewystarczające, Dozory Kościelne sporządzą wedle obowiązujących przepisów rozkłady na parafian, podadzą te do wiadomości kontrybuentów i po rozpoznaniu reklamacyi jeżeliby jakie uczyniono, rozkłady nieprzenoszące rubli sr. trzystą, bez względu na dalsze odwołanie się, w wykonanie wprowadzą, a rozkłady obejmujące większe kosztą do uznania i decyzyi wyższych Władz przedstawiają.

превышающія эту сумму представляют на усмотрѣніе и разрѣшеніе высшихъ властей. Раскладки сего рода издержекъ до трехъ тысячъ рублей серебромъ, утверждаютъ Губернскія Правленія, а на сумму высшую Правительственная Коммиссія Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Ст. 3. Назначеніе суммы на возведеніе и починку Церквей и Священническихъ строеній изъ источниковъ, составляющихъ общую собственность уѣзда, зависить отъ усмотрѣнія уѣздныхъ Совѣтовъ, и въ такомъ случаѣ планы и сметы передаются этимъ Совѣтамъ на разсмотрѣніе.

Ст. 4. Исполненіе и подробное развитіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Совѣтъ Управленія Царства.

Данъ въ С. Петербургѣ Января 8 (20) дня 1863 г.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ“

Rozkłady do wysokości kosztów rubli srebrem trzech tysięcy zatwierdzają Rządy Gubernialne, wyższe, Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 3. Wydzielenie na budowę i reparacyę kościołów i zabudowań plebańskich funduszu ze źródeł, stanowiących ogólną własność powiatową, zależeć będzie od uznania Rad Powiatowych, a w razie takim plany i kosztorysy komunikowane być mają tymże Radom do rozpoznania.

Art. 4. Wykonanie i szczegółowe rozwinięcie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw ma być umieszczony, Radzie Administracyjnej Królestwa polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 8 (20) Stycznia 1863 r.

(M.P.) Przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) *Łęski*.

Zgodno z Oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) *Łęski*.

Zgodno z wypisem:

Sekretarz Stanu, (podpisano) *Enoch*.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący,
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

p. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński*.

Dzień ogłoszenia 8 (20) Marca 1863 roku.

Выписка изъ Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

Въ развитіе 5 пункта 8-й статьи угвержденнаго Нами 27 Декабря 1861 (8 Января 1862 г.) учрежденія Правительственной Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, признавая необходимымъ, на случай когда окажется нужнымъ подвергнуть ответственности Духовныя лица всѣхъ исповѣданій, за совершенныя ими преступныя дѣянія, съ большею точностію опредѣлить обязанности сей Коммисіи, равно какъ и всѣхъ властей, на которыя возложено наблюденіе за охраненіемъ общественной безопасности, до того времени, пока изготавляемое, согласно данному Нами повелѣнію, новое уголовное законодательство не будетъ приведено въ дѣйствіе, и въ сихъ видахъ, принявъ въ соображеніе 3, 5 и 21 статьи Царскаго Декрета 6 (18) Марта 1817 и I-ю статью Декрета 25 Августа (6 Сентября) 1818 года, а также статью 14 конкордата, заключеннаго съ Римскимъ Дворомъ 22 Іюля (3 Августа) 1847 г., по представленію Совѣта Управленія и по выслушаніи мнѣнія Государственнаго Совѣта Нашего Царства Польскаго, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Духовныя лица всѣхъ исповѣданій, за преступленія и проступки, неимѣющіе соотношенія съ званіемъ ихъ и духовными обязанностями, какъ обыкновенные, такъ и Государственные, отвѣтствуютъ на равнѣ съ прочими жителями края, предъ подлежащими Судебными, Административными и

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,

Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

W rozwinięciu artykułu 8-o Ustępu 5-o zatwierdzonej przez Nas w d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1861/2 r. organizacyi Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, uznając konieczność bliższego określenia obowiązków tejże Kommissyi, jako i wszelkich Władz, do czuwania nad bezpieczeństwem publicznem powołanych, wrazie potrzeby pociągania Duchownych wszelkich wyznań do odpowiedzialności za popełnione przez nich karygodne czyny, zanim polecone przez Nas ułożenie prawodawstwa karnego do skutku przywiedzone będzie; zapatrzwszy się oraz na Art. 3, 5 i 21, Dekretu Królewskiego z d. 6 (18) Marca 1817 r., na Art. 1 Dekretu z d. 25 Sierpnia (6 Września) 1818 r., również na art. 14 koncordatu z d. 22 Lipca (3 Sierpnia) 1847 r. z Stolicą Apostolską zawartego, na przedstawienie Rady Administracyjnej i po wysłuchaniu Rady Stanu Naszego Królestwa Polskiego, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Art. 1. Duchowni wszelkich wyznań za przestępstwa i wykroczenia, nie mające związku z ich powołaniem i obowiązkami religijnymi, tak zwyczajne, jako też i przestępstwa Stanu, odpowiadają zarówno z innymi mieszkańcami kraju, przed właściwymi Władzami Sądowymi, Administracyjnymi i Policyj-

Полицейскими властями. Въ случаяхъ этихъ опредѣленіе квалификаціонное, то есть, о преданіи ихъ суду, Правительственною Коммисією Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія не будетъ постановляемо; каждый однако разъ, когда духовныя лица обвиняются въ преступленіяхъ, влекущихъ за собою лишеніе духовнаго сана, удаленіе или устраненіе отъ должности, равно наказанія сопряженныя съ лишеніемъ правъ и преимуществъ, оговоренныхъ въ 46 и 54 статьяхъ Уложения о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, власти обязаны доносить Правительственной Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, а также подлежащему Духовному Начальству о началѣ дѣла и потомъ о послѣдовавшемъ по оному приговорѣ.

Ст. 2. Подсудность по упомянутымъ дѣламъ опредѣляется слѣдующимъ порядкомъ:

a) Епископы, какъ Епархіальные, такъ и Суффраганы, равно Администраторы Епархій и Генераль-Суперъ-Интендентъ подлежатъ суду Сената.

b) Офиціалы, Члены кафедральныхъ капитуловъ и коллегіатъ, Члены Консисторій, Суперъ-интенденты, Деканальные Деканы и Настоятели Монашескихъ провинцій, судятся Апелляціоннымъ Судомъ въ первой инстанціи.

c) Всѣ прочія Духовныя лица, сообразно правиламъ положенія о введеніи въ дѣйствіе уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ 11 (23) Ноября 1847 г.

Лица духовнаго званія, преданныя суду арестованными, должны быть содержимы, по возможности, отдѣльно отъ другихъ лицъ арестованныхъ и во всякомъ случаѣ съ соблюденіемъ должнаго уваженія къ священническому сану.

Ст. 3. Преступленія и проступки Духовныхъ лицъ, въ качествѣ чиновниковъ, содержащихъ акты гражданскаго состоянія, по колику влекутъ за собою наказанія уголовныя или исправительныя, должны быть преслѣдуемы сообразно правиламъ, начертаннымъ въ Указѣ 19 (31) Іюля 1844 г. объ ответственности чиновниковъ, по квалификаціонному рѣшенію Правительственной Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія; опредѣленіе же взысканій дисциплинарныхъ, по содержанію и повѣркѣ актовъ гражданскаго состоянія, предоставляется, какъ было и доселѣ, Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Ст. 4. Духовныя лица всѣхъ исповѣданій за преступленія и проступки совершенныя, исключительно въ кругу обяза-

нemi. W tych razach decyzya kwalifikacyjna przez Kommissyę Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia wydawana nie będzie; wszakże ilekroć Duchowni obwinieni są o przestępstwa, zagrożone karą pozbawienia godności Duchownej, albo oddalenia lub zawieszenia w obowiązkach, tudzież karami, połączonemi z utratą praw i przywilejów, wymienionych w art. 46 i 54 K. K. G. i P. Władze o wytoczeniu sprawy, a następnie o zapadłym w niej wyroku, Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia, tudzież właściwej Zwierzchności Duchownej donieść są obowiązane.

Art. 2. Właściwość Sądu w sprawach powyższych oznacza się w sposób następujący:

a) Biskupi tak dycecezyalni, jako i Sufragani, Administratorowie dycecezyalni i Jeneralny Superintendent, sądzeni będą przez Senat.

b) Officyałowie zaś, Członkowie kapituł katedralnych i kollegiat, Członkowie Konsystorzów, Superintendenci, Dziekani dekanatu i przełożeni prowincyi zakonnych, przez Sąd Appellacyjny w 1-ej Instancyi.

c) Wszyscy inni Duchowni, stosownie do przepisów Ustawy przechodniej do Kodexu Kar Głównych i Poprawczych z dnia 11 (23) Listopada 1847 r.

Duchowni do odpowiadania z aresztu zakwalifikowani, powinni być osadzeni, o ile możność dozwoli, oddzieleni od innych zatrzymanych i w każdym razie z zachowaniem względów, należnych godności kapłańskiej.

Art. 3. Przestępstwa o wykroczenia Duchownych, jako Urzędników stanu cywilnego, o ile są zagrożone karami głównymi lub poprawczemi, dochodzone będą podług przepisów Ukazu z dnia 19 (31) Lipca 1844 r. o odpowiedzialności urzędników, za decyzyą kwalifikacyjną Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; wymierzenie zaś kar porządkowych z powodu utrzymywania i sprawdzania akt Stanu Cywilnego, pozostaje w attrubucyi Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

Art. 4. Duchowni wszelkich wyznań za przestępstwa i wykroczenia, wyłącznie w obrębie obowiązków ich powołania Du-

ностей Духовнаго ихъ званія, подвергаются ответственности и наказываются подлежащею Духовною властью, по Уставамъ каждого вѣроисповѣданія, равно пункту о 14 статьи заключеннаго въ 1847 году съ Римскимъ Дворомъ конкордата. Духовныя власти постановляютъ рѣшенія по дѣламъ сего рода, не испрашивая квалификаціоннаго опредѣленія Правительственной Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія; но если опредѣляется наказаніе въ слѣдствіе обвиненія со стороны Свѣтскаго Начальства, въ такомъ случаѣ о приговорѣ своемъ доносить сей Коммисіи.

Ст. 5. Въ случаѣ совершенія Духовными лицами Государственныхъ преступленій въ кругу обязанностей Духовнаго ихъ званія, власти, обязанныя заняться предварительнымъ слѣдствіемъ, производятъ оное и представляютъ Правительственной Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія для постановленія опредѣленія о преданіи ихъ суду.

Ст. 6. Еслибы обвиняемый былъ задержанъ и подлежащая власть, производящая предварительное слѣдствіе, признала задержаніе законнымъ, или нашла необходимымъ арестовать остающагося еще на свободѣ, въ такомъ случаѣ дѣлаетъ распоряженіе о содержаніи его подъ стражею, съ соблюденіемъ должнаго къ Духовному его званію уваженія; но обязана слѣдствіе это окончить въ продолженіи трехъ дней со времени задержанія обвиняемаго и безотлагательно представить въ Правительственную Коммисію Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія. Епископы, Администраторы Епархій и Генераль Суперъ-Интендентъ, во время производства предварительнаго слѣдствія, могутъ быть задержаны не иначе какъ съ разрѣшенія Намѣстника. Судимы же будутъ за преступленія, совершенныя въ кругу ихъ обязанностей, Государственнымъ Совѣтомъ въ Судномъ присутствіи, усиленномъ сообразно 20 статьѣ учрежденія сего Совѣта.

Ст. 7. Правительственная Коммисія, въ случаѣ признанія предварительнаго слѣдствія недостаточнымъ, можетъ сдѣлать распоряженіе о дополненіи онаго, для повѣрки заключающихся въ немъ обвиненій, въ присутствіи Депутата со стороны Духовной власти.

Ст. 8. Когда, по произведенному предварительному слѣдствію, на основаніи 5, 6 и 7 статей, дѣйствія и обстоятельства, какъ обличающія обвиняемаго, такъ и служащія къ оправданію его, будутъ достаточно объяснены, то Правительственная Коммисія Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣ-

щоваго посполнѣно, бѣдѣ поціагани до odpowiedzialności i karani przez właściwą Duchowną Władzę, według ustaw każdego wyznaniu nadanych, oraz art. 14 lit c, Konkordatu ze Stolicą Apostolską w r. 1847 zawartego. Władze duchowne osadzają sprawy tego rodzaju, nie odwołując ich do decyzji kwalifikacyjnych Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; jednak w przypadku wyrzeczenia kary na skutek oskarżenia Władzy świeckiej, donoszą teŝe Kommissyi o swym wyroku.

Art. 5. Wrazie przestępstw stanu, popełnionych przez Duchownych w obrębie obowiązków swego powołania, Władze, wyprowadzeniem pierwszego śledztwa zająć się obowiązane, takowe uskutecznią i Kommissyi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dla wydania decyzji kwalifikacyjnej przedstawia.

Art. 6. Gdyby obwiniony był zatrzymany i Władza właściwa, prowadząca pierwsze śledztwo uprawnia zatrzymanie, lub uznała konieczność aresztowania zostającego jeszcze na wolności, zleci osadzenie go z przyzwoitym względem na powołanie jego Duchowne, lecz obowiązana będzie takowe śledztwo w ciągu 3-ch dni od zatrzymania obwinionego ukończyć i Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego niezwłocznie przedstawić; Biskupi, Administratorowie dyecezyi i Jeneralny Superintendent w drodze pierwszego śledztwa nie inaczej, jak za decyzją Namiestnika przytrzymani być mogą. Sądzeni zaś będą za przestępstwa, w obrębie swych obowiązków popełnione przez Radę Stanu w składzie sązącym, stosownie do art. 20 Organizacyi teŝe Rady zwiększonym.

Art. 7. Kommissya Rządowa, wrazie uznania niedostateczności pierwszego śledztwa, mocną jest zarządzić uzupełnienie takowego, dla sprawdzenia objętych w niem zarzutów, w obec delegowanego ze strony Władzy Duchownej.

Art. 8. W skutek śledztwa wyprowadzonego poprzednio na mocy art. 5, 6 i 7, gdy czyny i okoliczności tak obciążające obwinionego, jako teŝ na obronę jego służące, będą dostatecznie wyjaśnione, Kommissya Rządowa Wyznań i Oświecenia, wyda decyzję kwalifikacyjną i takową za pośrednictwem Na-

щения постановляет квалификационное определение и представляет оное, чрезъ посредство Начальника Гражданскаго Управления, на утверждение Намѣстника Нашего, излагая въѣтъ съ тѣмъ мнѣніе свое, въ какой степени обвиненный оказывается по слѣдствію виновнымъ и долженъ-ли онъ быть подвергнутъ дисциплинарной или же судебной ответственности, а въ послѣднемъ случаѣ подлежитъ-ли онъ суду духовному или свѣтскому.

По вослѣдованіи рѣшенія Намѣстника съ назначеніемъ суда, судебная власть, къ коей будетъ обращенъ обвиненный, опредѣлитъ, долженъ-ли онъ, во время производства надъ нимъ суда, оставаться на свободѣ, или содержаться подъ арестомъ.

Ст. 9. Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Правительственныя Комисіи по принадлежности.

Данъ въ С. Петербургѣ Декабря 26 (Генваря 7) дня 1862/3 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

челника Рządu Cywilnego, pod zatwierdzenie Namiestnika Naszego, poniesie, wynurzając w niej zdanie, w jakim stopniu śledztwo obwinionego obciąża, czy tenże ma być do odpowiedzialności dyscyplinarnej, czy do Sądowej pociągnięty, i w tym ostatnim razie, czy ma być odesłany do Sądu Duchownego, czy też do Świeckiego.

Po zapadłej decyzji Namiestnika, Sąd naczynajacej, Władza Sądowa do której obwiniony zostanie odesłany, wyrzeczce, czy on z wolności, czy też z aresztu odpowiadać ma.

Art. 9. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw ma być ogłoszony, Kommissyom Rządowym, w czym do której należy, poleca.

Dan w Petersburgu dnia 26 Grudnia (7 Stycznia) 1862/3 roku.

Przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) Łęski.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) Łęski.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,

Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 8 (20) Marca 1863 r.

DZIENNIK PRAW

Ner 184.

TOM SZESZCZESIAŃY PIERWSZY.

Barchinsky

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy, że oznaczona etatem Instytutu Politechnicznego w Nowej Alexandryi, liczba dwóch pedeli do pełnienia służby policyjnej w tym Instytucie nie jest wystarczającą, na wniosek Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, postanowiła i stanowi co następuje:

§ 1. Dyrektor Instytutu będzie miał pod swojemi rozkazami straż porządkową z 30 pedeli złożoną.

§ 2. Komenda bezpośrednia nad strażą porządkową oddaną będzie Inspektorowi, przez Kommissyę Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego mianowanemu.

§ 3. Inspektor straży w hierarchii urzędników mieć będzie klasę X-tą.

§ 4. Pedelów mianuje i uwalnia Dyrektor Instytutu.

§ 5. Płaca Inspektora wynosić będzie r. sr. 375 rocznie, płaca pedela r. sr. 150. Dwóm najbardziej zasłużonym, przyznaje się tytuł starszych pedeli i dodatek po r. sr. 50.

§ 6. Inspektor straży zarządza dyżury i nocne patrole, jakie straż ma odbywać, odbiera od nich raporta o dostrzeżonych nieporządkach i donosi o tém co zaszło Dyrektorowi.

Do Inspektora należy utrzymanie karności i porządku służbowego pomiędzy pedelami.

§ 7. Pedele co do pełnienia swoich obowiązków otrzymają od swej Zwierzchności Instrukcyę. Mają wolny wstęp do mieszkań wszystkich zamieszkałych w Gminie Nowa-Alexandrya, gdy tego zajdzie potrzeba.

§ 8. Za uchybienie w służbie lub niemoralny postęp, pedele karani będą podług uznania Władzy: a) potrąceniem z płacy, b) aresztem, c) usunięciem od obowiązków. Kary w dwóch pierwszych punktach przewidziane wymierza Inspektor straży, a w ostatnim Dyrektor Instytutu.

§ 9. Straż porządkowa nosić będzie mundur, a mianowicie:

- a) surdut z sukna granatowego z szafirowemi wypustkami na jeden rząd guzików srebrnych gładkich zapinany, z kołnierzem stojącym z boków ściętym;
- b) spodnie z sukna szaraczkowego w buty wkładane;
- c) kepi sukienne koloru granatowego z lampasem szafirowym;
- d) buty z wysokimi cholewami;
- e) pałasz kawaleryjski;
- f) paletot kroju wojskowego z sukna ciemno-szaraczkowego, zapinany na guziki także same jak mundur.

§ 10. Takież sam mundur nosić będzie Inspektor straży, z dodaniem na kołnierzu dwóch belek srebrnych, oraz buljonu na ramionach.

§ 11. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, oraz wydanie potrzebnych w jego rozwinięciu rozporządzeń, Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej Królestwa dnia 8 (20) Lutego 1863 r.

WIELKI XIAŻE Namiestnik,

(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) Hr. Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Dyrektor Główny Prezydujący

Sekretarz Stanu,

w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych

(podp.) Enoch.

i Oświecenia Publicznego,

Zgodno z oryginałem:

(podpisano) K. Krzywicki.

Sekretarz Stanu,

(podp.) Enoch.

Zgodno z odpisem:

Dyrektor Główny Prezydujący,

w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,

Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 1 (13) Maja 1863 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Uznawszy konieczną i nagłą potrzebę zajęcia części gruntu w ilości łokci kwadratowych 39,365 należącego do sukcesorów starozakonnego Cohna b. właściciela dóbr Powązek, obecnie pod subhastacją zostających, na rozprzestrzenienie niemi Cmentarza Powązkowskiego w mieście stołecznem Warszawie, stosownie do Art. 2, oraz ustępu lit. h, Art. 3, prawa o wywłaszczeniach z dnia 6 (18) Czerwca 1852 roku, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Z dóbr Powązek pod Warszawą w obrębie Powiatu Warszawskiego położonych, część gruntu, obejmująca powierzchnię łokci kwadratowych 39,365, a do własności sukcesorów starozakonnego Cohna należących, ma być zajęta na rozprzestrzenienie Cmentarza grzebalnego dla miasta stołecznego Warszawy, zwanego Powązkowskim.

Art. 2. Zajęcie tego gruntu na użytek publiczny, przywiezione być ma do skutku podług prawa o wywłaszczeniu z dnia 6 (18) Czerwca 1852 roku.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 15 (27) Lutego 1863 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, (podpisano) K. Krzywicki.	Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch. Zgodno z oryginałem: Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch.
--	--

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 1 (13) Maja 1863 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutku protokółarnej deklaracji w Magistracie miasta stołecznego Warszawy, złożonej przez P. Piotra Garvic mieszka-
jącego w Warszawie pod Nr. 441, Rada Administracyjna Kró-
lestwa zapatrzwszy się na postanowienie swoje z dnia 8 (20)
Lipca 1837 roku, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Udziela się niniejszem P. Piotrowi Garvic list przy-
znania na wynaleziony przez niego aparat do szlichtowania
osnów, zastosowany do warsztatu tkackiego mechanicznego, a
to według opisu i rysunku w Kommissyi Rządowej Spraw We-
wnętrznych złożonych.

Art. 2. List ten rozciąga się na całe Królestwo Polskie
i trwać ma lat dziesięć, od daty niniejszego postanowienia.

Art. 3. List obecny nie ręczy ani za nowość, ani za do-
broć, ani za pierwszeństwo wynalazku. Nie może również prze-
szkadzać tym, którzyby już poprzednio takiego samego lub in-
nego sposobu do szlichtowania osnów używali, ani też tym,
którzyby w wynalazku powyższym jakiegokolwiek ulepszenia zrobili.

Art. 4. Wynalazek ma być wprowadzony w praktyczne
użycie w ciągu roku jednego, od daty niniejszego postanowie-
nia, co świadectwem właściwej Władzy udowodnionem być
winno, w przeciwnym razie list ten w obowiązującej swej mocy
upada.

Art. 5. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Rada Administracyjna Królestwa
Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 22 Lutego (6 Marca) 1863 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik (podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Szambelan Dworu, Jego CESARSKIEJ MOŚCI, Rzeczywisty Radca Stanu, (podpisano) Hr. Keller.	Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch. Zgodno z oryginałem: Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.
--	--

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 1 (13) Maja 1863 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy:

iż dla udogodnienia komunikacyi w mieście Warszawie, przez rozszerzenie ulicy Krakowskie-Przedmieście, zachodzi potrzeba zajęcia na użytek publiczny własności prywatnych, między tąż ulicą a Dziekaną i częścią ulicy Bednarskiej położonych, w przywiedzeniu do skutku objawionej w tym względzie Woli Jego CESARSKIEJ MOŚCI, na przedstawienie Komisyyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, postanowiła i stanowi:

ART. 1. Następujące posesye, między ulicą Krakowskie Przedmieście, Dziekaną i częścią ulicy Bednarskiej w mieście Warszawie położone:

1. Klary Pawłosiewicz	Nr. 371
2. Samuela Orgelbrandta	372
3. Wiktorii, Apolinarego i Alexandra rodzeństwa Szmida	373
4. Michała Biruntowicza	374
5. Teresy Gędzińskiej	375
6. Antoniny Brudkowskiej	376
7. Karola i Karoliny Malcz	377
8. Tychże właścicieli	378
9. Instytutu domu schronienia Ś-go Ducha i Panny Maryi	379
10. Kazimierza i Izabelli Nachajewiczów	380
11. Emmy Przybylskiej i Natalii Lauber	381
12. Anny Haagen	382
13. Godfrida i Anny Gumbrechtów	383
14. Walerego i Stanisława Rudnickich	384
15. Maurycego Bluma	385
16. Antoniny Brudkowskiej	2669
17. Augusta i Franciszka Kuniewiczów	2670
18. Alexandra Makińskiego	2671
19. Karola i Józefa Bagińskich	2672

z wszelkimi należącymi do nich budowlami i placami, mają być zajęte na użytek publiczny i na Skarb uregulowane.

ART. 2. Zajęcie to na Skarb dla użytku publicznego, przywiedzione być ma do skutku w myśl postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 6 (18) Czerwca 1852 roku.

ART. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, oraz Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu w czem do której należy poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 1 (13) Marca 1863 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,

(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) A. Hr. Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Szambelan Dworu,
Rzeczywisty Radea Stanu,
(podpisano) Hr. Keller.

Sekretarz Stanu
(podpisano) Enoch.
Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 1 (13) Maja 1863 roku.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W dalszem rozwinięciu Ustawy o wychowaniu publicznem w rozwiązywaniu oraz wątpliwości jakie zastosowanie przepisów Art. 20 pomienionej Ustawy o dozorcze Szkół Elementarnych w mieście Warszawie następcza, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z upoważnienia NAJJAŚNIEJSZEGO PANA postanowiła i stanowi co następuje:

§ 1. W mieście stołecznem Warszawie ustanowionych zostaje 9 dozorów szkolnych, a mianowicie:

- a) po jednym w każdej Parafii Rzymsko-Katolickiej, tak samego miasta jak i przedmieścia Pragi;
- b) po jednym w każdej gminie wyznań Ewangelickich;
- c) jeden dla gminy wyznania Mojżeszowego.

§ 2. Dozór ten składać się ma:

1-o z Duchownego wyznaczonego w Parafjach Katolickich przez Arcybiskupa Metropolite Warszawskiego, w gminach Ewangelickich przez właściwy Konsystorz, a w gminie wyznania Mojżeszowego przez Dozór Bużniczy;

2-o z dwóch właścicieli nieruchomości miejskich, w obrębie dozoru zamieszkałych, a przez Zarząd miejski wyznaczonych;

3-o z dwóch członków wyznaczonych przez Kommissyę Rządową Wyznań i Oświecenia z pomiędzy Nauczycieli Gimnazyów albo Szkół Powiatowych.

§ 3. Prezydującego w tak uformowanym dozorcze stosownie do Art. 20, ustępu a, Ustawy o Wychowaniu Publicznem, przeznacza Magistrat miasta z liczby trzech pierwszych członków w § powyższym wspomnianych.

§ 4. Ustanowione w ten sposób dozory Szkolne, rozciągać będą opiekę nad Szkołami Elementarnymi tak Rządowymi jako i prywatnemi, niemniej nad Szkołami Rzemieślniczo-Niedzielnymi i Rzemieślniczo-wieczornymi.

§ 5. Każda Szkoła Rzemieślniczo-Niedzielna lub Rzemieślniczo-wieczorna, powinna mieć swego Nadzorcę; który w takich

stosunkach zostaje z dozorem Szkolnym, w jakim zostają względem tegoż dozoru Nauczyciele kierujący Szkołami Elementarnymi, i za cały porządek w Szkole jest odpowiedzialny.

§ 6. Nadzorcę takiego wybiera Dozór Szkolny z pomiędzy Nauczycieli każdej respective Szkoły i do zatwierdzenia Magistratowi miasta przedstawia.

§ 7. Szkoła handlowa Warszawska nie podlega żadnemu z Dozorów Szkolnych, zostając w myśl Art. 48, Ustawy o wychowaniu publicznem pod zarządem oddzielnego Komitetu. W Komitecie tym miejsce Inspektora Szkół Elementarnych zastępować może jeden z Nauczycieli Gimnazjalnych, którego Inspektor, za upoważnieniem Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia do tej czynności powoła.

Szkoła handlowa mieć będzie swego Nadzorcę, którego Komitet z pośród jej Nauczycieli wybierze i Magistratowi do zatwierdzenia przedstawi.

§ 8. Tak dozory Szkolne jak i Komitet zawiadujący Szkołą handlową zostają w mieście Warszawie pod bezpośredniem zwierzchnictwem Magistratu, któremu też w myśl Art. 20 ustępu c, Ustawy o Wychowaniu Publicznem, raporta swoje składają.

§ 9. Pośrednią opiekę nad wszystkimi Szkołami do zakresu Instrukcyi Elementarnej należącemi, o jakiej mówi Art. 20 ustępu b, powołanej wyżej Ustawy wykonywa Rada Miejska. W tym względzie służy jej prawo wyznaczenia ze swego grona delegowanych, którzy jej potrzebnych do poniesienia gdzie należy wiadomości dostarczają, sami przecież w niczem do zarządu Szkoły mieszać się nie będą.

§ 10. Czynności Dozorów Szkolnych i Komitetu Szkoły handlowej, niemniej czynności Magistratu i Rady Miejskiej w zakresie Instrukcyi Elementarnej przedsiębrane, ulegają wyższej kontroli Kommissyi Rządowej Wyznań i Oświecenia. Kontrolę tę wykonywa Kommissya za pośrednictwem Inspektora Szkół Elementarnych i innych osób, które do wizytowania Szkół w każdym czasie wydelegować może.

§ 11. Inspektor Szkół Elementarnych zauważywszy w czasie wizyty lub w inny sposób jakiekolwiek nieporządki w Szkole, bądź Elementarnej, bądź Rzemieślniczo-Niedzielnej, Rzemieślniczo-wieczornej lub handlowej, może upominać Nauczyciela, a jeśliby uznał potrzebę i zawiesić go w pełnieniu obowiązków, albo nawet wykład nauk w szkole wstrzymać. W takim razie zawiadomi bezzwłocznie o swem postąpieniu Magistrat, rzecz zaś samą do ostatecznej decyzji Kommissyi Rządowej odniesie.

Zakres attrubucyi innych urzędników w moc poprzedniego paragrafu do czasowego wizytowania tego rodzaju Szkół wydelegowanych, Kommissya za każdym razem oznaczy.

§ 12. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, jak niemniej wydanie szczegółowych w rozwinięciu jego rozporządzeń, Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 1 (13) Marca 1863 roku.

WIELKI XIAŻĘ, Namiestnik Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) Hr. Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, (podpisano) K. Krzywicki.	Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch. Zgodno z oryginałem: Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch.
--	--

Zgodno z odpisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r.

W Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Mając na względzie, iż przy rozpoznawaniu przez Sądy Cywilne sporów z umów zawartych między właścicielami dóbr a osadnikami o grunta pod przepisy NAJWYŻSZE z dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1846 roku podchodzące, potrzeba z jednej strony zapewnić tymże osadnikom wymiar ścisłej i bezstronnej sprawiedliwości, a z drugiej strony zapobiedz iżby Sądy w wyrokach nie przekraczały granic nadanych im attrubucyi i nie przesądzały w kwestyach zależących od decyzji Władz Administracyjnych.

W rozwinięciu Art. 4 NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1846 roku i Art. 15 prawa o oczynszowaniu z urzędu, oraz w uzupełnieniu Art. 83 K. P. S. z mocy Art. 2 NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1862 roku, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Będą komunikowane Prokuratorowi Królewskiemu oprócz spraw w Art. 83 K. P. S. i w dopełniających go urządzeniach wymienionych, wszelkie sprawy wynikłe z umów między właścicielami dóbr a osadnikami o grunta pod Ukaz NAJWYŻSZY z dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1846 roku podchodzące.

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 15 (27) Marca 1863 roku.

WIELKI XIAŻĘ, Namiestnik Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego, (podpisano) Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.	
Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, (podpisano) Wosiński.	Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch. Zgodno z oryginałem: Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Mając na względzie konieczną potrzebę utrzymania w należy-tym stanie środków komunikacyjnych w kraju, i zaaim dokładniej-sze rozwinięcie urządzeń gminnych nie wskazuje, czyli i w jakich granicach gminy miejskie i wiejskie do tej części posługi krajowej przykładać się mają, na przedstawienie Naczelnika Zarządu Komunikacyi z Najwyższego upoważnienia, postanowiła i stano-wi następujące tymczasowe przepisy:

Art. 1. Mieszkańcy gmin miejskich i wiejskich, w których obrębie przez uszkodzenie telegrafów; dróg publicznych i mostów, nastąpi przerwanie komunikacyi, obowiązani są na każde żądanie Władz właściwych do naprawy tych uszkodzeń udzielić pomoc ręczną i furmanki po cenie miejscowego najmu.

Art. 2. Takiż sam obowiązek ciężcyć będzie mieszkańców gmin przyległych, w odległości nie dalszej jak wiorst 7, gdyby ludność gminy w której uszkodzenie nastąpiło, nie była sama w stanie dostarczyć potrzebnej pomocy.

Art. 3. Rozkład ręcznej pomocy i furmanek na gminy, dopełni Naczelnik Powiatu, a na mieszkańców gminy właściwej, Wójt Gminy lub Burmistrz.

Art. 4. Każde uszkodzenie komunikacyi telegraficznej, cho-ciażby z niego żadne nie wynikło nieszczęście, karane będzie pieniężną karą od rsr. 3 do 30, albo aresztem od dni 7 do 3-ch miesięcy. Jeżeli jednak z powodu uszkodzenia telegrafu nawet bez złego zamiaru, ktokolwiek poniesie uszkodzenia na zdrowiu lub śmierć, winny ulegnie karze zamknięcia w więzy od 3 do 6 miesięcy.

Art. 5. Umysłne i w złym zamiarze uszkodzenie telegrafu, w miarę środków do tego użytych i większej lub mniejszej zło-

śliwości w spełnieniu tego występku, pociąga za sobą karę do-mu poprawy od 2 do 3 lat.

Art. 6. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzien-niku Praw ma być umieszczone, Kommissyom Rządowym: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, oraz Zarządowi Komunikacyi lądowych i wodnych poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1863 r.

WIELKI XIAŻĘ Namiestnik,

(podpisano) **KONSTANTY.**

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) *Hr. Wielopolski, Margrabia Myszkowski.*

Za zgodność:

Sekretarz Stanu (podpisano) *Enoch.*

Za zgodność:

**Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.**

p. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutku NAJWYŻSZEGO pozwolenia powrotu do kraju wychodźcy Lekarzowi Berowi Neuman i na przełożenie Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, stanowi:

ART. 1. Skazany na konfiskatę majątku postanowieniem Rady Administracyjnej z d. 2 (14) Maja 1851 r., Nr. 3449, Ber Neuman, wraca do używania praw cywilnych od d. 24 Października (5 Listopada) r. z., jako od daty NAJWYŻEJ udzielonego mu ulaskawienia.

ART. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu w czem do której należy poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 29 Marca (10 Kwietnia) 1863 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) A. Hr. Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego Sekretarz Stanu,
w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, (podp.) Enoch.
(podpisano) Bagniewski. Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu, (podp.) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,

Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 8 (20) Stycznia r. b., rozszerzającego atrybucję Dozorów Kościelnych i Władz Administracyjnych, w zarządzaniu budowy i reparacji Kościołów i innych zabudowań Kościelnych, w Parafiach Rzymsko-Katolickich i Greko-Unickich, rozwijając zasady Ukazem tym wskazane, Rada Administracyjna z mocy art. 4-o tegoż Ukazu, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego postanowiła i stanowi:

ART. 1. Szczegółowe przepisy, wskazujące w duchu powyższego Ukazu, drogę postępowania tak Dozorów Kościelnych, jako też wszelkich Władz i Instytucyi, mających wpływ na utrzymanie w dobrym stanie budowli Kościelnych, obejmuje załączona Instrukcja z §§ 52 złożona, którą Rada Administracyjna niniejszem zatwierdzając, nadaje onejże moc obowiązującą.

ART. 2. Roboty około budowli Kościelnych rozpoczęte a nie ukończone, lub mające się dopiero rozpocząć na zasadzie planów i anszlagów, zatwierdzonych przez Kommissję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, tudzież Rządy Gubernialne wedle przepisów poprzednio obowiązujących, mają być doprowadzone do skutku podług instrukcyi powyżej zatwierdzonej, podobnież plany, anszlagi, rozkłady kosztów i inne oparata przygotowane i do rozpoznania oraz zatwierdzenia przedstawione, a które nie pozyskały jeszcze takowego zatwierdzenia, winny być do tych Władz odesłane, od których wedle powyższej instrukcyi zależy ich uznanie i zatwierdzenie.

ART. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które wraz z Instrukcją zatwierdzoną, ma być w Dzienniku Praw umiesz-

czone, Kommissyom Rządowym: Wyznań Religijnych i Oświe-
cenia Publicznego, tudzież Przychodów i Skarbu, w czem do
której należy poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administra-
cyjnej dnia 15 (27) Marca 1863 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik JEGO CESARSKO - KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, (podpisano) K. Krzywicki.	Sekretarz Stanu, (podp.) Enoch. Zgodno z oryginałem: Sekretarz Stanu, (podp.) Enoch.
--	--

Zgodno z odpisem:

Dyrektor Główny Prezydujący,
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 roku.

INSTRUKCYA

o budowie, restauracyi i reparacyi Kościołów i innych
zabudowań parafialnych w parafiach Rzymsko - katoli-
ckich i Greko-unickich.

§ 1. Utrzymanie w dobrym stanie, czyli budowa, restaura-
cya i reparacye kościołów Rzymsko - katolickich i Greko-unic-
kich, oraz innych zabudowań kościelnych, własność parafialną
stanowiących, są ciężarem właściwych parafii.

§ 2. Jeżeli parafia nie posiada z erekcyi zapisów i innych
źródeł miejscowych, funduszu na pokrycie kosztów budowy,
restauracyi i reparacyi, ponoszą koszta takowe parafianie na
kościół, kaplice i cmentarze z budowlami, w obrębie tych osta-
tnich położonemi, jako to: dzwonicami, kostnicami i grabarnia-
mi; a beneficjaci, czyli przełożeni kościołów parafialnych, na
budowle mieszkalne i gospodarskie.

(art. 8 Ukazu z dnia 25 Grudnia (6 Stycznia) 1823/24 r.)

§ 3. W parafiach jednakże, gdzie dochód czysty kościoła
parafialnego, czyli probostwa, ustanowiony obowiązującym spi-
sem funduszów, nie przenosi rsr. 270 rocznie, parafianie przy-
chodzą w pomoc beneficjaciowi i ponoszą koszta na budowę i re-
staurację (przebudowanie) domów mieszkalnych dla przełożone-
go kościoła, dla wikaryuszów i dla sług kościelnych, oraz za-
budowań gospodarskich, jako to: stodół, obór, stajni i wozowni;
a gdzie dochód wynosi więcej nad rsr. 270 do rsr. 450 włą-
cznie, do parafian należy tylko budowa i restauracya samych
domów mieszkalnych dla przełożonego kościoła, wikaryuszów
i sług kościelnych; gdzie zaś czyni więcej nad rsr. 450 do rsr.
750, parafianie obowiązani jedynie do budowy i restauracyi
domów dla wikaryuszów i sług kościelnych; a tam, gdzie do-
chód wynosi rsr. 750 i wyżej, beneficjaci wznosi i restauruje
wszystkie budowle mieszkalne i gospodarskie.

(art. 5 i 6 postanowienia Rady z d. 8 (20) Październi-
ka 1837 roku.)

§ 4. Wszelkie reparacye wewnętrzne i zewnętrzne, jak ró-
wnie i utrzymanie dachów w domach mieszkalnych i budowlach
gospodarskich, do kościoła parafialnego należących, beneficjaci
sami, jeżeli nie ma na to funduszu erekcyjnego, skutecznie
winni.

(art. 8 Dekretu z dnia 25 Grudnia (6 Stycznia) 1823/24
i art. 1 postanowienia Rady Administracyjnej z d. 8 (20)
Października 1837 roku.)

§ 5. Ustanowiony w każdej parafii Dozór Kościelny, czuwa w całym składzie swoim nad całością i dobrym stanem kościoła, kaplicy, cmentarzy i wszelkich zabudowań mieszkalnych i gospodarczych, własność parafialną stanowiących i za ich stan jest odpowiedzialnym.

(art. 1 Ukazu z dnia 6 (18) Marca 1817 roku.)

§ 6. Dozór Kościelny corocznie dwa razy w terminach, jakie na przedstawienie Rządów Gubernialnych przez Kommissję Wyznań i Oświecenia dla każdej gubernii ustanowione będą, obejrzy szczegółowo kościół, kaplice, cmentarze z ich budowlami i ogrodzeniami, oraz zabudowania mieszkalne i gospodarskie, dla powzięcia przekonania o ich stanie i czy które z zabudowań i ogrodzeń nie uległy w czemkolwiek uszkodzeniu i nie wymagają przedsięwzięcia jakowych robót, dla zapobieżenia dalszemu uszkodzeniu lub upadkowi.

(art. 1 Dekretu z daty 25 Grudnia (6 Stycznia) 1823/24 i art. 1, Ukazu z dnia 8 (20) Października 1837 roku, że zmiana, że zamiast jednej, dwie rewizye w ciągu roku odbywane być mają.)

§ 7. Jeżeliby zdarzył się wypadek nadzwyczajny, skutkiem którego kościół lub jaka bądź inna budowla zostałaby uszkodzoną, Dozór nie czekając terminu perijodycznej rewizyi, obowiązany jest bez zwłoki czasu zebrać się i rewizyę tak uszkodzonej, jakoteż innych budowli uskutecznić, celem spiesznego przedsięwzięcia środków zaradczych.

(nowy)

§ 8. Po odbytej rewizyi, czy to peryodycznej, czy nadzwyczajnej, Dozór Kościelny spisze protokół onejże i w tym zamieści stan każdej budowli, uszkodzenia jakie się okażą, sposób ich naprawy, wysokość kosztów przez przybliżenie ponieść się na to powinny, i wiadomość: o ile kosztu takowe regulują się wedle §§ 2, 3, 4 do beneficjaty, a o ile ciężać mają parafian.

(art. 1 Dekretu z d. 25 Grudnia (6 Stycznia) 1823/24 r.)

§ 9. Protokół rewizyi w każdym razie, czy budowle parafialne wymagać będą jakich robót lub nie, ma być sporządzony w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których Dozór Kościelny jeden pozostawi na gruncie w aktach Dozoru, drugi przedstawi Naczelnikowi Powiatu, trzeci Biskupowi czyli Władzy diecezalnej, obadwa ostatnie ze stosownemi wnioskami.

(nowy)

§ 10. Naczelnik Powiatu pilnować będzie, ażeby protokół rewizyi budowli przez każdy w Powiecie Dozór Kościelny regularnie były mu składane; a w razie, jeżeliby który z Dozorów nie przedstawił protokołu rewizyi w ciągu następnego miesiąca po terminie § 6 oznaczonym, zawezwie go o takowy i uprzedzi, że za wszelkie szkody z niedopełnionej rewizyi, dla parafian wyniknąć mogące, stanie się odpowiedzialnym.

(art. 12 Dekretu z d. 25 Grudnia (6 Stycznia) 1823/24 roku.)

§ 11. Gdyby Dozór, pomimo uprzedzenia go o odpowiedzialności, nie przedstawił protokołu rewizyi budowli po upływie dni 15, Naczelnik Powiatu dla przekonania się o stanie budowli, ześle na grunt Budowniczego Powiatowego, którym jeśli znajdzie potrzebę reparacyi i obok tego uszkodzenia wynikłe z zaniedbania w swoim czasie robót reparacyjnych, przygotuje plany i anszagi, z rozróżnieniem kosztów na te, które skutkiem dawności budowli i uszkodzeń ręką czasu zrzadzonych, stanowią kosztu właściwej reparacyi, i na te, które z zaniedbania Dozoru wypływają; pierwsze poniosą parafianie wedle przepisów, drugie zaregulowane być mają solidarnie do Prezydującego i członków Dozoru Kościelnego i z funduszków ich własnych osiągnięte zostaną.

(art. 13 postanowienia Rady z daty 3 Stycznia 1818 roku.)

§ 12. Co do robót kosztem beneficjaty dokonać się winnych, Dozór Kościelny bez względu na wysokość kosztów, zakommunikuje temuz beneficjatowi w odpisie protokół rewizyi z wezwaniem, aby czy to do nowej budowy, czy też do reparacyi właściwe kroki przedsięwziął i oznaczy mu do uskutecznienia robót termin odpowiedni nagłości i rozmiarowi tychże.

(art. 2 Ukazu z d. 8 (20) Października 1837 roku.)

§ 13. Dopilnuje następnie Dozór Kościelny, aby budowle nowo wzniesić się mające przez beneficjaty, były odpowiednie potrzebie i stosownej oraz trwałej konstrukcyi, i aby roboty tak około tychże, jakoteż około reparacyi wskazanych protokołem rewizyi budowli, wykonane zostały w terminie oznaczonym; a w razie, jeżeliby beneficjaty wznosił budowlę nieodpowiednią lub nietrwałą, albo ociagał się z wykonaniem robót, Dozór doniesie o tem Naczelnikowi Powiatu.

(nowy)

§ 14. Naczelnik Powiatu co do budowli nowej przez Dozór za nieodpowiednią uznanej, ześle na grunt Budowniczego Powiatowego w celu, aby tenże przekonał się na miejscu tak

o potrzebie, jakoteż, czy budowla zamierzona przez beneficjara do wystawienia, jest odpowiednią lub nie. W razie ostatnim Budowniczy sporządzi plan i anszlag na budowlę wznieść się mającą, do których tak beneficjari w stawianiu, jakoteż Dozór w dopilnowaniu stosować się powinni.

W razie zaś, jeżeli chodzić będzie o skłonienie beneficjara do przedsięwzięcia robót, Naczelnik Powiatu przedewszystkiem zawezwie tegoż beneficjara do niezwłocznego ich rozpoczęcia, i o tem uwiadomi Dozór Kościelny, z obowiązkiem doniesienia mu o rezultacie, w ciągu jednego a najdalej dwóch miesięcy. Jeżeli w tym czasie skutek nie nastąpi, o czem Dozór donieść powinien Naczelnikowi Powiatu, wtenczas ostatni zawiadomi o tem Władzę dyceczalną, celem skłonienia beneficjara środkami od niej zależącymi, do niezwłocznego spełnienia obowiązku na nim ciążącego, a jeżeli pomimo to beneficjari nie przystąpi do robót, najdalej w ciągu dwóch miesięcy, Naczelnik Powiatu zaregułuje do niego środki exekucyjne, a nawet sekwestracyjne, dla zebrania za ich pomocą funduszu na roboty potrzebnego, który w takim razie Naczelnik Powiatu doręczy Dozorowi z upoważnieniem, aby w zastępstwie beneficjara, przystąpił do robót i takowe wykonał. Mocen jest także Naczelnik Powiatu zapowiedzieć kontrybuentom uiszczającym beneficjariowi, czy to dziesięciny, czy prowizye, lub innego rodzaju należności, aby takowe pod własną odpowiedzialnością w terminach właściwych, nie beneficjariowi, ale do depozytu Kasy Powiatowej składali, po zebraniu których w potrzebnej ilości, postąpi z nimi tak samo, jak z funduszem za pomocą środków sekwestracyjnych osiągniętym.

(nowy)

§ 15. Dozór Kościelny po skutecznieniu robót w zastępstwie beneficjara, złoży Naczelnikowi Powiatu rachunek udowodniony z poniesionych na takowe roboty wydatków, celem usprawiedliwienia właściwego użycia funduszu na ten cel otrzymanego. Rachunek ten Naczelnik Powiatu po sprawdzeniu prześle beneficjariowi jako dowód, że fundusz z jego dochodów pozyskany, obrócony został na zadosyć uczynienie obowiązkowi, którego on zaniedbał.

(nowy)

§ 16. Roboty kosztem parafian dopełnić się mające, jeżeli nie będą przenosić r. 300, Dozór Kościelny mocen jest bez odwoływania się do wyższej Władzy po upoważnieniu, zarządzić i wykonać; a jeżeli koszta wyższe się okażą, lub uznają

będzie potrzeba wzniesienia nowego kościoła lub kaplicy, zażąda od Naczelnika Powiatu zesłania na grunt Budowniczego Powiatowego, dla przygotowania planów i anszlagów.

(art. 1 Ukazu 8 (20) Stycznia 1863 roku.)

§ 17. Zażąda również Dozór od Naczelnika Powiatu zesłania na grunt Budowniczego Powiatowego i wtenczas, jeżeli roboty jakkolwiek mieszczące się co do kosztów w obrębie r. 300, wymagać będą takiej konstrukcji, która za sobą pociągnąć może zmianę stylu architektonicznego zewnętrznego lub wewnętrznego istniejącej budowli, i w razie takim, po przygotowaniu dopiero przez Budowniczego planu, który z zachowaniem harmonii w stylu architektonicznym, ułożony być ma, roboty podług planu tegoż przedsięwzięć i skutecznie.

(nowy)

§ 18. Uformowane przez Budowniczego Powiatowego plany i anszlagi, przenoszące r. 300, z rozdzieleniem kosztów na kupno materiałów i opłatę rzemieślników, tudzież na pomoc ręczną i sprzężającą, czyli na koszta A i B, Dozór Kościelny rozważy wspólnie z Budowniczym i po zaakceptowaniu podpisze, a potem przedstawi je zaraz Naczelnikowi Powiatu z doniesieniem, czy roboty niemi objęte, pragnie sam wykonać sposobem administracyjnym, lub przez entrepryzę, za pośrednictwem publicznej licytacji.

(co do rodzaju kosztów, art. 1 postanowienia Rady Administracyjnej z d. 3 Stycznia 1818 r. a zresztą nowy).

§ 19. Naczelnik Powiatu otrzymane od Dozoru plany i anszlagi, przedstawi Rządowi Gubernialnemu z protokołem rewizyi budowli, do uznania i zatwierdzenia tych, z których koszta wpływające mieścić się będą w obrębie summ od r. 300 do r. 3000, a przedłożenia Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, oznaczających wyższe koszta, lub potrzebę wzniesienia nowego kościoła albo kaplicy.

(art. 1. Ukazu z d. 8 (20) Stycznia 1863 r.)

§ 20. Władze zatwierdzające plany i anszlagi, obowiązane są wyrzec zaraz przy ich zatwierdzeniu, w jakim sposobie roboty winny być dokonane, to jest: czy sposobem administracyjnym przez Dozór Kościelny, czy też przez entrepryzę, za pośrednictwem publicznej licytacji.

(nowy)

§ 21. Dozór Kościelny co do robót nie przenoszących r. 300, mocen jest także wykonać je przez entrepryzę, za pośre-

dnictwem licytacji publicznej, jeżeli uzna to dogodniejszym i korzystniejszym dla parafii, lub znajdzie się w niemożności uskutecznienia robót sposobem administracyjnym.

(nowy)

§ 22. Wyznawcy niechrześcijańscy w takim tylko razie nie mogą być entrepreneurami, lub wykonawcami robót, gdy takowe wewnątrz kościołów, kaplic i innych domów modlitwy uskutecznione być mają.

(nowy)

§ 23. Warunki do licytacji układa Dozór Kościelny podług wzoru przy niniejszem dołączonego, w którym objęte są warunki ogólne, służyć mające za zasadę do wszelkich entrepryz przy robotach około budowli kościelnych, a jeżeliby okazała się potrzeba zrobienia obok tych warunków jakowego zastrzeżenia, wynikającego z miejscowego położenia rzeczy, to zastrzeżenie takie, po ogólnych warunkach może być jedynie dodane i koniecznością usprawiedliwione.

(nowy)

§ 24. Po ułożeniu warunków do licytacji na roboty nie przenoszące rsr. 300, Dozór zredaguje treściwe ogłoszenie o rodzaju i terminie mającej się odbyć licytacji, takowe na drzwiach miejscowego kościoła zamieści i zakommunikuje proboszczom: miejscowemu i sąsiednich parafii, w celu podania go do wiadomości parafjan, a następnie w oznaczonym terminie odbędzie licytację i spisie kontrakt entrepryzy z minus licytantem; warunki zaś do licytacji na roboty, których koszt przenoszą rsr. 300, przedstawi Naczelnikowi Powiatu, który jeżeli władza zatwierdzająca plany i anszlagi, nie pozostawiła sobie ogłoszenia licytacji i zatwierdzenia onejże, ogłosi takową w całym Powiecie za pośrednictwem Magistratów i Wójtów gmin, oraz proboszczów, odbędzie następnie licytację w biurze powiatowem w obec jednego z Członków dozoru, który na termin zjechać tamże powinien i zakommunikuje Dozorowi akt odbytej licytacji, dla spisania kontraktu entrepryzy z minus licytantem.

(nowy)

§ 25. Po spisaniu kontraktu o roboty nie przenoszące rsr. 300, Dozór zawezwie entrepreneurę do ich rozpoczęcia i dopilnuje, aby w swoim terminie z dobrych materiałów mocno i trwale były dokonane; zaś kontrakt o roboty wyższe zawarty, przedstawi Naczelnikowi Powiatu, który ostatecznie zatwierdzi kontrakt takowy i zwróci Dozorowi, dla doręczenia go entre-

preneurowi z wezwaniem przystąpienia do robót; czego, jak równie uskutecznienia onychże w terminie oznaczonym i sposobie powyżej wskazanym, pilnować będzie, znosząc się z Budowniczym Powiatowym, któremu Naczelnik Powiatu przy zatwierdzeniu kontraktu, dozór i kierunek robót poleci.

(nowy)

§ 26. Na pokrycie kosztów potrzebnych czy to na roboty sposobem administracyjnym, czy przez entrepryzę wykonać się mające, służą przedewszystkiem fundusze przez parafie posiadane, czy to z erekcyi i zapisów, czy to z innych źródeł na to przeznaczonych, jakimi są: procent od $\frac{1}{4}$ części obowiązkowej po zmarłych beneficjariach pozyskanej, dochody z czasu wakującego beneficjum z administracyi tegoż osiągnięte, funduszem interkalarnym zwane, fundusz pokładny, z opłat cmentarzowych otrzymywany, bonifikacja z Kasy ubezpieczeń za spalone budowle, jeżeli w miejsce tych nowe są wznoszone, oszczędność przy poprzednich robotach pozyskana i do Banku przelana, i t. p. (art. 9 Dekretu z d. 6 (18) Marca 1817 r. i art. 5, 9, 11 Dekretu z d. 25 Grudnia (6 Stycznia) 1823/24, a zresztą nowy.)

§ 27. Po obliczeniu zamożności funduszy, paragrafem poprzedzającym wskazanych, jeżeli te okażą się dostatecznymi na pokrycie kosztów za potrzebne uznanych, Dozór Kościelny przedsięwzięcie za pośrednictwem Naczelnika Powiatu, stosowne kroki do ich pozyskania zład należy, aby mieć gotowy fundusz, czy to na kupno i sprowadzenie materiałów budowlanych, oraz opłatę rzemieślników i innych robotników, czy też na zapłacenie entrepreneurę, w miarę postępu robót.

(nowy)

§ 28. Jeżeli fundusze o których była mowa w dwóch artykułach poprzedzających, będą niedostatecznymi, Dozór zawezwie wyznawców swej parafii do złożenia ofiar dobrowolnych, a jeżeli takowe nie uzupełnią summy potrzebnej, przystąpi do sporządzenia rozkładu na parafjan wedle przepisów dotąd obowiązujących, które w swej mocy zachowują się, dopóki po urzędzeniu stosunków włościańskich, nie zostaną wydane stałe w tym względzie przepisy, zastosowane do nowego stanowiska wszelkiego rodzaju parafjan.

Dla poinformowania parafjan tak o robotach na ich koszt przedsięwziąć się mających, jako też o wysokości składek przez nich uiścić się powinny, Dozór Kościelny stosowne uwiadomienie piśmienne umieści na drzwiach kościoła parafialnego, w miejscu do odczytania przystępnem i łatwem; a prócz

tego, zawiadomi o tem Magistraty i Wójtów gmin z wezwaniem, aby uprzedzili parafian w obrębie ich urzędowania zamieszkających, a do składek na koszty robót obowiązanych, że tak protokół rewizyi budowli kościelnych, wykazujący potrzebę przedsięwzięcia robót, jako też plany i anszlagi tam, gdzie te będą mieć miejsce i rozkład kosztów na parafian, mogą przejrzeć w ciągu dni 30 od daty wezwania Dozoru, w lokalu tegoż, gdzie takowe winny być przez Dozór złożone i okazane, tudzież przejrzanie ich dla każdego kontrybuenta, ze strony Dozoru ułatwione.

(art. 5 Dekretu z d. 25 Grudnia (6 Stycznia) 1823/24, a zresztą nowy).

§ 29. Każdy z kontrybuentów po przejrzaniu operatów w artykule poprzedzającym wymienionych, obowiązany jest w dowód zaakceptowania rozkładu, stwierdzić go swoim podpisem, lub jeżeli go znajdzie przygotowanym niezgodnie z przepisami obowiązującymi, zapisać na rozkładzie wnioski swoje czyli reklamację, lub dołączyć takowe na oddzielnym, czyniąc wszakże o tem wzmiankę na rozkładzie.

(nowy)

§ 30. Kontrybuent nie akceptujący rozkładu, ale też i nieczyniący przeciwko temu reklamacji na piśmie, w sposobie wyrażonym w paragrafie poprzedzającym, po upływie dni 30, nie może już występować z jakimiś bąc wnioskami i reklamacjami, a jeżeliby takowe uczynił, to bez skutku zostawione być mają.

(nowy)

§ 31. Dozór Kościelny po terminie trzydziesto-dniowym zbierze się w całym komplecie, zanesione przeciwko rozkładowi reklamacje rozpozna, i o ile znajdzie ich słusznymi, rozkład sprostuje, lub w przeciwnym razie reklamację odrzuci. Czynność tę skutecznie Dozór przez spisanie protokołu i zamieszczenie w tymże po szczególe tak reklamacji uczynionych, jakoteż motywów, które Dozór skłoniły do zaakceptowania reklamacji i sprostowania rozkładu, lub do uznania reklamacji nieugruntowaną.

(nowy)

§ 32. Z rozkładów w powyższy sposób opracowanych, odnoszących się do kosztów mieszczących się w obrębie rsr. 300, Dozór Kościelny zaraz w wykonanie wprowadzi, przez zarządzenie poboru składek; a rozkłady dotyczące wyższych kosztów, przedstawi Naczelnikowi Powiatu, wraz z protokołem

obejmującym w sobie rozpoznanie reklamacji, jeżeli te były czynione.

(art. 1 Ukazu z d. 8 (20) Stycznia 1863 r.)

§ 33. Naczelnik Powiatu otrzymane od Dozoru rozkłady, przedstawi z allegatami Rządowi Gubernialnemu, który co do rozkładów wypływających z anszlagów przez Rząd Gubernialny potwierdzonych, kosztu od rsr. 300 do rsr. 3000 obejmujących, po sprawdzeniu takowych i rozpoznaniu reklamacji, jeżeli postąpienie Dozoru znajdzie ugruntowane, zatwierdzi rozkład i zwróci go Naczelnikowi Powiatu, dla wprowadzenia w wykonanie przez zarządzenie poboru składek i powrócenia Dozorowi dla dopilnowania wpływów; a jeżeliby Rząd Gubernialny różnił się z wyrzeczeniem Dozoru co do reklamacji, lub sam rozkład uznał niezgodnym z przepisami, sprostuje takowy wedle swojego uznania i po zatwierdzeniu wprowadzi w wykonanie jak wyżej, lub gdyby nie widział się w możności sprostowania w biurze swoim, wyda decyzję opartą na przepisie, który zacytować powinien i odesłać za pośrednictwem Naczelnika Powiatu Dozorowi rozkład bez potwierdzenia, dla sprostowania go i powtórnego przedstawienia. Rozkłady zaś obejmujące kosztu wyższe nad rsr. 3000, wypływające z planów i anszlagów, przez Kommissję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdzonych, Rząd Gubernialny przedstawi tejże Kommissyi Rządowej do uznania i potwierdzenia.

(art. 2 Ukazu z d. 8 (20) Stycznia 1863 r.)

§ 34. Kontrybuentom, których reklamacje wedle § 29 uczynione, zostały przez Dozór lub Rząd Gubernialny odrzucone, służy możność odwołania się co do rozkładów, na roboty nie przenoszące rsr. 300, od decyzji Dozoru do Rządu Gubernialnego; a co do rozkładów na roboty wynoszące od rsr. 300 do 3000, od decyzji Rządu Gubernialnego do Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; lecz odwołanie takie nie wstrzymuje opłaty składek rozpisanych rozkładami, jak wyżej w wykonanie wprowadzonymi i tylko wraz, jeżeliby skutkiem tego odwołania niższą była składka na odwołującego się rozpisana, zwrot uiszczonej za wiele przez niego składki nastąpi, czy to z oszczędności na robotach osiągniętej, czy też przez sporządzenie dodatkowego rozkładu na parafian.

(nowy)

§ 35. Decyzje Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, przy zatwierdzeniu rozkładów wy-

rzeczone, jak równie decyzje tejsze Kommissyi i Rządów Gubernialnych zapadłe, w skutku odwołania się, paragrafem poprzedzającym zapewnionego, będą ostateczne, od których już żadne dalsze odwołanie do wyższych Władz nie służy i przyjętem nie będzie.

(nowy)

§ 36. Naczelnik Powiatu obowiązany jest w każdym razie na żądanie Dozoru Kościelnego, udzielić mu pomoc egzekucyjną, w celu przyspieszenia poboru należności składkowych od tych parafian, którzy nie uiszczają się dobrowolnie z obowiązku ich ciążącego, a z rozkładu wypływającego.

(nowy)

§ 37. Fundusze w Banku lokowane, lub czasowo deponowane, a mające czy to w procentach, czy w kapitale przeznaczenie na budowę i reparacje kościołów i innych zabudowań kościelnych lub cmentarzowych, dotąd za upoważnieniem Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podnoszone, mocne będą Rządy Gubernialne przekazywać do wypłaty lub zwrotu z Banku wedle przeznaczenia każdego z tych funduszów w ilości oznaczonej rozkładami, podług niniejszych przepisów zaakceptowanemi, lub zatwierdzonemi, lecz o każdym przekazie Rządy Gubernialne jednocześnie złożą raport Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(nowy)

§ 38. Skarb publiczny na równi z prywatnymi kollatorami i dziedzicami, ponosi koszt na budowie kościelne parafialne, z tytułu kollacji i dziedzictwa miast i dóbr rządowych.

(art. 2 post. Namiestnika z d. 3 Stycznia 1818 r.)

§ 39. W zamiarze, aby Władza Skarbowa nabyła przekonania, że to co będzie na budowie kościelne od Skarbu żądanem, prawnie się należy, Dozory Kościelne w parafiach, gdzie Skarb się przykład do kosztów, nieinaczej przedsiębrać będą roboty, jak za poprzedniem zniesieniem się z okręgowym Assessorem Ekonomicznym dóbr rządowych, który jako urzędnik miejscowy skarbowy, ma być uważany za reprezentanta Skarbu.

Tym końcem tak protokoła rewizyi budowl, wykazujące potrzebę przedsięwzięcia robót, jako też plany, anszlagi i rozkłady kosztów na parafian, winny być komunikowane rzeczonemu Assesorowi zaraz po ich sporządzeniu, do rozpoznania i akceptacyi; nadto plany, anszlagi i rozkłady na parafian, od zatwierdzenia Rządów Gubernialnych zależące, przed ich zatwierdzeniem mają być komunikowane do rozważenia i zaakceptowania

wydziałom Skarbowo-ekonomicznym właściwych Rządów Gubernialnych; a te, które zatwierdza Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

(nowy)

§ 40. Koszta od Skarbu przypadające, tak na roboty od uznania Dozorów Kościelnych zawisłe, jako też wypływające z planów, anszlagów i rozkładów przez Rządy Gubernialne i Kommissyę Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdzanych, assygnować będą Rządy Gubernialne za pośrednictwem swych Wydziałów Skarbowo-ekonomicznych.

(nowy)

§ 41. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, dla przedstawienia Rządów Gubernialnych w możności assygnowania kosztów, paragrafem poprzedzającym oznaczonych, otworzy corocznie przy Kassach Gubernialnych do dyspozycyi tychże Rządów Gubernialnych, kredyta w odpowiednich summach, z funduszu budżetem Królestwa oznaczonego, na ciężary do dóbr rządowych przywiązane, mianowicie z summy na budowę i reparacje Kościołów i zabudowań plebańskich udzielonej.

(nowy)

§ 42. Gdy roboty wykonane zostaną, Dozór Kościelny doniesie o tem Naczelnikowi Powiatu, dla zesłania na grunt Budowniczego Powiatu do sprawdzenia robót wykonanych i sporządzenia protokołu rewizyjno-detaxacyjnego, lub rewizyjno-odbiorczego.

(art. 3 post. Rady z d. 8 (20) Października 1837 roku.)

§ 43. Uformowane przez Budowniczego protokoła rewizyjne, Dozór po sprawdzeniu dobroci i trwałości tak użytych materiałów, jako też wykonanych robót wspólnie z Budowniczym podpisze i uformowawszy na osobnem rachunek wszelkich wpływów z jakichbądź źródeł otrzymanych, oraz wydatków z nich poniesionych, czy to na kupno i sprowadzenie materyałów, oraz na opłatę rzemieślników i innych robotników, czy też na zapłacenie entrepreneur, zaopatrzy takowy podpisami wszystkich członków Dozoru i po uzupełnieniu tego, przedstawi Naczelnikowi Powiatu wraz z planami, anszlagami, rozkładem i kontraktami entrepryzy, gdzie takowe miejsce mieć będą.

(nowy)

§ 44. Naczelnik Powiatu po sprawdzeniu w biurze swoim protokołów, rachunku i innych annexów odnoszących się do robót z uznania Dozoru, w obrębie rsr. 300 dokonanych; jeżeli

do kosztów przykładał się Skarb publiczny, przedstawi takowe Rządowi Gubernialnemu dla usprawiedliwienia nimi przed Najwyższą Izbą Obrachunkową, użycia na cel właściwy funduszu przez Skarb opłaconego; a jeżeli roboty wykonane były z funduszków wyłącznie parafialnych, bez przyłożenia się Skarbu, poświadczy pomienione protokoły i rachunek i przekreśliwszy każdy z dowodów wypłaty usprawiedliwiających, zwróci takowe dla zachowania w aktach miejscowych.

Protokoła zaś i rachunek z robót dokonanych których koszta przenosiły rsr. 300, bez względu na źródła funduszków na ich pokrycie osiągniętych, przedstawi Rządowi Gubernialnemu, który dopełni sprawdzenia onych tak pod względem technicznym, jakoteż rachunkowym i zatwierdziwszy protokoła i rachunek, odnoszące się do robót uskuteczionych w obrębie od rsr. 300 do 3000, z anszlagów przez Rząd Gubernialny zatwierdzonych, albo takowe przedstawi Najwyższej Izbie Obrachunkowej z dowodami, dla usprawiedliwienia obrotu kosztów ze Skarbu assygnowanych; albo za pośrednictwem Naczelnika Powiatu zwróci Dozorowi Kościelnemu do zachowania w aktach miejscowych; zaś protokoła i rachunek, obejmujące koszta wyższe nad rsr. 3000 i wydatkowane z anszlagów, przez Kommissję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego potwierdzonych, po sprawdzeniu przedstawi tejże Kommissji do uznania i zatwierdzenia, a następnie nadania im przeznaczenia takiego samego, jak poprzedzającym.

(nowy w zastosowaniu się do Ukazu z d. 8 (20) Stycznia 1863 roku.)

§ 45. Jeżeli z sprawdzenia protokołu odbiorczego i rachunku, okaza się jakie oszczędności na robotach osiągnięte z funduszków na koszta z jakich bądź źródeł otrzymanych, Władze ustanawiające rezultat z protokółów rewizyjno-odbiorczych i rachunków Dozoru, zarządzają aby te oszczędności były odesłane do Banku na czasową lokację, dla użycia ich na roboty następne i o tem doniosą: Naczelnik Powiatu Rządowi Gubernialnemu, a ten Kommissji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, dla dopilnowania przelewu takowych oszczędności i użycia ich na koszta robót przyszłych.

(nowy)

§ 46. Jeżeliby koszta budowy lub restauracji przechodziły zamożność parafii i nie dały się osiągnąć od parafian bez przeciążenia ani na raz jeden, ani nawet w pewnych terminach; a z drugiej strony budowla jako starożytna, lub miejsce cudami

i odpustami słynące, do którego mnogi lud się zgromadza, wymagały koniecznego, czy to zachowania dawnej budowli, czy wzniesienia nowej odpowiedniej miejscu, i zbierającej się licznie ludności, w razie takim Dozór Kościelny odwoła się do Rady Powiatowej o pomoc z źródeł stanowiących ogólną własność Powiatową, i w tym celu przygotowane przez Budowniczego Powiatu plany i anszlagi, przed poniesieniem ich do zatwierdzenia Władzy, zakomunikuje za pośrednictwem Naczelnika Powiatu tejże Radzie Powiatowej do rozpoznania i wyrzeczenia względem udziału żądanej pomocy.

(art. 15 Ukazu z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1861 roku, ustęp 3; i art. 3 Ukazu z dnia 8 (20) Stycznia 1863 roku.)

§ 47. Rada Powiatowa biorąc udział w zachowaniu dobrego stanu kościołów i cmentarzy grzebalnych, czuwa nad tem, aby budowle kościelne w jej Powiecie, utrzymywane były w porządku i stanie przynależnym i skutkiem tego przedstawia Władzom administracyjnym wnioski swoje, tak o zaniechaniu przez Dozory Kościelne obowiązków na nich co do budowli ciążących, jakoteż o potrzebie reparacji lub konieczności wzniesienia nowych budowli, deklarując przytem z swojej strony pomoc z ogólnych źródeł Powiatowych tam gdzie ta okaże się potrzebną, ze względu na małą ludność parafii lub niezamożny stan mieszkańców, a ztąd niemożność pokrycia kosztów reparacji lub nowej budowy. Władze administracyjne po rozważeniu wniosków Rady Powiatowej, obowiązane są uwzględnić takowe, przez użycie na zaniechujące Dozory środków zmuszających i upożytecznienie pomocniczej ofiary, jaką Rada Powiatowa udzielić zadeklaruje.

(art. 19 ust. 4 Ukazu z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1861 r.)

§ 48. Władza dyecezalna, jako z natury rzeczy najbliższej interesowana, tak o dobry stan, jako też stosowność budowli kościelnych, czuwając nad porządkiem w ich utrzymaniu i wznowieniu zachować się powinna, mocną jest pilnować także z swojej strony, aby protokoła rewizji budowli były jej w myśl § 9 niniejszej instrukcji regularnie składane, i jeżeli którego w terminie oznaczonym nie otrzyma, upomnieć się o takowy za pośrednictwem Naczelnika Powiatu; a mając sobie dostarczony, gdy znajdzie w tym wykazaną potrzebę dokonania jakowych robót, zleci Dziekanowi właściwemu przekonanie się na miejscu, o ich przedsięwzięciu i spełnieniu.

(nowy)

§ 49. Jeżeli Władza dycezalna poweźmie wiadomość z doniesienia Dziekana lub innych źródeł, że roboty za potrzebne uznane są zaniedbywane, lub że Dozór w protokole rewizji budowl. nie wykazał robót do uskutecznienia koniecznych, albo nie przedstawił potrzeby wzniesienia nowej budowli, której brak rządza niedogodność służbie kościelnej i parafianom, mocną będzie zażądać od Naczelnika Powiatu przedsięwzięcia środków do skłonienia Dozoru Kościelnego, aby swemu obowiązowi zadosyć uczynił; a w razie bezskuteczności, odnieść się do Rządu Gubernialnego, nawet i do Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, jeżeli poprzednie odniesienia skutkować nie będą. Na ociągającego się zaś beneficjara, z wykonaniem robót kosztem jego spełnić się powinny, użyje środków od niej zależnych, dla uwolnienia go od rygору administracyjnego, § 14 przepisane.

(nowy)

§ 50. W razie dostrzeżenia czy to z protokołu rewizji budowl. czy z kąd inąd, że zamierzone roboty, lub nowa budowlanie są odpowiednie zwyczajowi lub prawdom przez kościół przyjętym, Władza duchowna mocną jest za pośrednictwem Naczelnika Powiatu wstrzymać roboty lub budowę, dopóki nie stosowność usunięta nie będzie na drodze właściwej, na którą rzecz Władza dycezalna wprowadzić jest obowiązana.

(nowy)

§ 51. Przepisy niniejszej Instrukcji stosują się do wszystkich kościołów parafialnych Rzymsko-katolickich i Greko-unickich, tak w mieście Warszawie, jakoteż w miastach gubernialnych, powiatowych i innych, oraz we wsiach i osadach położonych.

(nowy)

§ 52. Komisya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego upoważniona zostaje, do stanowczego rozstrzygnięcia wątpliwości, jeżeliby jakie w wykonaniu niniejszej Instrukcji powstały.

(nowy)

Warszawa dnia 5 (17) Marca 1863 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący, w Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, (podpisano) *K. Krzywicki*.

Przyjęto na posiedzeniu Rady Administracyjnej, d. 15 (27) Marca 1863 r.

Sekretarz Stanu, (podpisano) *Enoch*.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

p. o. Dyrektora Kancellarii, *Wł. Holewiński*.

Dzień ogłoszenia 1 (13) Maja 1863 r.

WARUNKI

do licytacji na entrepryzę budowy lub reparacji N. w parafii N. położonej w dekanacie N. powiecie N. gubernii N.

1. Załączone przy niniejszem plany i anszlagi, przez Rząd Gubernialny N. lub Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w dniu N. miesiącu N. roku 186 N. zatwierdzone, wykazują roboty, dokonać się powinny oraz koszt na takowe roboty jako to:

- a) na reparację kościoła rs.
- b) na budowę domu N. rs.
- c) na reparację ogrodzenia cmentarza kościelnego rs.
- i t. d.

Łącznie . . . rs.

strącając wszakże zamieszczone w anszlagach fundusze na dozór techniczny i wydatki nieprzewidziane, które do entrepryzy nie wchodzi, lecz od dyspozycji Dozoru Kościelnego zależą, mianowicie z anszlagu:

- ad a) na dozór techniczny rs.
- na nieprzewidziane wydatki rs.
- ad b) na wydatki nieprzewidziane rs.
- i t. d.

Łącznie strącając . .

pozostałe . . . rs.

jako stanowiące rzeczywiste koszty robót, wykonać się powinny przez entrepryzę podają się na praetium do licytacji, mianowicie:

- a) na reparację kościoła rs.
- b) na budowę domu N. rs.
- c) na reparację ogrodzenia cmentarza kościelnego. rs.
- i t. d.

Łącznie jak wyżej. rs.

2. Roboty w ścisłem zastosowaniu się do planów i anszlagów potwierdzonych, winny być dokonane dokładnie, mocno, trwale tak co do szczegółów jako też ogółu w ciągu . . . od daty zatwierdzenia kontraktu entrepryzy.

3. Wszelkie materyały do robót wchodzące nie wprzód użyte być mogą do robót, jak po sprowadzeniu ich na grunt i zrewidowaniu, oraz uznaniu przez Budowniczego kierującego bu-

dową lub reparacją i Dozór Kościelny, za dobre, trwałe i zdadne do budowy, tak co do gatunku, jako też wymiarów anszlagami oznaczonych.

4. Gdyby roboty w ogóle lub w jakimkolwiek szczególe okazały się, czy to dla użycia nieodpowiednich materyałów, czy też z winy użytych rzemieślników, lub innych jakichbądź przyczyn, nietrwale, niedokładnie, lub niezgodnie z planami i anszlagami uskutecznione, i gdyby entrepreneur wskazanych mu przez Budowniczego Powiatu lub Dozór Kościelny, pod których nadzorem fabryka zostaje, uchybień, tak co do robót uskuteczionych jako też użycia niezdatnych materyałów, natychmiast nieudokładnił, lub z tem ociągał się, wolno będzie Dozorowi Kościelnemu za porozumieniem się z Budowniczym, zarządzić, aby uchybienia na koszt i risico entrepreneurera były przez kogo innego sprostowane i udokładnione.

5. Entrepreneur obowiązany będąc ściśle trzymać się planów i anszlagów, nie może uskuteczniać robót nadanszlagowych, chociażby te w ciągu prowadzonej fabryki okazały się potrzebnymi, lecz winien o tem uprzedzić Dozór Kościelny i Budowniczego Powiatu, i nie inaczej przystąpić do robót takowych, jak na podstawie dodatkowych anszlagów, przez właściwą Władzę potwierdzonych, a które to roboty obowiązany będzie wykonać z ustąpieniem tego samego procentu, jaki odstąpił na głównych robotach.

6. Za wszelkie roboty, któreby entrepreneur uskutecznił nad anszlag główny lub dodatkowy, zrzeka się bonifikacyi, i ta mu przyznana i uiszczona nie będzie, a przeciwnie, jeżeliby których bądź robót w anszlagu zamieszczonych nie wykonał, wartość tychże anszlagową z należności onemu kontraktem zapewnionej potrąconą zostanie. Gdyby wszakże tak roboty nadanszlagowe, jako też mniej od anszlagu wykonane, wypływały ze zmiany dla udokładnienia budowli przedsięwziętej, i tak przez Budowniczego Powiatu jako też Dozór Kościelny za takie uznane i poświadczone zostały, wtenczas kompensata jednych i drugich robót może nastąpić, w obrębie wszakże summy anszlagowej, która w żadnym razie przekroczoną być nie może, i nad którą żadne koszta przyjęte nie zostaną.

7. Entrepreneur przyjmuje na siebie odpowiedzialność, za wykonane roboty do roku jednego, od daty zatwierdzenia protokołu rewizyjno-odbiorczego i wszelkie w tym czasie okazać się mogące uchybienia z zle dopelnionych robót, lub użycia nie-

trwałych materyałów, obowiązuje się swym kosztem poprawić i udokładnić bez żądania oddzielnego wynagrodzenia.

8. Przy zawieraniu kontraktu, entrepreneur złoży na pewność dotrzymania warunków entrepryzy kaucyę wyrównyującą $\frac{1}{3}$ części summy, za jaką roboty wykonać obowiązują, która to kaucya nie wprzód onemu powróconą zostanie jak po upływie roku od zatwierdzenia protokołu rewizyjno-odbiorczego. Właściciele wszakże dóbr w miejscowej parafii położonych, mogą za uznaniem Dozoru Kościelnego, złożyć kaucyę hipoteczną, jeżeli podejmą się entrepryzy.

9. Jeżeliby z niedotrzymania jakiego bądź warunku entrepryzy wyniknęły dla parafii straty, takowe poszukiwane będą w drodze administracyjnej, nie tylko z kaucyi stawionej, ale i z całego majątku entrepreneurera, na co tenże zezwala i rygorowi temu poddaje się.

10. Należność w summie aktem licytacyjnym ustanowionej, otrzyma entrepreneur z funduszów na ten cel zebranych, w miarę dokonanych robót w 4-ch ratach następujących:

pierwszą ratę wyrównyującą $\frac{1}{4}$ części należności, gdy roboty doprowadzi do $\frac{1}{3}$ części;

drugą ratę także w stosunku $\frac{1}{4}$ części należności, gdy roboty zostaną doprowadzone do $\frac{2}{3}$ części;

trzecią ratę w tymże samym stosunku po ukończeniu robót; czwartą i ostatnią ratę po sporządzeniu i zatwierdzeniu przez Władzę właściwą protokołu rewizyjno-odbiorczego.

11. Co do należności jednakże na zwózkę materyałów i pomoc ręczną w anszlagach zamieszczonej, którą wolno parafianom uiścić w naturze lub pieniądzech, jeżeli ci zadeklarują się, iż ciężar ten pragną zaspokoić robocizną, entrepreneur obowiązany będzie przyjąć od nich takową robocizną w naturze i w tym celu uprzedzić wcześniej Dozór Kościelny o potrzebie użycia onejże, dla zawiadomienia parafian o terminie, w którym uiścić się mają z tej powinności.

12. Nie wolno entrepreneurowi odstępować komu bądź entrepryzy i praw oraz obowiązków swoich, bez wiedzy i zezwolenia Dozoru Kościelnego, pod utratą vadium lub kaucyi przez niego złożonych.

13. Spory, jakieby z niniejszej entrepryzy wyniknąć mogły, rozstrzygane będą w drodze administracyjnej, bez odwoływania się do drogi sądowej, której entrepreneur wyraźnie się zrzeka, poddając się również exekucyi administracyjnej w razie uchybienia w czemkolwiek warunkom w niniejszem objętym.

14. Koszta ogłoszonej licytacji i zawrzeć się mającego kontraktu entrepryzy, tudzież koszta papieru stempowego i portory z tej entrepryzy wypływające, przyjmuje na siebie entrepreneur.

15. Licytacja na niniejszą entrepryzę odbędzie się w biurze lub kancelaryi N. N. w dniu miesiącu r. 186 o godzinie 12 w południe, w którym to terminie i miejscu, każdy chęć licytowania mający, stawić się powinien sam, lub przez pełnomocnika ad hoc upoważnionego, a gdzie przed terminem licytacji może przejrzeć tak warunki onejże, jako też plany i anszlagi przedmiotem licytacji będące.

16. Za otwarciem licytacji i przywołaniem konkurentów, każdy z przystępujących do tejże, obowiązany jest przedewszystkiem podpisać niniejsze warunki, w dowód ich odczytania, zrozumienia i akceptacji, a następnie złożyć opieczetowaną deklarację obejmującą wyraźnie jego cyfrę czyli sumę za jaką lub procent za odstąpieniem którego, podejmuje się wykonać roboty na licytację wystawione i opatrzyć też deklarację w vadium, które może być złożone na ręce odbywającego licytację w gotówiznie lub papierach do przyjmowania na ten cel upoważnionych, lub dołączyć kwit Kasy Powiatowej, albo innej, która do tego będzie upoważnioną na wniesienie tamże vadium wyrównywające $\frac{1}{10}$ części summy za praetium do licytacji podanej.

17. Po zebraniu deklaracji od konkurentów i przystąpieniu przez odbywającego licytację do ich odpieczętowania, żadne już dalsze deklaracje przyjęte nie będą i takowe za żadne uważane zostaną.

18. Skoro odbywający licytację objawi, która z nich okazała się najkorzystniejszą i tem samem który z konkurentów utrzymał się, vadia konkurentom nieutrzymującym się będą zaraz powrócone, a vadium utrzymującego się zatrzymane zostanie, dla użycia go przy zawieraniu kontraktu na kaucję za złożeniem czyli dopłaceniem tej ilości, jaka wedle punktu 8 niniejszych warunków okaże się potrzebną do ukompletowania tej kaucyi.

19. Gdyby utrzymujący się przy licytacji nie przystąpił do zawarcia kontraktu entrepryzy i do ukompletowania kaucyi w dniach najdalej 14, lub zamierzył zrzec się entrepryzy, odpowiedzialny będzie za wszelkie koszta i straty z powtórnej licytacji wyniknąć mogące, nie tylko z złożonego vadium, które w takim razie utraci, ale i z całego majątku jaki posiada

lub posiadać może, a które to koszta i straty w drodze administracyjnej na nim poszukiwane zostaną.

20. Tu należy zamieścić wiadomość, czy wyznawcy niechrześcijańscy, stosownie do § 22 Instrukcyi o budowie i reparacyi kościołów, mogą być i o ile entrepreneurami robót na licytację wystawionych lub nie.

w N. dnia N. mca N. roku 186

(podpisy Prezydującego i Członków Dozoru Kościelnego.)

Warszawa dnia 5 (17) Marca 1863 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego,

(podpisano) K. Krzywicki.

Przyjęto na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 15 (27)
Marca 1863 roku.

Sekretarz Stanu (podpisano) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancelaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutku protokółarnej deklaracyi złożonej w Magistracie miasta stołecznego Warszawy przez Jana Jerzego Schaeffer, fabrykanta piwa w Warszawie, Rada Administracyjna zapatrzysz się na postanowienie swoje z dnia 8 (20) Lipca 1837 r., na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych postanowiła i stanowi:

ART. 1. Udziela się niniejszem Janowi Jerzemu Schaeffer list przyznania na suszarnię siodu nowej konstrukcyi jego pomysłu, a to podług rysunku i opisu w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych złożonych.

ART. 2. List ten rozciąga się na całe Królestwo Polskie i służyć ma na lat pięć, licząc od daty niniejszego postanowienia.

ART. 3. List niniejszy nie ręczy ani za nowość, ani za dobroć, ani za pierwszeństwo,—nie może on również przeszkadzać tym, którzyby już poprzednio tego samego lub innego sposobu używali, ani też tym którzyby w wynalazku powyższym, jakiegokolwiek ulepszenia poczynili.

ART. 4. Wynalazek ten ma być wprowadzony w praktyczne wykonanie w ciągu roku jednego, od daty niniejszego postanowienia, co świadectwem Władzy właściwej udowodnionem być powinno, w przeciwnym razie, list ten w swej mocy obowiązującej upada.

ART. 5. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Rada Administracyjna Królestwa, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 5 (17) Kwietnia 1863 roku.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik (podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) *Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi

Rządowej Spraw Wewnętrznych, Szambelan

Dworu Jego CESARSKIEJ MOŚCI, Rzeczywisty

Radca Stanu, (podpisano) *Hr. Keller.*

Sekretarz Stanu,

(podpisano) *Enoch.*

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu,

(podpisano) *Enoch.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

p. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Hotewiński.*

Dzień ogłoszenia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W dalszem rozwinięciu Ustawy o Wychowaniu Publicznem w Królestwie Polskiem, na zasadzie oraz Ukazu NAJWYŻSZEGO z dnia 8 (20) Maja r. z. Ustawę pomienioną wprowadzającego, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, z upoważnieniem NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, postanowiła i stanowi:

WEWNĘTRZNE URZĄDZENIE SZKÓŁ RZEMIEŚLNICZYCH W WARSZAWIE.

1. Porządek nauk i otwieranie Szkół.

ART. 1. Szkoły Rzemieślnicze w Warszawie, mające na celu podanie młodzieży, kształcącej się w rzemiosłach i kunsztach możliwości nabycia nauki elementarnej, w czasie wolnym od zajęć warsztatowych, w myśl artykułu 45 Ustawy o Wychowaniu Publicznem, będą otwarte w dniu świąteczne w godzinach rannych i popołudniowych, a w dniu powszednie tylko w godzinach wieczornych.

ART. 2. Nauka w Szkołach Rzemieślniczych podzieloną będzie na 4 oddziały czyli klasy, wedle planu wskazanego w art. 43 powołanej wyżej Ustawy, którego szczegółowe rozwinięcie pozostawia się Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

ART. 3. Trzy pierwsze klasy Szkół Rzemieślniczych, odpowiadające dwuklassowej Szkole Elementarnej, każdy z uczniów rzemieślniczych czyli terminatorów ukończyć jest obowiązany.

Bez świadectwa z ukończonych nauk w tych klassach ci tylko na czeladników lub towarzyszków wyzwani być mogą, którzy złożą dowód ukończenia Szkoły Elementarnej dwuklassowej, albo drugiej klasy w średnich zakładach naukowych.

Do klasy IV przypuszczeni będą zarówno terminatorowie jak i czeladnicy lub towarzysze, jedni i drudzy za złożeniem dowodów dostatecznego usposobienia naukowego wedle zasad niżej wskazanych.

Art. 4. Uczniowie każdej klasy podzieleni będą na dwie połowy czyli partye, z których pierwsza odbywać będzie naukę wieczorną w Poniedziałki, Środy i Piątki, druga we Wtorki, Czwartki i Soboty.

W dniu świąteczne pierwsza partya mieć będzie lekcye przed południem, druga po południu.

Art. 5. Szkoły Rzemieślnicze w miarę potrzeby i środków mogą być urządzane albo zupełne, albo o mniejszej liczbie klass. Mogą być zatem jednoklassowe, dwuklassowe, trzy klassowe i czteroklassowe.

Art. 6. Liczbę Szkół Rzemieślniczych proponuje Dozór Szkolny mając wzgląd na to, aby klasy nie były przepelniane i o ile podobna w każdej partyi nie więcej nad 60 uczniów liczyły.

Wszakże z chwilą wprowadzenia niniejszego postanowienia w wykonanie, Zarząd Miejski otworzy przynajmniej:

Szkół jednoklassowych—trzy,

„ dwuklassowych — trzy,

„ trzyklassowych — cztery,

„ czteroklassowych—dwie.

Art. 7. Place Nauczycieli w Szkołach Rzemieślniczych oznacza dołączony do niniejszego postanowienia Etat. Plan ten Zarząd Miejski w razie uznanej potrzeby zwiększyć jest mocny. Tenże Zarząd oznaczy stosowny fundusz na extraordinary dla każdej szkoły i na nagrody dla uczniów.

Celem udzielania nauki Religii, do której Etat osobnych płatnych nauczycieli nie obejmuje, Dozory Szkolne po porozumieniu się ze zwierzchnością duchowną, oznaczają stosowne godziny, w których duchowieństwo parafialne obowiązków swych katechetycznych dopełniać będzie mogło.

Też dozory obmyślać będą w ogóle konieczne dla uczniów pomoce, aby ci po ukończeniu trzech klass obowiązkowych, byli w stanie złożyć examen z nauki Religii w zakresie, jaki Kommissya Rządowa Wyznań i Oświecenia przepisze.

Art. 8. Na utrzymanie Szkół Rzemieślniczych wydzielanym będzie corocznie z funduszów edukacyjnych zasilek w summie rubli srebrem trzy tysiące, które na ten cel z początkiem każdego roku przelewane będą do Kassy Ekonomicznej miasta.

Summa ta po upływie lat trzech w miarę uznanej przez Kommissyę Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego potrzeby, na przedstawienie Zarządu Miejskiego, może być zwiększoną.

Resztującą summę na pokrycie wydatków etatowych utrzymania tych Szkół dostarczą: w jednej połowie fundusze miasta, a w drugiej połowie składka rozpisywana corocznie przez Zarząd Miejski na właścicieli warsztatów rzemieślniczych, fabryk i zakładów przemysłowych, bez względu czyli ci utrzymują terminatorów lub nie.

Fundusz z tego źródła pochodzący zastąpi pobierane dotąd od majstrów opłaty szkolne za terminatorów, którzy odtąd bezpłatnie uczęszczać będą do Szkół Rzemieślniczych.

Na wydatki nadzwyczajne mające na celu udzielanie nagród uczniom odznaczającym się w naukach, zaopatrywanie Szkół w narzędzia i środki pomocnicze do wykładu nauk, jak niemniej na inne potrzeby z wychowaniem młodzieży związek mające, obracane będą wpływy z opłat szkolnych od czeladników lub towarzyszy, poniżej w art. 15 oznaczone, oraz wpływy ze źródła przewidzianego w art. 20. W braku dostatecznych wpływów z tych obu źródeł, potrzebna summa z funduszów rezerwowych miejskich zostanie na cel powyższy wyznaczoną.

II. Zapis Uczniów.

Art. 9. Nikt na naukę do Szkół Rzemieślniczych wstępu mieć nie może, kto nie będzie na listę uczniów przez Nadzorcę wpisany. Wpisu tego w trzech pierwszych klassach dopełniają majstrowie i właściciele fabryk i zakładów przemysłowych za swych terminatorów i uczniów; uczniowie do klasy czwartej zapisują się sami.

Art. 10. Zapis uczniów do pierwszych trzech klass odbywać się będzie w każdym czasie w miarę zgłaszania się.

Zapis do klasy IV tylko z początkiem roku szkolnego przyjętym być może.

Art. 11. Rok szkolny w Szkołach Rzemieślniczych zaczyna się z dniem 1-ym Stycznia i trwa do ostatniego tygodnia przed Bożem Narodzeniem.

Art. 12. Uczniowie do zapisu stawający jeśli nie przedstawiają żadnych świadectw kwalifikacyjnych, przyjmowani będą do klass właściwych, w miarę usposobienia jakie na wstępnym examinie okażą.

Składający świadectwo z ukończenia Szkoły Elementarnej jednoklassowej, albo pierwszej klasy średnich zakładów naukowych, przyjmowani będą wprost do klasy trzeciej Szkoły Rzemieślniczej; posiadający podobne świadectwa z ukończenia Szkoły Elementarnej dwuklassowej albo drugiej Szkół Powiatowych lub Gimnazjalnych, wprost do Rzemieślniczej klasy czwartej.

Art. 13. Aby dać możność majstrom przeświadczenia się czy wysyłani przez nich do szkoły uczniowie danego im czasu rzeczywiście na naukę używają, a Magistratowi, czy majstrowie obowiązek swój posyłania uczniów do szkoły ściśle wypełniają, Dozory Szkolne obmyślać będą najwłaściwsze sposoby kontrolowania obecności uczniów na lekcjach.

Środki przez Dozór Szkolny obmyślane, zatwierdza Zarząd Miejski.

Art. 14. Czeladnicy i terminatorowie zgłaszający się do zapisu do klasy IV, winni być zaopatrzeni w wiarogodny dowód, że rzeczywiście należą do klasy Rzemieślniczej.

Art. 15. Terminatorowie przyjmowani będą do klasy czwartej, bez obowiązku wnoszenia za naukę opłaty.

Czeladnicy lub towarzysze obowiązani są przy zapisaniu się do klasy czwartej wnieść do Kasy Ekonomicznej miasta opłatę szkolną po rubli srebrem dwa rocznie, z możliwością uiszczania tej opłaty, albo w ratach półrocznych, albo w kwartalnych, jak to dogodniej dla siebie uznają.

III. Examina.

Art. 16. Około Bożego Narodzenia odbywać się będzie w Szkole Rzemieślniczej examen, po którym uczniowie z klasy do klasy posuwani, a kończący Szkołę stosowne świadectwa otrzymywać będą.

Art. 17. Udzielanie tego rodzaju świadectw należy do Dozoru Szkolnego.

Przy wydawaniu ich, miany będzie wzgląd nie tylko na samo usposobienie ucznia, ale i na regularne do Szkoły uczęszczanie.

Art. 18. Po examinie rozdane będą uczniom nagrody, wedle uznania i wyboru Dozoru Szkolnego.

IV. Obowiązki Majstrów względem Szkoły.

Art. 19. Każdy majster obowiązany jest, zostającego u siebie terminatora najdalej w ciągu dni trzech po jego przyjęciu wpisać do Szkoły Rzemieślniczej i dowód wpisu okazać w miejscu, które Magistrat w celu kontrolowania tych zapisów oznaczy.

Dozory Szkolne po ukończeniu każdego roku szkolnego przedstawią Magistratowi listę uczniów wpisanych do trzech pierwszych klass w Szkołach Rzemieślniczych, którą Magistrat z ogólną listą terminatorów porówna, a majstrów, którzyby się okazali winnymi niezapisania swych terminatorów pociągnie do odpowiedzialności pieniężnej za wszystkie dni nauki, jakie

z tego powodu terminatorowie w ciągu roku opuścili, rachując za każdy dzień opuszczony podług stopy w następnym artykule wskazanej.

To nie uwalnia majstra od odpowiedzialności sądowej za szkody i stracone korzyści, gdyby do takowej przez terminatora lub w jego imieniu był pociągnięty.

Art. 20. Oprócz tego, każdy majster obowiązany jest zapisanych przez siebie terminatorów regularnie do szkoły posyłać i kontrolować ich uczęszczanie na lekcye, w sposób jaki będzie przez Zarząd Miejski wskazany.

Majstrowie zaniedbujący wypełniania tego, pociągani będą do odpowiedzialności pieniężnej w ilości kopiejek 30 do 75 za każdy dzień nauki, przez terminatora opuszczony.

Samo jedynie złożenie wiarogodnego świadectwa, że albo choroba, albo wyjazd z Warszawy ucznia, spowodowały jego nieobecność w Szkole, majstrów od odpowiedzialności z niniejszego artykułu uwolnić może.

Art. 21. Wpływy z win poprzednim artykułem oznaczone, będą składane w Kassie Ekonomicznej miasta Warszawy, na potrzeby powyżej w artykule 8 wskazane.

ROZPORZĄDZENIA PRZECHODNIE I OGÓLNE.

Art. 22. Czeladnicy lub towarzysze, przed ogłoszeniem niniejszego postanowienia wyzwoleni, a naukę trzech pierwszych klass rzemieślniczych uzupełnić pragnący, mogą zapisywać się i uczęszczać do tychże klass początkowych na warunkach jakie dla terminatorów wyżej są oznaczone, z uiszczeniem wszakże opłaty w artykule 15 wskazanej, to jest po rubli srebrem dwa za cały rok szkolny.

Art. 23. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, jak również wydanie potrzebnych w rozwinięciu onego rozporządzeń, Kommissyom Rządowym Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Spraw Wewnętrznych w czem do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 16 (28) Kwietnia 1863 roku.

WIELKI XIAŻE Namiestnik, (podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) *Alexander Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Sekretarz Stanu, (podpisano) *Enoch.*

(podpisano) *K. Krzywicki.*

Zgodno z oryginałem: Sekretarz Stanu, (podpisano) *Enoch.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*
p. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Hoteński.*

Dzień ogłoszenia dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 roku.

ETAT

SZKÓŁ RZEMIEŚLNICZYCH W MIEŚCIE STOLECZNEM WARSZAWIE.

Szkola 1-o klassowa.

Nadzorca i razem Nauczyciel elementarny	Rsr. 270
	270

Szkola 2-u klassowa.

Nadzorca i razem Nauczyciel elementarny . . .	Rsr. 300
1-en Nauczyciel elementarny	„ 240
	540

Szkola 3-y klassowa.

Nadzorca i razem Nauczyciel elementarny . . .	Rsr. 330
2-ch Nauczycieli elementarnych po rsr. 240 . . .	„ 480
1-en Nauczyciel rysunków (około 2-ch godzin na tydzień)	„ 80
	890

Szkola 4-o klassowa.

Za nadzorstwo jednemu z Nauczycieli	Rsr. 100
3-ch Nauczycieli elementarnych po rsr. 240 . . .	„ 720
1-en Nauczyciel rysunków (około 4-ch godzin na tydzień)	„ 160
1-en Nauczyciel Arytmetyki i Geometrii (około 6-iu godzin na tydzień)	„ 240
1-en Nauczyciel Geografii i języka Polskiego (około 3-ch godzin na tydzień)	„ 120
1-en Nauczyciel Nauk przyrodzonych (około 4-ch godzin na tydzień)	„ 160
	1500

UWAGA. Do udzielania nauki Religii, Dozory Szkolne, po porozumieniu się z właściwą duchowną Władzą, wyznaczą właściwe godziny w którychby duchowieństwo parafialne mogło dopełniać obowiązków swych katechetycznych.

Korrepetowanie i pilnowanie nauki Religii leży w zakresie obowiązków Nauczycieli elementarnych.

Dyrektor Główny Wyznań i Oświecenia Publicznego,
(podpisano) *K. Krzywicki*

Za Zgodność:

Sekretarz Stanu, (podpisano) *Enoch*.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący,
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.
p. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński*.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy:

Że jak doświadczenie wskazało, w niektórych powiatach, czynność oczynszowania z Urzędu przez Władze, prawem z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r. ustanowione, może być zatamowaną nie tylko z powodów, w postanowieniu Rady Administracyjnej z dnia 11 (23) Grudnia r. z. przytoczonych, ale nadto w skutek podania się do uwolnienia, lub rozmyślnej nieczynności wszystkich lub większej części członków, Delegacyą Czyszową zwyczajną składających, przeto w uzupełnieniu powyż cytowanego postanowienia i z mocy Art. 2 Najwyższego z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r. Ukazu, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości postanowiła i stanowi:

ART. 1. W razie uznania przez Radę Administracyjną na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, iż w którymkolwiek powiecie Delegacya Czyszowa przez Radę Powiatową w myśl prawa o oczynszowaniu z Urzędu z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r. ustanowiona, powierzanej Jej czynności wykonywać nie będzie mogła, bądź z powodów rozmyślnej nieczynności Członków, bądź w skutek podania się wszystkich, lub większej ich części do uwolnienia, w każdym takim wypadku, czynność oczynszowania z Urzędu powierzana będzie Delegacyi Czyszowej zastępczej, której skład, czas trwania i zakres działalności, oznaczonemi są w postanowieniu Rady Administracyjnej z dnia 11 (23) Grudnia 1862 r.

ART. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczonem być ma, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 30 Kwietnia (12 Maja) 1863 r.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik (podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,

(podpisano) *Hrabia Wielopolski, Margrabia Myszkowski*.

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
(podpisano) *Wosiński*.

Sekretarz Stanu,
(podpisano) *Enoch*.

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu (podpisano) *Enoch*.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.
p. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński*.

Dzień ogłoszenia 19 (31) Sierpnia 1863 r.

Выписка из Журнала Статъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божію Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

Особымъ повелѣніемъ указавъ принять въ Нашемъ Царствѣ Польскомъ мѣры къ упрощенію дѣлопроизводства по Гражданскимъ его Управленіямъ, Мы въ тѣхъ же видахъ, по представленію Совѣта Управленія, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Эмеритальныя пенсіи, слѣдующія на основаніи постановленій, какъ за время существованія Эмеритальнаго Общества, такъ и за прежнее время и Эмеритальною Коммисіею признанныя, будутъ отнынѣ окончательно утверждаемы Намѣстникомъ Нашимъ въ Царствѣ.

Ст. 2. Пенсіи въ видѣ особой милости, Мы будемъ жаловать утвержденіемъ общихъ о нихъ списковъ, которые Намѣстникъ въ Царствѣ будетъ представлять на Наше усмотрѣніе по четвертямъ года.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Совѣтъ Управленія Царства.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Мая 7 (19) дня 1863 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,
Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Oddzielnym rozkazem zaleciwszy przedsięwziąć środki uproszczenia w NASZEM Królestwie Polskiem czynności Władz rządowych, w tym właśnie zamiarze, na przedstawienie Rady Administracyjnej, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Pensye emerytalne, przypadające na mocy przepisów, tak za lata w epoce stowarzyszenia Emerytalnego wysłużone, jak i za lata poprzednie i przez Kommissyę Emerytalną przyznane, mają być ostatecznie zatwierdzane przez Namiestnika NASZEGO w Królestwie.

Art. 2. Pensye w drodze szczególnej łaski My nadawać będziemy, przez zatwierdzenie przedstawiać się mających co kwartał przez Namiestnika w Królestwie, do uznania NASZEGO, ogólnych wykazów tychże pensyj.

Art. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu NASZEGO, który w Dzienniku Praw zamieszczony być ma, Radzie Administracyjnej Królestwa polecamy.

Dan w Carskiem Siele, dnia 7 (19) Maja 1863 roku.

Przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) Łęski.

Zgodno z oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) Łęski.

Zgodno z wypisem:
Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 19 (31) Sierpnia 1863 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutku protokolarnej deklaracyi w Magistracie miasta Sto-
łecznego Warszawy złożonej przez p. Józefa Sporny, mieszka-
jącego w Warszawie pod Nr. 2,843, Rada Administracyjna Kró-
lestwa zapatrzwszy się na postanowienie swoje z d. 8 (20) Li-
pca 1837 r., na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, postanowiła i stanowi:

ART. 1. Udziela się niniejszem p. Józefowi Spornemu list
przyznania wynalazku jego własnego pomysłu, na żelazka do
prasowania nowej konstrukcyi, i piecyk ulepszonej budowy
pod względem oszczędności paliwa, czyli na nowy przyrząd do
prasowania domowego, a to podług opisu i rysunku, w Kom-
missyi Rządowej Spraw Wewnętrznych złożonych.

ART. 2. List ten rozciąga się na całe Królestwo Polskie,
i trwać ma lat 5 od daty niniejszego postanowienia.

ART. 3. List obecny nie ręczy ani za nowość, ani za dobroć,
ani za pierwszeństwo wynalazku. Nie może również przeszkadzać
tym którzy już poprzednio takiego samego lub innego sposobu
do prasowania domowego używali, ani też tym, którzyby w wy-
nalazku powyższym jakiegokolwiek ulepszenia zrobili.

ART. 4. Wynalazek ma być wprowadzony w praktyczne użycie
w ciągu roku jednego od daty niniejszego postanowienia, co
świadectwem właściwej władzy udowodnionem być powinno;
w przeciwnym razie list ten w obowiązującej swej mocy upada.

ART. 5. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzien-
niku Praw ma być zamieszczone, Rada Administracyjna Królestwa,
Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej
d. 14 (26) Maja 1863 r.

WIELKI XIAŻĘ, Namiestnik JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,
(podpisano) KONSTANTY.

Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) Hr. Wielopolski, Margrabia Myszkowski.

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych,
(podpisano) A. Ostrowski.

Sekretarz Stanu
(podpisano) Enoch.
Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 19 (31) Sierpnia 1863 r.

Выписка из Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
и проч., и проч., и проч.

Въ видахъ усиленія средствъ Казны Нашего Царства Польскаго къ покрытію расходовъ по росписямъ 1863 и будущаго годовъ, принявъ во вниманіе, что изъ разрѣшенныхъ Высочайшимъ Указомъ 26 Февраля (9 Марта) 1848 года къ выпуску билетовъ Казначейства Царства на три милліона рублей серебромъ на предъявителя, съ платежемъ процента по $4\frac{3}{100}$ на сто въ годъ, съ обязательствомъ принимать ихъ по нарицательной цѣнѣ во всѣхъ Казенныхъ Казначействахъ въ счетъ податей и по всѣмъ казеннымъ платежамъ, и съ распределеніемъ оныхъ на три разряда (серіи), каждый по одному милліону рублей, первый разрядъ уже весь спола изъятъ изъ обращенія, а второй въ половинѣ погашенъ, по представленію Совѣта Управленія повелѣваемъ:

Ст. 1. Произвести по частямъ и по мѣрѣ надобности, выпускъ третьяго разряда или серіи билетовъ Казначейства Царства Польскаго въ одинъ милліонъ рублей серебромъ, на условіяхъ, въ упомянутомъ Высочайшемъ Указѣ 26 Февраля (9 Марта) 1848 года изображенныхъ, и съ присвоеніемъ Совѣту Управленія права, по представленію Главнаго Директора Финансовъ, опредѣлить: сколько изъ этой суммы милліона рублей должно быть выпущено билетовъ сто рублеваго достоинства по установленной формѣ, и какое количество пятидесяти и двадцати пяти рублевыхъ. Уполномочиваемъ также Совѣтъ Управленія разрѣшать, по своему усмотрѣнію, Коммисію Финансовъ замѣнять билеты одного, билетами другого достоинства, подѣ наблюденіемъ и контролемъ Коммисіи погашенія долговъ Царства, согласно 2-й статьѣ тогоже Указа.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,
etc., etc., etc.

W zamiarze zasilenia środków Skarbu Naszego Królestwa Polskiego, na pokrycie wydatków budżetu 1863 roku i po nim następnego, zważywszy, że z dozwolonego Ukazem Najwyższym z dnia 26 Lutego (9 Marca) 1848 roku wypuszczenia w obieg biletów skarbowych Królestwa, na trzy miliony rubli srebrem, na okaziciela, $4\frac{3}{100}$ procentu od sta rocznie przynoszących, z obowiązkiem przyjmowania tychże po cenie nominalnej, we wszystkich Kassach Skarbowych, na rachunek podatków, oraz wszelkich innych należności skarbowych, i rozdzielania ich na trzy serye, na miljon rubli każda, — pierwsza serya tych biletów zupełnie wyszła z obiegu, a druga jest już w połowie umorzona, na przedstawienie Rady Administracyjnej rozkazujemy:

Art. 1. Wypuścić w obieg częściowo i w miarę potrzeby trzecią seryę biletów skarbowych Królestwa Polskiego, na jeden miljon rubli srebrem, pod warunkami w pomienionym Ukazie Najwyższym z dnia 26 Lutego (9 Marca) 1848 roku zastrzeżonemi, i z pozostawieniem Radzie Administracyjnej prawa oznaczenia, na wniosek Dyrektora Głównego Skarbu, ile z powyższej summy miljona rubli srebrem ma być wypuszczonych w obieg biletów sto rublowych dotychczasowej formy, a ile pięćdziesięcio i dwudziesto pięć rublowych. Upoważniamy oraz też Radę Administracyjną do udzielenia według swego uznania, Kommissyi Skarbu zezwolenia, na zastępowanie biletów jednej wysokości, biletami wysokości innej, a to pod nadzorem i kontrolą Kommissyi umorzenia długu krajowego stosownie do Art. 2 tegoż Najwyższego Ukazu.

Ст. 2. Советъ Управленія обязанъ издать подробныя правила, относительно наружнаго вида и знаковъ, какіе должны имѣть помянутые пятидесяти и двадцати пяти рублевые билеты; равнымъ образомъ отъ сего же Совета будетъ зависѣть назначить время, съ котораго долженъ начаться этотъ выпускъ.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Советъ Управленія.

Данъ въ С. Петербургѣ Іюня 25 (Іюля 7) дня 1863 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Art. 2. Rada Administracyjna obowiązana jest wydać szczegółowe przepisy co do kształtu i cech, jakie mieć powinny pomienione bilety pięćdziesięcio i dwudziesto pięć rublowe; również od tejże Rady zależeć będzie oznaczenie dnia w którym wypuszczenie takowych biletów ma się rozpocząć.

Art. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu NASZEGO, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, Radzie Administracyjnej polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1863 roku.

Przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu,
w zastępstwie Towarzysz Ministra (podpisano) *W. Platonow.*

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, w zastępstwie Towarzysz Ministra
(podpisano) *W. Platonow.*

Zgodno z wypisem:

Sekretarz Stanu, (podpisano) *Enoch.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holewiński.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutku NAJWYŻSZEGO pozwolenia powrotu do kraju wychodźcy polskiemu Tomaszowi Skrodzkiemu i stosownie do postanowienia swojego z dnia 17 (29) Czerwca 1841 r., na przełożenie Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, stanowi:

ART. 1. Skazany na konfiskatę majątku Postanowieniem Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1835 r. Tomasz Skrocki (Skrodzki) wraca do używania praw cywilnych od dnia 10 (22) Stycznia r. b. jako od daty NAJWYŻSZEJ udzielonego mu ulaskawienia.

ART. 2. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu, w czém do której należy, poleca.

Działo się na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 16 (28 Lipca) 1863 r.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,

(podpisano) KONSTANTY.

Dyrektor Główny Prezydujący Sekretarz Stanu,
w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, (podp.) Enoch.
(podpisano) Bagniewski. Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu, (podp.) Enoch.

Za zgodność z odpisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 19 (31) Sierpnia 1863 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu NAJWYŻSZEJ Woli objawionej JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEMU KSIĘCIU Namiestnikowi Królestwa, odezwą Ministra Sekretarza Stanu z dnia 19 (31) Marca r. b. oraz na podstawie Postanowienia swego z dnia 17 (29) Czerwca 1841 r., na przedstawienie Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi co następuje:

ART. 1. Wyrzeczona wyrokiem Sądu Wojennego na dniu 1 (13) Marca 1846 r. przez Księcia Warszawskiego Hrabiego Paskiewicza Erywańskiego potwierdzonym, konfiskata majątku Weroniki z Łąckich Dąbrowskiej małżonki Bronisława Dąbrowskiego, cofa się w drodze szczególnej łaski.

ART. 2. Od dnia 19 (31) Marca r. b. jako dnia NAJWYŻSZEJ decyzji, Weronika Dąbrowska wraca do używania praw cywilnych.

ART. 3. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu poleca.

Działo się na posiedzeniu Rady Administracyjnej, z dnia 23 Lipca (4 Sierpnia) 1863 r.

WIELKI XIAŻE, Namiestnik JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem, (podpisano) KONSTANTY.

Dyrektor Główny Prezydujący Sekretarz Stanu,
w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, (podp.) Enoch.
(podpisano) Bagniewski. Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu, (podp.) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 19 (31) Sierpnia 1863 roku.

W Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Mając na celu zapewnienie pospiesznej zapłaty należności przypadających za dostawę koni pod przejazd NAIJAŚNIEJSZYCH PAŃSTWA i Dostojnych Osób, w Królestwie odbywane tudzież uproszczenie formalności przy zaspakajaniu kosztów z tego tytułu wynikłych; na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych za poprzednim zniesieniem się Jej z Kommissją Rządową Przychodów i Skarbu, Rada Administracyjna postanowiła:

ART. 1. Dotychczasowy porządek przy formowaniu likwidacyi i wypłacaniu z Kass Skarbowych przypadających za dostawę koni pod przejazd NAIJAŚNIEJSZYCH i Znakomitych Osób należności, przepisami postanowieniem Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 4 (16) Czerwca 1854 r. zatwierdzonemi określony, zmienionym zostaje w sposób wskazany dołączoną tu nową Instrukcją, która zatwierdza się niniejszem.

ART. 2. Wykonanie niniejszego Postanowienia tudzież Instrukcyi, które w Dzienniku Praw zamieszczone być mają, Kommissyom Rządowym: Spraw Wewnętrznych oraz Przychodów i Skarbu w czem do której należy, poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 23 Lipca (4 Sierpnia) 1863 r.

WIELEK XIAŻE, Namiestnik Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
w Królestwie Polskiem,

(podpisano) KONSTANTY.

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych,
(podpisano) A. Ostrowski.

Sekretarz Stanu
(podpisano) Enoch.
Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 19 (31) Sierpnia 1863 r.

INSTRUKCYA DODATKOWA

o wypłatach należności za dostawę koni pod przejazd
NAIJAŚNIEJSZYCH PAŃSTWA i Dostojnych Osób.

Dostawa koni pod przejazd NAIJAŚNIEJSZYCH PAŃSTWA i Dostojnych Osób skutecznicą się ma podług przepisów w tym przedmiocie postanowieniem Rady Administracyjnej Królestwa z d. 4 (16) Kwietnia 1841 r. zatwierdzonych. Utrzymują się również oznaczone temiz przepisami należności za wspomnioną dostawę przypadające. Postępowanie tylko przy obrachowaniu i wypłacie należności rzeczonemi przepisami wskazane, ulega zmianie i odbywać się ma podług następujących zasad:

§ 1. O każdym nastąpić mającym przejeździe NAIJAŚNIEJSZYCH PAŃSTWA lub Dostojnych Osób, do którego oprócz koni pocztowych użyte być mają konie oywatelskie, Zarząd Pocztowy Królestwa Polskiego zawiadamiać ma Gubernatora właściwej Gubernii, tudzież Naczelników tych Powiatów, przez które przejazd nastąpi.

§ 2. Po otrzymaniu takowego zawiadomienia Naczelnik Powiatu oddzielnie na każdą stacyę pocztową w respective Powiecie położoną, deleguje ze swej strony Urzędnika Biura swego lub też wyznacza miejscowego Burmistrza albo innego Urzędnika Administracyjnego, którzy na tychże stacyach wspólnie z miejscowym Urzędnikiem pocztowym obok wszelkich czynności Instrukcyą przejazdową, z d. 4 (16) Kwietnia 1841 r. wskazanych, mają się zajmować ułożeniem obrachunków należności za dostawę pod przejazd koni pocztowych i oywatelskich, oraz wydaniem na takowe należności odpowiednich świadectw z powierzonej każdemu księgi sznurowej.

§ 3. Księga sznurowa służyć mająca do wydawania z niej świadectw dla dostawców koni ma być przysposobioną na drukach podług dołączającego się tu wzoru przygotowanych, oparafowaną i opatrzoną podpisem Naczelnika Powiatu tudzież Urzędową jego pieczęcią.

§ 4. Urzędnik przez Naczelnika Powiatu na stacye wyznaczony, znajdować się powinien na właściwej stacyi w terminie art. 16 Instrukcyi przyjazdowej z d. 4 (16) Kwietnia 1841 r. wskazanym.

§ 5. W razie nader nagłych przejazdów do których dla pospiechu konie obywatelskie nie za pośrednictwem Naczelnika Powiatu lecz przez miejscowe Władze Administracyjne to jest przez Burmistrzów i Wójtów Gmin na bezpośrednie żądanie stacyi pocztowych będą rekwirowane, lub też w wypadku późno otrzymanej przez Naczelnika Powiatu wiadomości, o odbyć się mającym przejeździe, chociażby Urzędnik przez Naczelnika Powiatu delegować się mający niezdążył przybyć na stację przed nastąpieniem przejazdu, zawsze jednak czynność swoją około ułożenia obrachunków należytości za dostawę koni oraz około wydania na takowe odpowiednich świadectw odbyć powinien, a w takim razie co do godziny nastąpienia przejazdu polegać musi na udzielonym sobie przez miejscowego Urzędnika pocztowego poświadczeniu.

§ 6. Obrachowanie na każdej stacyi wszelkich należytości za dostawione konie i ułożenie stosownych likwidacyi zaraz po przejeździe, podług zasad i wzorów objętych przepisami na d. 4 (16) Kwietnia 1841 r. zatwierdzonemi, należy jak to w § 2-im namieniono do Urzędników przejazd urządzających, to jest Administracyjnego przeznaczonego przez Naczelnika Powiatu i miejscowego Urzędnika pocztowego lub też pocthaltera, jeżeli Urzędnik Pocztowy wcale na stacyi się nieznajduje po dopełnieniu czego, Urzędnik Administracyjny, o jakim wyżej mowa, wrócić winien do właściwych swoich obowiązków.

Likwidacya kosztów podróży i dyet Urzędnika przez Naczelnika Powiatu delegowanego na respective stację, o ile te przypadać mu będą stosownie do przepisów NAJWYŻSZYM UKAZEM z d. 20 Czerwca (2 Lipca) 1850 r. zatwierdzonych, ma być jednocześnie z likwidacją za dostawę koni Naczelnikowi Powiatu składaną.

§ 7. Likwidacye i dowody podług § 6-go na stacyach przejazdowych uformowane, Urzędnicy Administracyjny i miejscowy pocztowy podpisami swojemi stwierdzać mają; następnie należytości w tychże likwidacyach obrachowane, wspomniony Urzędnik Administracyjny ma obowiązek wpisać do księgi sznurowej w § 3-im wzmiankowanej, oddzielnie dla każdego właściciela koni, z wyrażeniem: imienia i nazwiska, tudzież miejsca zamieszkania jego, wpisanie tego wszystkiego do księgi sznurowej tak na każdym świadectwie z tejże księgi wydać się mającym, jako i na odcinkach przy grzbiecie zostających, wspomnieni dwaj Urzędnicy podpisani swojemi poświadczać mają.

§ 8. Zapelnione w sposób poprzedzającym paragrafem wskazany, świadectwa przypadającej należytości, Urzędnik przez Naczelnika Powiatu przeznaczony, wytnie z księgi sznurowej i ta-

kowe co do koni pocztowych z miejscowej stacyi do przejazdu użytych, zostawi teje stacyi za pokwitowaniem, a co do koni z innych stacyi pocztowych dostawionych, prześle onymże drogą pocztową; zaś co do koni dostarczonych przez obywateli, wygotowane dla nich świadectwa, w których ma być oznaczony termin dopełnić się mającej wypłaty przypadającej należytości, prześle właściwym Wójtom Gmin lub Burmistrzom, z wezwaniem, aby je dostawcom niezwłocznie doręczyli i urzędowe doniesienie o dokonaniem doręczenia złożyli Naczelnikowi Powiatu w ciągu najdalej dni dwóch, które to doręczenia Naczelnik Powiatu w swych aktach zatrzyma.

§ 9. Wyznaczony przez Naczelnika Powiatu Urzędnik Administracyjny, czynność swoją załatwić powinien na respective stacyi najdalej w ciągu 48 godzin, licząc od chwili wyprowadzenia z tej stacyi ostatniego powozu, do ostatniego oddziału przejazdu należącego.

Po wydaniu z księgi sznurowej świadectw o przypadających należytościach wszystkim dostawcom koni, wspomniony Urzędnik obowiązany jest sporządzić zaraz podług dołączonego tu wzoru, wykaz wydanych dostawcom koni tychże świadectw z oznaczeniem wysokości przyznanego wynagrodzenia, wykaz takowy wraz z księgą sznurową, likwidacyami i usprawiedliwającemi je dowodami, obowiązany jest w ciągu tychże samych 48-iu godzin złożyć przy stosownym raporcie Naczelnikowi Powiatu.

W rzeczonym wykazie zamieści także wspomniony Urzędnik przypadające mu koszta podróży i diety o ile takowe należeć mu będą podług załączyć się winnej oddzielnej jego likwidacyi, sporządzonej na zasadzie przepisów NAJWYŻSZYM UKAZEM z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1850 r. zatwierdzonych.

§ 10. Naczelnik Powiatu wszystkie dowody z całego przejazdu podług poprzedzającego paragrafu przeznaczonych na stacye Urzędników Administracyjnych sobie złożone, po uporządkowaniu, rozpoznaniu i sprawdzeniu takowych w Biurze swoim, ustanowi ostatecznie należności interesentom przypadające i po ułożeniu na ich zasadzie ogólnej likwidacyi za przejazd w całym powiecie, likwidację o jakiej mowa najdalej w ciągu dni pięciu prześle Kassie powiatowej, upoważniając ją do wypłacania tychże należytości dostawcom koni sposobem awansu z ogólnych wpływów na rachunek Kassy Gubernialnej w zastępstwie Kassy Głównej Królestwa, szczegółowe zaś likwidacye i inne dowody przejazdu dotyczące, jednocześnie z udzieleniem Kassie powiatowej upoważnienia do wypłaty, Naczelnik Powiatu przedstawi Rządowi Gubernialnemu.

§ 11. Jeżeliby pomiędzy kosztami z przejazdu wynikłymi, mieściły się należności przypadające za konie pocztowe dostarczone ze stacyi w innych Powiatach i Guberniach położonych, w takim razie Naczelnik respective powiatu w którym przejazd odbywał się, przesłać winien wprost od siebie Naczelnikowi właściwego Powiatu wyciągi z wykazu wydanych świadectw, obejmujące należności przypadające dla stacyi rzeczzonego Powiatu, z wezwaniem o zarządzenie wypłaty takowych należności za pośrednictwem Kass tych powiatów, w których położone są wspomniane stacje pocztowe.

O powyższym postąpieniu Naczelnik Powiatu rachunki i dowody składający, obowiązany jest zawiadomić Rząd Gubernialny.

§ 12. Dowody z przejazdu podług § 9 zebrane, i przez Urzędnika Administracyjnego na stacje wyznaczonego Naczelnikowi Powiatu złożone, tenże Naczelnik Powiatu po ich skompletowaniu podług § 10, przedstawi Rządowi Gubernialnemu i wyda Kassom Powiatowym upoważnienia do wypłaty należności tak spieszenie, iżby najdalej w ciągu dni 7-iu po każdym odbytym przejeździe, rzeczzone upoważnienia niezawodnie już w Kassach pomienionych znajdowały się.

§ 13. Kassa Powiatowa po otrzymaniu od Naczelnika Powiatu upoważnień do wypłaty, porównywa oznaczone do wypłaty kwoty ze składanymi sobie przez dostawców koni świadectwami, a znalazłszy je zgodnymi pomiędzy sobą co do daty, numeru i nazwisk, uskutecznią wypłaty w ilościach temż dowodami objętych, za pokwitowaniami przez dostawców drugostronnie na świadectwach udzielonemi, a przez Naczelnika Powiatu co do tożsamości osób i podpisów poświadczonemi.

§ 14. Po uskutecznieniu wypłat dowody z tychże, jako to: świadectwa z pokwitowaniami i otrzymane od Naczelnika Powiatu upoważnienia, Kassy Powiatowe odeszłą za gotowiznę do Kassy Gubernialnej, a ta wniesie je na superatę do Kassy Głównej Królestwa, która dowody powyższych wypłat, zachowa u siebie i summy niemi objęte wykaże między awansami, dopóki na pokrycie takowych wypłat właściwy fundusz oznaczonym nie zostanie.

§ 15. Rząd Gubernialny po otrzymaniu od Naczelników Powiatowych ze wszystkich stacyi przejazdowych w respective Gubernii znajdujących się szczegółowych likwidacyi i wszelkich dowodów przejazdu dotyczących, po zrewidowaniu i sprostowaniu takowych, ułoży ogólną likwidację za przejazd, którą wraz z wszelkimi dowodami w przeciągu dni 10-iu przedstawi Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych do dalszego postąpienia.

§ 16. Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych przedstawia sobie likwidację kosztów i dowody odbycia każdego przejazdu, po zrewidowaniu onych w swoim Biurze i stanowczym zatwierdzeniu, oraz po wyjednanu u Rady Administracyjnej Królestwa potrzebnego na pokrycie tychże kosztów funduszu, zakommunikuje Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, która na zasadzie tego zarządzi uprzątnienie awansu przy Kassie Głównej Królestwa.

§ 17. Jeżeliby przy rewizyi likwidacyi i dowodów odbywanej w Biurze Rządu Gubernialnego oraz Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, okazało się iż jaka należność nieodpowiednio do przepisów lub też w wydany interesentowi świadectwie w większej niż należało wysokości przyznana i zapłaconą została, w takim razie nadpłaty te przy Kassach właściwych prenotowane i ściągane będą od winnych Urzędników stacyjnych, którzy należność tę niewłaściwie ustanowili i do wypłaty wykazali, z pozostawieniem im regressu do korzystających z takowej nadpłaty.

Jeżeliby zaś polikwidowane należności uległy zwiększeniu przy rewizyi w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, w takim razie każda należność dodatkowo przyznana, za pośrednictwem Kassy właściwego Powiatu interesentowi oddzielnie wypłaconą zostanie.

§ 18. Ponieważ przepisany w wyżej zamieszczonych paragrafach sposób postępowania odnosi się tylko do tych przypadków, w których przejazdy obsługiwane są nie tylko końmi pocztowymi ale i obywatelskimi, do sporządzania więc likwidacyi kosztów obsłużenia przejazdów samymi tylko końmi pocztowymi z miejscowych lub przyległych stacyi pochodzącymi, Urzędnik przez Naczelnika Powiatu wysłany nie będzie i w takim razie likwidacje wszelkich bez wyjątku kosztów z przejazdu wynikłych, powinny być sporządzane i Zarządowi Poczty przedstawiane w sposób wskazany przepisami z d. 4 (16) Kwietnia 1841.

§ 19. Przepisy dodatkową Instrukcją o wypłatach należności za dostawę koni pod przejazdy NAJJAŚNIEJSZYCH i Dostojnych osób przez Radę Administracyjną Królestwa na dniu 4 (16) Czerwca 1854 r. zatwierdzoną objęte, o ile niniejszą Instrukcją nie uległy zmianie, pozostają w swej mocy obowiązującej.

Instrukcję niniejszą Rada Administracyjna na posiedzeniu swem z d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1863 r. zatwierdziła.

Sekretarz Stanu, (podpisano) Enoch.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący,
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.
p. o. Dyrektora Kancellaryi, Hł. Holcwiński.

DZIENNIK PRAW

Nr 186.

TOM SZESZCZDZIESIĄTY PIERWSZY.

Выписка из Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царъ Польскій,
Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

Принявъ во вниманіе, что находящійся въ Варшавѣ Институтъ Глухонѣмыхъ и Слѣпыхъ, по силѣ 58-й статьи Высочайшаго Указа 18 Февраля (2 Марта) 1842 года, поступившій въ вѣдѣніе Главнаго Попечительнаго Совѣта Благотворительныхъ заведеній, въ основаніи своемъ есть заведеніемъ учебнымъ и по сему для надлежащаго на этомъ пути развитія соотвѣтственіе долженъ быть ввѣренъ Правительственной Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, въ заведываніи коей находился въ первое время своего существованія, по представленію Совѣта Управленія Нашего Царства Польскаго, постановили Мы и постановляемъ:

Ст. 1. Варшавскій Институтъ Глухонѣмыхъ и Слѣпыхъ состоящій нынѣ въ вѣдѣніи Главнаго Попечительнаго Совѣта Благотворительныхъ заведеній, вмѣстѣ со всеми недвижимостями и денежными суммами, на содержаніе его назначенными, переходитъ въ непосредственное Управленіе Правительственной Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Ст. 2. Изданіе особаго Устава и утвержденіе нормальнаго штата сего Института предоставляется Совѣту Управленія по представленію Правительственной Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

М Y A L E X A N D E R II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,
Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Zważywszy, że Instytut Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie z mocy Art. 58 Ukazu Najwyższego z dnia 18 Lutego (2 Marca) 1842 roku oddany pod zawiadywanie Rady Głównej Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych, w zasadzie swej jest Zakładem Naukowym, że zatem dla odpowiedniego na tej drodze rozwoju najwłaściwiej powierzonym być winien Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, pod Zwierzchnictwem której w początkach swego istnienia zostawał, na przedstawienie Rady Administracyjnej Naszego Królestwa Polskiego, postanowiliśmy i stanowimy.

Art. 1. Instytut Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie, dotąd pod zawiadywaniem Rady Głównej Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych zostający, przechodzi wraz z wszelkimi realnościami i funduszami na uposażenie jego przeznaczonemi, pod bezpośredni Zarząd Kommissyi Rządowej Wyznań i Oświecenia Publicznego.

Art. 2. Przepisanie oddzielnej Ustawy i zatwierdzenie normalnego Etatu dla tegoż Instytutu, pozostawia się Radzie Administracyjnej, na wniosek Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Ст. 3. Исполнение настоящего Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Совѣтъ Управленія Царства Польскаго, предоставляя ему и надлежащія по сему предмету распоряженія.

Данъ въ Царскомъ Селѣ 27 Августа (8 Сентября) дня 1863 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Art. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw zamieszczonym być ma, polecamy Radzie Administracyjnej Królestwa, pozostawiając Jej, wydanie stosownych w tej mierze rozporządzeń.

Dan w Carskiem Siele, dnia 27 Sierpnia (8 Września) 1863 roku.

Przez Cesarza i Króla,
p. o. Ministra Sekretarza Stanu, (podpisano) W. Platonow.

Zgodno z oryginałem:
p. o. Ministra Sekretarza Stanu, (podpisano) W. Platonow.

Za zgodność:
w Zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 22 Stycznia (3 Lutego). 1864 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutku protokółarnej deklaracji, złożonej w Magistracie Miasta Stołecznego Warszawy przez Wilhelma Troetzer i Scholtze w imieniu Fryderyka Frej i Hugona Jellinek z Wysoczany pod Pragę Czeską w Cesarstwie Austriackiem, Rada Administracyjna Królestwa zapatrzwszy się na postanowienie swoje z d. 8 (20) Lipca 1837 r., na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Udziela się niniejszem Fryderykowi Frej i Hugonowi Jellinek, list na wprowadzenie do Królestwa Polskiego ich wynalazku nowego sposobu doskonalszego oczyszczania soków burakowych uprzywilejowanego patentem Rządu Austriackiego z dnia 24 Maja r. b. na lat dwa, a to podług opisu i rysunku w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych złożonego.

Art. 2. List ten rozciąga się na całe Królestwo Polskie i służyć będzie wynalazcom do dnia 24 Maja 1865 roku.

Art. 3. List obecny nie ręczy, ani za nowość, ani za dobroć, ani za pierwszeństwo wynalazku. Nie może również przeszkadzać tym, którzy już poprzednio takiego samego lub innego sposobu oczyszczania soków burakowych używali, ani też tym, którzyby w wynalazku powyższym jakiegokolwiek ulepszenia poczynili.

Art. 4. Wynalazek ten ma być wprowadzony w Królestwie Polskiem w praktyczne użycie w ciągu roku jednego od daty niniejszego postanowienia, co świadectwem Władzy właściwej udowodnionem być powinno, w przeciwnym razie, list ten w swej mocy obowiązującej upada.

Art. 5. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Rada Administracyjna Królestwa, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 17 (29) Września 1863 roku.

p. o. Namiestnika Królestwa (podpisano) *Hr. Berg.*

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych,
(podpisano) *A. Ostrowski.*

Sekretarz Stanu,
w Zastępstwie, Podsekretarz Stanu (podpisano) *A. Zaborowski.*

Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu,
w Zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podp.) *A. Zaborowski.*

Zgodno z odpisem:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

p. o. Dyrektora Kancellaryi,
Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 22 Stycznia (3 Lutego) 1863 roku.

Выписка из Журнала Статей-Секретаріата Царства
Польскаго.

Божію Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій.

и проч., и проч., и проч.

Принявъ во вниманіе, что изданный еще въ 1811 году и до-
сѣль дѣйствующій въ Царствѣ Польскомъ Уставъ о гербовомъ
сборѣ, необходимо требуетъ измѣненій для примѣненія оного
къ настоящему положенію Царства и потребностямъ Казны, по
представленію Совѣта Управленія и по выслушаніи мнѣнія Об-
щаго Собранія Государственнаго Совѣта Царства, постановили
Мы и постановляемъ:

Ст. 1. Введенный 11 (23) Декабря 1811 года Уставъ о гер-
бовомъ сборѣ и всѣ изданныя въ развитіе и дополненіе оного
правила и объясненія, по истеченіи четырехъ мѣсяцевъ со дня
обнародованія настоящаго Указа Нашего, отмѣняются, а въ за-
мѣнь оныхъ будутъ имѣть обязательную силу и дѣйствіе прави-
ла начертанныя въ утвержденномъ Нами у сего прилагаемомъ
Уставѣ.

Ст. 2. Сборъ 10% при покупкѣ гербовой бумаги, устано-
вленный Высочайшимъ Указомъ 2 (14) Мая 1838 года на пути
сообщенія, со дня введенія новаго Устава о гербовомъ сборѣ,
прекращается и за тѣмъ должна быть взимаема за гербовую бу-
магу такая только пошлина, какая означена на штемпелѣ.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,
Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Zważywszy, że obowiązująca dotąd w Królestwie Polskiem
Ustawa Stemplowa, jeszcze w roku 1811 wydana, dla zastosowania
jej do obecnego położenia kraju i potrzeb Skarbu, wymaga zmiany,
na przedstawienie Rady Administracyjnej i po wysłuchaniu Zdania
Ogólnego Zebrania Rady Stanu Królestwa, postanowiliśmy i stano-
wiamy:

Art. 1. Ustawa Stemplowa z dnia 11 (23) Grudnia 1811 roku
i wszelkie w rozwinięciu i uzupełnieniu jej wydane przepisy i ob-
jaśnienia, ustają w swej mocy po upływie czterech miesięcy od
dnia ogłoszenia niniejszego Ukazu Naszego, a w miejsce ich obo-
wiązywać mają przepisy, zatwierdzone przez Nas i tu załączone
Ustawą objęte.

Art. 2. Pobór opłaty 10% przy kupnie papieru stemplowego,
Ukazem Najwyższym z dnia 2 (14) Maja 1838 r. na drogi i spławy
ustanowiony, z dnia wprowadzenia w wykonanie nowej Ustawy
Stemplowej ustaje i taka tylko należność za papier stemplowy ma
być pobierana, jaka na stemplu jest oznaczona.

Ст. 3. Исполненіе сего Указа Нашего, который, вмѣстѣ съ принадлежащимъ къ нему Уставомъ, долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, равно развитіе этого Устава, поручаемъ Слѣдствію Управленія.

Данъ въ Ливадіи Сентября 25 (Октября 7) дня 1863 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Art. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który wraz z Ustawą do niego należącą w Dzienniku Praw ma być umieszczony, również rozwinięcie tej Ustawy, Radzie Administracyjnej polecamy.

Dan w Liwadyi, dnia 25 Września (7 Października) 1863 roku.

Przez Cesarza i Króla
p. o. Ministra Sekretarza Stanu, (podpisano) W. Platonów.

Zgodno z oryginałem:
p. o. Ministra Sekretarza Stanu, (podpisano) W. Platonów.

Za zgodność z wypisem:
Sekretarz Stanu,
W zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.
p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 22 Stycznia (3 Lutego) 1864 roku.

На подлинномъ собственною Его Императорско-Царскаго Величества рукою написано:

„Быть по сему.“

Въ Ливадіи,

25 Сентября (7 Октября) 1863 года.

Исправляющій должность

Министра Статсъ-Секретаря, (подписалъ) В. Платоновъ.

УСТАВЪ О ГЕРБОВОМЪ СБОРѢ.

ЧАСТЬ I^я.

ОСНОВАНИЯ ДЛЯ ВЗИМАНИЯ ГЕРБОВАГО СБОРА.

Положенія общія.

Ст. 1. Гербовый сборъ взимается согласно правиламъ, заключающимся въ настоящемъ Уставѣ, по табели, составляющей вторую часть сего Устава.

Ст. 2. Гербовый сборъ взимается независимо отъ другихъ сборовъ и податей, какъ нынѣ существующихъ, такъ и тѣхъ, кои впредь могли бы быть установлены.

Ст. 3. Гербовыя пошлины и всякаго рода платежи, настоящимъ Уставомъ опредѣленные, имѣютъ то же преимущество какимъ пользуются и другія Государственныя подати и сборы, сообразно 9-й ст. Ипотечнаго Устава 1825 года. Въ случаѣ смерти плательщика, причитающіеся съ него гербовые платежи взыскиваются съ наследниковъ; числящіеся же за нимъ пени слагаются со счетовъ.

На оригинале własną ręką Jego Cesarsko-Królewskiej Mości napisano:

„Ma być według tego.“

Liwdia,

d. 25 Września (7 Października) 1863 r.

p. o. Ministra Sekretarza Stanu,

(podpisano) W. Platonow.

USTAWA O OPŁATACH STEMPOWYCH.

CZĘŚĆ I^{sza}.

ZASADY DO POBORU OPŁAT STEMPOWYCH.

Zasady Ogólne.

Art. 1. Opłata stempowa pobierana będzie stosownie do przepisów niniejszą Ustawą objętych, podług taryfry, część drugą tejże Ustawy stanowiącej.

Art. 2. Opłata stempowa pobierana będzie niezależnie od innych opłat i podatków istniejących, lub na przyszłość ustanowić się mogących.

Art. 3. Opłatom stempowym i wszelkim należnościom tą Ustawą oznaczonym, służy takież sam przywilej jak innym podatkom i opłatom powszechnym, odnośnie do art. 9 Ustawy hypotecznej z roku 1825. W razie zejścia debenta, opłaty będą poszukiwane od spadkobierców, a kary mają być umarzane.

РАЗДѢЛЪ 1-й.

О гербовой бумагѣ.

Ст. 4. Гербовая всякаго рода пошлины взимаются посредствомъ гербовой бумаги.

Ст. 5. Гербовая бумага служить также для взысканія судебныхъ, полицейскихъ, дисциплинарныхъ и административныхъ пеней, а равно пеней за нарушение гербовыхъ правилъ, если эти пени будутъ причитаться казнѣ.

Ст. 6. Форматъ гербовой бумаги устанавливается въ листъ, полулистъ, и въ осьмую долю листа.

Ст. 7. Гербовая бумага форматомъ въ листъ должна быть употребляема для дѣлъ и разныхъ актовъ, совершаемыхъ на гербовой бумагѣ,—таковая же бумага въ полъ-листа, въ тѣхъ только случаяхъ, когда гербовая пошлина взыскивается посредствомъ уничтоженія самой гербовой бумаги. Форматъ гербовой бумаги въ осьмую долю листа, исключительно назначается для векселей и для биржевыхъ маклерскихъ свидѣтельствъ, или такъ называемыхъ шлюсцетлей (Szłuscetle). Впрочемъ, отъ употребленія одного формата вмѣсто другого, дѣла и акты не теряютъ своей законной силы и дѣйствія, за исключеніемъ бумаги формата въ полъ-листа, которая должна быть употребляема согласно своему назначенію, подъ опасеніемъ недействительности.

Ст. 8. Гербовая бумага всѣхъ трехъ форматомъ должна имѣть водные знаки, которые указаны будутъ особымъ распоряженіемъ Правительственной Комисіи Финансовъ. На таковой бумагѣ сверху изображенъ будетъ черною краскою гербъ Царства, съ указаніемъ цѣны листа; на бумагѣ же полулистоваго формата, кромѣ сего, напечатана еще будетъ внизу такую же краскою, цѣна бумаги числами и прописью. Цѣны и подписи, какъ на штемпеляхъ, такъ и въ водныхъ знакахъ гербовой бумаги, печатаются на польскомъ языкѣ.

Ст. 9. Гербовая бумага, на коей штемпель окажется затертымъ, обрѣзаннымъ или исписаннымъ, считается недействительною.

Ст. 10. Испорченная гербовая бумага высшего разбора, начиная 50-ю копѣчнаго достоинства, если нѣтъ подозрѣнія, что она была уже въ употребленіи, можетъ быть замѣнена чистою соответственнаго достоинства гербовою бумагою, съ пла-

ROZDZIAŁ I-szy.

O papierze Stemplowym.

Art. 4. Wszelkie opłaty stemplowe mają być wnoszone w papierze stemplowym.

Art. 5. Papier stemplowy służyć także będzie do realizacji kar sądowych, policyjnych, porządkowych i administracyjnych, tudzież kontrawencyjnych stemplowych; o ile będą przypadać dla Skarbu.

Art. 6. Papier stemplowy będzie formatu arkuszowego, półarkuszowego i półówiatkowego.

Art. 7. Papier stemplowy formatu arkuszowego, używany być ma do pism, aktów i czynności które wprost na stemple się piszą; formatu półarkuszowego, w tych tylko wypadkach, gdzie opłata stemplowa przez kassowanie stempla będzie realizowaną; a formatu półówiatkowego, wyłącznie na wexle, i świadectwa Mekslerów giełdowych, czyli tak zwane Szłuscetle, użycie przecieź jednego za drugi, nie pociąga za sobą nieważności, wyjąwszy stempla formatu półarkuszowego, który tylko podług przeznaczenia swojego pod nieważnością ma być używany.

Art. 8. Papier stemplowy wszystkich trzech formatów będzie miał znaki wodne, oddzielnie urządzeniem przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wskazać się mające; u góry będzie miał czarno wybity herb Królestwa, z wyrażeniem ceny stempla; a formatu półarkuszowego, będzie miał nadto u spodu wyciśniętą cenę stempla liczbami i literami kolorem czarnym. Ceny i napisy tak na stemplach jako i w znakach wodnych papieru stemplowego, wyrażone będą w języku polskim.

Art. 9. Papier stemplowy na którym wybite stemple byłyby zatarte obcięte, lub zapisane, za nieważny będzie uważany.

Art. 10. Papier stemplowy cen wyższych, zaczynając od kop. 50, w pisaniu lub innym sposobem zepsuty, tam gdzie nie będzie podejrzenia o poprzedniem onego użyciu, może być za opłatą

тежемъ лишь за то по 10 коп. сер. съ каждого замѣняемаго листа.

Таковой замѣнъ производятъ Губернскія Правленія.

Ст. 11. Гербовая бумага, употребленная уже разъ для составленнаго и подписаннаго сторонами акта, или приложенная къ дѣлу, ни возвращаема ни замѣняема быть не можетъ.

Ст. 12. Цѣна гербовой бумаги устанавливается слѣдующая:

a) Листового и полулистового форматомъ: въ 15, 25, 30, 45, 50, 60, 75, 90 коп. сер., въ руб. сер., въ 1 руб. 5 коп., въ 1 руб. 20 коп., въ 1 руб. 35 коп., въ 1 руб. 50 коп., въ 2, 3, 5, 6 руб. сер., въ 7 руб. 50 коп., въ 10 руб., 15, 20, 25, 30, 45, 60, 75, 100, и въ 150 руб. сер.

b) Формата въ осьмую долю листа: въ 15, 30, 45, 60, 75, коп. сер., въ 1 руб., въ 1 руб. 50 коп., въ 2, 3, 4 руб. 50 коп., въ 6 руб. и въ 7 руб. 50 коп. сер.

Ст. 13. Заготовленіе гербовой бумаги, распределеніе продажи, контроль и отчетность, равно главной надзоръ за доходами съ гербоваго сбора и заведываніе оными, возлагается на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства.

РАЗДѢЛЪ II-й.

О порядкѣ опредѣленія и взиманія гербоваго сбора.

Ст. 14. Гербовый сборъ взимается троякимъ образомъ:

1. Употребленіемъ подлежащей гербовой бумаги для какого либо дѣла и при совершеніи письменнаго акта, или сдѣлки.
2. Представленіемъ таковой бумаги къ дѣлу съ подписью „гербовая бумага уничтожается.“
3. Штемпеливаніемъ или приложеніемъ гербовой бумаги къ дѣламъ и бумагамъ, написаннымъ на простой бумагѣ.

Ст. 15. Количество гербоваго сбора, причитающееся за акты и сдѣлки совершенныя офиціальнымъ порядкомъ, опредѣляется то присутственное мѣсто, которое совершаетъ или выдаетъ такіе акты и утверждаетъ сдѣлки.

Частныя лица, при употребленіи гербовой бумаги для прошеній, и при совершеніи сдѣлокъ, сами должны сообразоваться съ существующими по сему предмету узаконеніями.

Ст. 16. Гербовыя пошлины вносятся вдругъ сполна.

по копеек 10 od sztuki, zamieniony na papier stemplowy czysty tejże samej ceny.

Zamianę tę dopełniać będą Rządy Gubernialne.

Art. 11. Papier stemplowy raz już do sporządzonego i przez strony podpisanego aktu użyty, albo złożony, zwracany, ani na inny zamieniany nie będzie.

Art. 12. Ceny papieru stemplowego są następujące:

a. Formatu arkuszkowego i półarkuszkowego: kop. 15, 25, 30, 45, 50, 60, 75, 90, rsr. 1, rsr. 1 kop. 5, rsr. 1 kop. 20, rsr. 1 kop. 35, rsr. 1 kop. 50, rsr. 2, 3, 5, 6, rsr. 7 kop. 50, rsr. 10, 15, 20, 25, 30, 45, 60, 75, 100 i 150.

b. Formatu półkwartkowego kop. 15, 30, 45, 60, 75, rsr. 1, rsr. 1 kop. 50 rsr. 2, 3, rsr. 4 kop. 50, rsr. 6 i rsr. 7 kop. 50

Art. 13. Przyspasaianie papieru stemplowego, urządzenie sprzedaży, kontroli i rachunkowości onego, tudzież główny nadzór i zarząd dochodów z opłat stemplowych, należy do Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

ROZDZIAŁ II-gi.

Porządek stanowienia i poboru opłat stemplowych.

Art. 14. Opłata stemplowa pobiera się wtrojakim sposobie:

1. przez użycie zaraz właściwego stempla do aktu pisma lub czynności;
2. przez złożenie i skassowanie stempla;
3. Przez ostemplowanie lub obłożenie papierem stemplowym aktów i pism na papierze bez stempla spisanych.

Art. 15. Do aktów i czynności urzędowych, wysokość opłaty stemplowej oznaczać będzie urząd, który akta i czynności to sporządza lub wydaje; a do podań i aktów prywatnych, same strony do przepisów stosować się winny.

Art. 16. Opłaty stemplowe mają być wnoszone odrazu w całości.

Уплата ихъ за официальные акты и сдѣлки производится посредствомъ представленія гербовой бумаги установленнаго достоинства подлежащему Присутственному мѣсту, или Управленію, а за прошенія и акты поданные и совершенные частнымъ образомъ, посредствомъ употребленія гербовой бумаги на записаніе прошеній и актовъ.

Ст. 17. Въ официальныхъ актахъ и сдѣлкахъ, для которыхъ предписано представлять гербовую бумагу съ надписью, что она уничтожается, должна быть сдѣлана оговорка, о приложеніи гербовой бумаги надлежащаго достоинства;—засвидѣтельствованіе же въ этомъ приложеніи слѣдуетъ прописать на той половинѣ листа гербовой бумаги, на которомъ находится гербовое клеймо, другую же половину, оставлять у дѣла Присутственнаго мѣста или чиновника, принявшихъ эту гербовую бумагу.

Ст. 18. Штемпелеваніе, о которомъ сказано въ 3-мъ пунктѣ 14-й ст. сего Устава, производится только:

- a) на купеческихъ книгахъ,
- b) на иностранныхъ векселяхъ, выплачиваемыхъ въ Царствѣ,
- c) на печатныхъ или литографированныхъ бланкахъ,
- d) на актахъ, составленныхъ за границую.

Ст. 19. Ко всѣмъ бумагамъ и письменнымъ актамъ, составленнымъ въ мѣстахъ, гдѣ не было гербовой бумаги (какое обстоятельство должно быть засвидѣтельствовано на бумагѣ или актѣ мѣстнымъ Начальствомъ) должна быть въ продолженіе 30-ти дней со дня написанія бумаги, или совершенія акта, доставлена подлежащая гербовая бумага, для приложенія къ онымъ.

Ст. 20. Ко всѣмъ бумагамъ, письменнымъ актамъ и векселямъ, составленнымъ за границую, при официальномъ представленіи ихъ въ Правительственныя мѣста Царства, если таковыя дѣла и акты нештемпелеваны согласно 18-й статьи, можетъ быть также прилагается гербовая подлежащаго достоинства бумага.

Ст. 21. Къ письменнымъ документамъ, для которыхъ предполагается гербовой бумаги, при представленіи ихъ Присутственному мѣсту въ доказательство сдѣлки, подлежащей гербовой пошлинѣ, должна быть приложена гербовая бумага самаго низшаго достоинства, а копія съ такихъ письменныхъ документовъ, пишутся на бумагѣ того же самаго достоинства.

Ст. 22. На прилагаемомъ листѣ гербовой бумаги отмѣчаются: содержаніе и число когда написана бумага, къ которой слѣ-

Ущереженіе ихъ отъ актовъ и чинности урѣдowych, наступуе преез злѳженіе папіеру степловегу влѣсчівему урѣдѳву; иисчереженіе оплѣты степловегу од подѣи і актѳв прувѣтнхъ, преез безпосредне узые папіеру степловегу до подѣи таковхъ і актѳв.

Арт. 17. W aktach i czynnościach urzędowych, do których kassuje się stempel, ma być czyniona wzmianka o złożeniu tegoż stempla ceny właściwej, z którego pokwitowanie udzielonem być winno na jednej połowie stempla herbem opatrzonej, a druga zatrzymana zostaje przez Władzę lub Urzędnika stempel ten przyjmującego.

Арт. 18. Ostemplowanie, o którym w art. 14, ustępie 3 jest mowa, dopełnianem będzie tylko:

- a) na książkach handlowych;
- b) na wexlach zagranicznych, w Królestwie realizowanych;
- c) na formularzach drukowanych lub litografowanych;
- d) na aktach za granicą pisanych.

Арт. 19. Pisma i akta prywatne, zdziałane w miejscach gdzie nie ma papieru stemplowego, co przez Władzę miejscową na akcie ma być poświadczonem, obłożone być powinny właściwym papierem stemplowym, w ciągu dni 30 od daty pisma lub zdziałanego aktu.

Арт. 20. Pisma, akta i wexle za granicą wystawione, skoro z nich w Królestwie urzędowy użytek robiony będzie, jeżeli nie zostaną ostemplowane, zgodnie z art. 18, mogą być również stemplem ceny właściwej zaraz przy produkowaniu obłożone.

Арт. 21. Pisma opłacie stemplowej nieulegające, a pokładane Władzom na dowód istnienia czynności, która opłacie stemplowej ulega, obłożone być mają papierem stemplowym ceny najniższej, a kopje takich pism winny być sporządzane na papierze tejże samej ceny.

Арт. 22. Obłożenie stemplem zaznaczone być winno, na użytym do tego stempla przez wyrażenie treści i daty pisma do które-

дустъ прозваніе прилагаемый листъ, фамилія лица, коєму эта бумага принадлежить, и число помѣты, которая должна быть подписана лицомъ дѣлающимъ оную.

Ст. 22. Гербовая пошлина, въ приговорѣ или рѣшеніи Суда пропущенная, или опредѣленная въ меньшемъ противъ установленнаго количества, должна быть, по требованію Финансоваго Начальства, тѣмъ же Судомъ дополнительно опредѣлена экономическимъ порядкомъ.

Недоборъ гербовой пошлины, открываемый въ дѣлахъ другихъ Властей, Нотаріусовъ и Защитниковъ, разсматривается и опредѣляется ко взысканію Финансовымъ Начальствомъ.

Ст. 24. Уменьшеніе, разсрочка, пріостановленіе или совершенное сложеніе гербовыхъ пошлинъ, опредѣленныхъ по не внесенныхъ и не могущихъ быть взысканными, предоставляется до 15 руб. сер. Губернскимъ Правленіямъ, а исключительно отъ 15-ти руб. сер. Коммисіи Финансовъ. Возвратъ внесенной уже гербовой пошлины, не смотря на количество оной, зависитъ отъ рѣшенія Коммисіи Финансовъ.

РАЗДѢЛЪ III-й.

Правила относительно опредѣленія количества гербоваго сбора.

Ст. 25. Гербовый сборъ устанавливается двоякаго рода:

1. Процентный отъ стоимости предмета, подлежащаго гербовой пошлинѣ;
2. Постоянный, т. е. опредѣляемый родомъ сдѣлки или письменнаго акта.

Ст. 26. Процентный гербовый сборъ взымается со всякаго предмета особо и независимо отъ постояннаго сбора. Онъ не можетъ быть менѣе 15 коп. сер., крайнія же цифры, не доходящія до сего количества, должно считать за 15 коп. сер.

Ст. 27. Стоимость предмета, подлежащаго платежу процентныхъ пошлинъ, должна быть показываема сторонами, совершающими сдѣлку, въ монетѣ имѣющей курсъ въ краѣ, и служить основаніемъ для опредѣленія пошлины.

Ст. 28. Еслибы стороны не показали стоимости составляющей предметъ сдѣлки, или отлагали означеніе оной до будущаго времени, въ такомъ случаѣ, для опредѣленія стоимости предмета, принимаются слѣдующія основанія:

го стempel належѣть ма, назвиска osoby do której pismo należy, daty obłożenia i podpisu zaznaczającego obłożenie.

Art. 23. Opłata stemplowa wyrokiem lub decyzją Sądu pominęta, albo za nisko ustanowiona, na wniosek Władzy Skarbowej przez tenże Sąd w drodze ekonomicznej dodatkowo ustanowiona być winna.

Niedobory opłat stemplowych w aktach innych Władz, Rejentów i Obronców wykryte, przez Władzę Skarbową rozpoznawane i stanowione będą.

Art. 24. Zmniejszanie, rozkładanie na raty, zawieszenie w poborze lub zupełne uchylenie opłaty stemplowej ustanowionej a nieniszczonej, i odzyskać się nie mogącej, do wysokości rsr. 15, należeć będzie do Rządów Gubernialnych, a od wyłącznie rsr. 15, do Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu. Zwrot opłaty stemplowej już uiszczonej bez względu na ilość, od decyzji Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu zależy.

ROZDZIAŁ III-ci.

Zasady ogólne co do oznaczania wysokości opłat stemplowych.

Art. 25. Opłata stemplowa jest dwójaka:

1. procentowa, to jest w stosunku wartości przedmiotu;
2. stała, to jest oznaczona od rodzaju czynności i aktu.

Art. 26. Opłata procentowa pobiera się oddzielnie od każdego przedmiotu i niezależnie od opłaty stałej.

Nie może ona wynosić mniej jak kop. 15; nie dochodzące tej ilości kwoty końcowe, mają być za całe kop. 15 liczone.

Art. 27. Wartość przedmiotu podlegającego opłacie procentowej, ma być przez strony podaną na monetę kurs w kraju mającą i służyć będzie za zasadę do stanowienia opłaty.

Art. 28. Jeżeliby strony nie podały wartości będącej przedmiotem umowy, albo oznaczenie jej na przyszłość odkładały, w takim razie do oznaczenia wartości przedmiotu, przyjęte będą następujące zasady:

- a) Иностранная монета, кредитные билеты Царства, Имперій и иностранных Государств принимаются по нарицательной их цѣнѣ; но если бы обѣ стороны, совершающія сдѣлку, представили свидѣтельство Варшавской Биржи, или, въ случаѣ неизвѣстности курса упомянутыхъ билетовъ и монеты на Варшавской биржѣ, свидѣтельство заграничной биржи, сравненное съ курсомъ заграничныхъ векселей на Варшавской биржѣ, оцѣнимъ ихъ курсъ во время совершения сдѣлки, то означенные билеты и монета принимаются по доказанному такимъ порядкомъ курсу.
- b) Стоимость городскихъ и сельскихъ недвижимыхъ имуществъ определяется:
на основаніи контракта о последнемъ приобрѣтеніи имущества или по цѣнѣ означенной въ Ипотекѣ, принимая изъ этихъ двухъ суммъ, ту, которая выше. За неизмѣненіемъ таковыхъ свѣдѣній, относительно сельскихъ недвижимыхъ имуществъ, принимать последнюю лustrацію, произведенную по распоряженію Правительства, если бы же и оной не было, то уплачиваемое количество такъ называемой подати, „обыкновенная оцѣна“, умноживъ его на сто. Когда дѣло идетъ о самыхъ строеніяхъ, то, при неизмѣненіи упомянутыхъ свѣдѣній, принимать оцѣнку Страховаго Управленія, прибавляя къ стоимости мѣста, фундамента и проч. $\frac{1}{2}$ часть оцѣночной суммы.
- c) Стоимость поземельныхъ участковъ въ селеніяхъ и мѣстностей въ городахъ, принимать по свидѣтельствамъ мѣстнаго Начальства. При неизмѣненіи однако таковаго свидѣтельства, считать стоимость морга по 20 р. с.
- d) Рабочіе дни (robocizny), угоды и повинности, считать по мѣстнымъ цѣнамъ.
- e) Скоть, лѣсъ, хлѣбъ, водку, и другіе продукты, по рыночнымъ цѣнамъ ближайшаго города; еслибы же таковыя цѣны не были тамъ ведены отмѣчаемы, то по цѣнамъ существовавшимъ въ окрестностяхъ, къ то время, къ которому относится опредѣленіе гербовой пошлины.
- f) Товары и издѣлія: по прейсъ куранту Варшавской биржи, а въ случаѣ неполноты таковыхъ прейсъ-курантовъ, по показанію Биржевыхъ старшинъ.
- g) Стоимость платежей по безсрочному содержанію, вносимыхъ погодишно или въ меньшіе сроки, опредѣляется умноженіемъ годоваго ея количества на 20.
- Стоимость платежей за время, продолженіе коего зави-

- a) Moneta zagraniczna, papiery kredytowe Królestwa, Cesarstwa i zagraniczne, podług imiennej wartości, a jeżeliby strony świadectwem giełdy Warszawskiej, lub w braku notowania na giełdzie Warszawskiej, świadectwem giełdy zagranicznej, porównanem z kursem wexli zagranicznych na giełdzie Warszawskiej, udowodniły niższy kurs w czasie, do którego odnosi się umowa, to podług kursu tak udowodnionego.
- b) Wartość nieruchomości wiejskich i miejskich z kontraktu ostatniego nabycia lub szacunku w hipotece objawionego, przyjmując z nich ten, który jest wyższy. W braku tych wiadomości, co do nieruchomości wiejskich przyjmować ostatnią lustrację urzędową, a gdyby jej nie było, podatek ofiary zwyczajnej pomnożony przez 100; jeżeli zaś rzecz idzie o same zabudowania, to w braku powyższych wiadomości, brać oszacowanie Dyrekcyi Ubezpieczeń przy dodaniu $\frac{1}{2}$ na wartość placu, fundamentów i t. p.
- c) Wartość gruntów cząstkowych po wsiach i placów po miastach, przyjmować podług świadectwa Władzy miejscowej; wszakże w braku takiego świadectwa, liczyć wartość morgi po rsr. 20.
- d) Robocizny, użytki z gruntu, powinności lub służebności, liczyć podług ceny miejscowej.
- e) Bydło, drzewo, zboże, okowita i inne produkty, podług cen targowych, najbliższego miasta, a jeżeliby tam nie były notowane, to podług cen praktykowanych w okolicy, z czasu do którego się ustanowienie opłaty stemplowej odnosi.
- f) Towary i wyroby:
podług cennika giełdy Warszawskiej a w razie niedostateczności cennika, podług świadectwa starszych giełdy.
- g) Wartość opłaty wieczystej rocznie lub w krótszych terminach wnoszonej, przez pomnożenie jej z całego roku przez dwadzieścia.

ситъ отъ случайнаго событія, опредѣляется умноженіемъ количества опыхъ на 10.

h) Доходы и проценты, мѣра которыхъ не обозначена, исчисляются по узаконеннымъ процентамъ. Недоборъ въ процентахъ и годовыхъ платежахъ, если время, за которое таковой слѣдуетъ, не опредѣлено, нечислится за пять лѣтъ.

Ст. 29. Предметъ, стоимость котораго не показана и не можетъ быть установлена по изложеннымъ въ предшествующей статьѣ правиламъ, считается неопредѣленнымъ и подлежитъ постоянному платежу, установленному въ табели для подобныхъ случаевъ.

Ст. 30. Если цѣнность предмета, подлежащаго процентной гербовой пошлинѣ, частію опредѣлена, а частію неизвѣстна, то пошлина взимается соразмѣрно извѣстной части стоимости, съ добавленіемъ постоянного платежа за неопредѣленную часть оной, согласно 29-й статьѣ.

РАЗДѢЛЪ IV-й

Объ опредѣленіи гербовой пошлины съ договоровъ, обязательствъ и квитанцій.

Ст. 31. Договоры, обязательства и квитанціи подлежатъ гербовой пошлинѣ съ предмета сдѣлки. Сборъ этотъ бываетъ обыкновенно процентный, но въ случаяхъ указанныхъ въ Табелѣ, можетъ быть и постоянный.

Ст. 32. Гербовая пошлина за совершаемые договоры, обязательства и при выдачѣ квитанцій, взимается только съ предмета, не смотря на число лицъ, принимающихъ участіе въ совершаемой сдѣлкѣ.

Ст. 33. Если письменный актъ совершается официальнымъ порядкомъ, то взносъ гербовой пошлины производится посредствомъ представленія гербовой бумаги установленнаго достоинства Нотариусу или Актовому писарю, составляющему сей актъ; но если письменный актъ, совершенъ на установленной герборой бумагѣ домашнимъ образомъ, и замѣняется потомъ официальнымъ актомъ, въ такомъ случаѣ, представляется онъ Нотариусу, у котораго остается вмѣсто гербовой бумаги, а официальный актъ пишется на гербовой бумагѣ 15-ти копѣчнаго достоинства.

Вартоść оплаты на przeciąg czasu od wypadku losowego zawisły, ustanawia się mnożąc opłatę przez dziesięć.

h) Użytki i procenta których stopy nie oznaczono, liczą się podług stopy procentu prawnego. Zaległość procentów i opłat rocznych co do czasu nieoznaczona, uważa się za czas pięcioletni.

Art. 29. Przedmiot którego wartość nie jest przez strony podana, a podług zasad w poprzedzającym artykule wskazanych, ustanowiona być nie może, uważa się za nieoznaczony i podlega opłacie stałej, taryfą na podobne przypadki wskazanej.

Art. 30. Jeżeli przedmiot ulegający opłacie stemplowej procentowej, jest w części co do wartości oznaczony, a w części nieoznaczony, opłata pobrana będzie w stosunku wartości oznaczonej, z dodaniem opłaty stałej od przedmiotu nieoznaczonego, odnośnie do art. 29.

ROZDZIAŁ IV-ty.

O stanowieniu opłaty stemplowej od umów, zobowiązań i kwitów.

Art. 31. Umowy, zobowiązania i kwity ulegają opłacie stemplowej od przedmiotu niemi objętego. Opłata ta jest w ogólności procentowa, a w wypadkach w taryfie wskazanych może być i stała.

Art. 32. Opłata stemplowa od umów, zobowiązań i kwitów, pobiera się tylko od przedmiotu bez względu na ilość osób do aktu wchodzących.

Art. 33. Jeżeli akt sporządzony jest urzędownie, uiszczenie opłaty następuje przez złożenie papieru stemplowego w ustanowionej cenie, spisującemu go Rejentowi lub Pisarzowi Sądu; jeżeli zaś akt zdziałany został prywatnie i do niego użyto właściwego stempla, a następnie na akt urzędowy zostaje zamieniony, w takim razie akt prywatny złożony być ma w miejscu stempla, a akt urzędowy pisze się na stemple ceny kop. 15.

Ст. 34. Если актъ готовится домашнимъ порядкомъ въ нѣсколькихъ экземплярахъ, то одинъ только экземпляръ долженъ быть написанъ на установленной гербовой бумагѣ, а прочіе пишутся на бумагѣ 15-ти копѣчнаго достоинства, при чемъ отмѣчается на каждомъ изъ сихъ экземпляровъ, какого достоинства гербовая бумага употреблена для написанія упомянутого экземпляра.

Ст. 35. Съ договоровъ, обязательствъ и квитанцій, гербовая пошлина взимается по каждому предмету особо, хотя бы нѣсколько ихъ входило въ одинъ актъ.

Пошлина эта примѣняется не къ тому названію акта, какое ему дали стороны, а къ самой сущности онаго.

Ст. 36. Оговорки и условія дѣлаемые для обеспечения или указанія способа исполненія договора или обязательства, не подлежатъ отдѣльной гербовой пошлинѣ, если онѣ внесены въ тотъ самый письменный актъ, въ которомъ говорится о главномъ предметѣ договора или обязательства.

Таковыми оговорками и условіями считаются: принятіе обязательства, предостереженіе о взысканіи за нарушение гербовыхъ правилъ, посвидѣтельствованіе въ полученіи денегъ, выдача доверенности одною стороною другой, на ипотечное обеспечение акта, залога, заклады и проч. Но если бы таковыя оговорки и условія были совершены по отдѣльнымъ письменнымъ актамъ, то съ нихъ взимается гербовая пошлина по табели; когда же въ табели о нихъ не упоминается, то пошлина вносится какъ за добавочные договоры.

Ст. 37. Въ обоюдныхъ договорахъ или обязательствахъ, подлежащихъ гербовой пошлинѣ, предметомъ считается все то къ чему обязывается одинъ изъ договаривающихся.

Ст. 38. Обязательство уплаты недоимокъ по податямъ и другимъ повинностямъ, если таковыя не включены въ условленную цѣнность, увеличиваетъ стоимость предмета. Обязанность же платить текущія подати и повинности на увеличеніе стоимости предмета, вліянія не имѣетъ.

Ст. 39. Если въ договорахъ не показана числительно стоимость предмета, которая могла бы быть опредѣлена, то слѣдуетъ опредѣлить и взыскать гербовую пошлину согласно 28 ст. сего Устава.

Но если изложенныя въ этой статьѣ основанія для исчисленія стоимости предмета сдѣлки будутъ недостаточны, то должно, вмѣсто процентной гербовой пошлины, взимать постоянную, опредѣленную по табели съ договоровъ, обязательствъ и квитанцій на неизвѣстные предметы.

Арт. 34. Jeżeli akt spisuje się prywatnie w kilku exemplarzach, jeden tylko exemplarz ma być na stemplu odpowiedniej ceny; inne exemplarze na stemplu ceny kop. 15 z wzmianką na każdym, jakiej ceny stempel do tamtego exemplarza użyty został.

Арт. 35. Opłata stempłowa od umów, zobowiązań i kwitów pobiera się od każdego przedmiotu oddzielnie, chociażby ich kilka jednym aktem objętych zostało. Opłata stosuje się nie do nazwy jaką strony aktom nadały, lecz do istoty aktu.

Арт. 36. Zastrzeżenia i warunki, mające na celu zabezpieczenie albo wskazanie sposobu wykonania umowy lub zobowiązania, nie ulegają oddzielnej opłacie jeżeli są objęte jednym i tym samym aktem, co główny przedmiot umowy lub zobowiązania.

Za takie zastrzeżenia i warunki uważają się: akceptacya zobowiązania, zastrzeżenie kary konwencyjnej, pokwitowanie z odbioru waluty, upoważnienie strony przez stronę do zahypotekowania aktu, kaucye, ewikcye, zastawy i t. p.

Jeżeliby zaś zastrzeżenia i warunki takie oddzielnymi aktami były czynione, opłaca się od nich stempel taryffą ustanowiony a jeżeli w taryffie nie są wyszczególnione, stempel jak do umów dodatkowych.

Арт. 37. W umowach czyli zobowiązaniach dwustronnych, za przedmiot od którego opłata stempłowa ma być pobierana, uważa się to wszystko, do czego się prawonabywca zobowiązuje.

Арт. 38. Obowiązek opłaty zaległości podatkowych i innych ciężarów, o ile w umówiony szacunek nie weszły, podwyższa wartość przedmiotu; obowiązek zaś opłaty podatków i ciężarów bieżących na podwyższenie wartości nie wpływa.

Арт. 39. Jeżeli w umowach nie będzie wyrażoną liczebnie wartość przedmiotu, a jednakże oznaczoną być może, w takim razie należy ją oznaczyć, i od niej opłatę stempłową pobrać przy zastosowaniu zasad art. 28; a jeżeli zasady te do obliczenia tej wartości nie są dostateczne, pobierać się będzie w miejsce opłaty procentowej sama opłata stała, ustanowiona taryffą od umów, zobowiązań i kwitów w przedmiotach nieoznaczonych.

Ст. 40. Гербовая пошлина взимается:

- a) Съ договоровъ о куплѣ и продажѣ, не только отъ суммы, слѣдующей сторонѣ, отчуждающей имущество, но и отъ разныхъ платежей и долговъ, передаваемыхъ въ условленной цѣнѣ отчуждаемаго предмета.
- b) При договорахъ о мѣнѣ, — съ котораго либо изъ предметовъ, если стоимость оныхъ одинакова; если же не одинакова, то съ предмета, имѣющаго большую цѣнность.
- c) При договорахъ о безсрочномъ или долговременномъ арендномъ содержаніи, съ чина обращеннаго по смыслу 28-й ст. пункта g, въ капиталъ, съ прибавкою вкупныхъ денегъ.

При переуступкѣ же арендныхъ правъ съ оцѣночной суммы, съ прибавкою такъ называемаго сбора лаудеміумъ (laudemium).

- d) При договорахъ о жалованьи и пожизненныхъ платежахъ съ потерей предмета (*à fonds perdu*), съ годоваго количества сего жалованья или платежа, исчисленнаго на основаніи пункта g, 28 ст.; если же въ договорѣ определена стоимость предмета, то съ таковой стоимости.
- e) При договорахъ объ арендномъ содержаніи, а также при уступкѣ аренды главнымъ арендаторомъ другому лицу, и вообще при договорахъ о наймѣ вещей, услуги или работы, съ установленнаго вознагражденія за все время продолженія договора, но не долѣе 20-ти лѣтъ, хотя бы договоръ былъ заключенъ и на болѣе продолжительный срокъ.

Если въ заключаемомъ договорѣ не опредѣляется срокъ существованія онаго, то полагается:

На арендное содержаніе земли, трѣхъ лѣтній.

На наемъ всякаго рода предметовъ, годичный.

Срокъ договора зависящій отъ непредвидѣннаго случая, считается десятилѣтнимъ.

- f) При договорахъ о составленіи товарищества или компаніи безъ акцій, съ основнаго капитала.

Вкладъ соучастника доставляющаго товариществу свой промыселъ, или трудъ, исчисляется въ счетъ капитала умноженіемъ определенной для него прибыли на число лѣтъ существованія компаніи, но не долѣе 20-ти лѣтъ; если бы же прибыль эта не могла быть исчислена на деньги, то таковой вкладъ считается равнымъ вкладу того соучастника, которой внесъ оный въ самый меньшій количество.

Art. 40. W szczególności opłata stemplowa pobiera się:

- a) przy umowach o kupno i sprzedaż: nie tylko od summy sprzedajacemu opłacić się mającej, ale i od wypłat i długów w umó-wionym szacunku przekazanych.
- b) przy umowach o zamianę od którego bądź przedmiotu, jeśli wartości ich są równe; a jeśli nie równe, to od przedmiotu mającego wyższą wartość.
- c) przy umowach o wieczystą lub długoletnią dzierżawę, od czynszu zamienionego w duchu art. 28 lit. g. na kapitał przy dodaniu wkupnego. Przy zbywaniu zaś praw do takowej dzierżawy, od summy szacunkowej z dodaniem laudemium.

- d) przy umowach o pensye i wypłaty dożywotnie z utratą przedmiotu (*à fonds perdu*), od kapitału z pensji lub wypłaty rocznej podług art. 28 lit. g, wyliczonego, a jeżeli w umowie oznaczony jest szacunek przedmiotu, to od szacunku.

- e) przy umowach o dzierżawy, poddzierżawy i w ogólności o najem rzeczy, lub usług albo robót, od umówionego wynagrodzenia za cały czas trwania umowy, nie dłużej jednak jak za lat 20, chociażby umowa na dłuższy czas zawartą została. Jeżeli trwanie umowy nie ma stałego terminu, to trwanie to uważa się:

Przy dzierżawie gruntów, za czas trzechletni.

Przy najmie wszelkich innych przedmiotów, za rok jeden.

Termin od wypadku losowego zawisły, uważa się za dziesięcioletni.

- f) Przy umowach o spółkę nieakcyjną od kapitału wkładowego.

Wkład spółnika przynoszącego do spółki przemysł swój lub pracę, obliczony będzie na kapitał pomnożeniem oznaczonych dla niego korzyści, ilością lat przez które trwać ma spółka, nie wyżej jednak jak przez lat 20, a gdyby korzyści te nie mogły być obliczone na pieniądze, uważa się za równy wkładowi spółnika najmniej wnoszącego.

Компанія не опредѣлившая срока своего существованія, считается учрежденною на 10 лѣтъ.

- г) При составленіи компаніи на акціяхъ, гербовая пошлина взимается съ акцій которыя, до выпуска оныхъ должны быть снабжаемы штемпелемъ, по суммѣ значащейся въ акціи, соразмѣрно узаконенному проценту, означенному въ 3-й статьѣ таблицы; для договоровъ же объ учрежденіи таковыхъ компаній, употребляется гербовая бумага самаго низшаго достоинства.
- h) При договорахъ о возведеніи разныхъ строеній и заводовъ, заключаемыхъ съ такимъ условіемъ, что эти постройки въ известное время будутъ во владѣніи строившаго, а по истеченіи сего времени поступятъ къ владѣльцу земли на которой онѣ возведены, если опредѣлено количество капитала долженствующаго быть употребленнымъ на постройку, то съ сего капитала; если же таковой капиталъ не опредѣленъ, то какъ съ договора о предметъ неавѣстномъ.
- и) При условіяхъ о переписаніи правъ собственности на имѣніе, приобретенное съ публичныхъ торговъ, съ суммы предложенной на торгахъ, и съ издержекъ, если таковыя къ этой суммѣ не причислены.
- к) При выдачѣ квитанцій, съ цѣнности предмета, на который квитанція дается.
- л) Продолженіе срока договора объ арендномъ содержаніи, наймѣ, товариществѣ, или компаніи и обеспеченіи, считается новымъ договоромъ.

Ст. 41. При одностороннихъ обязательствахъ, гербовая пошлина, не смотря на время существованія оныхъ взимается: или процентная, соразмѣрно стоимости предмета обязательства, какъ на примѣръ, когда идетъ дѣло о займѣ денегъ или вещи, о поручительствѣ или залогѣ и о храненіи; или постоянная, какъ съ договора о довѣренности.

Опредѣляемое по симъ договорамъ вознагражденіе по количеству гербовой пошлины, вліянія имѣть не можетъ. Но въ случаѣ продолженія таковыхъ договоровъ, пошлина взимается въ такомъ количествѣ, какъ съ дополнительныхъ договоровъ, въ размѣрѣ, не превышающемъ платежа при первоначальномъ договорѣ.

Ст. 42. Если одностороннимъ обязательствомъ доказывается другого рода договоръ, подлежащій высшей гербовой по-

Spółka nie mająca oznaczonego terminu swego trwania, uważa się za zawartą na lat 10.

- g) Przy zawiązywaniu spółek akcyjnych, opłata stempłowa pobierana będzie od akcyj, które przed wypuszczeniem ich w obieg, ostemplowane być mają stemplem odpowiednim summie akcyą objętej, podług stopy procentowej, pozycyą 3-ią taryfry przepisanej; a do umowy o taką spółkę, tylko stempel ceny najniższej będzie używany.
- h) Przy umowach o wystawienie budowli i zakładów, z warunkiem że te przez czas oznaczony będą w posiadaniu wystawiającego, a po upływie tego czasu przejdą na właściciela gruntu: jeżeli jest oznaczoną wysokość włożyć się mającego kapitału, od tegoż kapitału; jeżeli zaś nie ma oznaczonego kapitału, jak od umowy w przedmiocie nieoznaczonym.
- i) Przy wnioskach o przepisanie tytułu własności dóbr na licytacyi nabytych, od summy szacunkowej na licytacyi postąpionej, i kosztów, jeżeli te do summy szacunkowej nie wchodzi.
- k) Przy kwitach, od wartości przedmiotu kwitowanego.
- l) Przedłużenie umów o dzierżawę, najem, spółkę i zabezpieczenie, uważa się za nową umowę.

Art. 41. W zobowiązaniach jednostronnych, opłata stempłowa pobiera się bez względu na czas trwania:

albo procentowa, w stosunku wartości przedmiotu umowy, jako to: gdy idzie o pożyczkę pieniędzy lub rzeczy, o poręczenie czyli kaucyą i o skład; albo stała, jak przy umowach o pełnomocnictwo.

Ustanowienie wynagrodzenia w tych umowach na wysokość opłaty stempłowej nie wpływa. W razie zaś ich przedłużenia, opłata stempłowa pobiera się jak od umów dodatkowych, w ilości nie wyższej jak od umowy pierwotnej.

Art. 42. Jeżeli zobowiązaniem jednostronnem dowodzoną jest

шлнѣ, то Судъ въ случаѣ признанія дѣйствительности онаго, самъ опредѣлить недостающее количество гербового платежа.

Ст. 43. При договорахъ о куплѣ, продажѣ и мѣнѣ, имѣющихъ предметомъ какъ недвижимое такъ и движимое имущество совокупно, если цѣнность ихъ показана не особо, но общемою суммою, сумма эта въ отношеніи гербовой пошлины считается общиною суммою недвижимаго имущества.

РАЗДѢЛЪ V-й.

Объ опредѣленіи гербовой пошлины съ послѣдственныхъ и муществъ, дарственныхъ записей и завѣщаній.

Ст. 44. При переходѣ движимаго и недвижимаго имущества по случаю послѣдства, завѣщанія, выдѣла или дара, не исключая Всемилостивѣйше Государемъ Императоромъ жалованныхъ имѣній, равно маіоратовъ, учреждаемыхъ частными лицами, гербовая пошлина взимается по Табелѣ.

Ст. 45. Пошлина сего рода опредѣляется и взимается только съ тѣхъ имѣній, которыя находятся въ Царствѣ Польскомъ, не смотря на то, проживаютъ ли въ Царствѣ или за границую какъ завѣщатель или лице, дѣлающее распоряженіе о выдѣлѣ или дарѣ, такъ равно послѣдники и лица, въ пользу которыхъ послѣдовало распоряженіе имуществомъ.

Ст. 46. Означенная пошлина взимается со всего того, что дѣйствительно получается по послѣдству, отказу или даренію, т. е. за вычетомъ долговъ обременяющихъ наследственное или дарственное имущество.

Ст. 47. Пошлина сего рода взимается, не взирая на то, послѣдовали ли: послѣдство, отказъ или выдѣлъ по силѣ самаго закона, или по завѣщательному распоряженію. Платежу таковой пошлины не подлежатъ нисходящіе послѣдники, за исключеніемъ только выдѣловъ, или записей, послѣдовавшихъ изъ той части, которая состоитъ въ распоряженіи.

Ст. 48. Пошлина за переходъ собственности по послѣдству или дарственнымъ записямъ, опредѣляется:

- а) съ недвижимыхъ имѣній, капиталовъ и ипотечныхъ правъ соразмѣрно ихъ стоимости, за вычетомъ долговъ и повинностей, доказанныхъ ипотекою.
- б) при выдѣлахъ: соразмѣрно всей чистой массѣ, составляющей предметъ выдѣляемаго имущества.

иного rodzaju umowa, wyższej. opłacie stempłowej podlegająca, Sąd wrazie jej uznania, brakującą ilość opłaty ustanowi.

Art. 43. W umowach o kupno, sprzedaż lub zamianę mających za przedmiot nieruchomości i ruchomości razem, których szacunek nie jest oddzielony, lecz w summie ogólnej ustanowiony; summa ta za szacunek nieruchomości pod względem opłaty stempłowej uważaną będzie.

ROZDZIAŁ V-ty.

O stanowieniu opłat stempłowych od spadków, darowizn i zapisów testamentowych.

Art. 44. Przy zmianie własności ruchomej lub nieruchomej, zachodzącej w skutek spadku, zapisu testamentowego, udziału lub darowizny, niewyłączając donacyi przez MONARCHĘ nadawanych oraz majoratów przez prywatnych stanowionych, pobieraną będzie opłata stempłowa taryfą oznaczona.

Art. 45. Opłata tego rodzaju stanowioną i pobieraną będzie tylko od majątków w Królestwie Polskiem będących, bez względu, czy spadkodawca lub osoba udział albo darowiznę czyniąca, jak również spadkobiercy, legataryusze, lub obdarowani zamieszkują w kraju albo zagranicą.

Art. 46. Opłata stanowiona będzie od tego wszystkiego, co spadkobiercy, legataryusze lub obdarowani rzeczywiście otrzymują, to jest po potrąceniu długów, jakie majątek spadkowy lub przedmiot darowany ciążą.

Art. 47. Opłata tego rodzaju, pobieraną będzie bez względu czy spadek, zapis lub udział następuje z mocy samego prawa, czyli też z zapisu. Do tej opłaty nie są obowiązani zstępni, wyjąwszy od udziałów lub zapisów z części rozrządzałnej.

Art. 48. Opłata od zmian własności w skutek spadków lub darowizn i zapisów stanowioną będzie podług następujących zasad:

- a) co do dóbr nieruchomych, kapitałów i praw hipotecznych: w stosunku ich wartości po potrąceniu długów i ciężarów hipotecznie ujawnionych;
- b) przy działach w stosunku czystej masy przedmiotem działu będącej;

c) если даритель предоставляет себе право пользоваться даримым предметом пожизненно, то соразмерно половине стоимости предмета, с отнесением пошлины на счет того кому имущество подарено в собственность;

d) если имущество будет подарено одному лицу в пожизненное владение, а другому в собственность, в таком случае, пошлина взимается с полной стоимости подаренного, или полученного по наследству имущества, с представлением сторонам уговориться на счет удовлетворения причитающихся пошлин. Вносъ этих пошлин должен последовать при двѣхъ по наследству, в теченіи 130-и дней, считая со дня открытія наследства; если же двѣло идетъ о дарственной записи между лицами находящимися въ живыхъ, то въ продолженіи одного мѣсяца, со дня составления дарственной записи.

Въ случаѣ, если бы стороны не согласились между собою на счетъ уплаты пошлинъ, половиная часть оныхъ взимается съ получившаго имущество въ пожизненное владѣніе, а другая половина, съ получившаго оное в собственность.

e) съ жалованныхъ пенсій и другихъ дарственныхъ платежей, на определенное время если пожизненно: соразмерно капиталу, исчисленному согласно пункту g, 28 статьи сего Устава;

f) съ наследственныхъ движимыхъ имуществъ, соразмерно суммѣ, полученной при продажѣ оныхъ съ публичныхъ торговъ, если таковая продажа производилась; въ противномъ же случаѣ, соразмерно стоимости значущейся по описи наследства.

Ст. 49. При всѣхъ совершаемыхъ официальнымъ порядкомъ письменныхъ актахъ, на основаніи которыхъ происходитъ или заявляется по наследству, выдѣлу или дарственной записи переходъ собственности, гербовая пошлина исчисленная Чиновникомъ составляющимъ актъ, должна быть немедленно внесена сторонами.

Если бы однако стоимость наследства не была извѣстна, или невозможно было исчислить причитающуюся Казнѣ принадлежность, въ такомъ случаѣ, Чиновникъ составляетъ актъ, не требуя уплаты наследственной пошлины, и доноситъ о томъ казенному Контролю, для взисканія таковой пошлины съ наследства, къ которому актъ относится.

Ст. 50. Съ записей по духовнымъ завѣщаніямъ, гербовая

c) jeżeli darujący zachowuje sobie dożywotnie użytkowanie darowanego przedmiotu: w stosunku połowy jego wartości, odnosząc opłatę jedynie do obdarowanego własnością;

d) jeżeli kto inny obdarowany będzie dożywociem, a kto inny własnością: w stosunku całkowitej wartości darowanego lub w spadku otrzymanego przedmiotu, z pozostawieniem stronom możliwości porozumienia się co do stosunkowego zaspokojenia opłaty w ciągu 130 dni, jeżeli idzie o spadek, licząc od dnia otwarcia tegoż, a jeżeli idzie o darowiznę między żyjącymi w ciągu jednego miesiąca od dnia aktu darowizny.

W razie nieporozumienia się stron, połowa opłaty ciążyć ma dożywotnika, a druga połowa obdarowanego własnością.

e) co do użytków, pensji gracyalnych i innych wypłat sposobem darmym, na czas oznaczony lub dożywotnie czynionych, w stosunku kapitału wyliczonego podług art. 28 lit. g, niniejszej Ustawy;

f) od ruchomości spadkowych: w stosunku summy na licytacji zebranej; jeżeli ta miała miejsce, a w razie przeciwnym: w stosunku wartości Inwentarzem pozostałości wykazanej.

Art. 49. Przy wszystkich aktach urzędowych, któremi zmienia własności w skutek spadku, zapisu, udziału lub darowizny następuje, albo jest objawioną, opłata stemplowa zaraz przez Urzędnika akt spisującego obliczoną i przez strony złożoną być ma.

Jeżeliby jednak wysokość spadku była nie wiadomą lub należność Skarbową nie dała się jeszcze oznaczyć, Urzędnik sporządzi akt bez pobrania opłaty spadkowej, lecz doniesie o nim Kontrolli Skarbowej dla dochodzenia opłaty od spadku, do którego akt ten odnosi się.

Art. 50. Od skutków z zapisów testamentowych, opłata stem-

пошлина, определяется и взимается послѣ доказанной смерти завѣщателей; о каждомъ же составленномъ, или отданномъ на хранение завѣщаніи, Нотаріусы обязаны доносить Казенному Контролю гербовыхъ сборовъ, также по воспослѣдовавшей и доказанной смерти завѣщателя.

Если бы однако до опредѣленія и уплаты гербовыхъ пошлинъ съ записей по духовнымъ завѣщаніямъ совершаемы были особые акты, то гербовая пошлина при самомъ совершеніи ихъ должна быть взыскана на основаніи 48 и 49 статей сего Устава.

Ст. 51. Лица участвующія въ открывшемся наслѣдствѣ, могутъ, не ожидая взысканія гербовыхъ пошлинъ при совершеніи формальныхъ актовъ, тотчасъ по вскрытіи духовнаго завѣщанія, заявить Казенному Контролю все наслѣдственное имущество и внести причитающуюся съ него пошлину.

Ст. 52. Вносъ пошлинъ со всего наслѣдства освобождаетъ какъ наслѣдниковъ, такъ и участниковъ, въ завѣщаніи, отъ вторичнаго платежа оныхъ при совершеніи особыхъ раздѣльныхъ актовъ.

Ст. 53. Чиновники совершающіе и принимающіе акты о такихъ наслѣдственныхъ имуществахъ, съ которыхъ гербовая пошлина опредѣлена и взыскана Казеннымъ Контролемъ, обязаны удостовѣриться о томъ изъ предъявленныхъ сторонами квитанцій, и за тѣмъ на совершаемомъ ими актѣ прописать: имя и прозваніе какъ завѣщателя, такъ и лица внесшаго гербовую пошлину, количество оной а также число и N. квитанцій, выданной Казеннымъ Контролемъ.

Если же стороны не предъявятъ упомянутыхъ квитанцій, то Чиновникъ, совершающій актъ, требуетъ отъ нихъ пошлину съ наслѣдства въ такомъ количествѣ, какое будетъ причитаться съ суммы предмета означеннаго акта, съ объясненіемъ, что излишне внесенныя при семъ деньги могутъ быть обратно получены, на основаніи 59 статьи сего Устава.

Ст. 54. Лица которыя на основаніи 51 ст. сего Устава, должны внести гербовую пошлину съ наслѣдства, обязаны обратиться въ тотъ Казенный Контроль, въ районъ котораго наслѣдственное имущество находится; если же таковое имущество состоитъ въ нѣсколькихъ Губерніяхъ, то въ тотъ Контроль въ округъ коего наслѣдство открылось.

Казенный Контроль опредѣливши гербовую пошлину съ наслѣдственного имущества, находящагося въ нѣсколькихъ губерніяхъ, обязанъ о таковомъ опредѣленіи и взысканіи пошлинъ уведомить другіе подлежащіе Казенные Контроли, сообщая имъ

плова по удowodnionym згоніе testatora stanowioną i pobieraną będzie; a o kaźdym sporzadzonym lub otrzymanym do zachowania testamentencie, Rejenci Kontrolle Skarbowe zawiadamiać winni, po udowodnionym згоніе testatora.

Gdyby jednak przed ustanowieniem i uiszczeniem opłaty stempowej od zapisów testamentowych, szczegółowe akta były sporządzane, przy ich sporządzaniu opłata podług art. 48 i 49 pobrana być ma.

Art. 51. Strony interessowane do pozostałości spadkowej, mogą nie oczekując na pobór opłaty stempowej przy sporządzaniu aktów urzędowych, zaraz po otwarciu się spadku wykazać w Kontrolli Skarbowej cały majątek spadkowy i uiścić przynależną od niego opłatę.

Art. 52. Uiszczenie opłaty spadkowej od całego spadku, uwalnia spadkobierców lub legataryuszów, od powtór nego jej składania przy szczegółowych aktach.

Art. 53. Urzędnicy spisujący i przyjmujący akty dotyczące takiego spadku od którego opłata już przez Kontrollę Skarbową obliczoną i pobraną została, obowiązani są, przekonać się o tem, z zaprodukowanego przez strony pokwitowania, a następnie w akcie wyszczególnić imię i nazwisko tak spadkodawcy jako i strony która opłatę wniosła, ilość tej opłaty, oraz datę i numer kwitu przez Kontrollę Skarbową udzielonego.

Jeżeli by zaś strony wzmiankowanego pokwitowania nie złożyły, Urzędnik akt przyjmujący, pobierze od nich opłatę spadkową, w takiej ilości, jaka od summy przedmiotem tego aktu będącej, okaże się należną z objaśnieniem o możności odebrania nadpłaconej kwoty podług art. 59 niniejszej Ustawy.

Art. 54. Wnoszący w myśl art 51 opłatę od spadku obowiązani są zgłosić się do tej Kontrolli Skarbowej, w obrębie której majątek spadkowy znajduje się; jeżeli zaś majątek w kilku guberniach jest położony, do tej Kontrolli w obrębie której spadek otwarty

Kontrolla Skarbowa obliczająca opłatę od majątku w kilku guberniach położonego, obowiązana jest o tem obliczeniu i pobraniu

вмѣстѣ съ тѣмъ опись тому наследственному имуществу, съ котораго взыскана гербовая пошлина.

Ст. 55. Основаніемъ для опредѣленія стоимости наследства должна служить составленная официальнымъ порядкомъ опись имуществу, или подробное его описаніе частными лицами, подтвержденное ими присягою въ дѣйствительномъ указаніи всего имущества, къ наследству принадлежащаго.

При семъ Казенный Контроль долженъ также руководствоваться духовнымъ завѣщаніемъ и другими документами, которые стороны обязаны представить, если бы оказались нужными для подтвержденія показанной въ описи стоимости недвижимаго имѣнія, или для оправданія пассивовъ, равно для установленія правъ наследниковъ.

Ст. 56. При оцѣнкѣ пассивовъ показанныхъ въ формальной описи, или въ частномъ описаніи наследственного имущества, должны на оное упадать:

- a) издержки понесенныя при послѣдней болѣзни умершаго на его погребеніе, на составленіе описи, а также траурныя расходы оставшагося супруга;
- b) предьявленія, окончательно еще не вошедшія въ ипотечныя книги;
- c) долги и другія обязательства, показанныя въ описи;
- d) отказы и отдѣльныя записи по завѣщаніямъ, по съ обязанности уплатить причитающуюся съ нихъ гербовую пошлину, которую наследникъ при уплатѣ записей можетъ вычесть;
- e) залоги, заклады и поручательства, но только въ такомъ случаѣ, когда будетъ доказано что они сполна, или отчасти вошли въ составъ долговъ.

Если бы однако въ послѣдствіи доказано было, что залоги, заклады или поручательства, не отнесенныя на счетъ наследства, содѣлялись отчасти или полностью дѣйствительными долгами, въ такомъ случаѣ наследникамъ предоставляется право требовать позирата внесенныхъ ими гербовыхъ пошлинъ, соразмѣрно доказанной ответственности.

Ст. 57. Невѣрные активы, не входящіе въ составъ массы наследственного имущества, относительно гербовой пошлины, причисляются къ этой же массѣ.

Въ случаѣ однако если окажется невозможнымъ продать, отчасти или полностью сіи неvěрные активы, внесенная гербовая пошлина возвращается, по мѣрѣ доказанной невозможности получения оныхъ.

оплаты, inne właściwe Kontrolle uwiadomić, przy opisaniu majątku spadkowego, od którego opłatę pobrała.

Art. 55. Za podstawę do ustanowienia wysokości spadku, służyć będzie Kontrolli Skarbowej Inwentarz urzędowie sporządzony, lub specyfikacja prywatna na rzetelność wykazania wszelkich funduszków spadkowych zaprzysiężona.

Dodatkowo przy tem Kontrolla posilkować się winna testamentem i innemi dowodami które strony dostarczyć są obowiązane, o ileby takowe na usprawiedliwienie podanej do inwentarza wartości dóbr nieruchomych lub usprawiedliwienia masy biernej, oraz do ustanowienia praw spadkobierców, okazały się potrzebne.

Art. 56. Przy ocenieniu masy biernej w inwentarzu lub specyfikacyi wykazanej, za ciężar spadku uważane będą:

- a) koszt ostatniej choroby zmarłego, pogrzebu, inwentaryzacyi, oraz koszt żałoby pozostałego małżonka;
- b) ostrzeżenia na czysty wpis hipoteczny niezamienione;
- c) długi i należności do inwentarza podane;
- d) legata i zapisy testamentowe, lecz z obowiązkiem uiszczenia przypadającej od nich opłaty spadkowej, którą strona do spadku interesowana może potrącić przy wypłacie legatów;
- e) kaucye, ewikcye i poręczenia, lecz wtenczas tylko gdy będzie usprawiedliwionem, że w części lub w całości stały się długami.

Gdyby jednak później dowiedziono, że kaucye, ewikcye lub poręczenia nie uważane za ciężar spadku, stały się w części lub w całości rzeczywistymi długami, wówczas spadkobiercom będzie służyło prawo żądania zwrotu opłaty stemplowej, w stosunku udowodnionej odpowiedzialności.

Art. 57. Aktywa niepewne przed linią w massie czynnej zamieszczone, pod względem poboru opłaty stemplowej, do tejże masy policzone będą.

W razie jednak wykazania niemożności spieniężenia tych aktywów w całości lub części, opłata stemplowa o ile byłaby uiszczoną, zwróconą będzie w miarę wykazanej niemożności odbioru.

Ст. 58. При исчисленіи Казеннымъ Контролемъ гербовой пошлины съ наследства, таковая не считается съ тѣхъ предметовъ, съ которыхъ при совершеніи другихъ актовъ она была уже взыскана.

Ст. 59. Если лице, участвующее въ наследствѣ, удостоверить представленными Казенному Контролю документами, что гербовая пошлина съ наследства взыскана при общей массѣ, или при отдѣльныхъ актахъ, неадекватные или излишние, то по представленію Казеннаго Контроля внесенная не правильно пошлина возвращается.

Ст. 60. При судебномъ производствѣ по искамъ о такихъ наследствахъ, записяхъ и выдѣлахъ, съ которыхъ гербовая пошлина не была взыскана, Судъ разсматривающій дѣла, долженъ въ окончательномъ рѣшеніи опредѣлить количество таковой пошлины.

РАЗДѢЛЪ VI-й.

Объ опредѣленіи гербовыхъ пошлинъ съ судебныхъ дѣлъ.

Ст. 61. Со всякаго рода дѣлъ, поступающихъ въ Духовные, Гражданскіе, Коммерческіе, Административные, Третейскіе и Карательные Суды, за вносъ дѣла должна быть взимаема процентная, или постоянная гербовая пошлина, въ каждой Инстанціи особо, согласно табели.

Ст. 62. Судебная пошлина за вносъ дѣла бываетъ двоякаго рода:

- а) главная при первомъ вносѣ дѣла, и
- б) дополнительная, при послѣдующихъ приговорахъ по тому же дѣлу и въ той же Инстанціи, а равно при спорахъ о взысканіи.

Ст. 63. Кромѣ жалобъ, по коимъ вчинается искъ, главной пошлинѣ подлежатъ:

- а) встрѣчныя прошенія, или жалобы на истца (skargi rekompensacyjne) т. е., когда отвѣтчикъ взаимно жалуется на истца;
- б) дѣла поступающія въ Судъ о приведеніи дѣла въ то законное положеніе, въ коемъ оно находилось прежде окончательнаго рѣшенія (sprawy w drodze restytucji in integrum);

Art. 58. Przy obliczaniu przez Kontrolę Skarbową opłaty od spadku, nie będzie już liczoną opłata spadkowa od tych przedmiotów, od których przy szczegółowych aktach urzędowych pobrana została.

Art. 59. Jeżeliby strona biorąca udział w spadku, złożonymi w Kontrolli Skarbowej dowodami, wykazała, że opłata spadkowa, już to przy ogólnej massie, już też przy szczegółowych aktach od przedmiotu za wiele lub nienależnie była pobrana, na przedstawienie Kontrolli Skarbowej, nadebrana opłata będzie zwróconą.

Art. 60. Przy dochodzeniu sądowem takich spadków, legatów lub udziałów, od których opłata stemplowa pobrana nie została, takowa zaraz przez Sąd wyrokiem sprawę rozstrzygającym, ustanowioną być ma.

ROZDZIAŁ VI-ty.

O stanowieniu opłaty stemplowej przy sprawach.

Art. 61. W sprawach wszelkiego rodzaju, wnoszonych do Sądów Duchownych, Cywilnych, Handlowych, Administracyjnych, Polubownych i Karzących, opłata stemplowa pobierana będzie w każdej z osobna Instancji, tytułem wpisu, podług stopy procentowej lub też w cenach stałych taryfą wskazanych.

Art. 62. Wpisy są dwojakiego rodzaju:

- a) główny, przy pierwszym wprowadzeniu sprawy.
- b) dodatkowy, przy dalszych wyrokach w tejże sprawie i instancyi zapadających, lub w sporach egzekucyjnych.

Art. 63. Oprócz skarg rozpoczynających instancję opłacie wpisu głównego ulegają:

- a) skargi rekompensacyjne, to jest: kiedy pozwany wzajemnie przeciw powodowi powództwo wytacza;
- b) sprawy w drodze restytucji in integrum wnoszone;

- с) дѣла рѣшаемыя обыкновеннымъ судебнымъ порядкомъ по простымъ запискамъ, а также доmagательства, разсматриваемыя въ полномъ составѣ Суда и оканчиваемыя въ формѣ рѣшенія;
- д) дѣла объ утвержденіи оспориваемыхъ раздѣловъ, поступившія на разсмотрѣніе Суда обыкновеннымъ порядкомъ;
- е) всѣ дѣла спорныя (инцидентальныя) и дѣла со вмѣшательствомъ третьей стороны (интервенціонныя), если таковыя не вѣнчаются въ видахъ оборонительныхъ, но заключають въ себѣ новое доmagательство.

Ст. 64. Дополнительные судебныя пошлины взимаются съ гражданскихъ дѣлъ, вновь вносимыхъ въ такую инстанцію Суда, въ которой главный платежъ былъ уже взысканъ, а также съ спорныхъ дѣлъ по взысканіямъ.

Въ особенности подлежатъ платежу дополнительныхъ судебныхъ пошлинъ:

- а) вызовы къ Суду по дѣламъ о поручительствѣ;
- б) дѣла вносимыя въ Правительствующій Сенатъ по одностороннимъ жалобамъ (порядкомъ илліаціи);
- с) одностороннія (илліаціонныя) жалобы, имѣющія связь съ главнымъ дѣломъ;
- д) дѣла передаваемыя однимъ Судомъ на рѣшеніе другого по принадлежности;
- е) дѣла которыя въ другомъ Судѣ той же степени должны быть рѣшаемы;
- ф) споры возникшіе по протесту на заочныя приговоры и соединительныя рѣшенія, равно по постороннимъ протестамъ;
- г) споры возникшіе при исполненіи судебныхъ приговоровъ и актовъ, совершенныхъ нотаріальнымъ порядкомъ.

Къ такимъ спорамъ принадлежатъ протесты противъ наложенія ареста на имущество; назначеніе продажи имущества съ публичныхъ торговъ; тѣ иски объ утвержденіи запрещенія, наложеннаго на имущество, находящееся у третьяго лица, по которымъ не требовалось присужденія самой принадлежности; дѣла о признаніи третьяго лица должникомъ, и тому подобныя.

Ст. 65. Судебныя пошлины должны быть примѣняемы къ стоимости предмета иска, а стоимость эта признается соотвѣтственно претензіи поступающей на обсужденіе и нечислится согласно позывамъ, или какъ на примѣръ, въ дѣлахъ возника

- с) sprawy z rejestru illacyjnego w drodze zwyczajnej sądowej wyrokowane, tudzież żądania w drodze ekonomicznej w pełnym komplecie przez Sądy rozbierane i w formie decyzji załatwiane;
- д) sprawy o zatwierdzenie działów, z powodu sporów drogą zwyczajnego procesu do Sądów przychodzące;
- е) akcye incydentalne i interwencyjne, jeżeli nie są środkiem obrony, lecz nowe żądania w sobie obejmują.

Арт. 64. Wpisy dodatkowe pobierane będą w sprawach cywilnych ponownie wnoszonych, w tej samej instancji, w której wpis główny opłacony został, tudzież w sporach egzekucyjnych.

W szczególności podlegają opłacie wpisu dodatkowego:

- а) przypozwania do sprawy w drodze ewikyi;
- б) spory po założeniu rekursu, drogą illacji do Senatu wnoszone;
- с) sprawy illacyjne w związku ze sprawą główną będące;
- д) sprawy z powodu niewłaściwości Sądu, albo po nowe osądzenie, przed inny Sąd odesłane;
- е) sprawy które w drugim Sądzie też instancją stanowiącym odsądzone być muszą;
- ф) sprawy z opozycji przeciwko wyrokowi zaocznemu i po wyroku połączenia tudzież z opozycji trzeciego;
- г) spory wydarzone przy exekucyi wyroków lub akt notarialnych.

Do tych sporów należą: opozycje przeciwko zajęciu, subhastacye, sprawy o potwierdzeniu aresztu na funduszach u trzeciego będących, w których żądanie o zasądzenie samejże należitości nie jest wnoszone, sprawy o uznanie trzeciego za samodłużnika i tym podobne.

Арт. 65. Cena wpisu stosować się ma do wartości przedmiotu sprawy; wartość uważaną będzie podług pretensyi pod rozsządzenie podanej i wyrachowaną być ma z osnowy wydanych zapo-

ющих по односторонним жалобам (илляционных) на основании поданных в Судь прошений.

Ст. 66. Судебныя издержки не увеличивают стоимости спорнаго предмета, и подлежатъ судебному платежу.

Ст. 67. Судебно-вписныя пошлины въ особенныхъ случаяхъ опредѣляются на слѣдующихъ основаніяхъ:

- a) съ рѣшеній мировыхъ (совѣстныхъ) Судовъ, принятыхъ тяжущимися сторонами полюбовно, равно по тяжбамъ о правѣ владѣнія, соразмѣрно половинѣ стоимости обсуживаемаго домогательства;
- b) съ дѣлъ, переносимыхъ изъ Суда первой степени на апелляцію въ высшій Судъ, соразмѣрно стоимости предмета, по которому послѣдовала апелляція;
- c) съ дѣлъ о возстановленіи нарушеннаго права, доставляющаго постоянный годовый доходъ или жалованье, соразмѣрно исчисленному на основаніи 28-й ст. сего Устава капиталу;
- d) при спорахъ по раздѣлу, соразмѣрно стоимости спорнаго предмета;
- e) по дѣламъ о выводѣ изъ аренднаго владѣнія землею, соразмѣрно годовому чиншу, о выводѣ изъ занимаемаго строенія, соразмѣрно трехъ мѣсячному платежу за наемъ такового строенія;
- f) по дѣламъ объ удаленіи изъ незаконно владѣемой недвижимости, и вообще о предметахъ, которые не могутъ быть оцѣнены на деньги, судебныя пошлины исчисляются въ томъ размѣрѣ, какъ по предметамъ стоимость которыхъ неопредѣлена.

Ст. 68. Дополнительная судебная пошлина, опредѣляется въ количествѣ соразмѣрномъ $\frac{1}{10}$ части главной судебной пошлины.

При опредѣленіи таковой пошлины по дѣламъ о взысканіяхъ, слѣдуетъ принимать $\frac{1}{10}$ часть главной судебной пошлины, какая бы причиталась соразмѣрно взыскиваемой суммѣ; по дѣламъ о продажахъ съ торговъ, соразмѣрно суммѣ, на покрытие которой назначаются торги; а по протестамъ противъ наложенія ареста на имущество, соразмѣрно стоимости того предмета, противъ ареста коего начатъ искъ, не взирая на то, послѣдовало ли бы взысканіе по приговору, или же на основаніи официальнаго акта.

звѣтъ, lub jak w sprawach illacyjnych z podań do Sądu wnieszonych.

Art. 66. Koszta procesu, przedmiotu spornego nie powiększają i od nich opłata wpisu liczoną nie będzie.

Art. 67. Opłaty wpisowe w szczegółowych wypadkach, stanowiące będą podług zasad następujących:

- a) przy wyrokach polubownych i ugodach w Sądzie Pokoju, tudzież w sprawach possessoryjnych, w stosunku połowy wartości żądania;
- b) w sprawach od wyroków Sądów niższych instancji zaapelowanych lub zarekursowanych: w stosunku wartości przedmiotu zaapelowanego lub zarekursowanego;
- c) w sprawach o windykacyą prawa, z którego wynika stały roczny dochód lub płaca: w stosunku wyprowadzonego ztąd kapitału podług zasady art. 28 niniejszej Ustawy;
- d) przy sporach działowych: w stosunku wartości przedmiotu spornego;
- e) W sprawach o exmissyą z dzierżawy gruntu: w stosunku rocznego czynszu; a o exmissyą z najętego zabudowania, w stosunku kwartalnego komornego;
- f) w sprawach o exmissyą z nieruchomości bez tytułu posiadanej i w ogólności o przedmioty nie mogące być na pieniądze oszacowanemi, opłata wpisowa obliczoną będzie, jak od spraw przedmiotu nieoznaczonego.

Art. 68. Wpis dodatkowy stanowiący będzie w ilości odpowiadającej $\frac{1}{10}$ części wpisu głównego.

Przy stanowieniu go brać należy w sporach exekucyjnych $\frac{1}{10}$ część wpisu głównego, jakoby przypadał w stosunku summy exekwowanej; w subhastacyach w stosunku summy na rzecz której subhastacya jest przedsięwzięta, a w sprawach z opozycyi przeciwko zajęciu, od wartości rzeczy, przeciw zajęciu których spór jest wytoczony, bez względu na to, czy exekucya byłaby z wyroku lub z aktu urzędowego.

Ст. 69. Добавочныя судебныя пошлины определяются и взимаются только по такимъ дѣламъ, которыя вносятся въ Гражданскіе и Коммерческіе Суды, а равно по дѣламъ о претензіяхъ предъявляемыхъ на Казну Судамъ Административнымъ.

По дѣламъ же рѣшаемымъ Духовными и Уголовными Судами, а также Административными Властями, взимается лишь главная судебная пошлина, и только одинъ разъ въ каждой судебной инстанціи.

Ст. 70. Когда главная и добавочныя пошлины уплачены одною тяжущейся стороною, то другая сторона можетъ внести дѣло безъ вторичной уплаты пошлинъ.

Ст. 71. Дѣла приостановившіеся въ производствѣ, могутъ быть продолжены, безъ вторичнаго платежа судебныхъ пошлинъ.

Ст. 72. По дѣламъ представляемымъ въ Мировой Судъ, если примиреніе тяжущихся сторонъ не послѣдуетъ, судебныя пошлины не требуются, равнымъ образомъ не взыскиваются онѣ и съ бесспорныхъ объявленій о публичной продажѣ недвижимыхъ имуществъ по опредѣленію Суда.

Ст. 73. Опредѣленіе количества судебныхъ пошлинъ съ дѣлъ вносимыхъ въ Духовные, Гражданскіе и Коммерческіе Суды, зависитъ временно, до воснослѣдованія рѣшенія, отъ Казеннаго Контроля, а гдѣ такового нѣтъ, тамъ Судебнаго Писаря.

Дѣло ни по книгѣ, ни по судебному реестру не можетъ быть записано и разсматриваемо въ Судѣ, если судебная пошлина не будетъ прежде опредѣлена и представлена гербовою бумагою.

Ст. 74. Если бы одна изъ сторонъ нашла опредѣленное количество судебныхъ пошлинъ для себя обременительнымъ, то можетъ обратиться къ Предсѣдателю Суда, который, если признастъ это нужнымъ, истребовавъ предварительно объясненіе отъ Чиновниковъ, исчислявшихъ таковыя пошлины, опредѣляетъ временно количество оныхъ.

При постановленіи рѣшенія по всякому дѣлу, Судъ сравниваетъ количество внесенной пошлины со стоимостью тяжёлагаго предмета, и причитающуюся пошлину опредѣляетъ въ самомъ рѣшеніи.

Ст. 75. По дѣламъ, кои по закону подлежатъ разбирательству Мировыхъ Судовъ, Писари Трибуналовъ обязаны взыскивать неин установленныя закономъ за неявку къ мировой сдѣлкѣ.

Ст. 76. Всѣ исковыя (инцидентальныя) споры и дѣла со вмѣшательствомъ третьихъ лицъ (интервенціонныя), также дѣла,

Art. 69. Wpisy dodatkowe, stanowione i pobierane będą tylko w sprawach przed Sądy Cywilne i Handlowe wnoszonych, tudzież w sprawach o pretensye do Rządu przed Sądy Administracyjne wytoczonych.

W sprawach zaś przez Sądy Duchowne, Karzące i Władze Administracyjne decydowanych, jedynie wpis główny i to raz tylko w każdej instancji pobierany być ma.

Art. 70. Z wpisu głównego lub dodatkowego przez jedną stronę opłaconego, strona druga może wprowadzić sprawę bez uiszczenia powtórnej opłaty.

Art. 71. Sprawy spadłe podniesione być mogą bez obowiązku opłacania powtórnego wpisu.

Art. 72. Od spraw do Sądu Pokoju dla pojednania wnoszonych, gdy ugoda nie zajdzie, opłata wpisu wymagana nie będzie; nie będzie również wymagana i od ogłoszeń niespornych warunków sądowej sprzedaży nieruchomości.

Art. 73. Ocenianie wysokości opłaty wpisowej w sprawach wnoszonych do Sądów Duchownych, Cywilnych i Handlowych, należy tymczasowie nim wyrok zapadnie, do Kontroli Skarbowej, a gdzie ta nie istnieje, do Pisarza Sądu.

Bez ocenienia i złożenia obliczonej opłaty wpisowej w papierze stemplowym, sprawa ani do księgi i rejestru sądowego przyjęta, ani przez Sąd rozpoznawana nie będzie.

Art. 74. Gdyby strona ocenienie wysokości wpisu uciążliwym być dla siebie sądziła, może udać się do Prezydującego w Sądzie, który jeśli tego uzna potrzebę, zażądawszy wyjaśnienia od oceniających, wysokość złożyć się mającej przez stronę opłaty tymczasowo oznaczy.

Przy wyrokowaniu każdej sprawy Sąd ilość złożonego wpisu z przedmiotem porówna, i należność wyrokiem ustawi.

Art. 75. W sprawach które podług prawa w drodze pojednawczej przez Sądy Pokoju przechodzić powinny, Pisarze Trybunałów obowiązani są ściągać kary za niestawienie się do pojednania prawem oznaczone.

Art. 76. Od akeyi incydentalnych i interweneyjnych, oraz w sprawach gdzie wyrok bez pozwów, tylko na relacyą Sędziego

по которымъ постановляется рѣшеніе безъ требованій тяжущихся сторонъ, но только по предложенію Судьи, а равно дѣла подвѣдомыя Мировымъ Судамъ, и наконецъ уголовныя и административныя дѣла, подлежатъ судебной пошлинѣ, по опредѣленію того Суда, коимъ постановляется рѣшеніе.

Ст. 77. По дѣламъ Казны и Правительственныхъ мѣстъ или установленій, изъятыхъ отъ платежа гербовыхъ пошлинъ, опредѣляемая по сему Уставу судебная пошлина, въ случаѣ рѣшенія дѣла въ пользу Казны, присутственнаго мѣста, или установленія, обращается на присужденную къ покрытію судебныхъ издержекъ сторону; въ случаѣ же проигрыша, судебная пошлина на приговоромъ слагается со счетовъ.

Ст. 78. Въ дѣлахъ, производимыхъ отъ имени гминъ, родовъ и церквей, равно въ дѣлахъ Казны по выморочнымъ и вакантнымъ имуществамъ или по временному управленію, а также въ дѣлахъ неимущихъ людей, по пренотации гербовой бумаги производимыхъ, гербовая пошлина должна быть опредѣляема и относима на счетъ присужденнаго къ уплатѣ судебныхъ издержекъ.

Ст. 79. Въ дѣлахъ поименованныхъ въ 77 и 78 ст., также въ дѣлахъ дисциплинарныхъ, контрабандныхъ и уголовныхъ, расходы за гербовую бумагу, употребленную для протоколовъ, вызововъ къ Суду, свидѣтельствъ, прошеній и другихъ письменныхъ актовъ, должны быть исчислены на основаніи Табелі, и совокупно съ судебною пошлиною обращены на счетъ подлежащей стороны.

Ст. 80. По уголовнымъ дѣламъ, судебныя и гербовыя пошлины опредѣляются только при окончательныхъ приговорахъ каждой инстанціи.

При отмѣнѣ приговора Уголовнаго Суда первой степени, съ освобожденіемъ обвиняемаго отъ наказанія, Суды, отмѣняющіе приговоры, обязаны тотчасъ опредѣлять: остаются ли неотмѣненными, и въ какомъ количествѣ гербовыя и судебныя пошлины, опредѣленные прежнимъ Судомъ.

Приговоры, по коимъ измѣняется только степень наказанія, равно какъ и освобожденіе обвиняемаго отъ наказанія по помилованію, не влекутъ за собою отмѣну или уменьшеніе гербовой пошлины, опредѣленной рѣшеніями въ прежнихъ инстанціяхъ.

Ст. 81. По уголовнымъ, дѣламъ, вчиняемымъ не Правительствомъ, а по жалобамъ, или домогательствамъ частныхъ лицъ, когда обвиняемый по недостатку доказательствъ, или въ слѣдствіе оправданія, освобождается отъ взведеннаго на него извѣта, или ко-

запада, tudzież w sprawach polubownych i ugodach w Sądach Pokoju, jako też w sprawach karnych i administracyjnych, opłata wpisu przez Sąd wyrokujący ocenianą i stanowioną będzie.

Art. 77. W sprawach z powództwa Skarbu i Władz lub Instytutów od opłat stemplowych wyłączonych, wpis, podług zasad niniejszej Ustawy stanowiony, wtenczas gdy Skarb, Władza lub Instytut sprawę wygra, do strony na opłatę kosztów skazanej regulowany być ma, w razie przegrania sprawy, wpis wyrokiem ma być umorzony.

Art. 78. W sprawach imieniem gmin, miast i kościołów, w sprawach Skarbu, z tytułu mass bezdziedzicznych i wakujących, albo z tytułu tymczasowo sprawowanego zarządu wiedzionych, wreszcie w sprawach ubogich za prenotacją stempla prowadzonych, opłata stempla ma być ustanawiana i do skazanego na kosztą regulowana.

Art. 79. W sprawach w artykułach 77 i 78 wymienionych, tudzież dyscyplinarnych, defraudacyjnych i karnych, kosztą za stemple do protokołów, wezwań, wręczeń, świadectw, podań i innych czynności, winny być na zasadzie taryfry obliczone i łącznie z opłatą wpisu do strony właściwej zaregulowane.

Art. 80. W sprawach karnych, ustanowienie wpisów i kosztów stemplowych, następować będzie tylko przy wyrokach stanowiących każdej instancji.

Przy zmianie wyroku karnego niższej instancji ze skutkiem uwalniającym obwinionego od kary, Sądy zmieniające wyrok obowiązane są zaraz wyrzec, czy kosztą wpisu i stempli w poprzedniej instancji nałożone, i w jakiej ilości utrzymane być mają.

Wyroki modyfikujące tylko stopień kary, jak równie uwolnienia od kary w drodze łaski, nie mogą mieć wpływu na uchylenie lub зниженіе opłat stemplowych, w poprzednich instancjach ustanowionych.

Art. 81. W sprawach karnych, na skutek skargi lub żądania strony, nie zaś z urzędu dochodzonych, wtenczas, gdy oskarżony dla braku dowodów, lub dla wykazanej niewinności zostaje od zarzutu uwolniony, albo gdy skarżący z jakich bądź powodów od

гда обвинитель по какимъ либо причинамъ отказывается отъ обвиненія, паросшая гербовая пошлина должна быть взыскана съ обвинителя.

Ст. 82. Когда обвиняемый въ преступленіи или проступкѣ, находится въ столь бѣдномъ состояніи, что гербовой пошлины, причитающейся съ него по приговору Суда, удовлетворить не можетъ, то Судъ, собравъ о семъ достовѣрные свѣдѣнія, тотчасъ въ приговорѣ слагаетъ оную.

РАЗДѢЛЪ VII-й.

О взиманіи гербовой пошлины съ номинаций, т. е. при опредѣленіи на службу и повышеніи въ должности, съ дипломовъ, патентовъ и дозволительныхъ свидѣтельствъ или консенсовъ.

А. О гербовыхъ пошлинахъ съ номинаций, патентовъ и дипломовъ.

Ст. 83. Всѣ чиновники и приказно-служители, неисключая чиновниковъ и служителей городскихъ и разныхъ Казенныхъ заведеній, или учреждений; всѣ Учители и Учительницы Казенныхъ Учебныхъ Заведеній, Артисты и Артистки Варшавскихъ Театровъ, всѣ лица Духовнаго званія, получающія постоянное жалованье, или доходъ съ церковнаго имѣнія, а также всѣ лица удостоиваемыя почетныхъ званій, должны платить единовременно, по номинационную гербовую пошлину при опредѣленіи на службу и при повышеніи въ должности, или за патентъ и дипломъ по указаннымъ въ Табелѣ: мѣрѣ процентовъ, или нормѣ постоянного платежа.

Ст. 84. Номинационная пошлина взимается съ годовыхъ окладовъ жалованья, а такъ называемые бенефициаты, вносятъ еѣ съ постоянного годового дохода съ земель, капиталовъ, десятинъ и другихъ угодій.

Ст. 85. Номинационная пошлина по должностямъ, коимъ не присвоено жалованье, а равно по должностямъ, коимъ кромѣ жалованья, представлены узаконенныя доходы, должна быть взимаема въ постоянномъ, опредѣленномъ Табелю количествѣ, независимо отъ процентной номинационной пошлины, съ присвоеннаго такой должности жалованья, или другого какого-либо содержанія, получаемого изъ казенныхъ суммъ.

skargi odstępuje, narosłe koszta stempla do skarżącego regulowane być mają.

Art. 82. Gdy obwiniony o przestępstwo lub przekroczenie znajdować się będzie w stanie tak ubogim, że zasądzonych na niego opłat stemplowych nie będzie mógł zaspokoić, takowe Sąd zaraz wyrokiem na zasadzie zebranych pewnych wiadomości umorzyć jest władnym.

ROZDZIAŁ VII-my.

O ustanowieniu opłat stemplowych, od nominacji, patentów i pozwoleń czyli konsensów.

A. Co do nominacji i patentów.

Art. 83. Wszyscy urzędnicy i oficyaliści służby rządowej, nie wyłączając urzędników i oficyalistów miejskich i rozmaitych Zakładów lub Instytutów Rządowych, wszyscy Nauczyciele i Nauczycielki Szkół Rządowych, Artyści i Artystki Teatrów Warszawskich, wszyscy Duchowni pobierający stałą placę, beneficjary nadane mający, tudzież osoby pozyskujące tytuły honorowe, uiszczając będą od nominacji, patentów i dyplomów, opłatę stemplową na raz jeden, podług stopy procentowej, lub opłatę stałą, taryfą wskazaną.

Art. 84. Opłata nominacyjna pobierana będzie w stosunku rocznej płacy, a od beneficjatorów, w stosunku stałego rocznego dochodu z gruntów, kapitałów, dziesięcin i innych użytków.

Art. 85. Od nominacji na urzędy do których żadna placą nie jest przywiązana, tudzież na urzędy w których obok płacy, prawne dochody mają miejsce, pobierana będzie opłata stała, taryfą oznaczona, niezależnie od opłaty procentowej od pensji do tegoż urzędu przywiązanej, lub z innego tytułu z funduszy Rządowych pobieranej.

Ст. 86. При поступлении на высшую должность, с должности, коей присвоено жалованье, на такую же должность, или с должности, по коей не положено жалованье, на подобную же должность, а равно при передежнении с должности по которой положено жалованье на должность без жалованья, или на должность с жалованьем, которой сверх того, присвоены узаконенные доходы, или обратно, взимается гербовая пошлина только в количестве превышающем ту, какая была внесена при назначении на прежнюю должность.

При исчислении этой перемены, следует принимать в расчет как постоянные, так и процентные гербовые пошлины, какие причитались с прежней должности, и какие должны быть внесены по новой должности.

Ст. 87. Кто оставив службу, вновь поступит в оную, и будет назначен, должность, с которой номинационная пошлина следует в том же самом как и с прежней должности, или в меньшем количестве, тот не вносит никакой номинационной пошлины. Но если он поступит в должность, с которой постоянная или процентная пошлина или же обе вместе, причитаются в высшем количестве, против пошлины внесенной им по прежней должности, в таком случае, обязан уплатить перемену согласно 86 ст. сего Устава.

Ст. 88. Номинационные пошлины, взыскиваются при вступлении в должность, в которую каждый получивший назначение, может быть введен только тогда, когда при протоколе о введении его в должность, представить гербовую подлежащего достоинства бумагу, или деньги.

В тех однако Управлениях, в коих жалованье отпускается по именным на оное спискам, номинационная пошлина, если не внесена при вводе в должность, должна быть вычтена при первом отпуске жалованья.

В случае не наблюдения за вносом пошлины при вводе в должность, или не сдѣлания отѣтки на первом именном списке о вычете из жалованья оной, пошлина эта взыскивается с вводившаго в должность, или с утвердившаго список на жалованье.

В. О дозволильных свидетельствах, или такъ называемых консенсахъ.

Ст. 89. Гербовая пошлина с дозволильных свидетельств, или консенсов на фабричные и промышленные заве-

Art. 86. Zmiana urzędu, czy to skutkiem posunięcia na wyższy stopień, z płatnego na płatny, lub z niepłatnego na niepłatny, czy skutkiem przejścia z urzędu płatnego na niepłatny lub na płatny, do którego przywiązane są prawne niestałe dochody, albo odwrotnie, pociąga za sobą obowiązek uiszczenia opłaty stempłowej tylko w ilości stanowiącej przewyżkę nad opłatą od nominacji na urząd poprzednio sprawowany.

Do wyrachowania tej przewyżki razem liczyć należy opłaty stempłowe stałe i procentowe, w miarę tego jakie przypadają od urzędu poprzedniego, a jakie mają być uiszczone od nowej nominacji.

Art. 87. Kto wyszedłszy ze służby wraca do niej i otrzymuje urząd, od którego opłata nominacyjna należy, także sama lub niższa, jak od posady dawniej zajmowanej, ten nie będzie obowiązany do żadnej opłaty nominacyjnej. Lecz jeśli otrzyma urząd, od którego opłata stempłowa stała lub procentowa, albo obiedwie razem należy w ilości wyższej nad tę jaką dawniej uiszczył, natenczas wniesie przewyżkę podług artykułu 86.

Art. 88. Opłaty nominacyjne pobierane będą przy instalacji, która wtenczas dopiero dopełniona być może, gdy mający być installowanym należność w papierze stempłowym lub w gotowiznie przy protokole instalacji złożyć.

W biurach jednak, gdzie za listami płacy pensye są pobierane, opłata nominacyjna o ileby przy instalacji uiszczoną nie była, zaraz z pierwszej pensyi pobrana być ma.

Niedopilnowanie złożenia opłaty przed instalacją, lub niezamieszczenie jej w pierwszej liście płacy do potrącenia, pociąga za sobą obowiązek zaspokojenia jej z funduszów installującego, lub zatwierdzającego listę płacy.

В. Co do позволенъ czyli консенсовъ.

Art. 89. Opłata stempłowa od pozwolenъ czyli консенсов, na zakłady fabryczne i przemysłowe, spekulacyjne, pobierana bę-

денія, взимается безъ различія, учреждаются ли онѣ въ городахъ или въ селеніяхъ, за свидѣтельства же на право торговли, на производство ремесла и промысла, взимается пошлина только по городамъ и торговымъ посадкамъ.

Ни одно промышленное заведеніе не можетъ быть открыто и никакой промыселъ не можетъ быть производимъ, безъ полученія отъ подлежащаго Начальства дозволенія на сіе свидѣтельства или консенса.

Ст. 90. Гербовая пошлина съ дозволеній сего рода вносится одновременно посредствомъ гербовой бумаги установленнаго по табели достоинства.

По одному свидѣтельству или консенсу, двухъ заведеній, или промысловъ, хотя бы даже въ одномъ мѣстѣ учреждать и производить не дозволяется, но для каждаго порознь заведенія и промысла слѣдуетъ получить особое дозволеніе съ уплатою за оное гербовыхъ пошлинъ.

Ст. 91. Дозволеніе на содержаніе фабричнаго или промышленнаго заведенія, присваивается самому заведенію, то есть существованію его.

Дозволеніемъ же на право торговли, на ремесло и промыселъ можетъ воспользоваться только то лице, или та фирма, на чье имя оно выдано, и оно относится единственно къ той только торговлѣ, ремеслу или промыслу, на открытіе, или производство которыхъ такое получено.

Ст. 92. Кто по праву наслѣдства, записи, приобрѣтенія или аренднаго содержанія, вступаетъ во владѣніе торговымъ заведеніемъ, или инымъ промысломъ, а равно, кто по силѣ дѣствующихъ законовъ, лишается права пользоваться полученнымъ имъ дозволеніемъ, или добровольно въ теченіи трехъ лѣтъ не воспользуется онымъ, тотъ долженъ вновь испросить дозволеніе или консенсъ.

Перемена фирмы, также влечетъ за собою выкупъ новаго дозволенія. Наслѣдникамъ, если они пожелаютъ продолжать торговлю, ремесло, или промыселъ завѣщателя, дается шестимѣсячный срокъ на полученіе новаго дозволенія.

Ст. 93. Переселяющійся изъ одного города въ другой для веденія торговли, ремесла, или промысла, на который имѣетъ уже дозволеніе, испрашивать новое не обязанъ. Равнымъ образомъ, не требуется новаго дозволенія на фабричное, или промышленное заведеніе, если оно переводится въ другое мѣсто, или же въ новопостроенное для оного зданіе.

дзіе bez względu, czy te w mieście lub na wsi założone być mają; na wszelkie zaś handle, rzemiosła i procedera, głównie w miastach i osadach targowych.

Żaden zakład spekulacyjny, nie może być rozpoczęty, ani proceder wykonywany, bez uzyskania poprzednio od właściwej Władzy pozwolenia czyli konsensu.

Art. 90. Opłata od pozwoleń pobierana będzie na raz jeden w papierze stemplowym ceny taryfą oznaczonej.

Za jednym pozwoleniem dwóch zakładów lub procederów chociażby w jednym miejscu prowadzić nie można, lecz do każdego oddzielne pozwolenie pozyskać i opłatę za takowe uiścić należy.

Art. 91. Pozwolenie na zakłady fabryczne i przemysłowe przywiązane jest do zakładu czyli do jego istnienia.

Pozwolenie na handel, rzemiosło, proceder, służy tej tylko osobie lub firmie, na imię której jest wydane, i odnosi się do tego jedynie handlu, rzemiosła lub procederu, na założenie lub prowadzenie którego wydane zostało.

Art. 92. Kto z mocy spadku, zapisu, nabycia lub dzierżawy, wchodzi w posiadanie handlu lub innego procederu, tudzież kto z mocy obowiązujących przepisów utracą prawo korzystania z udzielonego mu pozwolenia, lub z takowego dobrowolnie przez ciąg lat trzech nie korzysta; stosowne pozwolenie na nowo pozyskać jest obowiązany.

Zmiana firmy pociąga za sobą obowiązek wykupienia nowego pozwolenia. Sukcesorom pozostawia się czas sześciomiesięczny do wykupienia nowego pozwolenia, jeżeli nadal przy handlu, rzemiosle lub procederze spadkodawcy, pozostać pragną.

Art. 93. Przenoszący się z jednego miasta do drugiego, w celu prowadzenia handlu, rzemiosła lub procederu, na który posiada pozwolenie, nowego pozyskać nie potrzebuje; nie potrzebuje go pozyskiwać i na zakład przemysłowy lub fabrykę, gdy ta w inne miejsce przeniesioną lub na nowo odbudowaną zostanie.

Ст. 94. Дозвоительныя свидѣтельства на фабричныя и промышленныя заведенія, а равно на право торговли и промысла, подлежащія платежу менѣе 15-ти руб. сер., выдаются Уѣздными Начальниками, подлежащія же вышней пошлинѣ начинаются 15 руб. сер., Губернскими Правленіями;—консенсы на разные промышленныя и торговыя заведенія въ столичномъ городѣ Варшавѣ, даетъ тамошній Магистратъ.

Дозвоительныя свидѣтельства, выдача коихъ, по особымъ правиламъ предоставлена Правительственнымъ Коммисіямъ: Внутреннихъ Дѣлъ, Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, или другой Власти,—выдаются тѣми же Властями.

Ст. 95. Дозвоительныя свидѣтельства, выдаются на обыкновенныхъ бланкахъ, употребляемыхъ въ Присутственныхъ мѣстахъ для официальной переписки, по представленіи просителемъ листа гербовой бумаги, установленнаго достоинства.

Та половина листа гербовой бумаги, на которой прописывается квитанціонное свидѣтельство о внесенной просителемъ пошлинѣ, должна находиться при выданномъ ему свидѣтельствѣ.

Ст. 96. Мѣстное Полицейское Начальство обязано наблюдать, чтобы никакое фабричное, или промышленное заведеніе, а равно торговля, ремесло и всякаго рода промыслы не были учреждаемы и производимы безъ дозволенія или консенса. Допущеніе сего со стороны Полицейскихъ властей, влечетъ за собою взысканіе, определенное ниже статьею 126-ю и отвѣтственность за убытки причиненные Казнѣ.

РАЗДѢЛЪ VIII-й.

О пренотациі и разсрокѣ гербового сбора.

Ст. 97. Пренотация или отсрочка вноса гербовой пошлины, допускается только по дѣламъ, вносимымъ въ Гражданскіе Суды.

Правомъ этимъ могутъ пользоваться:

- лица которыя о бѣдности своей представляютъ свидѣтельство мѣстнаго Начальства;
- дѣла производимыя Прокураторіею отъ имени Церквей, Гминъ и Общественныхъ Учрежденій;
- воинскіе нижніе чины, состоящіе на службѣ и уволенные, по представленіи свидѣтельства ближайшаго ихъ Началь-

Art. 94. Pozwolenie na zakłady fabryczne i przemysłowe, tudzież na handle, rzemiosła i procedera podlegające opłacie mniejszej jak rs. 15, udzielać będą Naczelnicy Powiatowi, z opłatą zaś wyższą poczynając od rs. 15, Rządy Gubernialne; pozwolenia odnoszące się do miasta Stołecznego Warszawy, udzielać będzie miejscowy Magistrat.

Pozwolenia których wydawanie z przepisów szczególnych, pozostawione jest Kommissyom Rządowym: Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub innej Władzy, przez tę Władze udzielane będą.

Art. 95. Pozwolenia wydawane będą na zwyczajnych blankietach korespondencyjnych, wtenczas gdy przez stronę interessowaną stempel właściwy złożony zostanie.

Półowa stempla na której pokwitowanie z opłaty strona otrzymuje, przy wydanem pozwoleniu znajdować się winna.

Art. 96. Władze miejscowe policyjne, czuwać są obowiązane, aby żadne zakłady fabryczne i przemysłowe, handle, rzemiosła i wszelkiego rodzaju procedera, bez uzyskania pozwolenia czyli konsensu, nie były prowadzone; dopuszczenie tego ze strony tych Władz, pociąga za sobą wymiar kary art. 126 poniżej oznaczonej i czyni je odpowiedzialnemi za szkodę Skarbową.

ROZDZIAŁ VIII-y.

O prerotacyi i rozkładzie opłat stemplowych.

Art. 97. Prenotacya czyli kredytowanie opłaty stemplowej, udzielane będzie jedynie w sprawach do Sądów Cywilnych wnoszonych.

Z prerotacyi korzystać mogą:

- osoby które stan istotnego ubóstwa świadectwem Władzy miejscowej udowodnią;
- Kościół, Gminy i Instytutu do spraw w imieniu ich przez Prokuratorę prowadzonych;
- wojskowi niższych stopni w służbie zostający i z niej uwol-

ства въ томъ, что они, кромѣ жалованья, или пособія, не имѣютъ никакого имущества;

d) ходатаи по дѣламъ о выморочныхъ, вакантныхъ и секвестрованныхъ имуществахъ, по коимъ не имѣется наличныхъ капиталовъ.

Ст. 98. Желаящій получить пренотацию, [по поводу бѣдности, долженъ выданное ему о семъ свидѣтельство вмѣстѣ съ тѣми документами, на основаніи которыхъ намѣренъ начать тяжбу, или искъ, предъявить Предсѣдательствующему въ подлежащемъ Судѣ.

Предсѣдательствующій по истребованіи мнѣнія, не менѣе двухъ Защитниковъ, сообщаетъ Финансовому Начальству: имѣетъ ли дѣло законное основаніе, или нѣтъ, и если имѣетъ, то дозволеніе пренотации предоставляетъ той же Финансовой Власти.

Ст. 99. Пренотация, на основаніи свидѣтельства о бѣдности, можетъ быть разрѣшаема одному лицу не болѣе, какъ по тремъ, въ одное время производимымъ дѣламъ, и до окончанія оныхъ, по другимъ дѣламъ, представляема быть не можетъ.

Ст. 100. Не смотря на доказанную бѣдность лица, пренотация не допускается по слѣдующимъ дѣламъ:

- a) по претензіямъ купленнымъ;
- b) по займамъ на проценты и подъ залоги;
- c) если въ дѣлѣ принимаютъ участіе нѣсколько лицъ, но только одно изъ нихъ представляетъ свидѣтельство о бѣдности, а также когда одинъ изъ супруговъ доказываетъ свою несостоятельность, другой же подобнаго доказательства не представляетъ. Основаніемъ къ отказу пренотации въ этомъ случаѣ, долженъ служить вызовъ къ Суду, если изъ онаго оказывается, что въ дѣлѣ имѣетъ участіе не одно а нѣсколько лицъ.

Ст. 101. Разрѣшеніе на пренотацию гербовой бумаги въ особенныхъ случаяхъ, тѣмъ жителямъ Царства, которые, по силѣ сего Устава, не имѣютъ на оную права, а равно жителямъ Имперіи и иностранцамъ, зависитъ отъ Коммисіи Финансовъ, съ соблюденіемъ во всякомъ случаѣ, правилъ и условій, указанныхъ въ 98 и 100 статьяхъ сего Устава.

Ст. 102. Тяжущаяся сторона, получивъ пренотацию по свидѣтельству о бѣдности, или по особому разрѣшенію, если въ теченіи года не начинается дѣла, или начавъ, два года хожденія по оному нѣтъ не будетъ, теряетъ право на дозволенную ей пренотацию.

Ст. 103. При договорахъ объ учрежденіи компаній безъ

нени, за złożeniem poświadczenia najbliższej ich władzy, że oprócz żołdu lub wsparcia, żadnego nie posiadają funduszu;

d) opiekujący się sprawami mass bezdziedzicznych, wakujących i sekwestracyjnych które gotowego funduszu nie mają.

Art. 98. Pragnący otrzymać prenotację z tytułu ubóstwa, winien pozyskane na to świadectwo łącznie z dowodami, na mocy których sprawę wytoczyć zamierza, złożyć Prezydującemu w Sądzie właściwym.

Prezydujący po zasięgnięciu zdania dwóch lub więcej Obronców, doniesie Władzy Skarbowej czy sprawa ma prawną zasadę lub nie, a jeżeli ją ma, udzielenie prenotacji stempla tejże Władzy pozostawi.

Art. 99. Prenotacja na mocy świadectwa ubóstwa, udzieloną być może jednej osobie, najwięcej do trzech spraw jednocześnie prowadzić się mających, dopóki się te nie skończą; do innych spraw dozwolana nie będzie.

Art. 100. Mimo udowodnionego ubóstwa, prenotacja stempla nie będzie udzielana w następujących wypadkach:

- a) do spraw o pretensyc z nabycia pochodzące;
- b) do spraw wynikających z pożyczek na procenta i fanty;
- c) co do spraw, w których kilka osób ma wspólny interes, a jedna tylko ubóstwo udowadnia, tudzież, gdy jedno tylko z małżonków udowadnia ubóstwo, a drugie takiego dowodu nie składa. Za zasadę do odmówienia w tym razie prenotacji, brana być ma łączność działania pozwem ujawniona.

Art. 101. Udzielenie prenotacji stempla w szczególnych wypadkach, mieszkańcom Królestwa niemającym do jej pozyskania tytułu z mocy podanych tu przepisów; tudzież mieszkańcom Cesarstwa i zagranicznym, zależeć będzie od decyzji Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu przy zachowaniu w każdym wypadku obowiązków i zastrzeżeń artykułami 98 i 100 wskazanych.

Art. 102. Strona która pozyskawszy prenotację z mocy świadectwa ubóstwa lub z oddzielnej decyzji, w ciągu roku jednego sprawy nie rozpocznie, albo rozpoczynawszy, przez lat dwa wcale nie popiera, utraci prawo do udzielonej prenotacji.

Art. 103. Przy umowach o spółki nieakcyjne zwłaszcza zna-

акцій, особенно же значительнѣйшихъ, Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства предоставляется разрѣшать разсрочку гербовой пошлины слѣдующей съ этихъ договоровъ на годичные сроки, число коихъ должно быть примѣняемо къ времени существованія компаніи и значительности капитала, однакожь не можетъ превышать четырехъ лѣтъ.

РАЗДѢЛЪ IX-й.

Объ изъятіяхъ отъ платежа гербовыхъ пошлинъ.

Ст. 104. Отъ платежа гербовыхъ пошлинъ освобождаются:

- a) бумаги, письменные акты и предметы не вошедшіе въ Табелю о гербовомъ сборѣ, или положительно въ оной отъ гербовой бумаги освобожденные;
- b) средніе листы, всякого рода письменныхъ актовъ, бумагъ и сдѣлокъ, также копіи съ нихъ;
- c) всякая переписка между Правительственными Властями, Казенными Заведеніями, или общественными учрежденіями, какъ по дѣламъ касающимся ихъ управленія, такъ и по дѣламъ частныхъ лицъ;
- d) письменные акты и бумаги, представляемые и исполняемые частными лицами и чиновниками, по требованію Властей въ видахъ Правительства, а также для порядка и общественной безопасности, равно счета и квитанціи, по вознагражденію за исполненіе таковыхъ обязанностей;
- e) переписка по экономическимъ дѣламъ, возникающимъ по соотношеніямъ Администраціи Казенныхъ имуществъ и разныхъ Правительственныхъ Заведеній съ частными лицами;
- f) переписка иностранныхъ Консуловъ по дѣламъ подданныхъ своей страны съ Властями Царства, также прошенія присылаемые прямо изъ заграницы;
- g) переписка и всякаго рода письменные акты больницъ, домовъ приюта, монастырей, церквей и изъ надзоровъ, равно Казенныхъ учебныхъ Заведеній;
- h) письменныя бумаги, прошенія и акты освобожденные, или могущіе быть впредь изъятими отъ гербовыхъ пошлинъ, по особымъ уставамъ;
- i) бумаги и дѣлопроизводства объ исходахъ и существованіи пособій и вознагражденій, выдаваемыхъ по разнымъ несчастнымъ

komitsze, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, mocną będzie dozwalać rozkładu opłaty stemplowej od umów tych należące się, na termi na roczne, których liczba stosowaną będzie do czasu trwania spółki i wielkości kapitału; jednakże czterech lat przenosić nie może.

ROZDZIAŁ IX-ty.

O uwolnieniach od opłat stemplowych.

Art. 104. Uwolnione są od opłat stemplowych:

- a) pisma, czynności i przedmioty taryfą opłat stemplowych nie objęte, lub też w niej wyraźnie od stempla uwolnione;
- b) arkusze środkowe wszelkich akt, pism, czynności oraz ich kopij;
- c) wszelkie czynności Rządowe i korespondencye między Władzami, Instytutami i Zakładami Rządowymi, tak do właściwego ich zarządu, jak i do interesu osób prywatnych odnoszące się;
- d) pisma i czynności na wezwanie Władzy lub w widokach Rządu, porządku i bezpieczeństwa publicznego, przez osoby prywatne i urzędników wnoszone i dopełniane; tudzież likwidacye i kwity z odbioru wynagrodzeń za wykonanie tych czynności;
- e) czynności w interesach ekonomicznych, wynikające ze stosunków Administracyi majątków i Zakładów Rządowych z osobami prywatnemi;
- f) korespondencye Konsulów zagranicznych w interesach poddanych swojego kraju z Władzami Królestwa prowadzone, oraz podania wprost z zagranicy przychodzące;
- g) korespondencye, pisma i czynności szpitali, domów ubogich, klasztorów, kościołów i ich dozorów, tudzież Instytutów naukowych Rządowych;
- h) pisma, podania i czynności, uwolnione lub w przyszłości uwolnić się mogące od opłat stemplowych szczegółowemi ustawami;
- i) pisma i czynności dotyczące wyjednywania wsparć i wynagrodzeń, udzielanych z powodu klęsk włościom dóbr Rzą-

случаямъ, поселянамъ Казенныхъ имѣній, а равно поселянамъ и владѣльцамъ частныхъ имѣній, если эти пособія и вознагражденія дѣйствительно будутъ выданы;

- к) договоры, обязательства и квитанціи, сумма коихъ не превышаетъ тридцати руб. сер., если это количество не соединено съ предметомъ неопредѣленной стоимости, равнымъ образомъ квитанціи и счета чиновниковъ и приказно-служителей, состоящихъ въ дѣйствительной службѣ, относящіяся къ жалованью и всякаго рода пособіямъ, или вознагражденіямъ, получаемымъ или на службѣ;
- л) прошенія и письменныя акты неимущихъ людей, бѣдность коихъ, будетъ доказана свидѣтельствомъ мѣстнаго Начальства;
- м) прошенія, квитанціи, свидѣтельства и довѣренности по полученію жалованья или пособія, нижнихъ воинскихъ чиновъ, состоящихъ на службѣ, или уволенныхъ отъ оной, равно ихъ женъ, дѣтей, вдовъ и сиротъ, послѣ нихъ оставшихся;
- н) метрическія свидѣтельства и другіе документы, выдаваемые для представленія при рекрутскомъ наборѣ, съ надписью, что они единственно на сей предметъ выданы;
- о) прошенія и счета по платежамъ причитающимся отъ Казны или общественныхъ Учрежденій, если количество оныхъ не превышаетъ 30 руб. сер., равно прошенія о возвратѣ податей, ненадлежаще изысканныхъ;
- п) всеподданнѣйшія прошенія; прошенія подаваемые въ Государственный Совѣтъ, на основаніи 24 ст. Учрежденія онаго, училищнымъ Властямъ по дѣламъ касающимся учащихся и Гминнымъ Войтамъ по предметамъ, не требующимъ разрѣшенія высшей Власти;
- р) ломбардные билеты на заклады, стоимость коихъ не превышаетъ 75 руб. сер.;
- с) векселя, даваемые на имя Польскаго Банка;
- з) принятіе, передаточная надпись и росписки на векселяхъ;
- т) легитимационныя книжки;
- и) свидѣтельства и договоры на застрахованіе отъ случайныхъ бѣдствій, или такъ называемыя ассекраціи; свидѣтельства на скотъ и лошадей, выводимыхъ на торги и ярмарки и транспортныя свидѣтельства или фрахтовые листы;
- ш) выписки изъ училищныхъ книгъ, о поведеніи и успѣхахъ въ наукахъ учащихся;

дowych, oraz własciom i właścicielom dóbr prywatnych, wtenczas, jeżeli wsparcia i wynagrodzenia te udzielone zostaną;

- к) umowy, zobowiązania i kwity nie przenoszące wartości rsr. 30, jeżeli taka kwota nie jest połączona z przedmiotem szacunku nieoznaczonego; tudzież kwity i likwidacye urzędników i oficyalistów w czynnej służbie zostających, odnoszące się do pobieranych przez nich płac i wszelkiego rodzaju zasiłków lub wynagrodzeń z tytułu służby;
- л) podania, pisma i czynności osób ubogich, których ubóstwo świadectwem Władzy miejscowej udowodnionem będzie;
- м) podania, kwity, świadectwa i plenipotencye, dotyczące odbioru żołdu lub wsparcia wojskowych niższych stopni w służbie zostających lub z niej uwolnionych, oraz ich żon, dzieci, wdów i sierot po nich pozostałych;
- н) metryki, świadectwa i inne dowody do spisu wojskowego składane, na których ma być wypisanem, iż służą jedynie do do spisu wojskowego;
- о) podania, likwidacye i rachunki w przedmiocie należności przypadających od Skarbu lub Instytutów publicznych, a które to należności nie przynoszą wartości rsr. 30; tudzież podania o zwrot nienależnie pobranych podatków;
- п) podania i memoryały do Tronu, podania do Rady Stanu z mocy art. 24 Jej organizacyi, do Władz szkolnych w interesach dotyczących uczniów, do Wójtów Gmin w przedmiotach niewymagających odniesienia się do Władzy wyższej;
- р) bilety Lombardowe na zastawy do wysokości rsr. 75;
- с) wexle na rzecz Banku Polskiego wystawiane;
- з) akceptacye, przelewy czyli indosy i pokwitowania na wexlach;
- т) książeczki legitymacyjne;
- и) świadectwa i umowy ubezpieczenia od wypadków losowych, czyli tak zwane assekuracye; świadectwa na bydło i konie wyprowadzane na targi i jarmarki i świadectwa transportowe czyli listy frachtowe;
- ш) wyciągi z cenzur szkolnych;

- х) удостоверения и засвидѣтельствовапія на актахъ, дѣлаемые
Возными или главными Начальствами;
- у) дозволенія на открытіе первоначальныхъ школъ и дозво-
ленія на содержаніе оружія;
- з) дѣла, по опредѣленіямъ Семейныхъ Совѣтовъ, произво-
димыя экономическимъ порядкомъ, освобождаются отъ
судебной пошлины, а дѣла о сложеніи и отсрочкѣ подаей
разсматриваемыя Административными Судами, равно все
дѣйствія, относящіяся къ онымъ, вовсе освобождаются
отъ гербовой пошлины.

Ст. 105. Переписка Правительственныхъ Властей, Управ-
леній и Учрежденій по дѣламъ частныхъ лицъ, не можетъ про-
изводиться до тѣхъ поръ, пока проситель не войдетъ съ проше-
ніемъ въ подлежащее Присутственное мѣсто. Это однако, не от-
носится къ представленіямъ по службѣ, на счетъ замѣщанія дол-
жностей, прибавокъ къ жалованью и другихъ служебныхъ дѣлъ.

Ст. 106. Освобожденіе отъ гербовыхъ пошлинъ, бумагъ,
прошеній и письменныхъ сдѣлокъ, возникающихъ по дѣламъ
съ Польскимъ Банкомъ, Кредитнымъ Земскимъ Обществомъ
и другими подобными Установленіями, не распространяется на
прошенія, свидѣтельства и прочія письменныя бумаги, по ча-
стнымъ дѣламъ чиновниковъ сихъ Учрежденій, ни на лицъ, же-
лающихъ поступить на службу, а равно и на тѣ письменныя акты,
которые обязаны представлять лица, имѣющія дѣло съ этими
Учрежденіями въ видѣ документовъ.

Ст. 107. Прошенія и письменныя акты арендаторовъ ка-
зенныхъ имуществъ и доходовъ, относящіяся къ арендуемому
предмету, въ такой только мѣрѣ свободны отъ гербовыхъ по-
шлинъ, въ какой это право определено по контракту.

Ст. 108. При договорахъ, заключаемыхъ Правительствен-
ными Властями съ частными лицами, и не поименованныхъ
въ предъидущей статьѣ, уплата гербовой пошлины должна быть
обращаема на частныя лица въ такой мѣрѣ, въ какой они по за-
кону обязаны нести издержки.

Ст. 109. Общественныя Учрежденія считаются въ отно-
шеніи изъятія отъ платежа гербовой пошлины, на равнѣ съ Пра-
вительственными мѣстами.

- х) legalizacya i poświadczenia na aktach, bądź przez Woźnych
bądź przez Władze Zwierzchnie dopełniane;
- у) pozwolenia na zakładanie Szkół elementarnych i pozwolenia
na posiadanie broni;
- з) sprawy w przedmiocie uchwał Rad familijnych w drodze
ekonomicznej, wolne są od opłaty wpisowej; a sprawy o al-
lewacye i remissye przez Sądy administracyjne rozpoznawa-
ne, tudzież wszelkie ich dotyczące czynności, wolne są zupełnie
od stempla.

Art. 105. Korrespondencye Władz, Urzędów i Instytutów
Rządowych, w interessach osób prywatnych, nie mogą być rozpo-
czynane, jak tylko na skutek wniesionego przez stronę interesso-
waną do właściwej Władzy podania, co jednak nie odnosi się do
czynionych z urzędu przedstawień względem obsadzenia posad, do-
datków do płac i innych stosunków służbowych.

Art. 106. Uwolnienie pism, podań i czynności ze stosunków
z Bankiem Polskim, Towarzystwem Kredytowem Ziemskim i innemi
podobnemi Instytucjami wynikających, nie rozciąga się do podań,
świadczeń i pism dotyczących osobistego interesu Urzędników
tych Instytucyj lub osób starających się o przyjęcie do służby; ani
też do aktów, jakie strony z temi Instytucjami interes prowadzące,
jako dowody składać są obowiązane.

Art. 107. Podania i czynności dzierżawców dóbr i dochodów
Rządowych w interessach ich dzierżawy, o tyle od opłat stemplo-
wych będą wolne, o ile uwolnienie to w warunkach kontraktu umo-
wione zostanie.

Art. 108. Przy umowach pomiędzy Władzami a osobami
prywatnemi zawieranych, a artykułem poprzednim nie objętych,
opłata stemplowa wkładaną być ma na stronę prywatną, o ile ta
z prawa do ponoszenia kosztów jest obowiązana.

Art. 109. Instytuta publiczne tak będą uważane pod wzglę-
dem uwolnienia od opłat stemplowych jak Władze Rządowe.

РАЗДѢЛЪ X-й

О контролѣ и обезпеченіи гербового сбора.

Ст. 110. Тѣ Правительственныя мѣста и Управленія, которыя будутъ опредѣлять и взимать гербовыя пошлины, обязаны вести контроль этимъ пошлинамъ и взысканіе оныхъ удостовѣрять отрѣзками гербовой бумаги, которые непосредственно или посредствомъ указаннымъ имъ Властей, должны отсылать въ Правительственную Коммисію Финансовъ, при соответственныхъ вѣдомостяхъ.

Порядокъ веденія контроля, составленіе вѣдомостей и срокъ ихъ представленія, укажетъ Коммисія Финансовъ.

Ст. 111. Сомнѣнія, могущія встрѣчаться въ особенныхъ случаяхъ при примѣненіи и исполненіи настоящаго Устава, не останавливая взысканія гербового сбора, будутъ разрѣшаемы Правительственною Коммисією Финансовъ, съ дозволеніемъ обращаться къ Высшей Власти.

Ст. 112. Правительственныя Власти и Управленія могутъ приступать къ совершенію письменныхъ актовъ, подлежащихъ гербовымъ пошлинамъ, только тогда, когда стороны представлять гербовую бумагу надлежащаго достоинства, или внесутъ деньги на покупку оной, или же докажутъ, что причитающуюся съ нихъ пошлину уже уплатили, или, что имъ разрѣшена прецедентація.

Деньги на покупку гербовой бумаги, въ такомъ только случаѣ могутъ быть представляемы, когда въ мѣстѣ совершенія акта гербовой бумаги не имѣется.

Ст. 113. Въ каждомъ рѣшеніи, должно быть показано количество внесенной стороною судебной пошлины, съ отмѣткою, что таковая соразмѣрности предмета дѣла достаточна; въ противномъ же случаѣ, должно быть упомянуто, что при семъ поступлено на основаніи 74 ст. сего Устава. Кроме того въ рѣшеніи должно быть сказано о количествѣ гербовыхъ пошлинъ, которыя, на основаніи 42, 60, 74, 76, 77, 78, 79, 81 и 82 статьи Устава, Суды обязаны опредѣлять и въ указанныхъ случаяхъ увеличивать или слагать.

Ст. 114. Главная выписка изъ рѣшенія, по которому Судъ увеличиваетъ или вновь опредѣляетъ гербовую пошлину той сторонѣ, которая присуждена къ уплатѣ гербовой пошлины, не прежде можетъ быть выдана, какъ по внесеніи этой пошлины

ROZDZIAŁ X-ty.

O kontrolli i zabezpieczeniu opłat stemplowych.

Art. 110. Władze i Urzędy, które opłaty stemplowe stanowią i pobierać mają, obowiązane są utrzymywać kontrole tych opłat i pobór ich usprawiedliwiać odcinkami papieru stemplowego, które bezpośrednio lub za pośrednictwem wskazanych sobie Władz. Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, przy stosownych wykazach, odsyłać są obowiązane.

Sposób prowadzenia kontrolli, formowania wykazów i termin składania ich, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu przepisze.

Art. 111. Wątpliwości przy stosowaniu i wykonywaniu niniejszej Ustawy w szczególnych przypadkach zachodzić mogące, rozstrzygane będą przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu z wolnem odwołaniem się do Władzy wyższej, lecz poboru opłaty stemplowej tamować nie mogą.

Art. 112. Dopóki strony w czynności opłacie stemplowej ulegającej interessowane, nie złożą papieru stemplowego ceny właściwej lub funduszu na zakupienie onego, albo nie udowodnią, iż opłatę już uiszcili lub ją mają kredytowaną, Władze i Urzędy do spełnienia tej czynności przystępować nie mogą.

Fundusz na kupno papieru stemplowego w tym jedynie wypadku składanym być może, gdy nie ma w miejscu takiego papieru.

Art. 113. Sentencya każdego wyroku obejmować powinna: wysokość złożonego przez stronę wpisu, wzmiankę że takowy w stosunku przedmiotu sprawy jest dostateczny, a gdyby nie był dostateczny, iż postąpiono podług art. 74, nadto obejmować winna, ilość opłat stemplowych, do których podwyższania, ustanawiania, i umarzania Sądy artykułami 42, 60, 74, 76, 77, 78, 79, 81 i 82 niniejszej Ustawy są obowiązane.

Art. 114. Główny wypis wyroku którym Sąd opłatę stemplową podwyższy lub nowo ustanowi tej stronie, na którą opłata stemplowa jest włożoną, wydany być może dopiero po uiszczeniu tej opłaty w kontrolli skarbowej lub w kancelaryi Pisar-

въ Казенный Контроль, или въ Канцеларію Актоваго Писаря, Правило это не относится впрочемъ къ Прокураторіи и къ сторонамъ, которыя изъяты отъ платежа гербовыхъ пошлинъ, или коимъ разрѣшена пренотация.

Ст. 115. Всѣ недоимки въ гербовомъ сборѣ, взысканія за нарушение гербовыхъ правилъ и всякія суммы, подлежащія вносу въ гербовой бумагѣ, при совершеніи письменныхъ актовъ и сдѣлокъ невысказанными, должны быть переводимы ко взысканію въ Казенный Контроль, который обращаетъ:

a) недоимки по совершеннымъ формальнымъ актамъ и сдѣлкамъ, на тѣхъ чиновниковъ, которые таковыя акты совершали или принимали, съ предоставленіемъ имъ права взыскать деньги съ сторонъ. Сверхъ того, чиновники эти, по мѣрѣ ихъ виновности, или небрежности, могутъ быть подвергаемы непосредственнымъ ихъ Начальствамъ исправительному взысканію, согласно 126 ст. сего Устава, безъ предоставленія имъ права отыскивать допущенныя ими недоимки со сторонъ;

b) недоимки и пени по письменнымъ актамъ и сдѣлкамъ, представленнымъ частными лицами, на предъявителей оныхъ съ круговою отвѣтственностію тѣхъ, кои участвовали въ совершеніи сихъ актовъ;

Недоимки и пени по векселямъ и купеческимъ ассигновкамъ, обращаются не только на предъявителя и на выдаваемаго оныя, но и на каждаго изъ передающихъ по надписи.

c) судебныя и гербовыя расходы, а равно установленныя по дѣламъ пени, взыскиваются съ тѣхъ лицъ, которыя указаны въ рѣшеніи, или въ дополнительномъ опредѣленіи Суда

d) судебныя штрафы и гербовыя пошлины, присужденныя ко взысканію съ иностранцевъ или жителей Имперіи, относятся на счетъ ихъ защитниковъ по дѣлу, за исключеніемъ дѣлъ, по коимъ ходженіе и защита поручены имъ официально.

Ст. 116. Гербовыя пошлины, недоимки и штрафы, взыскиваются административнымъ порядкомъ. Взысканіе это возлагается на Казенные Контроли.

Ст. 117. Коммисія Финансовъ назначаетъ срочныя и чрезвычайныя ревизіи въ Правительственныхъ мѣстахъ и Управленіяхъ, совершающихъ или принимающихъ письменныя акты и сдѣлки, подлежащія платежу гербовой пошлины.

рза, ко не стосује сѣ до Prokuratoryi i stron od opłat stemplowych wyłączonych lub mających pręnotacyę.

Art. 115. Niedobory opłat stemplowych, kary kontrawencyjne i wszelkie należności w papierze stemplowym realizować się mające, o ile przy sporządzaniu aktów i czynności pobrane nie zostały, przekazywane być mają do dochodzenia Kontroli Skarbowej i regulowane będą:

a) niedobory z aktów i czynności urzędowych do urzędników też akta i czynności sporządzających lub przyjmujących z pozostawieniem im regresu do stron; prócz tego urzędnicy ci w miarę uznania ich winy lub niedbalstwa, mogą być karani porządkowo, stosownie do art. 126 przez Władzę bezpośrednio nad nimi przełożoną, bez regresu do stron;

b) niedobory i kary z aktów i pism prywatnych, do tych, którzy je okazują, solidarnie z temi którzy do aktu wpływali;

Przy wexlach i assygnacyach kupieckich, niedobor i kar regulowane będą nie tylko do okaziciela i wystawcy, ale i do każdego z indosantów.

c) opłaty wpisów i kosztów stempla i kar ustanowionych w sprawach, do tych, którzy wyrokiem lub dodatkową decyzją niedobory zasądzającą, na ich zapłacenіe skazani zostaną;

d) kary sądowe i opłaty stemplowe wyrokami sądowymi na osoby zagraniczne lub mieszkańców Cesarstwa zasądzone, regulowane będą do ich obrońców, z wyjątkiem w sprawach z urzędu do obrony poruczanych.

Art. 116. Opłaty stemplowe, niedobory i kary ściągane będą w drodze egzekucyi administracyjnej, którą prowadzić mają Kontrole Skarbowe.

Art. 117. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zarządzać będzie dopełnienie rewizyj perjodycznych i nadzwyczajnych u Władz i Urzędów akta i czynności opłacie stemplowej podlegające sporządzających lub przyjmujących.

Ст. 118. Въ засвидѣтельствованныхъ коніяхъ съ актовъ и бумагахъ, должно быть отмѣчаемо, какого достоинства гербовая бумага употреблена на подлинникъ. Отмѣтка эта, должна быть дѣлаема подъ опасеніемъ взысканія, опредѣленнаго въ 126 ст. сего Устава.

Ст. 119. Клейменіе штемпелемъ Коммерческихъ книгъ, акцій, бланковъ и заграничныхъ векселей, производится въ Управленіи заготовленія гербовой бумаги, по предписаннымъ Коммисією Финансовъ формамъ.

Представляющій для штемпованія книги, акцій, бланки, или заграничные векселя, вноситъ гербовую пошлину въ такомъ количествѣ, какое опредѣляется настоящимъ Уставомъ, безъ особыхъ издержекъ за клейменіе, но и безъ вычета въ свою пользу дистрибуторскихъ процентовъ.

Ст. 120. Векселя и купеческія ассигновки, равно маклерскія свидѣтельства, должны быть писаны исключительно на гербовой бумагѣ, по табели для нихъ установленной.

Банкирамъ и купцамъ дозволяется заготовлять на установленной гербовой бумагѣ бланки для векселей и для маклерскихъ свидѣтельствъ.

Векселя, выдаваемые въ предѣлахъ Царства, и уплачиваемые въ краѣ, должны быть штемпованы, или же къ нимъ должна быть приложена гербовая подлежащаго достоинства бумага, согласно 18 и 20 ст. сего Устава.

РАЗДѢЛЪ XI-й.

О продажѣ гербовой бумаги.

Ст. 121. Розличная продажа гербовой бумаги, производится въ такъ называемыхъ дистрибуціяхъ, лицами уполномоченными на сіе Финансовыми Властями.

Лице, коему разрѣшена таковая продажа, должно покупать гербовую бумагу на наличныя деньги, единственно въ главныхъ складахъ, учрежденныхъ Финансовыми Властями, при чемъ оно будетъ получать 4% въ свою пользу, такъ что внося 96 руб. сер. наличными деньгами, получитъ гербовой бумаги на 100 руб. сер.

Ст. 122. Почтовые расходы на пересылку къ Дистрибуторамъ гербовой бумаги, равно за провозъ пакетовъ и денегъ, пе-

Art. 118. W poświadczeniu zgodności odpisu czyli kopji aktu lub pisma, wyrażonem być ma: jakiej ceny stempel do oryginału użyty został, a to pod karą niniejszą Ustawą w art. 126 oznaczoną.

Art. 119. Stemplowanie ksiąg handlowych, akcyj, formularzy i wexli zagranicznych, dopełniać się będzie w Urzędzie fabryki stempla, podług form przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu przepisanych.

Podający do ostemplowania księgi, akcye, formularze, albo wexle zagraniczne, uiści taką opłatę stemplową, jaka niniejszą Ustawą jest oznaczona, bez ponoszenia kosztów ostemplowania, lecz także bez potrącania na swoją korzyść procentu dystrybutor-skiego.

Art. 120. Wexle i assygnacye kupieckie, tudzież świadectwa meklerskie, winny być pisane wyłącznie na stemplu na ten cel przeznaczonym, podług stosunku taryffą wskazanego.

Wolno jest bankierom i handlującym przygotować na papierze stemplowym tego rodzaju formularze, czyli blankiety wexlowe i blankiety do świadectw meklerskich.

Wexle za granicą Królestwa wystawione a w kraju realizowane, ulegają ostemplowaniu lub obłożeniu stosownie do art. 18 i 20.

ROZDZIAŁ XI-ty.

O sprzedaży papieru stemplowego.

Art. 121. Przedaż szczegółowa papieru stemplowego dopełnianą będzie przez osoby przez Władzę Skarbową do tego upoważnione, w tak zwanych Dystrybucyach.

Mający upoważnienie do sprzedaży, papier stemplowy jedynie w składach głównych przez Władzę Skarbową ustanowionych, za gotowiznę nabywać może, przyczem na korzyść swoją pobierać będzie 4% w tym sposobie, że za każde rsr. 100 wartości zakupionego papieru stemplowego zapłaci rsr. 96.

Art. 122. Opłatę pocztową od rozsyłanego na Dystrybucye papieru stemplowego, tudzież od expedycyi i pieniędzy przez dy-

решаемых Дистрибуторами по почте, относятся на счет Казны.

РАЗДѢЛЪ XII-й.

О пеняхъ и взысканіяхъ за нарушеніе гербовыхъ правилъ.

Ст. 123. За неупотребленіе гербовой бумаги, или употребленіе не такого разбора, какой предписывается нынѣшнимъ Уставомъ, равно, какъ и за открытіе Фабричнаго заведенія, или производство промысла, безъ надлежащаго дозволенія, или по дозволенію выданному на имя другого лица, виновные, независимо отъ уплаты причитающейся гербовой пошлины, подвергаются еще отвѣтственности, определенной за нарушеніе гербовыхъ правилъ.

Ст. 124. Взысканіе за нарушеніе правилъ о гербовомъ сборѣ, по всемъ статьямъ, заключающимся въ Табелѣ, за исключеніемъ векселей и купеческихъ ассигновокъ, определяется на слѣдующихъ основаніяхъ:

За неупотребленіе вовсе гербовой бумаги, или за употребленіе оной не надлежащаго достоинства, влекущее за собою ущербъ для Казны, штрафъ долженъ равняться двойной стоимости неупотребленной гербовой бумаги.

Съ векселей и купеческихъ ассигновокъ, штрафъ налагается соразмѣрно 5% той суммы, для которой неупотреблена гербовая бумага. Штрафъ этотъ не можетъ быть ниже 90 коп. сер. и въ такомъ количествѣ взыскивается не только съ лица, давашаго вексель или ассигновку, но и съ каждаго изъ передающихъ оныя по подписи.

Ст. 125. Судебное и административное производство дѣлъ должно продолжаться и въ такомъ случаѣ, если предъявленные по онымъ бумаги и акты, составлены были съ нарушеніемъ Устава о гербовомъ сборѣ.

Ст. 126. Всѣ чиновники обязаны наблюдать, чтобы бумаги и всякаго рода документы, представляемые при прошеніяхъ, писаны были на подлежащей гербовой бумагѣ.

Эта обязанность возлагается преимущественно на особые должности и на дѣлопроизводителей по Управленіямъ, равно на свидѣтельствующихъ всякіе письменные акты и бумаги. За каждое упущеніе сего рода, виновный подвергается взысканію 1 руб. 50 коп. сер.

стрыботоровъ надсыланных, о ile то odbywa się pocztą, Skarb ponieść będzie.

ROZDZIAŁ XII-ty.

O karach i kontrawencyach stemplowych.

Art. 123. Nieużycie papieru stemplowego lub też użycie papieru niższej ceny, niżeli przepisy niniejszej Ustawy wskazują, tudzież wystawienie zakładu fabrycznego lub wykonywanie procederu, bez właściwego pozwolenia, albo za pozwoleniem dla innej osoby udzielonem, obok obowiązku uiszczenia opłaty stemplowej skutkuje wymiar kary kontrawencyjnej.

Art. 124. Kara kontrawencyjna stemplowa, co do wszystkich pozycyj taryffą objętych, wyjąwszy wexle i assygnacye kupieckie, wymierzana będzie podług zasad następujących:

Za zupełne nieużycie lub użycie, ale niedostatecznej wartości stempla, z czego strata dla Skarbu wynika, kara wyrównywać ma podwójnej wysokości rzeczywistego braku stempla.

Przy wexlach i assygnacyach kupieckich, kara wymierzana będzie w stosunku 5% od summy, do której nie użyto stempla; kara ta nie może być mniejszą jak kop. 90; kara w tej wysokości wymierzana być ma nie tylko na wystawców, ale i na każdego z indosantów.

Art. 125. Czynności sądowe i administracyjne tamowane nie będą, chociażby pokładane w nich akta i pisma kontrawencyi stemplowej ulegały.

Art. 126. Wszyscy urzędnicy obowiązani są przestrzegać aby pisma i wszelkie dokumenta przy podaniach lub w innym sposobie składane były na właściwym stemplu.

Obowiązek ten ciąży szczególnie urzędy pojedyncze i referujących interessa po Władzach, oraz poświadczających akta i wszelkie pisma, a to pod karą rsr. 1 kop. 50 za każde przepuszczenie kontrawencyi.

Такому же взысканію подлежат Чиновники и за другія упущенія по дѣйствіямъ и обязанностямъ, проистекающимъ изъ сего Устава.

Нотариусы, Актовые писари и Чиновники, виновные въ замедленіи высылки взысканныхъ ими гербовыхъ сборовъ съ отрывками гербовой бумаги, подвергаются выше означенному штрафу Финансовымъ Начальствомъ, которое въ случаѣ недействительности этой мѣры, обращается къ подлежащему ихъ Начальству о болѣе строгомъ съ нихъ взысканіи.

Во всѣхъ тѣхъ случаяхъ, въ которыхъ чиновникъ подвергается взысканію, по силѣ этой статьи, онъ отвѣчаетъ также за гербовую пошлину и за штрафъ, причитающіеся по случаю нарушенія правилъ о гербовомъ сборѣ, если таковой пошлины и штрафа нельзя будетъ взыскать съ подлежащихъ лицъ.

Ст. 127. Взысканія за нарушеніе правилъ о гербовомъ сборѣ, опредѣляются простыми резолюціями той Власти или Управленія, гдѣ таковое нарушеніе замѣчено, исполненіе же сихъ резолюцій производится административнымъ порядкомъ.

Чиновники по виѣшней службѣ, или командированные Начальствомъ, замѣтивъ нарушеніе правилъ о гербовой бумагѣ, обязаны доносить о томъ ближайшему своему Начальству, для взысканія съ виновныхъ по закону.

Ст. 128. Взысканія за нарушеніе гербовыхъ правилъ и проступки чиновниковъ по гербовому сбору, опредѣляются тою Властію, подъ ближайшимъ Начальствомъ коей они состоятъ на службѣ.

Ст. 129. Всякое нарушеніе гербовыхъ правилъ, замѣченное низшими Управленіями по бумагамъ и документамъ, полученнымъ отъ высшаго Начальства, должно быть сему послѣднему представлено на разсмотрѣніе.

Ст. 130. Одна половина пенн за нарушеніе гербовыхъ правилъ принадлежитъ Казнѣ, а другая, замѣтившему таковое нарушеніе.

Половина принадлежащая Казнѣ, вносится гербовою бумагою, а другая половина наличными деньгами.

РАЗДѢЛЪ XIII-й.

Переходныя правила.

Ст. 131. Недоимки по гербовому сбору, вносимыя послѣ введенія въ дѣйствіе сего Устава, свободны отъ платежа 10% при

Подобная кара вымѣрзана будетъ на урядниковъ и за иныя ухищренія въ чынностяхъ и обовязкахъ зъ нинѣшней Уставы вынікающихъ.

На Реjentовъ, Писары судовыхъ и Урядниковъ опозначающихъ ся зъ надыланиемъ wykazовъ побранныхъ оплатъ зъ оцкнками папиеру стемплового, карѣ wyżej oznaczoną Władza Skarbowa wymierzać będzie; a gdyby mimo wymierzonej kary skutek nie nastąpił, przedstawi ich do dalszego ukarania Władzy nad niemi przełożonej.

Во всьхъ тьхъ выпадкахъ, въ которыхъ урядникъ карзе нинѣшымъ artykułem oznaczonej ulegnie, staje się odpowiedzialnym за należność stemplową i karę kontrawencyjną, jeżeliby te od strony odzyskane być nie mogły.

Art. 127. Kary kontrawencyjne stemplowe wymierzane będą prostymi rezolucjami ekonomicznymi tych Władz lub Urzędów w których dostrzeżone zostały; a wykonanie tych rezolucyj następować będzie drogą egzekucji administracyjnej.

Urzednicy służby zewnętrznej, lub delegowani, за dostrzeżeniem kontrawencyi lub jej przepuszczenia, winni o tem donieść najbliższej swojej Władzy, dla wydania decyzji karę na winnego wymierzającej.

Art. 128. Kary за przepuszczenie kontrawencyi i за uchybienia popełniane w dochodach stemplowych przez Urzedników, wymierzać będzie Władza pod której najbliższem zwierzchnictwem zostają.

Art. 129. Kontrawencye stemplowe lub przepuszczenie ich dostrzeżone przez Władzę niższą w pismach i dowodach od Władzy wyższej otrzymanych, mają być teyże Władzy do rozpoznania przedstawione.

Art. 130. Kary kontrawencyjne należą w połowie do Skarbu a w połowie do dostrzegającego kontrawencyą stempla.

Połowa dla Skarbu przypadająca uiszczoną będzie w papierze stemplowym, a druga połowa w gotowiznie.

ROZDZIAŁ XIII-ty.

Przepisy przechodnie.

Art. 131. Zaległe należności stemplowe, po wprowadzeniu w wykonanie niniejszej Ustawy wnoszone, wolne są od opłaty 10%

покунок гербовой бумаги, Высочайшимъ Указомъ 2 (14) Мая 1838 г. на пути сообщенія установленныхъ.

Ст. 132. При исчисленіи гербовой пошлины и опредѣленіи взысканія за нарушение гербовыхъ правилъ, слѣдуетъ примѣняться къ тѣмъ установленіямъ, которые дѣйствовали во время совершенія письменнаго акта, при соблюденіи однако въ тѣхъ случаяхъ, правилъ изложенныхъ въ ниже слѣдующихъ статьяхъ.

Къ бумагамъ, составленнымъ безъ указанія времени ихъ составленія, должны быть примѣняемы правила настоящаго Устава.

Къ платежамъ по наслѣдствамъ, слѣдуетъ примѣнять правила, дѣйствовавшія въ день открытія наслѣдства.

Ст. 133. Судебные, полицейскіе, административные и дисциплинарные или исправительные штрафы, отмѣченные въ казначейскихъ книгахъ для взысканія, до введенія въ дѣйствіе сего Устава, должны быть внесены въ Казначейства наличными деньгами, а тѣ, о внесеніи коихъ въ книги по это время, не было сдѣлано распоряженія, должны быть вносимы гербовою бумагою.

Ст. 134. Предоставлявшаяся доселѣ отсрочка вноса второй половины судебныхъ пошлинъ, по дѣламъ гражданскимъ, не будетъ уже впредь допускаема, и пошлины сего рода по каждому дѣлу, должны быть взысканы сполна до сего начатія.

Ст. 135. Отсроченныя, вновь установленныя, или увеличенныя судебныя пошлины, по такимъ гражданскимъ дѣламъ, по которымъ до введенія въ дѣйствіе настоящаго Устава, не были выданы выписки изъ рѣшеній, должны быть взысканы судебнымъ Писаремъ съ тѣхъ лицъ, которые присуждены къ уплатѣ гербовыхъ пошлинъ, и просить о выдачѣ имъ главной выписки изъ рѣшенія; или же лица эти обязаны при семъ представить удостовѣреніе, что причитающіяся съ нихъ судебныя пошлины, ими уже внесены въ Казенный Контроль.

Ст. 136. По дѣламъ внесеннымъ въ судебный реестръ до введенія сего Устава въ дѣйствіе, судебныя пошлины должны быть взимаемы на основаніи Устава 1811 года, хотя бы даже при разсмотрѣніи сихъ дѣлъ представилась надобность увеличить, или опредѣлить вновь судебную пошлину.

Дѣла пережосимыя изъ низшей въ высшую инстанцію, или передаваемыя изъ высшихъ въ низшія инстанціи, по введеніи въ дѣйствіе сего Устава, также дѣла, по которымъ добавочную

przy kupnie papieru stemplowego Ukazem z dnia 2 (14) Maja 1838 r. na drogi i splawy ustanowionej.

Art. 132. Przy obliczaniu opłaty stemplowej i wymierzaniu kary kontrawencyjnej, stosować się należy do przepisów, które w czasie sporządzania pisma lub czynności obowiązywały; przy zachowaniu jednak w niektórych wypadkach przepisów następującymi artykułami oznaczonych.

Do pism bez daty stosowane będą przepisy niniejszej Ustawy.

Do opłat od spadków stosować należy przepisy, jakie w dacie ich otwarcia obowiązywały.

Art. 133. Kary sądowe, policyjne, administracyjne i porządkowe, przed wprowadzeniem niniejszej Ustawy w wykonanie, przy Kassach Skarbowych do pobrania, w księgach kassowych zapisane, mają być w gotowiznie do tych kass wniesione; te zaś których zapisanie do ksiąg kassowych do dnia tego nie było zarządzone, w papierze stemplowym płacone być winny.

Art. 134. Dotychczasowy kredyt drugiej połowy opłat wpisowych w sprawach cywilnych, nadal miejsca mieć nie będzie i opłaty tego rodzaju w każdej sprawie przed jej wprowadzeniem, w całości pobrane być mają.

Art. 135. Wpisy kredytowane, nowo ustanowione lub podwyższone, w sprawach cywilnych, w których wyciągi wyroków do daty wprowadzenia niniejszej Ustawy w wykonanie, wydanemi nie były, strona skazana na uiszczenie opłat stemplowych, żądająca głównego wyciągu wyroku, obowiązana jest przed otrzymaniem go, Pisarzowi sądowemu złożyć, lub usprawiedliwić uiszczenie się w Kontrolli Skarbowej.

Art. 136. Przy sprawach przed wprowadzeniem w wykonanie niniejszej Ustawy do rejestru sądowego wpisanych, wpisy pobierane będą podług zasad Ustawy z roku 1811, chociażby nawet w trakcie sądenia tych spraw, okazała się potrzeba podwyższenia lub nowego ustanowienia wpisu.

Sprawy po dniu wprowadzenia niniejszej Ustawy w wykonanie, z niższych do wyższych Instancyj przychodzące, lub z wyższych do niższych odesłane, tudzież sprawy w którychby wpis do-

пошлину слѣдовало опредѣлять послѣ сего времени, подлежатъ платежу на основаніи настоящаго Устава.

Исчисленіе расходовъ на гербовую бумагу, употребленную для протоколовъ и другихъ бумагъ необходимыхъ по дѣлу, должно быть производимо по правилу изложенному въ 132 ст. сего Устава.

Ст. 137. Наслѣдства и дарственные записи, относящіяся ко времени, предшествовавшему введенію въ дѣйствіе сего Устава, должны быть показываемы и взыскиваемы по прежнимъ правиламъ.

Ст. 138. Пошлина съ дарственныхъ и другихъ записей по такимъ имуществамъ, которыя до введенія въ дѣйствіе сего Устава находились въ пожизненномъ владѣніи, взымается по правиламъ, существовавшимъ до изданія настоящаго Устава.

Ст. 139. Лица которыя, по силѣ прежнихъ узаконеній, были изъяты отъ уплаты номинаціонной пошлины, при поступленіи въ другую должность, или при повышеніи жалованья, вносятъ эту пошлину только съ разницы въ томъ жалованьи, которое получаютъ при введеніи въ дѣйствіе настоящаго Устава.

Ст. 140. Тѣ содержатели фабричныхъ и промышленныхъ заведеній, равно занимающіеся торговлею, ремесломъ или какимъ либо промысломъ, которые по какимъ либо причинамъ, не имѣютъ дозволенныхъ свидѣтельствъ или консенсовъ, обязаны выкупить таковыя свидѣтельства, въ теченіи шести мѣсяцевъ, считая со дня введенія настоящаго Устава въ дѣйствіе съ уплатою гербовыхъ пошлинъ по сему Уставу, подъ опасеніемъ взысканія за нарушеніе правилъ о гербовомъ сборѣ.

Ст. 141. Купеческія и коммерческія книги, оклеенныя штемпелемъ въ 7½ коп. сер. по день введенія въ дѣйствіе сего Устава, могутъ быть употребляемы впредъ до исписанія оныхъ.

Ст. 142. Векселя или купеческія ассигновки, выданныя по день введенія сего Устава, на простой бумагѣ, или на приготовленныхъ для сего бланкахъ, могутъ быть представляемы безъ ответственности за нарушеніе гербовыхъ правилъ, въ теченіи шести мѣсяцевъ со времени введенія въ дѣйствіе сего Устава, для перештемпелеванія въ Польскій Банкъ, или въ Управление Заготовленія гербовой бумаги, со взносомъ устанавливаемой симъ Уставомъ пошлины съ векселей; не перештемпелеванные же въ продолженіе сего времени, будутъ подлежать взысканію за нарушеніе гербовыхъ правилъ, по настоящему Уставу.

датковъ или exekucyjny по томъ же дню становіе належало, улегать бѣдѣ оплатѣ впису подлугъ засадъ нинейсшей Уставу.

Obliczanie kosztów stempla do protokołów i innych pism w sprawach zachodzących, ma być dopełniane podług przepisów art. 132.

Art. 137. Spadki i darowizny poprzedzające epokę wprowadzenia niniejszej Ustawy w wykonanie, mają być wykazywane i dochodzone w sposobie dotychczasowym.

Art. 138. Opłaty kollateralne od darowizn i zapisów pod dożywociem zostających, z czasu poprzedzającego wprowadzenie w wykonanie niniejszej Ustawy, ulegają przepisom dotychczasowym.

Art. 139. Ci wszyscy którzy z mocy dotychczasowych przepisów, od opłaty nominacyjnej byli wyłączeni, przy otrzymaniu innego urzędu lub podwyższenia płacy, uiszczają opłatę nominacyjną tylko od różnicy tej płacy, w której pobieraniu niniejsza Ustawa ich zastaje.

Art. 140. Utrzymujący zakłady fabryczne, przemysłowe, spekulacyjne, tudzież trudniący się prowadzeniem handlu, rzemiosła lub jakiego bądź procederu, którzy konsensu czyli pozwolenia z jakich bądź powodów nie posiadają, obowiązani są pozwoleń za opłatą stemplową niniejszą Ustawą oznaczoną, w ciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia wprowadzenia jej w wykonanie wykupić, pod skutkami kary kontrawencyjnej.

Art. 141. Księgi kupieckie i handlowe po dzień wprowadzenia w wykonanie niniejszej Ustawy, stemplem ceny kop. 7½ opatrzone, mogą być prowadzone na tym samym stemple do czasu zucia.

Art. 142. Wexle lub assygnacye kupieckie po dzień wprowadzenia w wykonanie niniejszej Ustawy na papierze bez stempla lub na przygotowanych blankietach wystawione, mogą być bez wymiaru kary kontrawencyjnej, w ciągu sześciu miesięcy od daty wprowadzenia w wykonanie tej Ustawy, do ostemplowania w Banku Polskim lub w Urzędzie Fabryki stempla podane, za uiszczeniem opłaty niniejszą Ustawą od wexli postanowionej; nie ostemplowane w tym czasie, podlegać będą karze kontrawencyjnej tąż Ustawą oznaczonej.

Ст. 143. Имбующаяся въ запасъ штемпелеванная, такъ называемая обыкновенная и одѣлочная бумага, достоинствомъ въ 7½ коп. сер. также бумага съ водными знаками, приготовленная для переклейменія на такую же цѣну, оставшаяся по день введенія въ дѣйствіе сего Устава неизрасходованною, должна быть переклеймена штемпелемъ 15 копѣчнаго достоинства.

Ст. 144. Запасы бумаги изготовленной для другихъ разборовъ и цѣвъ, если Правительственною Коммиссіею Финансовъ будутъ признаны годными для перештемпелеванія, могутъ быть переклеймены новымъ штемпелемъ. Опредѣленіе же окончательнаго срока для замѣны прежней гербовой бумаги новою, представляется усмотрѣнію Коммисіи Финансовъ.

За zgodność:

Секретарз Стану,

в Застѣпствіе, Подсекретарз Стану, (подп.) *A. Zaborowski.*

За zgodność:

п. о. Dyrektora Kancellaryi

Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Wł. Holewiński.

Art. 143. Zapasy papieru już ostemplowanego, gatunku zwyczajnego i szacunkowego na cenę kop. 7½, tudzież zapasy przygotowane pod stempel z taką samą ceną w znakach wodnych, o ile po dzień wprowadzenia w wykonanie niniejszej Ustawy nie będą użyte, mają być oznaczone stemplem kop. 15.

Art. 144. Zapasy papieru innych gatunków i ceny, o ile przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu uznane będą za użyteczne, mogą być pod nowy stempel użyte, a oznaczenie ostatecznego terminu do zamiany dawnego stempla na nowy, pozostawia się uznaniu tejże Kommissyi.

За zgodność:

Секретарз Стану,

в Застѣпствіе, Подсекретарз Стану, (подписано) *A. Zaborowski.*

За zgodność:

п. о. Dyrektora Kancellaryi

Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Wł. Holewiński.

На подлинномъ Собственною Его Императорско-
Царскаго Величества рукою написано:
„Быть по сему.“

въ Ливадіи
25 Сентября (7 Октября) 1863 г.

Исправляющий должность
Министра Статей-Секретаря, (подписано) В. Платоновъ.

ЧАСТЬ II.

ТАБЕЛЬ ГЕРБОВОМУ СБОРУ.

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для о предѣленія гербопошлины.	Статьи Устава, указываю- щія основанія для опредѣ- ленія гербовой пошлины.	Статьи Устава освобожда- ющія отъ гербо: пошлины.
		руб.	к.			
1	Усыновленіе (см. ниже ст. 4).					
2	Принятіе или акцентація дара (см. ст. 12 о дарахъ). Принятіе къмъ либо на себя долга, считается обязательствомъ односто- роннимъ (ст. 203).					
3	Акціи торговыхъ и другихъ компа- ній по суммѣ означенной въ акціи. .			1/2 %	Ст 40 бук. г. и ст. 119.	
4	Акты, или черновыя судебныя бума- ги и протоколы, а равно всякіе акты, или копіи съ нихъ, долженствующіе частнымъ лицамъ служить докумен- томъ, пишутся на бумагахъ въ. . . . Къ такимъ актамъ принадлежатъ: по- зымы, установленіе и вызовы къ Суду Защитниковъ, отвѣты, возраженія ист- ца на отвѣты отвѣтника, опровер- женіе отвѣтчикомъ возраженій ист- ца, передача актовъ и документовъ, перечни бумагамъ принадлежащимъ къ дѣлу, Адвокатскіе голоса (судого- вореніе), указатели содержанія дѣлъ, проекты редакцій приговоровъ, такъ называемыя компарыціи, или поимено- ванія сторонъ, являющихся въ Судъ, требованія къ Суду Членовъ Семейнаго	15				

Na oryginalne własną ręką Jego Cesarsko-Królew-
skiej Mości napisano:
„Ma być według tego.“

Liwadja
25 Września (7 Października) 1863 r.

p. o. Ministra Sekretarza Stanu,
(podpisano) W. Platonow.

CZĘŚĆ II-a.

TARYFFA OPŁAT STEMPLOWYCH.

Pozycya Taryfjy	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do oblicza- nia opłaty stemplowej .	Art. Ustawy wskazujące za- sady do stanowienia opłaty	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
1	Adopcya (patrz pozycya 4.)					
2	Akceptacya czyli przyjęcie darowizny (patrz darowizny pozyc. 12). Akceptacya długu uważa się jako zob- owiązanie jednostronne (poz. 203).					
3	Akcyje spółek handlowych i cywilnych od summy akcyą objętej.			1/2 %	art. 40 III. g. Art. 119	
4	Akta, czyli minuty pism i protokółów są- dowych, tudzież wszelkie akta oraz ich ko- pieie mające służyć za dowód stronom pry- watnym		15			
	Do tych aktów należą: pozwy, ustanowie- nia się i wezwania Obronców, odpowie- dzi, repliki i dupliki, komunikacye akt i dokumentów, summarjusze, obrony, rotu- ły akt, komparycye, redakcyje do wyroków, wezwania po Członków Rady familijnej, akta upadku processu lub odstąpienia od niego, przyznanie lub zaprzeczenie pisma lub dokumentu, opinie, relacye i detaxacye biegłych, excepcye, indagacye, inkwizycye, oppozycye, wywody sprawy, protokoły: odebrania przysięgi lub rachunków, spra- wdzenia pisma, dochodzenia zarzutu fal-					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
	Совѣта, прекращеніе процесса, или мировыя о сѣмѣ сдѣлки, признаніе или непризнаніе акта, или документа, заключенія, донесенія и оценка предмета свѣдущими людьми, отводы, слѣдствія, допросы, возраженія, выводы, или заключенія по дѣлу, протоколы о приведеніи къ присягѣ или принятіи счетовъ, сличеніе почерковъ, отводы по случаю извѣта, дистрибуцій, классификацій, легитимаций, акты личнаго осмотра, экзекуціонныя указы, запрещенія или аресты, извѣщенія должниковъ и кредиторомъ, описи или описи движимаго имущества, объявленія и условія декларацій, составленіе инвентарей, назначеніе публичныхъ торговъ, акты вывода и ввода во владѣніе, акты признанія, испрошенія дозволеній на вступленіе въ бракъ, усыновленія, признанія правъ совершеннолѣтня, отрѣченія отъ наследства, дозволенія, заключеніе въ тюрьму, опечатаніе имущества, распечатаніе, внесеніе дѣла въ Третейскій Судъ, опредѣленія Семейнаго Совѣта, протесты векселей, Судебно-Медицинскія изслѣдованія, засвидѣтельствованія о взносѣ дѣла въ Судъ о поданномъ протестѣ, апелляцій, рекурсовъ, или жалобъ, объявленія, копіи съ актовъ, купеческія книги, бланки, ликвидаций, или счета, черновые или подлинныя нотаріальныя акты, описи, объявленія, протоколы, переводы съ разныхъ языковъ, списки документамъ, выписки, и т. п.					
	<i>Примѣчаніе I.</i> Если какое либо изъ поименованныхъ дѣйствій, какъ напр. составленіе инвентаря, опечатываніе, оценка или опись имущества, не бу-					

Розуєуа Тагуєу.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniającej.
		Rsr.	k.			
	szu, dystrybucji, klasyfikacji, legitymacji, naoczego obejrzenia; nakazy eksekcyjne, zapowiedzenia czyli areszta, zawiadomienia dłużników i wierzycieli, zajęcia lub przejrzenia zajętych ruchomości, objaśnienia i warunki licytacyjne, akta deklaracji, inwentaryzacji, licytacji, exmissji i wprowadzenia w posiadanie, akta znania, uszanowania, adopcji czyli przysposobienia, usamowolnienia, zrzeczenia się spadku, zezwolenia, uwięzienia, obsygalacji czyli opieczetowania, ressygalacji czyli rozpieczetowania, zapisania się na kompromis, uchwały Rady familijnej, protesta wexli, obdukcye, zaświadczenia o zrobionym wpisie, założonej opozycji, apelacji, rekursie, deklaracje, kopie, książki handlowe, formularze, likwidacje, minuty czyli oryginały akt notarialnych, opisy, obwieszczenia, protokoły, przekłady, spisy dowodów, wyciągi i t. d.					
	<i>Uwaga I.</i> Jeżeli która z czynności powyżej wymienionych jak np. inwentaryzacja, opieczetowanie, taxa lub opis dóbr, inkwizycya lub tym podobne, w jednym					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цены гербовой бумаги.		Размеры процентов для определения гербовой пошлины.	Статьи Устава, указывающие основания для определения гербовой пошлины.	Статьи Устава, освобождающие от гербовой пошлины.
		руб.	к.			
	дети окончено в один день, то при возобновлении сего действия в последующие дни, для составления протокола, должен быть употреблен или приложен новый лист гербовой бумаги.					
	<i>Примечание II.</i> Купеческие книги должны состоять из одной гербовой бумаги, оставшиеся листы которой, по прекращении ведения книги, ни для каких других сделок употребляемы быть не могут, под опасением взыскания за нарушение правил о гербовом сборе. Купеческие книги и бланки штемпельются на основании 119 ст. Устава.					
5	Дарственные акты. (см. ст. 12 о дарах.)					
6	Смѣты.	15				
7	Апелляции (см. судебные акты ст. 4)					
8	Заемные письма (см. ст. 187. о векселях).					
9	Аттестаты (см. ст. 159. о свидетельстввах).					
10	Ломбардные билеты	15				
	<i>Примечание.</i> Ломбардные билеты на сумму не превышающую 75 руб., пишущаяся на простой бумаге.					
	Билеты на выезд (см. ст. 86—90 о паспортах).					
11	Уступка или передача денежных сумм, считается по употреблению гербовой бумаги, обязательством односторонним (см. ст. 203).					
	Уступка или передача права на арендное содержание, считается как договор главного арендатора с подарендаторами (ст. 176). Всякие уступки другого рода, считаются как договоры о купле и продаже (см. ст. 169—171).					

Розуєва Табуллу.	Przedmiot opłacie stempłowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stempłowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	dniu kończoną nie będzie, do każdego wznowienia w dniach następnych, jako do nowego protokołu, oddzielny stempel użyty lub dołączony być winien.					
	<i>Uwaga II.</i> Książki handlowe składać się mają z samego papieru stempłowego, pozostałe arkusze w tych książkach, które zaprzestano prowadzić, do żadnej innej czynności użyte być nie mogą, pod karą kontrawencyjną. Książki handlowe i formularze, ulegają ostemplowaniu odnośnie do art. 119 Ustawy.					
5	Akty darowizn (patrz darowizny poz. 12)					
6	Anszlagi (patrz kosztorysy poz. 50)	15				
7	Appelacye (patrz akta sądowe poz. 4).					
8	Assygnacye kupieckie (patrz wexle poz. 187).					
9	Attestaty i Attesty (patrz świadectwa poz. 159).					
10	Bilety Lombardowe	15				
	<i>Uwaga.</i> Bilety Lombardowe na zastawy rs. 75 nieprzenoszące, wolne są od stempla.					
	Bilety na wyjazd (patrz paszporty poz. 86 do 90).					
11	Cessye summ pieniężnych uważają się pod względem stempla jak zobowiązania jednostronne (poz. 203).					
	Cessye praw do dzierżawy, uważają się jak umowy o poddzierżawę (poz. 176).					
	Cessye wszelkie inne, uważają się jak umowy o kupno i sprzedaż (poz. 169—171).					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ или опредѣленія герб. пошлины.	Статьи, въ случаѣ указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава, освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
12	Уступка или передача права или предмета, которыхъ нельзя опредѣлить на деньги, за неимѣніемъ условленной цѣны, считаются какъ договоръ о предметѣ неопредѣленномъ (см. ст. 182). Дары, дарственные записи, принятыя при жизни дарителя, подлежатъ гербовой пошлинѣ опредѣляемой при переходѣ собственности по наследству и дарственному акту (ст. 202). Дарственные записи, не принятыя, признаются объявленіями. Дареніе правъ или предметовъ, которые не могутъ быть оценены на деньги, подлежатъ такой гербовой пошлинѣ какъ договоры о предметахъ неопредѣленныхъ (ст. 182).					
13	Рѣшенія Начальства, выдающаго ипотечными дѣлами, внесенныя въ крѣпостныя книги, освобождены отъ употребленія гербовой бумаги.					
14	Объявленія (см. ст. 4). Объявленія, представляемыя Начальствамъ, Управленіямъ или Учрежденіямъ вѣсто прошеній, подлежатъ употребленію гербовой бумаги какъ прошенія (см. ст. 95—98). Объявленіе, коимъ показывается, что вещь приобрѣтена въ пользу третьяго лица, если неподкрѣплено довѣрчивостію, выданною до приобрѣтенія предмета, или если такое объявленіе составлено по истеченіи законнаго срока, считается въ отношеніи гербовой пошлины какъ уступка или передача (см. ст. 11).					
15	Доносы см. прошенія (ст. 95—98).					
16	Пожалованія (см. даренія ст. 12).					
17	Донесенія властямъ (см. прошенія ст. 95—98).					

Розука Тарифу.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stoпа procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	Cessye praw i przedmiotów, nie dających się na pieniądze ocenić i nie mające umówionej waluty. uważają się jak umowy w przedmiocie nieoznaczonym, (poz. 182).					
12	Darowizny: akta darowizn między żyjącymi akceptowane, podlegają opłacie stemplowej, oznaczonej przy zmianach własności w skutek spadków i darowizn. (poz. 202). Akta darowizn nie obejmujące akceptacji, uważają się za deklaracją. Darowizny praw lub przedmiotów niemożliwych być oszacowanymi, podlegają opłacie jak umowy w przedmiocie nieoznaczonym, (poz. 182).					
13	Decyzje Zwierzchności hipotecznej w księgach wieczystych spisywane, wolne są od stempla.					
14	Deklaracje. (patrz poz. 4). Deklaracje składane Władzom, Urzędom lub Instytutom, zastępujące miejsce podań, podlegają użyciu stempla do podań, (poz. 95 do 98). Deklaracje wyznające, że nabycie nastąpiło na rzecz osób trzecich, jeżeli nie są poarte plenipotencją do tego nabycia, pewnej daty przed nabyciem wystawioną, lub jeżeli są po terminie prawem oznaczonym zeznane, uważają się pod względem opłaty stemplowej za cessye, (poz. 11).					
15	Denuncyacje, (patrz podania poz. 95—98)					
16	Donacje, (patrz darowizny poz. 12).					
17	Doniesienia Władzom, (patrz podania poz. 95—98).					

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
	Донесенія о продажахъ, публичныхъ торгахъ и проч. (см. публикаціи ст. 76).					
18	Пожизненные владѣнія или права (см. договоры о пожизненныхъ пенсіяхъ, доходахъ и платежахъ ст. 173, а также ст. 202 о переходѣ недвижимаго и движимаго имущества по наследству и дарственнымъ актамъ).					
19	Дубликаты письменныхъ актовъ и бумагъ считаются какъ копіи, (см. ст. 48). Объясненія отвѣтника противъ возраженій истца, (см. ст. 4).					
20	Дипломы на почетные титулы и дворянское достоинство, жалуемые въ видѣ особой Монаршей милости а именно:					
	a) на Княжеское достоинство	2400				
	b) на Графское	1800				
	c) на Баронское	900				
	d) на Дворянское	450				
	Патенты или дозволенія на употребленіе иностранныхъ титуловъ, какъ то:					
	a) Князя	450				
	b) Графа	300				
	c) Барона	150				
	d) за прочіе титулы	75				
21	Разрѣшенія духовныхъ властей относительно браковъ (см. дозволенія ст. 119).					
22	Раздѣлы имущества между наследниками и совладѣльцами сверхъ гербовой бумаги для черновыхъ. (см. ст. 4).	1	50			
	<i>Примѣчаніе I.</i> Если лице, принимающее участіе въ раздѣлѣ имущества, приобретаетъ еще часть онаго независимо отъ раздѣла или совместной собственности, то съ этой части взимается гербовая пошлина, какъ съ договоровъ о куплѣ и продажахъ.					
	<i>Примѣчаніе II.</i> При раздѣлахъ между наследниками, взимается особая					

Позицыя Тарифу.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Art. Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	Doniesienia o sprzedaży, licytacji i t. p. (patrz obwieszczenia poz. 76).					
18	Dożywocia, (patrz umowy o pensye, dochody lub wypłaty dożywotnie poz. 173. tudzież zmiany własności nieruchomości ruchomych w skutek spadków i darowizn poz. 202).					
19	Duplikaty akt i pism uważają się jak kopie, (poz. 48). Dupliki, (patrz poz. 4).					
20	Dyplomaty na tytuły honorowe w drodze szczególnej łaski MONARSZEJ nadane, jako to:					
	a) na Księcia	2400				
	b) na Hrabiego	1800				
	c) na Barona	900				
	d) na Szlachcica	450				
	Patenta czyli pozwolenia na używanie tytułów honorowych zagranicznych, jako to:					
	a) od tytułu Księcia	450				
	b) „ Hrabiego	300				
	c) „ Barona	150				
	d) od innych tytułów	75				
21	Dyspensy, (patrz pozwolenia poz. 119).					
22	Działy między spadkobiercami i współwłaścicielami oprócz stempla do minuty (patrz poz. 4).		1 50			
	<i>Uwaga I.</i> Jeżeli strona do działu wchodząca nabywa zarazem część jaką nad swój udział spadkowy lub współwłasność, od tej części oddzielna opłata stemplowa tak jak od umowy o kupno i sprzedaż, pobraną być winna.					
	<i>Uwaga II.</i> Przy działach między spadkobiercami, pobierana będzie oddzielna					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентонъ для о предѣленія гербопошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава, основывающія отъ гербопошлины.
		руб.	к.			
	гербовая пошлина съ происшедшихъ перемѣнъ въ движимой и недвижимой собственности въ слѣдствіе наслѣдствъ или дареній, если таковая пошлина будетъ причитаться на основаніи ст. 202. При раздѣлахъ подлежащихъ утвержденію Суда, гербовая пошлина взимается одновременно съ постановленіемъ рѣшенія утверждающаго раздѣлъ.					
23	Аренды, (см. договоры объ арендномъ содержаніи ст. 176).					
24	Эмфитеозы, (см. договоры о безсрочномъ арендномъ содержаніи ст. 170).					
25	Подряды, (см. договоры о наймѣ услуги или вещи ст. 176).					
26	Эвикціонныя обезпеченія, (см. залоги ст. 41).					
27	Отводы или устраненія, (см. ст. 4).					
28	Выписки или извлеченія, (см. ст. 4).					
29	Фидеикомиссы, (см. маіораты ст. 59).					
30	Бланки и Купеческія книги печатныя и литографированныя, (см. Уставъ о гербовомъ сборѣ ст. 119).					
31	Ипотечныя акты, (см. заключенія вносимыя въ ипотечныя книги ст. 189).					
32	Записки подаваемые по безспорнымъ дѣламъ, (ст. 4).					
33	Безспорныя дѣла, (см. ст. 148—150).					
34	Допросы, (см. ст. 4).					
35	Передаточная надпись на вексель, (см. ст. 187 о векселяхъ).					
36	Индульты или разрѣшительныя грамоты римско-католическаго духовенства, (см. дозволенія ст. 119).					
37	Розыски, допросы, (см. ст. 4).					
38	Письменные обязательства, (см. ст. 119 о брачныхъ договорахъ).					
39	Купеческіе инвентари считаются какъ купеческія книги, (см. ст. 51).					

Розуся Табулы	Przedmiot opłacie stempłowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stempłowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uważające.
		Rsr.	k.			
	opłata od zmian własności ruchomych i nieruchomości w skutek spadków lub darowizn, o ile takowa stosownie do poz. 202 należą się okazać. Przy działach podlegających zatwierdzeniu Sądu, opłata pobierana będzie prz y wyroku dział zatwierdzającym.					
23	Dzierżawy, (patrz umowy dzierżawne poz. 176).					
24	Emphiteuzy, (jak umowy o wieczystą dzierżawę poz. 170).					
25	Entreprizy, (patrz umowy o najem usług lub rzeczy poz. 176).					
26	Ewikcye, (patrz kaucye poz. 41).					
27	Excepcye, (patrz poz. 4).					
28	Extrakty, (patrz poz. 4).					
29	Fideikommissa, (patrz majoraty poz. 59).					
30	Formularze i księgi drukowane i litografowane, (patrz art. 119 Ust. Stemp.).					
31	Hipoteczne czynności, (patrz wnioski w księgach wieczystych poz. 189).					
32	Illacye, (patrz poz. 4).					
33	Illacyjne sprawy, (poz. 148—150).					
34	Indagacye, (patrz poz. 4).					
35	Indosy, (patrz wexle poz. 187).					
36	Indulty duchowne, (patrz pozwolenia poz. 119).					
37	Inkwizycye, (patrz poz. 4).					
38	Intercyzy, (patrz umowy przedślubne poz. 179).					
39	Inwentarze kupieckie, uważają się jak księgi handlowe, (poz. 51).					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ проценту для опредѣленія гербо. пошлины	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Платя отъ гербо. пошлины.
		руб.	к.			
	Инвентари или описи имуществу остающемуся по наслѣдству, банкротству и другимъ случаямъ, (см. ст. 4).					
40	Виды на жительство считаются какъ свидетельства, (см. ст. 159). Билеты для заработковъ считаются какъ свидетельства, (ст. 159).					
41	Залоги, эвикціонныя обезпеченія и поручительства, какъ ипотечныя, такъ и неипотечныя, не исключая данныхъ Банку и учрежденіямъ подъ надзоромъ Правительства состоящимъ Залоги, эвикціонныя обезпеченія и поручительства, даваемые въ общихъ словахъ, или безъ точнаго опредѣленія стоимости предмета, изъ которыхъ происходитъ матеріальная отвѣтственность.			$\frac{1}{4}$ ст. 41 съ тыся- сячи		
	<i>Примѣчаніе.</i> Поручительства относительно личности, не влекущія за собою отвѣтственности имуществомъ, считаются какъ объявленія, (ст. 4).	1	50			
42	Кодицилы считаются какъ завѣщанія. (см. ст. 162).					
43	Полюбовныя сдѣлки, (см. ст. 181 о договорахъ).					
44	Рѣшенія Третейскихъ Судовъ, (см. ст. 4).					
45	Консенсы, (см. ст. 103 — 120 о дозволеніяхъ).					
46	Контракты, (см. договоры 169—186).					
47	Конвенции, (см. договоры 169—186).					
48	Копіи со всякаго рода письменныхъ дѣлъ и актовъ, (см. ст. 4). <i>Примѣчаніе.</i> Копіи со всякаго отдельнаго письменнаго акта или дѣловой бумаги, должны быть писаны на отдельныхъ листахъ гербовой бумаги. Могутъ быть писаны на одномъ листѣ:					

Pozycya Taryfy.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	Inwentarze pozostałości w spadkach, upadłościach lub w innych wypadkach spisywane, (patrz poz. 4).					
40	Karty wolnego pobytu uważają się jak świadectwa, (poz. 159). Wyrobne uważają się jak świadectwa, (poz. 159).					
41	Kaucye, ewikcye i wszelkie poręczenia tak hipoteczne, jako i niehipoteczne, niewyluczając na rzecz Banku, oraz na rzecz Zakładów i Instytutów pod opieką Rządu zostających. Kaucye, ewikcye i poręczenia w wyrazach ogólnych, lub których wartość przedmiotu oznaczyć się nie da, a z których wynika odpowiedzialność majątkowa			$\frac{1}{2}$ od tysią- ca	Art. 41	
	<i>Uwaga.</i> Poręczenia dotyczące osobistości nie pociągające za sobą odpowiedzialności majątkowej, uważają się za deklaracye. (poz. 4).	1	50			
42	Kodycylle, uważają się jak testamenta, (poz. 162).					
43	Komplanacye, (patrz umowy poz. 181).					
44	Kompromissy, (patrz poz. 4).					
45	Konsensa, (patrz pozwolenia 103—120).					
46	Kontrakty, (patrz umowy poz. 169—186).					
47	Konwencye, (patrz umowy poz. 169—186).					
48	Kopie wszelkich pism, akt i czynności, (patrz poz. 4). <i>Uwaga.</i> Kopie każdego oddzielnego aktu lub pisma powinny być na oddzielnym stemplu. Mogą być pisane na jednym stemplu:					

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цвнм. гербовой бумаги.		Размеръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины.	Статьи, Устава указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава, освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
	а) копии и выписи изъ инвентарныхъ писковъ, описей имѣнныя, и другихъ подобныхъ бумагъ, составляющихъ одну или изъ нѣсколькихъ протоколовъ состоящихъ: б) копии съ прошений и написанныхъ на оныхъ краткихъ резолюцій; в) копии съ письменныхъ актовъ и прописанныхъ на нихъ отмѣтокъ; г) копии и выписки изъ такихъ документовъ, которыхъ на основаніи уложенія о судопроизводствѣ, составляется на одномъ листѣ бумаги по два и болѣе.					
49	Переписка частныхъ лицъ съ Правительственными властями, (см. прошенія 95—98).				ст.104 бук. с и 105.	
50	Аншлаги или смѣты на бумагѣ въ.					
51	Купеческія книги, предписанныя коммерческимъ уставомъ, (ст. 4). Легитимационныя книжки изъеются отъ употребленія гербовой бумаги. Ремесленные книжки, выдаваемые подмастерьямъ изъ ремесленныхъ управъ, принимаются за свидѣтельства, (см. ст. 159). Книжки, выдаваемые слугамъ, считаются свидѣтельствами, (см. ст. 152).	15			ст.104 бук. т.	
52	Свидѣтельства или такъ называемыя Kundschaft или Livret, выдаваемые подмастерьямъ о работѣ, принимаются за обыкновенныя свидѣтельства, (см. ст. 159).					
53	Квитанціи въ полученіи и выдачѣ платежей всякаго рода на сумму свыше 30 руб. сер.					
	Квитанціи выдаваемые въ общихъ словахъ или на такіе предметы, коихъ стоимость не можетъ быть обозначена, а	$\frac{1}{2}$ съ тыся-чи			ст. 40 бук. к	ст.104 подъ бук. k i t

Позыча Тарифу.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	а) kopie i wyciągi spisów inwentarzy, opisów dóbr i innych podobnych czynności, które się z kilku protokółów jeden akt stanowiących składają; б) kopie podań i zapisanych na nich odręcznych rezolucyj; в) kopie aktów i zamieszczanych na nich odręcznych notat; г) kopie i wyciągi takich czynności których podług przepisu Kodexu Postępowania Sądowego, dwie lub więcej na jednym arkuszu papieru bywa sporządzonych.					
49	Korrespondencye prywatnych z Władzami, (patrz podania poz. 95—98).					ar.104 lit. c. i ar.105
50	Kosztorisy czyli Anszlagi		15			
51	Książki handlowe Kodexem Handlowym przepisane, (patrz poz. 4). Książeczki legitymacyjne wolne są od stempla Książeczki rzemieślnicze przez Urząd Starszym Czeladnikom wydawane, uważają się jak świadectwo, (poz. 159). Książeczki służbowe uważają się jak świadectwa, (poz. 159).					ar.104 lit. t.
52	Kundschafty v. Livret, czyli świadectwa roboty Czeladnikom udzielane, uważają się jak świadectwa, (poz. 159).					
53	Kwity na wypłaty i odbiory wszelkiego rodzaju, kwotę rs. 30 przenoszące. . . .			$\frac{1}{2}$ od tysiąca	art.40 lit. k.	ar.104 lit.k.t.
54	Kwity w ogólnych wyrazach wystawiane, oraz na przedmioty których wartość nie może być oznaczoną na pieniądze, tudzież					

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цены гербовой бумаги.		Размер процентов для определения гербовой пошлины.	Статьи Устава, указывающие основания для определения гербовой пошлины.	Статьи Устава освобождающие от гербовой пошлины.
		руб.	к.			
	равно посвидѣтельствуванія въ полученіи письменныхъ актовъ, документовъ, счетовъ, книгъ и т. п., подлежатъ употребленію гербовой бумаги въ .	15				
	<i>Примѣчаніе I.</i> При квитанціяхъ въ полученіи наслѣдствъ, отказовъ, записей или выдѣловъ изъ имѣній, взимается особо гербовая пошлина установленная за переходъ собственности по наслѣдству или дарственнымъ актамъ. Если впрочемъ, пошлина эта не была взыскана.					
	<i>Примѣчаніе II.</i> Квитанціонныя книги, содержащія для веденія расчетовъ между кредиторами и должниками, между владѣльцами имѣній, домовъ и другихъ имуществъ и ихъ арендаторами и жильцами, между фабрикантами, ремесленниками, промышленниками и ихъ работниками, должны состоять изъ гербовой бумаги 15-ти копѣчнаго достоинства.					
	<i>Примѣчаніе III.</i> Еслибы въ квитанціи заключалось нѣсколько суммъ, свидѣтельствуемыхъ одною или болѣе сторонами, въ такомъ случаѣ гербовая пошлина должна быть взимаема съ общаго итога этихъ отдѣльныхъ суммъ.					
54	Отказы, (см. переходъ движимой и недвижимой собственности по наслѣдству, дарственнымъ актамъ и проч. ст. 202).					
55	Легитимации, (см. судебные акты ст. 4 и безспорныя дѣла ст. 149).					
56	Продажа съ публичныхъ торговъ движимостей, кромѣ употребленія гербовой бумаги на написание протокола о публичныхъ торгахъ, (см. ст. 4) подлежащая такой гербовой пошлинѣ какъ договоры о продажѣ движимыхъ имуществъ (см. ст. 171).					

Розуєца Тагуфѣ	Przedmiot opłacie stempłowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stempłowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	pokwitowania z odbioru akt, dokumentów ksiąg, rachunków i t. p.	15				
	<i>Uwaga I.</i> Przy kwitach z odbioru sched, legatów, zapisów lub udziałów z majątku, pobrana być ma oddzielnie opłata od zmian własności w skutek spadków lub darowizn postanowiona, o ile by już uiszczoną nie była.					
	<i>Uwaga II.</i> Książki kwitowe między wierzycielami a dłużnikami, między właścicielami dóbr, domów i innych realności a dzierżawcami lub lokatorami, między fabrykantami, rzemieślnikami i przedsiębiorcami a ich robotnikami, dla rachunku z wypłat utrzymywane, mają się składać z samego papieru stempłowego ceny kop. 15.					
	<i>Uwaga III.</i> Gdyby w akcie pokwitowania mieściło się kilka kwot przez jedną lub więcej stron kwitowanych, stempel obliczony być ma od summy ogólnej z połączenia szczegółowych kwot wypadającej.					
54	Legaty, (patrz zmiany własności nieruchomości i ruchomych w skutek spadków darowizn i t. p. poz. 202).					
55	Legitymacye, (patrz akta sądowe poz. 4. i sprawy illacyjne poz. 149).					
56	Licytacye przedmiotów ruchomych, oprócz stempla do protokolu licytacyjnego, (patrz poz. 4) podlegają opłacie stempłowej jak umowy o sprzedaż ruchomości (poz. 171).					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія гербо: пошлины	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины	Статьи Устава, освобождающія отъ гербо: пошлины.
		руб.	к.			
	Продажа съ публичныхъ торговъ наслѣдственныхъ движимыхъ имуществъ, принадлежащихъ къ наслѣдству, не переходящему къ нисходящей линіи, кромѣ употребленія гербовой бумаги на написание протокола о публичныхъ торгахъ, подлежитъ такой гербовой пошлинѣ, какъ сдѣлки о переходѣ собственности по наслѣдству и дарственнымъ актамъ, (см. ст. 202).					
	Продажа съ публичнаго торга недвижимыхъ имуществъ назначенныхъ для продажи по приговору Суда, (см. вносимыя въ крѣпостныя книги заключенія ст. 189 лит. а.) а равно окончательныя рѣшенія, (см. ст. 195).					
57	Ликвидацин, (см. ст. 4) <i>Примѣчаніе.</i> Ликвидацин Адвокатовъ, Нотаріусовъ или другихъ судебныхъ Чиновниковъ и приказно-служителей, помѣщаемыхъ при актахъ ими совершаемыхъ, выдаваемыхъ, или доставляемыхъ, не Подлежатъ гербовой Пошлинѣ.			ст104 бук.п.		
58	Свидѣтельства на изобрѣтенія: а) на 3 года б) на 5 лѣтъ в) на 10 лѣтъ	15 25 50				
	Отпускныя свидѣтельства, выдаваемые ремесленными Управами и Обществами на званіе Подмастерьевъ или Помощниковъ, принимаются за свидѣтельства, (см. ст. 159).					
	Накладныя (Frachtbrief) освобождаются отъ употребленія гербовой бумаги.			ст104 бук.п.		
59	Маіораты, (см. дозволенія на устройство маіоратовъ ст. 118 и 202).					
60	Памятныя записки, (см. прошенія ст. 95—98).					
61	Метрическія свидѣтельства, выдава-					

Pozycya Taryfy.	Przedmiot opłacie stempłowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stempłowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniającej.
		Rsr.	k.			
	Licytacje ruchomości należących do spadku nie przechodzącego na zstępnych, prócz stempla do protokołu licytacyjnego, podlegają opłacie stempłowej jak od zmian własności w skutek spadków i darowizn, (poz. 202).					
	Licytacje nieruchomości w drodze wyłączenia (patrz wnioski w księgach wieczystych czynione poz. 189 lit. a), oraz wyroki ostatecznego przysądzenia (poz. 195).					
57	Likwidacye należności, (patrz poz. 4). <i>Uwaga.</i> Likwidacye Obrońców, Rejentów oraz innych Urzędników i Oficyalistów rządowych na aktach przez nich sporządzanych, wydawanych lub doręczanych zamieszczane, nie podlegają opłacie stempłowej.					ar.104 lit. n.
58	Listy przyznania wynalazków: a) na lat trzy b) na lat pięć c) na lat dziesięć	15 25 50				
	Listy wyzwolenia, udzielane przez Cechy i Korporacye Rzemieślnicze, Czeladnikom i Pomocnikom, uważają się jak świadectwa. (poz. 159).					
	Listy frachtowe (Frachtbriefy) wolne są od stempla.					ar.104 lit. u.
59	Majoraty, (patrz pozwolenia na majoraty poz. 118 i 202).					
60	Memoriały, (patrz podania poz. 95—98).					
61	Metryki z ksiąg parafialnych i akt stanu					

Статьи Табеля.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины.	Статьи, Устава указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава, освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
	смыя изъ приходскихъ и метрическихъ книгъ, считаются какъ выписы, (см. ст. 4). <i>Примѣчаніе.</i> Метрическія свидѣтельства выдаваемыя для рекрутскаго набора, свободны отъ употребленія гербовой бумаги				ст. 104 бук. ж	
62	Черновые или подлинники актовъ, совершаемыхъ нотаріальнымъ порядкомъ, (см. ст. 4).					
63	Представленіе эрекціонныхъ и эмфитеутическихъ правъ, считается какъ договоръ о безспорномъ содержаніи, (ст. 170).					
64	Судебные указы, (см. ст. 4).					
65	Наймы, (см. ст. 176 договоры объ арендахъ).					
66	Номинаціи Чиновниковъ и приказно-служителей, получающихъ жалованье отъ казны, или изъ суммъ, состоящихъ въ вѣдѣніи Правительства, подлежатъ единовременной гербовой пошлинѣ, соразмѣрно годовому окладу ихъ жалованья по <i>Примѣчаніе.</i> Съ суточныхъ денегъ, добавокъ на путевыя издержки и на содержаніе лошадей, таковой пошлины не взимается.	2%			ст. 83 84, 85 86, 87 88.	
67	Номинаціи и назначенія, полученныя лицами духовнаго званія разныхъ исповѣданій, коимъ присвоено жалованье или доходы съ предоставляемыхъ имъ имуществъ, подлежатъ единовременной пошлинѣ, соразмѣрно годовому жалованью или доходу по. <i>Примѣчаніе.</i> Къ этой категоріи принадлежатъ также лица состоящія при еврейскихъ школахъ и другіе еврейскіе старшины исполняющіе религіозныя обязанности.	10%				
68	Номинаціи и назначенія въ такіа дол-					

Розсуца Тарифу.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	cywilnego wydawane. uważają się jak wyciągi, (poz. 4) <i>Uwaga.</i> Metryki do spisu wojskowego wydawane, wolne są od stempla					art. 104 lit. ж
62	Minuty czyli oryginały wszelkich aktów notaryalnych, (patrz poz. 4).					
63	Nadania erekcyjne i emphyteutyczne, uważają się jak umowy o wieczystą dzierżawę (poz. 170).					
64	Nakazy sądowe, (patrz poz. 4).					
65	Najmy, (patrz umowy dzierżawne poz. 176).					
66	Nominacje Urzędników i Oficyalistów płatnych ze skarbu lub z funduszków pod opieką Rządu zostających od płacy rocznej na raz po			2%	art. 83, 84, 85, 86, 87 i 88	
	<i>Uwaga.</i> Od dyet, dodatków, na koszt podróży i na utrzymanie koni, opłata nominacyjna po bierana nie będzie.					
67	Nominacje i potwierdzenia osób duchownych wyznań chrześcijańskich i niechrześcijańskich pobierających pensye lub beneficja, w stosunku rocznej pensyi albo beneficji na raz jeden po			10%		
	<i>Uwaga.</i> Do kategorii tej należą także szkolnicy i inni starsi żydowscy, którzy wykonywają obowiązki religijne.					
68	Nominacje i potwierdzenia na Urzędy					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленій герб. пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава осподождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
	вности, по которымъ жалованья не полагается, или въ такія, которымъ кромѣ жалованья, присвоены законныя доходы, подлежатъ независимо отъ причитающейся съ жалованья слѣдующей еще пошлины:					
	а) Защитники, состоящіе при Государственномъ совѣтѣ и при Сенатѣ по	75				
	б) Адвокаты, Архитекторы 3-го класса, Актовые писары или Нотариусы Царства, Регенты или Нотариусы Земской Канцеляріи въ Варшавѣ, Писарь Варшавскаго Трибунала и Писари Земской Канцеляріи по	60				
	в) Писари при IX Департаментѣ Сената, Писарь Апелляціоннаго Суда, Писари Трибуналовъ по Губерніямъ, Писарь Варшавскаго Коммерческаго Трибунала, Подписари Варшавскаго Гражданскаго Трибунала, такъ называемые Защитники Патроны, Губернскіе Регенты по Губерніямъ и Штатные Каноники по	30				
	г) Архитекторы 2-го класса, Землемѣры 2-го и 3-го классовъ, вольнопрактикующіе Инженеры, Подписари при IX Департаментѣ Сената и при Апелляціонномъ Судѣ, Подписари Трибуналовъ по Губерніямъ, Подписари Коммерческаго Трибунала, Писари и Подписари Варшавскихъ окружныхъ Судовъ, судебные Приставы при Трибуналахъ, Почетные Каноники и Окружные Регенты по	10				
	е) Архитекторы и Землемѣры 1-го класса или Кондукторы, Писари и Подписари окружныхъ Судовъ по Губерніямъ и въ городахъ, въ коихъ находятся Суды 1-й Инстанціи, Судебные					

Розуслуга Табулу.	Przedmiot opłacie stempłowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stempłowej	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	lub posady, do których nie jest przywiązana płaca, lub do których obok płacy przywiązane są pewne dochody, podlegają niezależnie od opłaty jaka od pobieranej płacy przypada, opłacie następującej, a mianowicie:					
	а) Obrońcy przy Radzie Stanu i Senacie po	75				
	б) Adwokaci, Budowniczkowie klasy 3, Pisarze Aktowi Królestwa, Rejenci Kancelaryi Ziemiańskiej w Warszawie, Pisarz Trybunału w Warszawie i Pisarze Kancelaryi Ziemiańskiej po	60				
	в) Pisarze IX Departamentu Senatu, Pisarz Sądu Appellacyjnego, Pisarze Trybunałów Prowincjonalnych, Pisarz Trybunału Handlowego w Warszawie, Podpisarze Trybunału Cywilnego w Warszawie, Patronowie, Rejenci Gubernialni i Prowincjonalni i Kanonicy Gremlalni po	30				
	г) Budowniczkowie klasy 2, Jeometry kl. 2 i 3, Inżynierowie wolno-praktykujący, Podpisarze IX Departamentu Senatu i Sądu Appellacyjnego, Podpisarze Trybunałów prowincjonalnych, Podpisarze Trybunału Handlowego, Pisarze i Podpisarze Sądów Okręgowych w Warszawie, Komornicy przy Trybunałach, Kanonicy honorowi, Rejenci Okręgowi po	10				
	е) Budowniczkowie i Jeometry klasy I czyli Konduktorowie, Pisarze i Podpisarze Sądów Okręgowych na prowincyi i w miastach w których zasiadają Trybunały I-iej					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава освобождающія отъ гербо. пошлины.
		руб.	к.			
	Приставы и Защитники при окружныхъ Судахъ по	5				
	ф) Писари и Подписари прочихъ окружныхъ Судовъ по Губерніямъ по	3				
69	г) Чиновники при метрическихъ актахъ нехристіанскихъ исповѣданій и сверхштатные возные при Судахъ по Докладнымъ запискамъ, (см. прошенія ст. 95—98).	1	50			
70	Судебныя освидѣтельствванія, считаются какъ протоколы или свидѣтельства, (ст. 159). <i>Примѣчаніе.</i> Протоколы о вскрытіи мертвыхъ тѣлъ изъятые отъ употребленія гербовой бумаги.					
71	Объясненія, сообщаемыя Властямъ частными лицами по собственнымъ ихъ дѣламъ, признаются за прошенія, (ст. 95—98). По казеннымъ дѣламъ изъятые отъ употребленія гербовой бумаги					ст. 104
72	Долговые обязательства, (см. обязательства ст. 203).					
73	Разсчеты, (см. счета ст. 133).					
74	Защиты, (см. ст. 4).					
75	Опечатаніе, (см. ст. 4).					
76	Объявленія о публичныхъ торгахъ, объ отдачи въ арендное содержаніе, о несостоятельности и т. п., (см. ст. 4). <i>Примѣчаніе.</i> Журналы и газеты, представляемые какъ доказательство публикacji, должны быть оклеены 15-ти копѣчнымъ штемпелемъ.					
77	Списки, (см. копии ст. 4).					
78	Отвѣты, представляемые Начальству по дѣламъ частнымъ, считаются какъ прошенія, (ст. 95—98). По казеннымъ дѣламъ изъятые отъ употребленія гербовой бумаги					ст. 104

Pozycya Taryfy	Przedmiot opłacie stempłowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stempłowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	Instancji, Komornicy i obrońcy przy Sądach Okręgowych po	5				
	г) Pisarze i Podpisarze innych Sądów Okręgowych prowincjonalnych po	3				
69	g) Urzędnicy Stanu Cywilnego wyznań niechrześcijańskich i Woźni nadetatowi przy Sądach po	1	50			
70	Noty, (patrz podania poz. 95—98).					
71	Obdukcye uważają się jak protokoły lub świadectwa, (poz. 159). <i>Uwaga.</i> Obdukcye tak zwane Visa-reperta na zmarłych dopełniane, wolne są od stempla.					
72	Objaśnienia osób prywatnych w interesach własnych, Władzom udzielane, uważają się za podania, (poz. 95—98). W interesach rzeczy publicznej, wolne są od stempla					ar. 104
73	Obligacye, (patrz zobowiązania poz. 203).					
74	Obrachunki, (patrz rachunki poz. 133).					
75	Obrony, (patrz poz. 4).					
76	Obssygiłacye, (patrz poz. 4).					
77	Obwieszczenia o przedażach, wydzierżawieniu, upadłościach i t. p. (patrz poz. 4). <i>Uwaga.</i> Dzienniki i gazety na dowód publikacyi składane obłożone być mają stemplem ceny kop. 15.					
78	Odpisy, (patrz kopie poz. 4).					
	Odpowiedzi, Władzom składane w interesie własnym, uważają się jak podania, (poz. 95—98). W interesach rzeczy publicznej, wolne są od stempla					ar. 104

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Слѣдует ли отъ гербовой пошлины.	Слѣдует ли отъ гербовой пошлины.	Слѣдует ли отъ гербовой пошлины.	Слѣдует ли отъ гербовой пошлины.
		руб.	к.				
79	Приостановленіе договоровъ и обязательствъ, считается наравнѣ съ добавочными договорами, (ст. 180).						
80	Публикаціи, (см. объявленія ст. 76).						
81	Опека и дѣйствія опекуновъ, (ст. 4).						
82	Показанія экспертовъ, (ст. 4).						
83	Жизнеописанія, (Curriculum vitae).	15					
84	Описи имѣніямъ, недвижимымъ имуществомъ и всякаго рода предметамъ. считаются наравнѣ съ инвентарями, (см. ст. 4).						
85	Опозиціи, (возраженія), (см. ст. 4).						
86	Паспорты или полицейскіе билеты, выдаваемые на основаніи Высочайше утвержденнаго 27 Февраля (11 Марта) 1851 г. правилъ, пограничнымъ жителямъ Царства для проѣзда въ Имперію на разстояніи не болѣе 30-ти верстъ.	15					
87	Паспорты во всѣ губерніи Имперіи, кромѣ С. Петербургской и Московской, срокомъ до 3-хъ мѣсяцевъ	15					
	отъ 3-хъ до 6-ти мѣсяц.	30					
	отъ 6-ти до 1-го года.	60					
88	Паспорты на слѣдованіе въ Московскую и С. Петербургскую губерніи, а равно въ столичныя города С. Петербурга и Москву, не смотря на срокъ	1					
89	Паспорты на выѣздъ за границу, согласно Высочайшему Указу отъ 13 (25) Ноября 1856 года, суть троякаго рода. 1) Безплатныя, по казенной надобности. 2) Выдаваемые на гербовой бумагѣ въ 3) Такіе, за которые пошлина поступаетъ въ Казначейства не гербовою бумагою, а деньгами.	1					
90	Виды или билеты, выдаваемые жителямъ Царства на слѣдованіе въ погра-						

Позиція Тарифу.	Предметы оплаты стемпловой улагающы.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
79	Odwołania umów i zobowiązań, uważają się jak umowy dodatkowe, (poz. 180).					
80	Ogłoszenia, (patrz obwieszczenia poz. 76).					
81	Opieka i czynności opieki, (patrz poz. 4).					
82	Opinie biegłych, (patrz poz. 4).			15		
83	Opisy biegu życia, (curriculum vitae).					
84	Opisy stanu dóbr, nieruchomości wszelkich przedmiotów, uważają się jak inwentarze, (poz. 4).					
85	Oppozycye, (patrz poz. 4).					
86	Paszporty czyli bilety policyjne do Cesarstwa, mieszkańcom pogranicznym na podróż nie odleglejšą jak wiorst 30, podług przepisów pod d. 27 Lutego (11 Marca) 1851 r. Najwyżej zatwierdzonych wydawane			15		
87	Paszporty do wszystkich gubernij Cesarstwa, oprócz Moskiewskiej i Petersburgskiej, na czas do miesięcy trzech			15		
	na czas od trzech do sześciu miesięcy			30		
	na czas od sześciu miesięcy do roku.			60		
88	Paszporty do gubernii Moskiewskiej i Petersburgskiej, oraz dwóch stolic Moskwy i Petersburga, bez względu na czas trwania paszportu			1		
89	Paszporty za granicę, opierające się na Ukazie Najwyższym z d. 13 (25) Listopada 1856 r., są trojakie: 1) Bezpлатne w interessach skarbowych 2) Na papierze stemplowym ceny 3) Od których opłata nie w papierze stemplowym, lecz w gotowości do Kass Skarbowych wpływa.			1		
90	Paszporty czyli bilety udzielane za granicę mieszkańcom pogranicznym do Prussii					

Статьи Табели.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины.	Статьи. Устава указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава, освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
91	Именные мѣста Пруссіи и Австріи, считающіеся какъ свидѣтельства, (ст. 159). Патенты, (см. дипломы ст. 20 и Номинаціи ст. 66 и 68). Дипломы на дворянское достоинство и другіе титулы, (см. свидѣтельства Государственнаго Совѣта ст. 157). Аттестаты выдаваемые объ окончаніи курса наукъ въ учебныхъ заведеніяхъ, считаются какъ свидѣтельства, (см. ст. 159). Привилегіи на изобрѣтенія, (см. ст. 58).					
92	Полномочія <i>Примѣчаніе.</i> Полномочія совершаемыя нотаріальнымъ порядкомъ, должны быть писаны прямо на гербовой бумагѣ.	60				
93	Адвокатскіе голоса, (см. ст. 4).					
94	Довѣренности, (см. ст. 92).					
95	Прошенія подаваемыя Намѣстнику, Начальнику Гражданскаго Управленія Царства, Главно-командующему войсками въ Царствѣ Польскомъ расположенными, Министру Статсъ-Секретарю Царства Польскаго, въ Государственный Совѣтъ, въ Совѣтъ Управленія Царства, сообразно 104 ст. Устава . . .	1				
96	Прошенія, подаваемыя въ Главныя Управленія, какъ то: въ Варшавскіе Департаменты Правительствующаго Сената, въ Правительственную Коммисію, въ Высшую Счетную Палату . . .	75				ст 104 107
97	Прошенія, подаваемыя всѣмъ прочимъ Властямъ, Управленіямъ и Правительственнымъ учрежденіямъ: Граждан-					

Позиція Тарифу.	Предметъ оплаты стемпловой улагающій.	Цена stempla.		Стопа проценту до облича- на оплаты стемпловой.	Art. Уставы wskazujące za- sady do stanowienia opłaty	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
91	Austrii, uważają się jak świadectwa, (poz. 159). Patenta czyli pozwolenia na używanie tytułów honorowych zagranicznych, (patrz dyplomaty poz. 20). Patenta nominacyjne, (patrz nominacje poz. 66 i 68). Patenta na przyznanie Szlachectwa i tytułów honorowych, (patrz świadectwa Rady Stanu poz. 157). Patenta z ukończenia kursu nauk w szkołach, pensjach, instytucjach lub zakładach naukowych, uważają się jak świadectwa, (poz. 159). Patenta przyznania wynalazków, (patrz listy przyznania wynalazków poz. 58).					
92	Pełnomocnictwa <i>Uwaga.</i> Pełnomocnictwa notaryalnie zeznawane, wydawane w oryginale(en brevet). mają być wprost na stemplu ceny powyższej pisane).	60				
93	Pisma obrończe, (patrz poz. 4).					
94	Plenipotencye, (patrz pełnomocnictwa poz. 92).					
95	Podania do Namiestnika Królestwa, Naczelnika Rządu Cywilnego, Dowodzącego Wojskami w Królestwie, Ministra Sekretarza Stanu, Rady Stanu i Rady Administracyjnej, ze względem na art. 104 Ustawy . . .					
96	Podania do Władz Naczelných, to jest: Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, Komisyy Rządowych, Najwyższej Izby Obrachunkowej.	75				ar.104 i 107
97	Podania do wszelkich innych Władz.					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цены гербовой бумаги.		Размер процентов для определения герб. пошлины	Статьи Устава, указывающие основания для определения гербовой пошлины.	Статьи Устава освобождающих от герб. пошлины.
		руб.	к.			
98	скимъ, Военнымъ и Духовнымъ, выше сего непоименованнымъ, а также въ Магистратъ и Городской Совѣтъ Города Варшавы Прошения, подаваемые въ Магистраты, Городовые Совѣты, Бургомистраты и Гминнымъ Войтамъ, а также въ Гминные Суды, сообразно 104 ст. Устава. <i>Примѣчаніе I.</i> Прошения приносимыя Предсѣдательствующимъ или въ Отдѣленія Присутственныхъ мѣстъ, а также особымъ Чиновникамъ, должны быть писаны на гербовой бумагѣ, такого достоинства, какое определено для того присутственного мѣста, гдѣ означенныя лица состоятъ. <i>Примѣчаніе II.</i> Прошения, подписанныя нѣсколькими лицами по одному и тому же дѣлу, а равно прошения, подаваемые отъ Ремесленныхъ Управъ, Товариществъ или Корпораций, имѣющія одну цѣль хотябы и были подписаны нѣсколькими членами, могутъ быть писаны на гербовой бумагѣ надлежащаго достоинства, установленнаго для одного прошенія. <i>Примѣчаніе III.</i> Написанныя на подлежащей гербовой бумагѣ ликвидационщиковъ, ремесленниковъ и вообще подрядчиковъ за поставку или работу, произведенную для Власти или Управления, заступаютъ мѣсто прошеній. <i>Примѣчаніе IV.</i> Прошения и записки приносимыя Его Императорскому Величеству, пишутся на простой бумагѣ	30		15		
99	Договоры главныхъ арендаторовъ съ подарендаторами, считаются какъ договоры объ арендахъ, (см. ст. 176).				ст. 104	

Pozyszcza ToruŃ.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stoпа procentu do obliczenia opłaty stemplowej	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
98	Urzędów, Magistratur lub Instytutów Rządowych Cywilnych i Wojskowych lub Duchownych, oraz do Magistratu i Rady miejskiej miasta stołecznego Warszawy Podania do Magistratów Rad miejskich, Burmistrzów i Wójtów Gmin, ze względu na art. 104 Ustawy <i>Uwaga I.</i> Podania wnoszone do Prezydujących we Władzach, tudzież do Wydziałów Władz lub szczegółowych Urzędników, pisane być winny na stemplu ceny dla podań do Władzy oznaczonej. <i>Uwaga II.</i> Podania przez kilka osób podpisane w jednym i tym samym interesie tudzież podania cechów, towarzystw, zgromadzeń lub korporacji prywatnych, mające na celu jeden interes, chociażby przez kilku członków podpisane były, mogą być wnoszone na stemplu ceny dla jednego podania oznaczonej. <i>Uwaga III.</i> Likwidacye na stemplu właściwym: kupców, rzemieślników i wszelkich przedsiębiorców, z dostaw lub robót na rzecz Władz i Urzędów wykonanych, zastępują miejsce podań. <i>Uwaga IV.</i> Podania i Memorjały do Tronu, wolne są od stempla		30	15		ст 104
99	Poddzierżawy uważają się za umowy dzierżawne, (poz. 176).					

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цены гербовой бумаги.		Размеръ процентовъ для опредѣленія гербо: пошлины	Статьи Устава, указывающія основаніи для опредѣленія гербовой пошлины	Статьи Устава, освобождающія отъ гербо: пошлины
		руб.	к.			
100	Посвидѣтельствования, (см. квитанціи ст. 53).					
101	Поручительства, (см. залоги ст. 41).					
102	Засвидѣтельствования актовъ, считаются наравнѣ съ добавочными договорами, (см. ст. 180).					
103	Дозволенія или консенсы на большія промышленныя заведенія, требующія соотвѣственнаго устройства зданій, введенія аппаратовъ и машинъ, какъ то: фабрики ткацкихъ и химическихъ издѣлій, прядильни, валяльни, сахарныя заводы, пивоварни, желѣзные, стеклянные, мѣдные заводы и т. п., а также мельницы и лѣсопильни, дѣйствующія силою пара и т. п. по	30			Ст. 89, 96, включит.	
	<i>Примѣчаніе.</i> Пошлина съ дозволеній на устройство винокуренныхъ заводовъ, опредѣленная въ 150 руб. сер. Указомъ отъ 1/16 Мая 1848 г., остается впродѣ въ такомъ же количествѣ.					
104	Дозволительныя свидѣтельства или консенсы на торговыя занятія, какъ то: на различную торговлю заграничными и туземными товарами, на оптовую торговлю, конторы транспортовъ и размѣна денегъ, на зрѣлища и увеселенія, какъ то: театры, гимнастическія представленія, цирки, зѣринцы, восковыя фигуры, концерты, содержаніе оркестровъ и т. п. по	15				
	<i>Примѣчаніе.</i> Банкиры и гильдейскіе купцы, подлежатъ особымъ гильдейскимъ правамъ.					
105	Дозволенія или консенсы на устройство всякаго рода меньшихъ промышленныхъ заведеній, какъ то: аптекъ, типографій, литографій, трактировъ, кондитерскихъ, кофеенъ, вѣтряныхъ мельницъ, маслобойныхъ заведеній,					

Розуслуга Табел.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stoпа procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
100	Pokwitowania, (patrz kwity poz. 53).					
101	Poreczenia, (patrz kaucye poz. 41).					
102	Potwierdzenia aktów, uważają się jak umowy dodatkowe, (poz. 180).					
103	Pozwolenia czyli konsensa na zakłady przemysłowe większe, wymagające stosownie urządzonych budowli, zaprowadzenia aparatów i machin, jako to: fabryki wyrobów tkanych i chemicznych, przędzalnie, folusze, cukrownie, browary, huty, hameranie i t. p., tudzież młyny i tartaki takie, które siłą pary są poruszane i t. p.	30				ar. 89 — 96 włącznie
	<i>Uwaga.</i> Opłata za pozwolenia założenia gorzelni, Ukazem z dnia 4 (16) Maja 1848 r. na rs. 150, postanowiona, utrzymuje się i nadal w swej wysokości.					
104	Pozwolenia czyli konsensa na zatrudnienia handlowe jako to: na handel szczegółowy towarów zagranicznych i krajowych, na handel spedycyjny, kantory transportów i zmiany pieniędzy, na widowiska i zabawy, jako to: teatra, sztuki gimnastyczne, hece, menażerye, figury woskowe, dawanie koncertów, utrzymywanie kompanji muzycznej, orkiestry i t. p., po	15				
	<i>Uwaga.</i> Bankierowie i kupcy gildyjni, podlegają osobnym przepisom gildyjnym.					
105	Pozwolenia czyli konsensa na wszelkiego rodzaju zakłady przemysłowe mniejsze, jako to: na apteki, drukarnie, litografie, traktierne, cukiernie, kawiarnie, wiatraki, olearnie, młyny i tartaki wodne lub inną					

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
	мельницъ и пильныхъ заводовъ, водныхъ или дѣйствующихъ другою силою, но не паромъ, кожевенныхъ, кирпичныхъ заводовъ, печей для обжиганія извести и проч. по	10				
	<i>Примѣчаніе I.</i> На устройство кирпичныхъ заводовъ, печей для обжиганія извести, равно мельницъ въ селеніяхъ, для домашняго употребленія, дозволеній не требуется.					
	<i>Примѣчаніе II.</i> Платежъ за консенсы на гостиницы, склады и шинки туземныхъ напитковъ, установленный Указомъ 1/16 Мая 1848 г., а также платежъ за свидетельства на табачныя фабрики, оптовую и розничную продажу табаку и сигаръ, опредѣленный Высочайше утвержденнымъ 9/11 Апрѣля 1860 г. Уставомъ, и платежъ за дозволеніе на открытіе мясныхъ лавокъ по селеніямъ, установленный рѣшеніемъ Совѣта Управленія отъ 3/11 Ноября 1861 г., остаются въ своей силѣ и не подлежатъ пошлинамъ по настоящему Уставу.					
106	Дозволенія или консенсы, выдаваемые на производство ремеслъ и рукодѣлій при простыхъ станкахъ, равно мастерскія художниковъ и фотографовъ, адресъ-конторы, конторы продажи лотерейныхъ билетовъ, цирюльни, брадобрейни, содержаніе разныхъ экипажей и проч. по	5				
107	Дозволенія или консенсы на менѣе важные заработки, производимые недостаточнымъ классомъ людей, какъ то: на харчевни, продажу съѣстныхъ припасовъ въ лавочкахъ, будкахъ, со столовъ, шкафовъ, корзинокъ, на продажу гербовой бумаги, соли; дозволенія на за-					

Pozycya Taryfy.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	siłą nie zaś parą poruszane, garbarnie, cegielnie, wapielnie i t. p., po	10				
	<i>Uwaga I.</i> Cegielnie, wapielnie i młyny do domowego na wsiach użytku, pozwoleń nie wymagają.					
	<i>Uwaga II.</i> Opłata za pozwolenia na domy zajezdne, склады i szynki trunków krajowych Ukazem z dnia 4 (16) Maja 1848 r., oraz opłaty za patenta na fabryki tabaczne, handel hurtowy i cząstkową sprzedaż tytoniu, tabaki i cygar, Najwyżej zatwierdzoną pod dniem 9 (21) Kwietnia 1860 r. Ustawą, postanowiona; tudzież opłata za pozwolenia otwierania jatek mięsnych po wsiach, postanowieniem Rady Administracyjnej z d. 3 (15) Listopada 1861 r. przepisana, — utrzymują się w swej mocy, bez opłaty stemplowej z niniejszej Ustawy.					
106	Pozwolenia czyli konsensa na wykonywanie rzemiosł i rękodzieł, z użyciem prostych warsztatów, oraz na wszelkie prace wnie artystyczne, fotografie, kantory stręczeń, loteryi, razury cyrulicze, utrzymywanie dorożek, powozów, remiz, omnibusów i t. p.	5				
107	Pozwolenia czyli konsensa na zarobki podrzędne, przez ludność uboższą wykonywane, jako to: na garkuchnie, sprzedaż wiktualów w sklepikach, na straganach, stołach, w szafkach, koszykach; na sprzedaż papieru stemplowego, soli; pozwolenia na					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины.	Статьи, съ коими указываются основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи, съ коими указываются основанія для опредѣленія герб. пошлины.
		руб.	к.			
108	работки извозчикамъ, водовозамъ, шарманщикамъ, перевозчикамъ и проч., по Дозволительныя свидѣтельства на полную медицинскую практику, как то: по степенямъ: Доктора медицины и хирургіи, Доктора медицины, Магистра медицины и хирургіи, Медико-хирурга, Магистра медицины, Штабъ-Лекаря и Лекарей 1-го 2-го и 3-го разрядовъ, по	50	15			
109	Дозволенія на ограниченную медицинскую практику, а именно, по степенямъ: Аптекаря, Акушера, Хирурга 1-го и 2-го разряда, Зубнаго врача, Окулиста, Лиценціата медицины и хирургіи, по	15				
110	Дозволенія на ограниченную медицинскую практику: Фельдшерей старшихъ и младшихъ, Ветеринарнаго Лекаря старшаго и младшаго, Ветеринаря и ветеринарнаго помощника 1-го и 2-го разряда, по	10				
111	Дозволенія на специальную низшую медицинскую практику, какъ то: на степень Повивальной бабки, Лошадинаго врача (Hippiatricus), Ветеринарнаго помощника 3-го разряда и некласснаго, Аптекарскаго помощника и Провизора, по	5				
<i>Примѣчаніе.</i> Определенная статьями 108, 109 и 110 пошлина, взимается независимо отъ номинаціонной пошлины, если таковая слѣдовать будетъ съ оклада жалованья, получаемаго отъ Казны, или изъ суммъ, въ вѣдѣніи Правительства состоящихъ.						
112	Дозволенія на основаніе города или торговаго посада, по	75				

Позыцы Тарифу	Предмет оплате стемпловой улегающы.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty	Artykuły Ustawy od opłaty uważające.
		Rsr.	k.			
108	zarobkowanie dla furmanów, wozowodów, katarzynkarzy, przewoźników i t. p., po	15				
109	Pozwolenia na praktykę lekarską nieograniczoną, jako to: na stopień: Doktora Medycyny i Chirurgii, Doktora Medycyny, Magistra Medycyny i Chirurgii, Medyko-Chirurga, Magistra Medycyny, Sztabs-Lekarza i Lekarza klasy 1ej, 2ej i 3ej, po	50				
110	Pozwolenia na praktykę lekarską ograniczoną, jako to: на stopień: Aptekarza, Akuszerza, Chirurg 1-go i 2-go rzędu, Dentysty, Okulisty, Licencyata Medycyny i Chirurgii, po	15				
111	Pozwolenia na praktykę lekarską ograniczoną: Felczera starszego i młodszego, Lekarza Weterynaryi starszego i młodszego, Weterynarza i Pomocnika Weterynaryjnego 1ej i 2ej klasy, po	10				
112	Pozwolenia na praktykę lekarską specjalną niższego rzędu jako to: на stopień Akuszerki, Lekarza koni, Pomocnika weterynaryjnego klasy 3ej i nieklasowego; Pomocnika i Prowizora Aptekarskiego, po	5				
<i>Uwaga.</i> Opłaty pozycyami 108, 109 i 110 oznaczone, pobierane będą niezależnie od opłaty nominacyjnej, o ileby ta, z powodu pobieranej ze Skarbu lub funduszków pod opieką Rządu zostających płacy, przypadała.						
112	Pozwolenia na zakładanie miast lub osad targowych	75				

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербоной бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія гербоной пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербоной пошлины.	Статьи Устава освобождающія отъ гербо. пошлины.
		руб.	к.			
113	Дозволенія на учрежденіе высшихъ частныхъ училищъ и пансіоновъ, по.	15				
114	Дозволенія на учрежденіе низшихъ частныхъ училищъ и пансіоновъ, по.	5				
	Дозволенія на учрежденіе первоначальныхъ школъ, освобождаются отъ гербоной пошлины.					
115	Свидѣтельства на званіе гувернеровъ, гувернантокъ и учительницъ, учителей музыки и и другихъ искусствъ и всякаго рода свидѣтельства, предоставляющія право заниматься частнымъ воспитаніемъ	3				
116	Дозволительныя свидѣтельства на взиманіе мостовыхъ сборовъ:					
	a) 1-го класса	30				
	b) 2-го класса	15				
	c) 3-го класса	10				
	d) 4-го класса	5				
117	Дозволительныя свидѣтельства на всякаго рода горные поиски	5				
118	Дозволенія на устройство маіоратовъ.	1500				
119	Дозволенія непонимованія въ предыдущихъ статьяхъ, а также духовныя разрѣшенія	15				
	<i>Примѣчаніе.</i> Къ такимъ дозволеніямъ принадлежатъ еще требующія разрѣшенія Правительства, дозволенія личныя, для веденія разныхъ промысловъ по селеніямъ.					
120	Билеты на выѣздъ, (см. паспорта ст. 86—90).					
121	Позывы (см. ст. 4).					
122	Тяжбы, (см. дѣла ст. 148—152).					
123	Просьбы, (см. прошенія ст. 95—98).					
124	Протесты, (см. ст. 4).					
125	Протоколы, (см. ст. 4).					
126	Продажа, (см. договоры ст. 169—186).					
127	Представленія Начальствамъ по частнымъ дѣламъ, (см. прошенія ст. 95—98).					

Позыца Тарифу.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stoпа procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniającej.
		Rsr.	k.			
113	Pozwolenia na zakładanie szkół lub pensyj prywatnych wyższych, po	15				
114	Pozwolenia na zakładanie szkół lub pensyj prywatnych niższych, po	5				
	Pozwolenia na szkoły elementarne, wolne są od stempla.					ar.104
115	Pozwolenia na guwernerów, guwernantki, nauczycielki, metrów muzyki lub talentów i wszelkie nadające prawo trudnienia się edukacją prywatną.	3				
116	Pozwolenia na pobieranie opłat mostowych:					
	a) klasy 1 ej	30				
	b) klasy 2-ej	15				
	c) klasy 3-ej	10				
	d) klasy 4-ej	5				
117	Pozwolenia na wszelkie poszukiwania górnicze	5				
118	Pozwolenia na majoraty	1500				
119	Pozwolenia wszelkie inne w poprzedzających pozycjach nie wymienione, oraz dyspensy duchowne	15				
	<i>Uwaga.</i> Do takich pozwoleń należą jeszcze pozwolenia osobiste, na różne procedera we wsiach prowadzone, a upoważnienia Rządu wymagające.					
	i					
120	Pozwolenia na wyjazd, (patrz pa szporty poz. 86 do 90).					
121	Pozwy, (patrz poz. 4).					
122	Processy, (patrz sprawy poz. 148—152).					
123	Prośby, (patrz podania poz. 95—98).					
124	Protesty, (patrz poz. 4).					
125	Protokoły wszelkie, (patrz. poz. 4).					
126	Przedaże, (patrz umowy poz. 169—186).					
127	Przedstawienia prywatne do Władz, (patrz podania poz. 95—98).					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія гербо: пошлины	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины	Статьи Устава, освобождающія отъ гербо: пошлины.
		руб.	к.			
128	Отказы капиталовъ для реализованія, считаются какъ добавочные договоры, (ст. 180).					
129	Переводы съ одного языка на другой письменныхъ актовъ и бумагъ подлежащихъ употребленію гербовой бумаги, (см. ст. 4).					
130	Усыновленіе, (см. ст. 4).					
131	Признаніе собственности или долга, считается какъ договоръ, (ст. 169—186) или какъ обязательства, (ст. 203).					
132	Статьи къ договору, считаются какъ договоры, (ст. 162—186).					
133	Односторонніе счета, считаются какъ ликвидаціи, (ст. 57). <i>Примѣчаніе I.</i> Условія возникающія изъ счетовъ и заключающія въ себѣ посвидѣтельствованія, считаются какъ квитанціи, а содержащія въ себѣ договоры или обязательства на будущее время, какъ договоры или обязательства.					
	<i>Примѣчаніе II.</i> Отчеты, предоставляемые опекунами, свободны отъ употребленія гербовой бумаги.					
134	Сдѣлки объ отказѣ отъ договора, считаются наравнѣ съ добавочными договорами, (см. ст. 180).					
135	Рекурсы или жалобы подаваемые властямъ, (см. прошенія ст. 95—98). Апелляціонныя жалобы, (см. ст. 4).					
136	Судебныя справки, (см. ст. 4).					
137	Возраженія истца, (см. ст. 4).					
138	Разпечатаніе, (см. ст. 4).					
139	Реверсы, (росписки) считаются за долговые обязательства или обязательства по договорамъ, (см. ст. 203).					
140	Указатели содержанію актовъ (дѣлъ), (см. ст. 4),					

Pozycya Taryfy.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stoпа procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
128	Przekazy funduszów na zrealizowanie należności, uważają się za umowy dodatkowe, (poz. 180).					
129	Przekłady czyli tłumaczenia z jednego języka na drugi, pism i czynności użyciu stempla podlegających, (patrz poz. 4).					
130	Przysposobienia czyli adopcyje, (patrz poz. 4).					
131	Przyznania własności lub długu, uważają się za umowy, (poz. 169—186) lub zobowiązania, (poz. 203).					
132	Punktacye do umowy, uważają się jak umowy, (poz. 169—186).					
133	Rachunki jednostronne uważają się jak likwidacye, (poz. 57). <i>Uwaga I.</i> Umowy z obrachunków wynikające i obejmujące pokwitowania, uważają się jak kwity; obejmujące zaś umowy lub zobowiązania nadal, jak umowy i zobowiązania.					
	<i>Uwaga II.</i> Rachunki z opieki przez sprawującego opiekę składane, wolne są od stempla.					
134	Recessa czyli odstąpienia od umowy, uważają się jak umowy dodatkowe, (poz. 180).					
135	Rekursa czyli podania do Władz, (patrz podania poz. 95—98). Rekursa sądowe, (patrz poz. 4).					
136	Relacye, (patrz poz. 4).					
137	Repliki, (patrz poz. 4).					
138	Ressygillaacye, (patrz poz. 4).					
139	Rewersa, uważają się jak obligacye lub zobowiązania, (poz. 203).					
140	Rotuły akt obrończych, (patrz. poz. 4).					

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
141	Имущественныя распоряженія родителей относительно дѣтей, по той части имущества, которою они могутъ располагать, подлежать такой гербовой пошлинѣ какъ съ перехода недвижимыхъ и движимыхъ имуществъ по наслѣдству и дарственнымъ актамъ и г. д., (см. ст. 202).					
142	Прекращеніе договора, считается добавочнымъ договоромъ, (см. ст. 180).					
143	Жалобы, считаются какъ прошенія, (см. ст. 95—98).					
144	Повинности, (см. договоры о повинностяхъ ст. 174).					
145	Наслѣдства, (см. переходъ собственности по наслѣдству, даренію и т. д. ст. 202).					
146	Подробныя описи, (см. ст. 4).					
147	Компаніи, (см. договоры о компаніяхъ ст. 175).					
148	Дѣла, разбираемая въ гражданскихъ, коммерческихъ и административныхъ Судахъ, подлежать гербовой пошлинѣ, соразмѣрно стоимости иска, а именно: по предметамъ цѣнностію до 3,000 руб. включительно, вносится по 1% по предметамъ отъ 3,000 до 9,000 р. с. включительно, съ превышающей 3,000 р. с. суммы, взимается по ½% отъ 9,000 р. с. до самой высшей суммы, съ превышающей 9,000 р. суммы, вносится по ⅓%				ст. 61 —82 включит.	
149	Дѣла гражданскія, цѣнность коихъ неопредѣлена, какъ то: о подтвержденіи, усыновленіи, признаніи правъ совершеннолѣтня, о неважности или расторженіи браковъ; дѣла несовершеннолѣтнихъ состоящихъ подъ опекою и отсутствующихъ, равно жалобы, причисляемыя на рѣшенія семейныхъ Совѣ-					

Розууса Табулу.	Przedmiot opłacie stempowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stempowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniającej.
		Rsr.	k.			
141	Rozporządzenia rodziców pomiędzy dziećmi, z części rozrządzalnej, podlegają opłacie stempowej jak zmiany własności nieruchomości lub ruchomych w skutek spadków i darowizn i t. d., (poz. 202).					
142	Rozwiązanie umowy uważa się za umowę dodatkową, (poz. 180).					
143	Skargi uważają się jak podania, (poz. 95—98).					
144	Służebności (patrz umowy o służebności poz. 174).					
145	Spadki, (patrz zmiany własności nieruchomości lub ruchomych w skutek spadków, darowizn i t. d. poz. 202).					
146	Specyfikacje czyli spisy, (patrz poz. 4).					
147	Spółki, (patrz umowy o spółkę poz. 175).					
148	Sprawy w Sądach cywilnych, handlowych i administracyjnych sądzone, podlegają opłacie stempla wpisowego: . . . w przedmiotach wartości do włącznie rs. 3,000, po 1% od rs. 3,000 do włącznie rs. 9,000, przewyżka nad rs. 3,000 płaci po ⅓% od rs. 9,000 do najwyższej summy, przewyżka nad rs. 9,000 płaci po ⅓%				art. 61 —82 włącznie	
149	Sprawy cywilne pieniężnego oznaczenia niemające, jako to: o uznanie, o przysposobienie, legitymacje, o usamowolnienie, unieważnienie lub rozwiązanie małżeństwa, sprawy nieletnich bezwłasnowolnych i nieobecnych o działy, tudzież skargi na uchwały Rad familijnych i t. p., dalej sprawy o służebności, sprostowanie aktów, o samo-					

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для о- предѣленія герб. пошлины.	Статьи, Устава указываю- щія основанія для опредѣ- ленія гербовой пошлины.	Статьи Устава, освобожда- ющія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
	говъ и т. п., дѣла о повинностяхъ, о пе- ревершеніи актовъ, о прекращеніи до- говоровъ безъ всякихъ другихъ требо- ваній, о первенствѣ ипотечныхъ зало- говъ; объ исключеніи изъ ипотечныхъ книгъ оговорокъ и вообще того, что въ оныя внесено, о представленіи сче- товъ и т. д., подлежатъ одинаковой по- шлинѣ по	3				
150	Уголовныя и полицейскія дѣла под- лежатъ слѣдующимъ пошлинамъ: 1. Если рѣшенія постановлены въ I-й инстанціи: а) Полицейско-судебнымъ отдѣле- ніемъ въ Варшавѣ, Президентами и Бургомистрами другихъ городовъ, ра- вно гминными войтами б) Мировыми Судами какъ Судами простой полиціи в) Судами исправительной полиціи. д) Уголовными Судами 2. Если рѣшенія послѣдовали по апелляціи въ высшей инстанціи, суде- бная пошлина увеличивается соразмѣр- но платежу, взимаемому въ I-ой инстан- ціи, а именно, во II-ой инстанціи вно- сится вдвое, а въ III-ей инстанціи втрое. <i>Примѣчаніе.</i> Дѣла о контрабандѣ, если таковыя на основаніи существую- щихъ постановленій отсылаются въ Уголовные Суды и оными судятся, под- лежатъ, по платежу пошлинъ, правиламъ установленнымъ для Уголовныхъ Су- довъ.	50	1 3 6			
151	Такъ называемыя дисциплинарныя или исправительныя дѣла, касающіяся чиновниковъ, подлежатъ платежу: а) если рѣшенія состоялись въ Три- буналѣ или въ Уголовномъ Судѣ	3				

Розуца Тагѣу	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do oblicza- nia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące za- sady do stanowienia opłaty.	artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	rozwiązanie umów bez żadnych innych ża- dań, o pierwszeństwo hipoteczne, o wy- kreślenie wpisów hipotecznych i ostrze- żeń, złożenie rachunków i t. p., podlegają opłacie jednostajnej po	3				
150	Sprawy przez Sądy karne i policyjne są- dzone, podlegają opłatom jak następuje: 1. Przy wyrokach wydawanych mocą Iej Instancji: a) przez Wydział Policyjno-Sądowy w Warszawie, Prezydentów i Burmistrzów innych miast, oraz przez Wójtów Gmin . b) przez Sądy Pokoju jako Sądy Policyi Prostej c) przez Sądy Policyi Poprawczej d) przez Sądy Kryminalne 2. Przy wyrokach z odwołania się, opłata wpisowa podwyższa się w stosunku opła- ty należnej do Iej Instancji, mianowicie w Ilej Instancji do ilości podwójnej, a w IIIej Instancji do ilości potrójnej. <i>Uwaga.</i> Sprawy defraudacyjne o ile po- dług istniejących przepisów, odesłane i są- dzone są na drodze karnej, co do wpisów podlegają przepisom ustanowionym dla Sądów Karnych.	50	1 3 6			
151	Sprawy karności Urzędników tak zwa- ne dyscyplinarne, podlegają opłacie: a) przy wyrokach Trybunału lub Sądu Kryminalnego	3				

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава освобождающія отъ гербовой пошлины.
		руб.	к.			
	b) если рѣшенія состоялись въ Апелляціонномъ Судѣ	6				
	c) если рѣшенія въ Сенатѣ или Государственномъ Совѣтѣ	9				
152	Дѣла о контрабандѣ, подлежатъ слѣдующимъ пошлинамъ:					
	a) если рѣшенія послѣдовали въ I-ой инстанціи.	50				
	b) если рѣшенія послѣдовали во II-ой инстанціи	2				
	<i>Примѣчаніе.</i> Дѣла о сложеніи подагъ и отсрочкамъ, вносимыя въ административныя Суды, не подлежатъ судебнымъ пошлинамъ.					
153	Продажа съ публичныхъ торговъ, дѣла о продажѣ съ публичныхъ торговъ, см. дѣла ст. 148, равно 62 и 64 ст. Устава).					
	О признаніи правъ на приобрѣтенную съ публичныхъ торговъ собственность, (см. заключенія по ипотечнымъ книгамъ ст. 189).					
154	Представительства, (см. довѣренности, ст. 92).					
155	Наслѣдства, (см. переходъ собственности по наслѣдству, дарственнымъ актамъ и т. д. ст. 202).					
156	Перечни бумагъ по дѣлу, (см. ст. 4).					
157	Дипломы, выдаваемые Государственнымъ Совѣтомъ Царства Польскаго, а именно:					
	a) на Княжеское достоинство	60				
	b) на Графское	45				
	c) на Баронское	30				
	d) на прочіе титулы	15				
	e) на дворянское достоинство	7	50			
158	Свидѣтельства, выдаваемые агентами и биржевыми маклерами, (szlusscette).		15			

Розуся Тагуфу.	Предметъ оплате стемпловой улегая.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	b) przy wyrokach Sądu Appellacyjnego.	6				
	c) przy wyrokach Senatu lub Rady Stanu.	9				
152	Sprawy defraudacyjne podlegają opłacie:					
	a) przy wyrokach Iej Instancji	50				
	b) przy wyrokach IIej Instancji	2				
	<i>Uwaga.</i> Sprawy o allewiacye i remissye do Sądów Administracyjnych wnoszone, nie podlegają opłacie wpisowej.					
153	Subhastacye, sprawy subhastacyjne, (patrz sprawy poz. 148), ze względu na art. 62 i 64 Ustawy.					
	Przepisanie własności na subhastacyi nabytej, (patrz wnioski w księgach wieczystych poz. 189).					
154	Subhastacye uważają się jak pełnomocnictwa, (poz. 92).					
155	Sukcesyje, (patrz zmiany własności w skutek spadków, darowizn i t. d. poz. 202).					
156	Summaryusze, (patrz poz. 4).					
157	Świadectwa przez Radę Stanu Królestwa wydawane, a mianowicie:					
	a) na przyznanie tytułu Księcia	60				
	b) „ „ Hrabiego	45				
	c) „ „ Barona	30				
	d) „ „ innych tytułów	15				
	e) na pochodzenie szlacheckie	7	50			
158	Świadectwa przez agentów i meklerów giełdy wydawane, (szlusscette)		15			

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины	Статьи Устава. Указанія о основаніи для опредѣленія гербовой пошлины	Татья Устава, освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
154	Всякаго другаго рода свидѣтельства, выдаваемые отъ властей, Управленій и частными лицами. <i>Примѣчаніе.</i> Не подлежатъ употребленію гербовой бумаги: а) свидѣтельства или выписки изъ училищныхъ вѣдомостей объ успѣхахъ воспитанниковъ; б) посвидѣтельствванія или скрѣпленія актовъ, письменныя помѣты, дѣлаемые возными на вручаемыхъ ими актахъ, равно посвидѣтельствванія о жизни и тождествѣ лица, дѣлаемые полицейскими властями на квитанціяхъ и всякаго другаго рода письменныхъ бумагахъ, хотя бы даже по недостатку мѣста на письменномъ актѣ или бумагѣ, таковая надпись дѣлаема была на особомъ листѣ бумаги; в) свидѣтельства или протоколы, долженствующіе служить для временнаго освобожденія отъ рекрутскаго набора; д) полицейскія свидѣтельства о свободномъ пропускѣ на рынки и ярмарки лошадей, скота и другихъ домашнихъ животныхъ.	15				
160	Табели, (вѣдомости) (см. ст. 4).					
161	Оцѣнки свидѣющихъ лицъ или экспертовъ, (см. ст. 4).					
162	Духовныя завѣщанія <i>Примѣчаніе I.</i> Съ завѣщаній, писанныхъ собственноручно, или домашнихъ, гербовая пошлина взимаема будетъ при выдачѣ первой изъ нихъ выписки. <i>Примѣчаніе II.</i> При введеніи духовнаго завѣщанія въ исполненіе, будетъ взимаема особая гербовая бумага, опредѣленная при переходѣ движимаго и недвижимаго имущества, по наслед-	1 50			ст. 50	

Позыца Тарифу.	Предметъ оплатѣ стемпловой улагающій.	Cena stempla.		Слѣдуетъ ли обличать плату стемпловую.	Art. Устава указывающія за-суды до постановленія оплаты.	Art. Устава отъ оплаты улажняющія.
		Rsr.	к.			
159	Świadczenia wszelkie Władz, Urzędów i osób prywatnych. <i>Uwaga.</i> Nie ulegają użyciu stempla: а) świadectwa czyli wyciągi z cenzur szkolnych; б) poświadczenia czyli legalizacje akt, kontestacje przez woźnych na wręczanych aktach zapisywane, oraz zaświadczenia życia i tożsamości osoby na kwitach i innego rodzaju pismach przez Władze policyjne zamieszczane, chociażby dla braku miejsca na akcie, kwicie lub piśmie, dopelniane były na oddzielnym arkuszu; в) świadectwa czyli protokoły służące mające do czasowego wyłączenia od spisu wojskowego; д) świadectwa policyjne co do koni, bydła i innego inwentarza na targi i jarmarki wyprowadzanego.	15				
160	Tabelle, (patrz poz. 4).					
161	Taxy biegłych, (patrz poz. 4).					
162	Testamenta <i>Uwaga I.</i> Do testamentów własnoręcznie lub w formie tajemnej spisanych, opłata stemplowa pobierana będzie przy wydawaniu pierwszego wyciągu. <i>Uwaga II.</i> Przy wprowadzaniu testamentu w wykonanie, pobierana będzie opłata oddzielna, oznaczona przy zmianach	1 50			ar. 50	

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава, основывающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
	ству и дарственнымъ актамъ, (см. ст. 202). <i>Примѣчаніе III.</i> Для акта, коимъ измѣняется или уничтожается духовное завѣщаніе, если завѣщатель заплатилъ уже разъ установленную пошлину въ 1 руб. 50 коп., должна быть употреблена гербовая бумага, какая установлена для дополнительныхъ договоровъ.					
163	Переводы письменныхъ актовъ на другіе языки, (см. ст. 129).					
164	Мировыя сдѣлки, (см. договоры ст. 181).					
165	Опредѣленія семейныхъ совѣтовъ, (см. ст. 4).					
166	Выдѣлы изъ имѣнія, (см. переходъ движимаго или недвижимаго имущества по наслѣдству, дарственнымъ актамъ и т. д. ст. 202).					
167	Условія, (см. договоры ст. 169—186).					
168	Сдѣлки, (см. договоры ст. 169—186).					
169	Договоры о куплѣ, продажѣ или мѣнѣ недвижимостей, по			3%	ст. 31	
170	Договоры о безсрочной арендѣ или чиншѣ, равно объ отдачѣ земель въ безсрочное владѣніе за условленную плату, барщину или на другихъ условіяхъ, считаются какъ договоры о куплѣ и продажѣ недвижимостей, (см. ст. 169).				ст. 41	
171	Договоры о куплѣ, продажѣ и мѣнѣ всякаго рода движимаго имущества, по			1/3%	ст. 40	
172	Договоры о куплѣ и продажѣ съ правомъ выкупа, считаются какъ договоры о куплѣ и продажѣ, (см. ст. 169—171). <i>Примѣчаніе.</i> Если въ слѣдствіе исполненія права выкупа, проданный предметъ возвращается къ первоначальному владѣльцу, то гербовая пошлина должна быть взимаема какъ съ квитанціи, (см. ст. 53).					

Pozycya Taryfy.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	własności ruchomych lub nieruchomych w skutek spadków i darowizn, (poz. 202). <i>Uwaga III.</i> Do aktu zmiany lub odwołania testamentu, jeżeli testator raz już opłacił należny stempel rs. 1 k. 50, użyty ma być stempel jak do umów dodatkowych.					
163	Tłómaczenia aktów i pism na inne języki, (patrz przekłady poz. 129).					
164	Tranzakcyje, (patrz umowy poz. 181).					
165	Uchwały rad familijnych, (patrz poz. 4).					
166	Udziały z majątku, (patrz zmiany własności nieruchomych lub ruchomych w skutek spadków, darowizn i t. p. poz. 202).					
167	Ugody, (patrz umowy poz. 169—186).					
168	Układy, (patrz umowy poz. 169—186).					
169	Umowy o kupno, sprzedaż lub zamianę nieruchomości, po			3%	ar. 31	
170	Umowy o wieczystą dzierżawę lub czynsz, tudzież nadania w wieczyste posiadanie gruntów za wniesioną opłatę, roboczną lub inne obowiązki, uważają się jak umowy o kupno i sprzedaż nieruchomości, (poz. 169).				ar. 41	
171	Umowy o kupno, sprzedaż i zamianę wszelkich ruchomości			1/3%	ar. 40	
172	Umowy o kupno i sprzedaż z prawem odkupu, uważają się jak umowy o kupno i sprzedaż, (poz. 169—171). <i>Uwaga.</i> Jeżeli skutkiem wykonania prawa odkupu, przedmiot wraca do pierwotnego właściciela, opłata stemplowa pobrana być winna jak do kwitu (poz. 53).					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины.	Статьи, Устава указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава, освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
173	Договоры о пожизненных пенсіяхъ, доходахъ или платежахъ, заключаемые на время до непредвидимаго случая, съ утратою предмета (à fonds perdu) или безъ потери предмета, признаются: когда предметъ договора, за который слѣдуетъ платить пожизненно, есть недвижимое имущество, — какъ договоры о куплѣ недвижимости; если же предметъ договора будетъ движимымъ имуществомъ или капиталомъ, то какъ договоры о куплѣ движимостей. <i>Примѣчаніе.</i> Съ пенсій, доходовъ или платежей, предоставляемыхъ даровымъ образомъ, гербовая пошлина взимается какъ съ перехода недвижимыхъ или движимыхъ имуществъ по наслѣдству, дарственнымъ актамъ и т. д. (ст. 202).				ст. 40 d	
174	Договоры о безсрочныхъ правахъ и повинностяхъ, считаются какъ договоры о куплѣ и продажѣ недвижимостей (см. ст. 168); договоры же о временныхъ правахъ и повинностяхъ, какъ договоры объ арендномъ содержаніи, (см. ст. 176).					
175	Договоры о товариществахъ и компаніяхъ безъ акцій, по <i>Примѣчаніе.</i> Договоры о товариществахъ и компаніяхъ съ акціями, подлежатъ гербовой пошлинѣ установленной для акцій, (см. ст. 3 и 40 бук. g).			1/3%	ст. 40 f	
176	Договоры объ арендахъ главныхъ арендаторовъ съ подъарендаторами, о наймѣ вещей, объ услугахъ, работѣ и поставкѣ, по			1/3%	ст. 40 e	
177	Договоры о постройкѣ зданій изъ матеріала подрядчика, считаются какъ договоры о куплѣ движимостей, (см. ст. 171).					

Розуєса Таруѣу	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr	zł			
173	Umowy o pensye, dochody lub wypłaty dożywotnie, albo trwałe mające przez czas od wypadku losowego zawisły, z utratą (à fonds perdu) lub bez utraty przedmiotu, uważają się: gdy przedmiot, za który wypłata dożywotnia następuje, jest nieruchomością, jak umowy o kupno nieruchomości; gdy przedmiot, za który wypłata następuje, jest ruchomością lub kapitałem, jak umowy o kupno ruchomości. <i>Uwaga.</i> Od pensyj, dochodów lub wypłat tytułem darmym uczynionych, pobiera się opłata stemplowa oznaczona przy zmianach własności nieruchomości lub ruchomych, w skutek spadków, darowizn i t. p., (poz. 202).				ar. 40 lit. d	
174	Umowy o służebności wieczyste, uważają się jak umowy o kupno i sprzedaż nieruchomości, (poz. 168). Umowy zaś o służebności czasowe, jak umowy o dzierżawę, (poz. 176).					
175	Umowy o spółkę nieakcyjną, po <i>Uwaga.</i> Umowy o spółkę akcyjną, uiszczają opłatę stemplową do akcyi, (poz. 3 i art. 40 lit. g).			1/3%	ar. 40 lit. f	5
176	Umowy o dzierżawę, poddzierżawę i najem rzeczy lub usług, albo robót i dostaw, po			1/3%	ar. 40 lit. e	1/5
177	Umowy o wystawienie budowli z materiału przedsiębiorcy, uważają się jak umowy o kupno ruchomości, (poz. 171).					

Статьи Табелл.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава, освобождающія отъ гербо-пошлины.
		руб.	к.			
178	Договоры о поклажѣ или принятіи на храненіе вещей	15				
179	Брачные договоры, по которымъ устраивается имущественное отношеніе будущихъ супруговъ, съ условіемъ или безъ условія пожизненнаго содержанія или пользованія имуществомъ, составляющимъ предметъ договора, на какую бы они сумму не заключались.	1 50				
	<i>Примѣчаніе.</i> Если брачные договоры, кромѣ устройства имущественныхъ отношеній будущихъ супруговъ, будутъ заключать въ себѣ записи, даренія, выдѣлы, чинимые однимъ изъ супруговъ или кѣмъ либо третьимъ, или если въ нихъ будетъ заключаться договоръ о куплѣ, арендномъ содержаніи или другія обязательства, — то съ такихъ сдѣлокъ надлежащая гербовая пошлина должна быть взимаема какъ съ договоровъ, или перехода движимаго или недвижимаго имущества по наслѣдству, дарственнымъ актамъ и т. д.					
180	Добавочные договоры, устраняющіе или измѣняющіе условія главныхъ договоровъ, безъ продолженія ихъ срока и увеличенія ихъ цѣны, не заключающіе въ себѣ новаго обязательства	15				
181	Условія или мировыя сдѣлки, по которымъ тяжущіяся стороны предъупреждаютъ или окончиваютъ искъ, признаются: когда тяжущіяся стороны въ слѣдствіе мировой сдѣлки, даютъ или обязываются дать предметъ оцѣнимый на деньги, какъ договоры или обязательства; когда же никакого обязательства не представляютъ, какъ добавочные договоры.					
182	Договоры о куплѣ, продажѣ, мѣнѣ, арендномъ содержаніи, наймѣ и о пред-					

Роздѣлъ Тарифу.	Предметъ оплате стемпловой улагающій.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
178	Umowy o skład czyli przyjęcie depozytu.		15			
179	Umowy przedślubne (interczyzy) urządzające stosunki majątkowe przyszłych małżonków, z zastrzeżeniem lub bez zastrzeżenia dożywocia, i bez względu na cyfrę majątku	1 50				
	<i>Uwaga.</i> Jeżeli umowy przedślubne, obok urządzenia stosunków majątkowych przyszłych małżonków, obejmować będą zapisy, darowizny, udziały z majątku bądź przez współmałżonka, bądź przez osobę trzecią uczynione, albo jeżeli zawierać będą umowy: o kupno, dzierżawę lub inne zobowiązania, — od tego wszystkiego właściwa opłata stemplowa jak do umów lub zmian własności nieruchomości albo ruchomych w skutek spadku, darowizn i t. d. pobrana być winna.					
180	Umowy dodatkowe uchylające lub zmieniające warunki umów głównych, bez przedłużenia czasu ich trwania i podwyższenia ceny, nie obejmujące nowego głównego zobowiązania		15			
181	Umowy czyli komplanacye spór kończące lub uprzedzające, uważają się wtenczas gdy skutkiem komplanacyi, czyli transakcyi, strony dają lub zobowiązują się dać przedmiot na pieniądze oszacować się mogący, jak właściwe umowy lub zobowiązania; a gdy żadnego zobowiązania nie obejmują, jak umowy dodatkowe.					
182	Umowy o kupno, sprzedaż, zamianę, dzierżawę, najem i wszelkiego rodzaju przedmio-					

Статьи Табели.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава освобождающія отъ гербовой пошлины.
		руб.	к.			
183	Катахъ всякаго рода, которыхъ цѣна не можетъ быть опредѣлена	1	50			
184	Договоры о залогахъ, (см. ст. 41 залоги).					
185	Договоры о довѣренностяхъ, (см. ст. 92).					
186	Условія или маклерскія сдѣлки, денежныя и товарныя, (schlussettle) (см. свидетельства, выдаваемые агентами и биржевыми маклерами ст. 158).					
187	Договоры о займѣ денегъ или вещей, (см. одностороннія обязательства ст. 203).					
187	Векселя и купеческія ассигновки, какъ туземныя, такъ и изъ заграничя входящія, подлежатъ гербовой пошлинѣ въ слѣдующей соразмѣрности:				ст. 18 20 и 120	
	a) на сумму до 300 р. с. включительно	15				
	b) „ отъ 300 до 600 р. с. „	30				
	c) „ „ 600 „ 900 „ „	45				
	d) „ „ 900 „ 1200 „ „	60				
	e) „ „ 1200 „ 1500 „ „	75				
	f) „ „ 1500 „ 2000 „ „	1	50			
	g) „ „ 2000 „ 3000 „ „	2				
	h) „ „ 3000 „ 4000 „ „	3				
	i) „ „ 4000 „ 6000 „ „	4	50			
	k) „ „ 6000 „ 9000 „ „	6				
	l) „ „ 9000 „ 12000 „ „	7	50			
	l) „ „ 12000 „ 15000 „ „					
	<i>Примѣчаніе I.</i> Векселя выдаваемые на вышнія суммы, должны быть писаны на двухъ и болѣе листахъ гербовой бумаги. <i>Примѣчаніе II.</i> Векселя, выданные непосредственно на Польскій Банкъ, свободны отъ употребленія гербовой бумаги.					

Позыця Табелы	Предметъ оплаты стемпловой улегающаго.	Цена стемпла.		Стопа проценту до облича- нія оплаты стемпловой.	Art. Уставы wskazujące za- sady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty urwduinające.
		Rsr.	k.			
183	Умowy o kaucye, (patrz poz. 41).	1	50			
184	Умowy o pełnomocnictwa, (patrz pełno- mocnictwa poz. 92).					
185	Умowy czyli układy meklerskie, pienię- żne i towarne (schlussettle), patrz świade- ctwa przez agentów, meklerów giełdowych wydawane, (poz. 158).					
186	Умowy o pożyczkę pieniędzy lub rzeczy, (patrz zobowiązania jednostronne poz. 203)					
187	Wexle i assygnacye kupieckie, tak krajo- we jako i z zagranicy wchodzące, podlega- ją opłacie stemplowej w następującym sto- sunku:				ar. 18 20 i 120.	
	a) на kwoty do rs. 300 włącznie . . .	15				
	b) на kwoty od rs. 300 do 600 włącz.	30				
	c) „ „ „ 600 do 900 włącz.	45				
	d) „ „ „ 900 „ 1200 „	60				
	e) „ „ „ 1200 „ 1500 „	75				
	f) „ „ „ 1500 „ 2000 „	1	50			
	g) „ „ „ 2000 „ 3000 „	2				
	h) „ „ „ 3000 „ 4000 „	3				
	i) „ „ „ 4000 „ 6000 „	4	50			
	k) „ „ „ 6000 „ 9000 „	6				
	l) „ „ „ 9000 „ 12000 „	7	50			
	l) „ „ „ 12000 „ 15000 „					
	<i>Uwaga I.</i> Wexle na summy wyższe, pi- sane być mają na dwóch i więcej stemplach. <i>Uwaga II.</i> Wexle na imie Banku Pol- skiego bezpośrednio wystawiane, wolne są od stempla.					

Статия Таблиц.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины.	Статия, съгласа указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статия Устава, освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
	<i>Примѣчаніе III.</i> Акцептація векселей, передаточныя надписи и росписки на векселяхъ, свободны отъ употребленія гербовой бумаги.					
	<i>Примѣчаніе IV.</i> Векселями, подлежащими пошлинѣ, считаются тѣ экземпляры, которые находятся въ оборотѣ, не смотря на то, будутъ ли это оригиналы или такъ называемые первые, или дубликаты, называемые secundo и т. д.					
188	Вызовы тяжущихся сторонъ къ суду, (см. ст. 4).					
189	Заключенія, вносимыя въ ипотечныя книги:					
	а) о переходѣ права на недвижимую собственность по силѣ опредѣлительнаго приговора, по			1/2 %	ст. 40i	
	б) по договорамъ, рѣшеніямъ или по самому закону, кромѣ платежа, слѣдующаго съ сихъ актовъ, подлежатъ постоянной пошлинѣ, какъ судебныя акты, (ст. 4).					
	в) о переходѣ права собственности на имѣнія, капиталы или ипотечныя права, по наслѣдству, дарственному акту, записи, распоряженію, выдѣлу родителей изъ части, въ распоряженіи ихъ находящейся, — подлежатъ такойже пошлинѣ, какъ при переходѣ недвижимаго и движимаго имущества по наслѣдству, дарственнымъ актамъ и т. д. (ст. 206); если таковая пошлина при другомъ дѣйствіи не была внесена.					
	<i>Примѣчаніе.</i> Заключенія вносимыя въ ипотечныя книги Кредитнымъ Зем-					

Розуєча Тагуѣ.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stoпа procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Art. Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	<i>Uwaga III.</i> Akceptacya wexli, przelewy czyli indosy i pokwitowania na wexlach zamieszczone, wolne są od stempla.					
	<i>Uwaga IV.</i> Za wexle ulegające opłacie, uważają się te exemplarze, które są w obiegu, bez względu czy to są oryginały, tak zwane primy, czy duplikaty, zwane sekundy.					
188	Wezwania stron, (patrz poz. 4).					
189	Wnioski do ksiąg wieczystych czynione:					
	а) o przepisanie tytułu własności nieruchomości z mocy wyroku adjudykacyjnego po			1/2 %	ar. 40i	
	б) z mocy umów, wyroków lub samego prawa, oprócz opłaty procentowej do tych aktów, o ileby pobrana nie była, podlegają opłacie stałej jak akta sądowe, (poz. 4).					
	в) o przepisanie tytułu własności dóbr, kapitałów lub praw hipotecznych, z tytułu spadku, darowizny, zapisu, rozporządzenia udziału rodziców z części rozrządzałnej, — podlegają opłacie oznaczonej przy zmianach własności nieruchomości lub ruchomych, w skutek spadków, darowizn i t. d. (poz. 202), o ile przy innej czynności pobrana nie była.					
	<i>Uwaga.</i> Wnioski przez Władze Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego do ksiąg					

Статьи Табели.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія гербо. пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Статьи Устава освобождающія отъ гербо. пошлины.
		руб.	к.			
	скимъ Обществомъ, свободны отъ упогребленія гербовой бумаги.					
190	Вносъ дѣль въ судъ (см. дѣла ст. 148—152)					
191	Товарищества, компаніи, (см. договоры о компаніяхъ ст. 175).					
192	Выписи или извлеченія, какъ изъ приговоровъ, такъ и другихъ актовъ, книгъ и бумагъ, выдаваемые присутственными мѣстами или чиновниками, (см. ст. 4).					
193	Выписки изъ ипотечныхъ книгъ, считаются какъ выписи, (см. ст. 192). Всѣ другія выписки, (см. ст. 4).					
194	Выписки изъ судебныхъ книгъ (см. ст. 4).					
195	Выписки изъ первыхъ, главныхъ приговоровъ, по опредѣленію права собственности на недвижимости, не имѣющія ипотечныхъ книгъ, должны быть выдаваемы на гербовый бумагу по оценочной суммѣ, какъ договоры о куплѣ и продажѣ недвижностей, (см. ст. 169).					
196	Допросные протоколы, (см. ст. 4).					
197	Записи, (см. переходы недвижимаго или движимаго имущества по наследству, дарственному акту и т. д. ст. 202).					
198	Жалобы, считаются какъ прошенія, (см. ст. 95—98).					
199	Заклады, (см. займы или одностороннія обязательства ст. 203).					
200	Засвидѣтельствованія, (см. свидѣтельства ст. 159).					
201	Переносы правъ, (см. уступки ст. 11).					
202	Переходы недвижимои или движимой собственности по наследству, маюратъ и дарственнымъ актамъ, отказамъ, запи-					

Розыска Тарифу.	Предметъ оплате стемпловой улегаясь.	Cena stempla.		Стопа проценту до облічзанія оплаты стемпловой.	Art. Уставы wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	wieczystych czynione, wolne są od stempla.					
190	Wpisy, (patrz sprawy poz. 148.—152).					
191	Współki, (patrz umowy o spółkę poz. 175).					
192	Wyciągi czyli ekstrakty albo wypisy tak wyroków jako i inne z akt i pism przez Władzę lub Urzędników wydawane, (patrz poz. 4).					
193	Wykazy hipoteczne, uważają się jak wyciągi, (poz. 192).					
194	Wykazy inne, (patrz poz. 4).					
195	Wypisy, (patrz poz. 4).					
196	Wyroki przysądzenia nieruchomości nie mających hipotek, w pierwszym głównym wyciągu mają być wydawane na stemplu ceny w stosunku summy szacunkowej jak od umów o kupno i sprzedaż nieruchomości, (patrz poz. 169).					
197	Wywody słowne, (protok.) (patrz poz. 4)					
198	Zapisy, (patrz zmiany własności nieruchomości lub ruchomych w skutek spadków darowizn i t. d. poz. 202).					
199	Zaskarżenia, (uważają się jak podania poz. 95 do 98).					
200	Zastawy, (patrz pożyczki czyli zobowiązania jednostronne poz. 203).					
201	Zaświadczenia, (patrz świadectwa poz. 159).					
202	Zlewki praw, (patrz cessye poz. 11).					
	Zmiany własności nieruchomości lub ruchomych w skutek spadków, majoratów, darowizn, legatów, zapisów, udziałów,					

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Възвѣръ проценти для опредѣленія герб. пошлины.	Статьи Устава, указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины.	Табель Устава, освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
	семь, раздѣламъ, выдавамъ или по другому имущественному распоряженію, подлежатъ гербовой пошлинѣ, а именно:				ст. 44	
	а) законныя и усыновленныя дѣти и другіе нисходящіе наследники по прямой линіи съ того, что получаютъ по дарственной актѣ или записи изъ части состоящей въ распоряженіи, не смотря на положенное условіе содержать родителей или другихъ восходящихъ, — платятъ по			1 %	— 60 включит.	
	б) наследники восходящіе, супруги и прижитыя въ брака дѣти, признанныя законными со всего имѣнія, по наследству или по дарственной записи полученнаго, по			2 %		
	в) всѣ прочіе родственники, а также казна съ оставленныхъ имуществъ, по			3 %		
	д) посторонніе и свояки, по			6 %		
	<i>Примѣчаніе.</i> Дары и записи, чинимыя въ пользу казны, больницъ, благотворительныхъ обществъ и общественныхъ учреждений, равно на постройку и постройку церквей, а также на церковную и монастырскую утварь, свободны отъ гербовой пошлины.					
203	Одностороннія обязательства, какъ то: заемныя письма, займы, заклады, если сии обстоятельства обезпечены ипотечно, подлежатъ гербовой пошлинѣ, по	1 съ	тыс.		ст. 41	
	Съ таковыхъ же обязательствъ и росписокъ безъ ипотечнаго обезпеченія, вносятся	1/2 съ	тыс.			
	<i>Примѣчаніе.</i> Если недвижимое имущество, отдано въ залогъ съ такими					

Pozycya Taryfy.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stoпа procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniające.
		Rsr.	k.			
	ów lub rozporządzeń majątkowych, podlegają opłacie stemplowej				art. 44	
	a) dzieci prawe i przysposobione i inni zstępni w linii prostej, od tego co otrzymują z mocy darowizny lub zapisu z części rozrządzałnej, bez względu na zastrzeżony obowiązek utrzymywania rodziców lub wstępnych, po			1 %	— 60 włącznie	
	b) wstępni małżonkowie i dzieci naturalne prawnie uznane, od całego majątku w spadku lub przez darowiznę otrzymanego, po			2 %		
	c) wszyscy inni krewni tudzież Skarb od majątków opuszczonych, po			3 %		
	d) obcy i powinowaci, po			6 %		
	<i>Uwaga.</i> Darowizny i zapisy na rzecz Skarbu, szpitali, towarzystw dobroczynnych i Instytutów publicznych, tudzież na budowę, reparacye, porządki i aparata kościołów i klasztorów, wolne są od opłaty stemplowej.					
203	Zobowiązania jednostronne jako to: obligi, pożyczki, zastawy, o ile mieszczą w sobie ubezpieczenia hipoteczne, ulegają opłacie, po	1 od	tyśią		ca	ar. 41
	Takież zobowiązania, rewersa i skrypta bez hipoteki, po	1/2 od	tyśią		ca	
	<i>Uwaga.</i> Jeżeli nieruchomości oddaną zostaje w zastaw, z warunkiem uiszczania					

Статьи Табел.	Предметы подлежащие платежу гербовой пошлины.	Цѣны гербовой бумаги.		Размѣръ процентовъ для опредѣленія герб. пошлины	Статьи, Устава указывающія основанія для опредѣленія гербовой пошлины	Статьи Устава, освобождающія отъ герб. пошлины.
		руб.	к.			
204	словіемъ, чтобы залогоприниматель уплачивалъ извѣстную сумму, то съ таковой доплаты должна быть взискима гербовая пошлина отдѣльно, какъ съ договора объ арендномъ содержаніи. (ст. 176). (Отреченія отъ наслѣдства, (см. ст. 4). (Отреченія отъ дара, считаются какъ добавочные договоры, (ст. 180).					

Za zgodność:

Секретарь Стану,

W zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:

p. o. Dyrektora Kancellaryi

Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wł. Holewiński.

Pozycja Taryfy.	Przedmiot opłacie stemplowej ulegający.	Cena stempla.		Stopa procentu do obliczenia opłaty stemplowej.	Art. Ustawy wskazujące zasady do stanowienia opłaty.	Artykuły Ustawy od opłaty uwalniającej.
		Rsr.	k.			
	przez biorącego w zastaw pewnej dopłaty: co do tej dopłaty, opłata stemplowa oddzielnie pobraną być winna jak od umowy o dzierżawę, (poz. 176).					
204	Zrzeczenie się spadku, (patrz poz. 4). Zrzeczenia się darowizny, uważają się jak umowy dodatkowe, (poz. 180).					

** Za zgodność,*

p. o. Ministra Sekretarza Stanu, (podpisano) W. Platonow.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu,

w Zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podp.) A. Zaborowski.

Za zgodność:

p. o. Dyrektora Kancellaryi

Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 22 Stycznia (3 Lutego) 1864 r. *)

*) Ustawa powyższa wraz z taryffą w myśl Artykułu I-go zamieszczonego na wstępie tejże Ustawy Ukazu Najwyższego, ma moc obowiązującą w Królestwie Polskiem od d. 21 Maja (3 Czerwca) 1864 roku.

KOMMISSYA RZADOWA

SPRAWIEDLIWOSCI.

W wykonaniu decyzji Rady Administracyjnej Królestwa, objawionej przez wypis z protokołu posiedzenia tejże Rady z dnia 15 (27) Października 1863 r. N. 26797, ogłasza w Dzienniku Praw Najwyżej ratyfikowany pod dniem 4 (16) Lipca t. r., Traktat względem spłacenia cła na rzece Skaldzie, zawarty pomiędzy Najjaśniejszym Cesarzem Wszech Rossyi, a Najjaśniejszym Królem Belgów.

Warszawa dnia 5 (17) Grudnia 1863 r.

Dyrektor Główny Prezydujący, *Wosiński*.

p. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński*.

ТРАКТАТЪ

о Выкупѣ Шельдской пошлины,

заключенный

между ЕГО ВЕЛИЧЕСТВОМЪ ИМПЕРАТОРОМЪ Всероссійскимъ

и ЕГО ВЕЛИЧЕСТВОМЪ КОРОЛЕМЪ Бельгійцевъ,

4 (16) Июля 1863 года.

Божією поспѣшествующею милостию Мы Алек-
сандръ Второй, Императоръ и Самодержецъ Все-
россійскій, Московскій, Кіевскій, Владимірскій, Нов-
городскій, Царь Казанскій, Царь Астраханскій,
Царь Польскій, Царь Сибирскій, Царь Херсониса-
Таврическаго, Государь Исковскій, Великій Гнязь
Смоленскій, Литовскій, Волынский, Подольскій, и
Финляндскій, Гнязь Эстляндскій, Лифляндскій,
Курляндскій и Семигальскій, Самогитскій, Бьло-
стокскій, Корельскій, Тверскій, Югорскій, Перм-
скій, Вятскій, Болгарскій и иныхъ; Государь и Ве-
ликій Гнязь Новогорода, Низовскія Земли, Черни-
говскій, Рязанскій, Полоцкій, Ростовскій, Ярослав-
скій, Бьлозерскій, Удорскій, Обдорскій, Кондій-
скій, Витебскій, Мстиславскій и всея Сѣверныя
страны Повелитель; и Государь Иверскія, Карта-
линскія, Грузинскія и Кабардинскія земли и Ар-
мянскія области Черкасскихъ и Горскихъ Гнязей
и иныхъ насильный Государь и Обладатель; На-
сильный Норвежскій, Герцогъ Шлезвигъ-Голстин-
скій, Стормарнскій, Дитмарсенскій и Ольденбург-
скій, и прочая, и прочая, и прочая.

TRAKTAT

względem spłacenia cła na rzece Skaldzie,

zawarty

pomiędzy NAJJAŚNIEJSZYM CESARZEM Wszech Rosyyi,

a NAJJAŚNIEJSZYM KRÓLEM BELGÓW.

4 (16) Lipca 1863 roku.

Z Bożej Łaski My ALEXANDER Drugi CESARZ i Samo-
władea Wszech Rosyyi, Moskiewski, Kijowski, Wło-
dzimierski, Nowogrodzki, Car Kazański, Car Astra-
chański, Król Polski, Car Sybirski, Car Chersonsko-
Taurycki, Car Gruziński, Pan na Pskowie i Wielki
Książę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Fin-
landzki, Książę Estoński, Inflandzki, Kurlandzki i Se-
migalski, Żmudzki, Białostocki, Korelski, Twerski, Ju-
gorski, Permski, Wiatzki, Bułgarski i innych; Pan
i Wielki Książę Niższego Nowogrodu, Czernichow-
ski, Razański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Bia-
łozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski,
Mścislowski, Władea całej strony Północnej; Pan Ziemi
Jwerskiej, Kartalińskiej, Kabardyjskiej i Krainy Or-
miańskiej; Książę Dziedziczny i Władea Książąt Czer-
kaskich, i innych Książąt Góralskich; Następca Nor-
wegski, Książę Szlezwicko-Polsztyński, Stormarnski,
Ditmarsencki i Oldenburgski, etc., etc., etc.

Объявляемъ чрезъ сіе, что въ слѣдствіе взаимнаго соглашенія между Нами и Его Величествомъ Королемъ Бельгійцевъ, Полномочные Наши заключили и подписали въ Брюсселѣ 4 (16) Іюля 1863 года трактатъ съ двумя приложеніями о выкупѣ пошлинъ на Шельдъ. Трактатъ этотъ отъ слова до слова гласитъ тако:

Его Величество Императоръ Всероссійскій, Его Величество Императоръ Австрійскій, Король Венгерскій и Богемскій, Его Величество Король Бельгійцевъ, Его Величество Императоръ Бразильскій, Его Превосходительство Президентъ Чилийской Республики, Его Величество Король Датскій, Ея Величество Королева Испанская, Его Величество Императоръ Французовъ Ея Величество Королева Соединеннаго Королевства Великобританіи и Ирландіи, Его Величество Король Ганноверскій, Его Величество Король Итальянскій, Его Королевское Высочество Великій Герцогъ Ольденбургскій, Его Превосходительство Президентъ Республики Перуанской, Его Величество Король Португальскій и Альгарвскій, Его Величество Король Пруссій, Его Величество Король Шведскій и Норвежскій, Его Величество Императоръ Оттомановъ и Сенаты Вольныхъ Ганзеатическихъ городовъ Любека, Бремена и Гамбурга,—равно движимые желаніемъ освободить на вѣчныя времена судоходство по Шельдѣ отъ пошлины, которою оно обложено, упрочить преобразование взимаемыхъ въ Бельгій морскихъ пошлинъ и тѣмъ содѣйствовать развитію торговли и мореплаванія Своихъ Государствъ, рѣшились заключить трактатъ по сему предмету, и назначили Своими уполномоченными, именно:

Его Величество Императоръ Всероссійскій: Князя Николая Орлова, Кавалера Императорско-Россійскихъ Орденовъ: Святого Владиміра третьей степени съ мечами, Св. Анны второй степени и Св. Георгія четвертой степени; Кавалера ордена Св. Іоанна Іерусалимскаго, Кавалера Прускаго Ордена Краснаго Орла третьей степени, Кавалера Ордена Виртембергской Короны третьей степени, Кавалера фамильнаго Саксенъ-Эрнестинскаго Ордена третьей степени, Кавалера Австрійскихъ Орденовъ Леопольда второй степени и Желѣзной Короны второй степени, Командора Саксенъ-Веймарскаго Ордена Бѣлаго Сокола; Своего Генералъ-Адъютанта и Своего Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при Дворѣ Его Величества Короля Бельгійцевъ.

Его Величество Императоръ Австрійскій, Король Венгерскій и Богемскій: Барона Карла фонъ Гюгеля, Кавалера Императорско-Королевскихъ Австрійскихъ Орденовъ: Желѣзной Короны

Oznajmujemy niniejszem, jako na skutek wzajemnego porozumienia się Naszego z Najjaśniejszym Królem Belgów, pełnomocnicy Nasi zawarli i podpisali w Brukselli, 4 (16) Lipca 1863 r. traktat, z dwoma annexami, dla spłacenia ceł na Skaldzie. Traktat ten brzmi dosłownie jak następuje:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszech Rossyi, Najjaśniejszy Cesarz Austriacki, Król Węgierski i Czeski, Najjaśniejszy Król Belgów, Najjaśniejszy Cesarz Brazylijski, J. Exc. Prezydent Rzeczypospolitej Chilijskiej, Najjaśniejszy Król Duński, Najjaśniejsza Królowa Hiszpańska, Najjaśniejszy Cesarz Francuzów, Najjaśniejsza Królowa połączonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii, Najjaśniejszy Król Hanowerski, Najjaśniejszy Król Włoski, J. K. W. Wielki Książę Oldenburgski, J. Exc. Prezydent Rzeczypospolitej Peruwianskiej, Najjaśniejszy Król Portugalii i Algarwii, Najjaśniejszy Król Pruski, Najjaśniejszy Król Szwedzki i Norwesk, Najjaśniejszy Cesarz Ottomański i Senaty miast wolnych hanzeatyckich Lubeki, Bremy i Hamburga; pragnąc zarówno uwolnienia na zawsze żeglugi na Skaldzie od ciężącej na niej opłaty, zmienienia taryfy morskiej istniejącej w Belgii i ułatwienia przez to rozwoju handlu i żeglugi państw swoich, — postanowili zawrzeć w tej mierze traktat, i mianowali swych pełnomocników, jako to:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszech Rossyi: Księcia Mikołaja Orłowa, kawalera orderów rossyjskich: św. Włodzimierza klasy III-ej z mieczami, św. Anny klasy II-ej, św. Jerzego klasy IV-ej, kawalera orderu św. Jana Jerozolimskiego; orderu pruskiego Orła Czerwonego klasy III-ej, Wirtembergskiego Korony klasy III-ej, Sasko-Ernestyńskiego klasy III-ej, Austriackich Leopolda klasy II-ej, i Korony żelaznej klasy II-ej, komandora orderu Sasko-Wejmarskiego Sokoła Białego, swego generała adjutanta, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy dworze Najjaśniejszego Króla Belgów.

Najjaśniejszy Cesarz Austriacki, Król Węgierski i Czeski: Jana Karola barona de Hugel, kawalera orderów cesarsko-królewskich Korony żelaznej klasy I-ej i Leopolda Austriackiego, wiel-

первой степени и Леопольда, Кавалера Большого креста Тосканскаго Ордена Св. Иосифа, Кавалера Ордена Св. Григорія Великаво первой степени, Сенатора Кавалера большого креста Пармскаго Константиновскаго Ордена Св. Георгія, Кавалера Панскаго Ордена Христа, Командора Королевско-Датскаго Ордена Данеброга и Королевско-Шведскаго Ордена Густава-Вазы, Офицера Королевско-Бельгійскаго Ордена Леопольда, Кавалера Королевско-Прусскаго Ордена Краснаго Оrlа и проч., и проч., Доктора правъ Оксфордскаго Университета, Дѣйствительнаго Члена Императорскихъ Академій Вѣнской Наукъ и Леопольдино-Каролинской, Предсѣдателя Императорскаго Вѣнскаго Общества садоводства, и разныхъ ученыхъ обществъ Почетнаго и Дѣйствительнаго Члена, Своего Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника и Своего Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при дворѣ Его Величества Короля Бельгійцевъ.

Его Величество Король Бельгійцевъ: Г. Карла Рожье, Великаго Офицера Бельгійскаго Ордена Леопольда имѣющаго Желѣзный крестъ, Кавалера Ордена Бѣлаго Оrlа, Кавалера большого креста Ордена Почетнаго Легіона, Кавалера большого креста Ордена Св. Маврікія и Лазаря, Кавалера большого креста Ордена Полярной звѣзды, Кавалера большого креста фамильнаго Ордена Эрнестинской линіи Саксонскаго Дома, Кавалера большого креста Ордена Богоматери де-ла-Консенсіонъ де-Вилла-Висоза, Кавалера большого креста Ордена Карла III, Кавалера большого креста Ордена Краснаго Оrlа, Своего Министра иностранныхъ дѣлъ; и Барона Августа Ламбермона, Офицера Бельгійскаго Ордена Леопольда, Кавалера Ордена Св. Станислава первой степени, Великаго Офицера Ордена почетнаго Легіона, Кавалера Испанскаго Ордена Св. Фердинанда первой степени, и проч. Генеральнаго Секретаря Министерства иностранныхъ дѣлъ.

Его Величество Императоръ Бразильскій: Г. Жоакима Томаса до-Амараль, Командора Императорско-Бразильскаго Ордена Розы, Командора Неаполитанскаго Ордена Франциска I, Своего Министра Резидента при дворѣ Его Величества Короля Бельгійцевъ.

Его Превосходительство Президентъ Чилийскаго Республѣки: Дона Мануэля Карвалью, Своего Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при дворѣ Его Величества Короля Бельгійцевъ.

Его Величество Король Датскій: Г. Франца Гребена, Барона

клаго креста Ордена Тосканскаго св. Іозефа, Ордена св. Григорія Великаго I-ей классы, сенатора великаго креста Ордена константиновскаго св. Іерzego Пармскаго, кавалера Ордена папскаго Chrystusa, командора королевско-данскаго Ордена Данеброга и королевско-шведскаго Вазы, офицера королевско-бельгійскаго Ордена Леопольда, кавалера королевско-прусскаго Оrlа Червонего ет. ет. ет., доктора правъ Университету Оксфордскаго, члѣнка актуальнаго цесарскихъ академій наукъ Вѣдѣнскій и Леопольдо-Каролинскій, презеса цесарскаго товарищества огородничества въ Вѣднѣ, члѣнка honorowego и актуальнаго разныхъ товариществъ ученыхъ, свего рѣчывистаго радѣ тайнаго, посла надзвычайнаго и министра полномочнаго при дворѣ Найяснѣйшаго Короля Бельгійцевъ.

Найяснѣйшій Король Бельгійцевъ: Пана Карола Рогіер, великаго офицера свего Ордена Леопольда, кавалера креста жѣлѣзнаго, великаго креста Ордена Оrlа Бѣлаго, великаго встѣги Легіи honorowej, великаго креста Ордена св. Маурѣца и Лазаря, великаго креста Ордена Гвизды полярнаго, великаго креста Ордена Саско-Эрнестинскаго, великаго креста Ордена Почѣта N. Панны де villa Віѣза, великаго креста Ордена Карола III-го, великаго креста Ордена Оrlа Червонего, свего министра справъ заграничныхъ, oraz пана Augusta барона Lambermont, офицера Ордена Леопольда, кавалера Ордена св. Станислава I-ей классы, великаго офицера Легіи honorowej, кавалера Ордена испанскаго св. Фердинанда I-ей классы, секретаря генеральнаго министерства справъ заграничныхъ.

Найяснѣйшій Цесаръ Бразильскій: пана Joachima Thomaz do Amaral, командора цесарскаго Ордена Розы и Неаполитанскаго, Ордена Франциска I-го, министра резидента свего при дворѣ Найяснѣйшаго Короля Бельгійцевъ.

J. Ex. Президентъ рѣчывосполитѣи Чилийскаго: Don Manuela Carvallo, надзвычайнаго посла свего и министра полномочнаго при дворѣ Найяснѣйшаго Короля Бельгійцевъ.

Найяснѣйшій Король Данскій: пана Franciszka Greben barona de

Билле-Браге, Кавалера Датского Ордена Данеброга, Офицера Бельгийского Ордена Леопольда, Кавалера Орденовъ Шведскаго Полярной Звѣзды и Прусскаго Краснаго Оrlа, Своего Двора Камергера и Егермейстера, и Своего Министра-Резидента при Дворѣ Его Величества Короля Бельгийцевъ.

Ея Величество Королева Испанская: Дона Діега Коэльмо де-Португаль-и-Кесада, Кавалера большаго креста Испанскаго Ордена Изабеллы Католической, Командора Испанскаго Ордена Карла III, Кавалера большаго креста Ордена Святыхъ Маврикія и Лазаря, Кавалера большаго креста Пармскаго Ордена Св. Георгія, Офицера Почетнаго Легіона, Кавалера Ордена Св. Іоанна Іерусалимскаго, Члена Кортесовъ, Своего Чрезвычайнаго Посланика и Полномочнаго Министра при Дворѣ Его Величества Короля Бельгийцевъ и при Швейцарскомъ Союзѣ.

Его Величество Императоръ Французовъ: Барона Іосифа Альфонса Павла де-Маларе, Офицера Почетнаго Легіона, Кавалера большаго креста ГанOVERскаго Ордена Гвельфовъ, Кавалера большаго креста Брауншвейгскаго Ордена Генриха-Льва, Сверхкомплетнаго Командора Испанскаго Ордена Карла III и проч., Своего Чрезвычайнаго Посланика и Полномочнаго Министра при Дворѣ Его Величества Короля Бельгийцевъ.

Ея Величество Королева Соединеннаго Королевства Великобританіи и Ирландіи: Лорда Карла Августа Говарда де-Вальденъ-Сифортъ, Пера Соединеннаго Королевства, Кавалера большаго креста достопочтеннаго Ордена Бани, Своего Чрезвычайнаго Посланика и Полномочнаго Министра при Дворѣ Его Величества Короля Бельгийцевъ.

Его Величество Король ГанOVERскій: Барона Бодо фонъ-Годенбергъ, имѣющаго ГанOVERскій Орденъ Гвельфовъ четвертой степени, Командора Ордена Льва Нидерландскаго, Министра Резидента Его Величества Короля ГанOVERскаго при Дворахъ Ихъ Величествъ Короля Бельгийцевъ и Короля Нидерландскаго.

Его Величество Король Итальянскій: Г. Алберта Луи Графа ди-Монтальто, Кавалера большаго креста Королевскаго Ордена Святыхъ Маврикія и Лазаря, Кавалера большаго креста Ордена Льва Нидерландскаго, Своего Чрезвычайнаго Посланика и Полномочнаго Министра при Дворѣ Его Величества Короля Бельгийцевъ.

Его Королевское Высочество Великій Герцогъ Ольденбургскій: Г. Геффекена, Кавалера Прусскаго Ордена Короны второй степени со звѣздою, Офицера Императорскаго Бразильскаго

Bille-Brahe, kawalera orderu swego Danebroga, oficera orderu belgijskiego Leopolda, kawalera orderów szwedzkiego Gwiazdy polarnej i pruskiego Orla czerwonego, szambelana i łowczego dworu swego, ministra rezydenta swego przy dworze Najjaśniejszego Króla Belgów.

Najjaśniejsza Królowa Hiszpańska: Don Diego Coello de Portugal y Quesada, kawalera wielkiej wstęgi orderu swego Izabelli Katolickiej, komandora orderu Karola III-go, wielkiej wstęgi orderu św. Maurycego i Łazarza, wielkiej wstęgi orderu Parmskiego św. Jerzego, oficera legji honorowej, kawalera orderu św. Jana Jerozolimskiego, deputowanego kortezów, nadzwyczajnego posła swego i ministra pełnomocnego przy dworze Najjaśniejszego Króla Belgów i przy Związku Szwajcarskim.

Najjaśniejszy Cesarz Francuzów: pana Józefa Alfonsa Pawła barona de Malaret, oficera Legji honorowej, kawalera wielkiego krzyża hanowerskiego orderu Gwelfów i wielkiego krzyża Brunświckiego orderu Henryka-lwa komandora nadliczbowego orderu hiszpańskiego Karola III-go, ect., nadzwyczajnego posła swego i ministra pełnomocnego przy dworze Najjaśniejszego Króla Belgów.

Najjaśniejsza Królowa połączonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii: Karola Augusta lorda Howard de Walden et Seaford, para królestwa, kawalera wielkiego krzyża orderu Łaźni, nadzwyczajnego posła swego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów.

Najjaśniejszy Król Hanowerski: pana Bodo barona de Hodenberg, kawalera orderu hanowerskiego Gwelfów klasy IV, komandora orderu Lwa niderlandzkiego ministra rezydenta swego przy Najjaśniejszym Królu Belgów, i Królu Niderlandzkim.

Najjaśniejszy Król Włoski: pana Alberta Lupi hrabiego de Montalto, kawalera wielkiej wstęgi orderu św. Maurycego i Łazarza, wielkiej wstęgi orderu Lwa niderlandzkiego, nadzwyczajnego posła swego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów.

J. K. W. Wielki Książę Oldenburgski: pana Geffeken, kawalera orderu pruskiego korony klasy II-ej z gwiazdą, oficera orderu cesarsko-brazylijskiego Róży, kawalera legji honorowej, doktora

Ордена Розы, Кавалера Почетнаго Легиона, Доктора правъ, Своего Чрезвычайнаго Посланика и Полномочнаго Министра при Дворѣ Его Величества Короля Бельгійцевъ.

Его Превосходительство Президентъ Перуанской Республики: Дона Мануэля Пригойена, Своего Повѣреннаго въ дѣлахъ при правительствѣ Его Величества Короля Бельгійцевъ.

Его Величество Король Португальскій и Альгарвскій: Г. Юсефа Маврикія Корреа Генрикеса, Виконта де-Сейзаль, Члена Своего Совѣта, Кавалера большого креста Португальскаго Ордена Христа, Командора Португальскаго Ордена Богоматери де ла-Консепсионъ де-Вилла-Висоза, Кавалера Россійскихъ Орденовъ Св. Анны и Св. Станислава первой степени, Кавалера большого креста Бельгійскаго Ордена Леопольда, Кавалера большого креста Нидерландскаго Ордена Льва Нидерландскаго, Кавалера большого креста Итальянскаго Ордена Святыхъ Маврикія и Лазаря, Кавалера большого креста Австрійскаго Ордена Желѣзной Короны, Кавалера большого креста Саксонскаго Ордена Альбрехта Храбраго, Командора Датскаго Ордена Данеброга, имѣющаго Императорско-Турецкій Орденъ Нисанъ-Ифтигаръ первой степени, Своего Чрезвычайнаго Посланика и Полномочнаго Министра при Дворахъ Его Величества Короля Бельгійцевъ и Его Величества Короля Нидерландскаго.

Его Величество Король Пруссій: Г. Карла Фридриха Савиньи, Кавалера Королевскаго Прускаго Ордена Краснаго Оrlа второй степени со звѣздою, Кавалера Большаго креста Баденскаго Ордена Льва Церингенскаго, Кавалера большого креста Королевско-Саксонскаго Ордена Албрехта, Кавалера большого креста Орденовъ Эрнестинской линіи Саксонскаго дома, Ангальтскаго и проч., и проч., и проч., Своего Камергера и Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника и Своего Чрезвычайнаго Посланика и Полномочнаго Министра при Дворѣ Его Величества Короля Бельгійцевъ.

Его Величество Король Шведскій и Норвежскій: Г. Адалберта Мансбаха, Кавалера Королевскаго Норвежскаго Ордена Св. Олафа, Кавалера Датскаго Ордена Данеброга, Кавалера Ордена Св. Іоанна Іерусалимскаго, Кавалера Прускаго Ордена Краснаго Оrlа третьей степени, Кавалера Королевско-Саксонскаго Ордена Гражданскихъ заслугъ, Своего Камергера и Своего Министра Резидента при Дворѣ Его Величества Короля Бельгійцевъ.

Его Величество Императоръ Оттомановъ: Мусурус-Бей, Своего Императорскаго Правительства Сановника высшаго раз-

правъ, надзвычайнаго посла свего, и министра полномочнаго при Найяснѣйшемъ Królu Belgów.

J. Ex. Prezydent Rzeczypospolitej Peruwiańskiej: don Manuela Yrigoyen, справующаго интереса его при рѣдзѣ Найяснѣйшаго Króla Belgów.

Найяснѣйшій Król Portugalii i Algarwii: pana Józefa Maurycego Correa Henriquez vice-hrabiego de Seisal, członka rady, kawalera orderu Chrystusa wielkiego krzyża, komandora orderu Poczęcia Najświętszej Panny de Villa-Viçosa, kawalera orderów rosyjskich św. Anny i św. Stanisława, wielkiego krzyża orderu belgijskiego Leopolda, wielkiego krzyża orderu Lwa-niderlandzkiego, wielkiego krzyża orderu włoskiego św. Maurycego i Łazarza, wielkiego krzyża orderu austriackiego Korony żelaznej, wielkiego krzyża orderu saskiego Alberta-mężnego, komandora orderu duńskiego Danebroga, ozdobionego orderem ottomańskim Nichad-İftihar klasy I-ej, nadzвычайнаго посла свего i ministra pełnomocnego przy Найяснѣйшемъ Królu Belgów i Królu Niderlandów.

Найяснѣйшій Król Pruski: pana Karola Fryderyka de Savigny, kawalera orderu Orla czerwonego klasy drugiej z gwiazdą, wielkiego krzyża orderu badeńskiego Lwa Zachringeńskiego, wielkiego krzyża orderu królewsko-saskiego Alberta, wielkiej wstęgi orderów linji Ernestyńskiej domu Śląsko-Anhaltskiego, etc. etc. etc., szambelana i rzeczywistego radcę tajnego, nadzвычайнаго посла свего i ministra pełnomocnego przy Найяснѣйшемъ Królu Belgów

Найяснѣйшій Król Szwedzki i Norwegski: pana Adalberta de Monsbach, kawalera orderu norweskiego św. Olafa, orderu duńskiego Danebroga, orderu św. Jana Jeruzalemskiego, orderu pruskiego Orla czerwonego klasy III-ej, orderu saskiego za zasługi cywilne, szambelana swego i ministra rezydenta przy Найяснѣйшемъ Królu Belgów.

Найяснѣйшій Cesarz Ottomanów: Musurus-Beja, urzędnika w stopniu bala cesarskiego swego rządu, ozdobionego orderem Os

ряда, имѣющаго Императорскій Орденъ Османіа второй степени и Императорскій Орденъ Меджидіа первой степени, Кавалера большого креста Бельгійскаго Ордена Леопольда, Кавалера большого креста Бразильскаго Ордена Южнаго Креста, Кавалера большого креста Ордена Святыхъ Маврикія и Лазаря, Кавалера большого креста Ордена Льва Нидерландскаго, Великаго Командора Греческаго Ордена Спасителя, Своего Чрезвычайнаго и Полномочнаго Посла при Дворѣ Его Величества Короля Бельгійцевъ.

Сенаты вольныхъ Ганзеатическихъ городовъ Любека, Бремена и Гамбурга: Г. Геффекена, Кавалера Прусскаго Ордена Короны второй степени со звѣздою, Офицера Императорскаго Бразильскаго Ордена Розы, Кавалера Почетнаго Легіона, Доктора правъ, Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра сказанныхъ городовъ при Дворѣ Его Величества Короля Бельгійцевъ.

Каковыя Уполномоченные, по разсмотрѣніи своихъ полномочій, найденныхъ въ надлежащей формѣ, условились о нижеслѣдующихъ статьяхъ:

Ст. 1. Высокія договаривающіяся Стороны принимая въ соображеніе:

1) Трактатъ заключенный 12 Мая 1863 года между Бельгіею и Нидерландами, который будетъ приобщенъ къ настоящему трактату и которымъ Его Величество Король Нидерландскій отказывается на вѣчныя времена отъ пошлины съ судоходства по Шельдѣ и въ ея устьяхъ, установленной въ силу § 3 статьи 9 трактата отъ 19 Апрѣля 1839 года, и Его Величество Король Бельгійцевъ обязуется заплатить выкупной капиталъ сей пошлины, опредѣленный въ семнадцать милліоновъ сто сорокъ одну тысячу шестьсотъ сорокъ гульденовъ (гульд. 17,141,640).

2) Декларацию объявленную отъ имени Его Величества Короля Нидерландскаго, 15 Іюля 1863 г., Уполномоченнымъ Высокихъ договаривающихся Сторонъ и кою заявлено, что созванная Его Величествомъ отмена Шельдской пошлины примѣняется къ судамъ всѣхъ націй; что эта пошлина не можетъ быть восстановлена ни въ какомъ видѣ и что сказанная отмена нисколько не должна измѣнять остальныхъ постановленій трактата отъ 19 Апрѣля 1839 года; каковая декларация имѣетъ почитаться какъ бы включенною въ настоящій трактатъ и будетъ къ оному равнымъ образомъ приобщена.

Ст. 2. Его Величество Король Бельгійцевъ учиняетъ, въ чемъ до него касается, такую же декларацию какъ изъясненная во 2-мъ пунктѣ предъидущей статьи.

маніе классы II-ей, orderem Medżydie классы II-ей, wielką wstęgą orderu belgijskiego Leopolda, wielką wstęgą orderu brazylijskiego Krzyża południa, wielkim krzyżem orderu śś. Maurycego i Łazarza, wielkim krzyżem orderu Lwa niderlandzkiego, wielkiego komandora orderu greckiego Zbawiciela, posła swego nadzwyczajnego i pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów.

Senaty miast wolnych hanzeatyckich Lubeki, Bremy i Hamburga: pana Geffeken, kawalera orderu pruskiego Korony классы II-ей z gwiazdą, oficera cesarsko-brazylijskiego orderu Róży, kawalera Legji honorowej, doktora praw, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego miast wolnych przy Najjaśniejszym Królu Belgów.

Którzy to pełnomocnicy, po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w właściwej formie, postanowili następujące artykuły:

Art. 1. Wysokie umawiające się strony przystępują:

1) Do traktatu zawartego 12-go Maja 1863 r. między Belgią i Niderlandami, przy niniejszym załączającego się, na mocy którego Najjaśniejszy Król Niderlandzki zrzeka się na zawsze myta ustanowionego od spławu na Skaldzie i jej ujściach wedle § 3 art. 9 traktatu z dnia 19 Kwietnia 1839 r., a Najjaśniejszy Król Belgów obowiązuje się zapłacić sumę kapitałną okupu tego myta, wynoszącą siedmnaście milionów sto czterdzieści jeden tysięcy sześćset czterdzieści florenów (17,141,640 fl.).

2) Do deklaracji uczynionej w imieniu Najjaśniejszego Króla Niderlandzkiego, 15 Lipca 1863 r. pełnomocników wysokich stron umawiających się, że zniesienie myta na Skaldzie, na które J. K. Mość zgodził się, rozciąga się do wszystkich bander; że rzeczzone myto nie może być przywrócone pod żadnym pozorem, i że to zniesienie nie uwłącza w niczem innym postanowieniom traktatu 29 Kwietnia 1839 r., która to deklaracya ma być uważana jako umieszczona w niniejszym traktacie, do którego takowa również się dołącza.

Art. 2. Najjaśniejszy Król Belgów czyni, o ile to go dotyczy, takąż samą deklaracyę, jaka jest wyrażona w ustępie 2, artykułu poprzedzającego.

Ст. 3. Его Величество Король Бельгийцевъ принимаетъ также, предъ прочими договаривающимися Сторонами нижеслѣдующія обязательства, подлежащія исполненію съ того дня, когда прекратится взиманіе Шельдской пошлины:

1) Ластовый сборъ взимаемый въ Бельгійскихъ портахъ будетъ отмѣненъ;

2) Лоцманскіе сборы въ Бельгійскихъ портахъ и на Шельдѣ будутъ понижены: съ парусныхъ судовъ на 20%, съ судовъ идущихъ на буксиръ на 25%, съ пароходовъ на 30%;

3) Система мѣстныхъ сборовъ взимаемыхъ городомъ Антверпеномъ будетъ понижена во всей своей совокупности.

При семъ разумѣется, что отмѣненный такимъ образомъ ластовый сборъ не можетъ за тѣмъ быть возстановленъ, и что понижаемые такимъ образомъ лоцманскій сборъ и мѣстные сборы не могутъ за тѣмъ быть вновь увеличиваемы.

Тарифы пониженныхъ, какъ изъяснено выше, лоцманскихъ пошлинъ и мѣстныхъ сборовъ въ Антверпенѣ будутъ внесены въ протоколы конференціи, которою постановленъ настоящій трактатъ.

Ст. 4. Въ уваженіе вышеизъясненныхъ постановленій, Его Величество Императоръ Всероссійскій, Его Величество Императоръ Австрійскій, Король Венгерскій и Богемскій, Его Величество Императоръ Бразильскій, Его Превосходительство Президентъ Чилийской Республики, Его Величество Король Датскій, Ея Величество Королева Испанская, Его Величество Императоръ Французовъ, Ея Величество Королева Соединеннаго Королевства Великобританія и Ирландіи, Его Величество Король Ганноверскій, Его Величество Король Итальянскій, Его Королевское Высочество Великій Герцогъ Ольденбургскій, Его Превосходительство Президентъ Перуанской Республики, Его Величество Король Португальскій и Альгарвскій, Его Величество Король Пруссій, Его Величество Король Шведскій и Норвежскій, Его Величество Императоръ Оттомановъ и Сенаты Вольныхъ Ганзеатическихъ городовъ Любека, Бремена и Гамбурга; обязуются выплатить Его Величеству Королю Бельгийцевъ на свои доли въ выкупномъ капиталѣ Шельдской пошлины, который Его Величество обязался заплатить полною суммою Его Величеству Королю Нидерландскому, ниже означенныя суммы, именно:

на долю Россіи	428,400 фр.
— Австрій	549,360 „
— Бремена	190,320 „
— Бразиліи	1,680 „

Арт. 3. Найяснѣйшій Король Belgów принимаетъ надто взглядомъ иныхъ сторонъ умавляющихъ сея наступные обязательства, которые стану сея выкональными од дня, въ которомъ поборъ мыта на Skaldzie устаніе:

1) Оплата pobierana въ портахъ belgijskich од statków въ stosunku до ихъ objętości, będzie zniesiona;

2) Оплаты sternikom въ портахъ belgijskich и на Skaldzie, będą zmniejszone о 20% dla okrętów żaglowych, о 25% dla okrętów ciągnionych, о 30% dla okrętów parowych;

3) Pobór opłat miejscowych наłożonych przez miasto Antwerpję, będzie wogóle niżony.

Rozumie się samo przez się, że zniesiona въ ten sposób оплата од statków, nie będzie mogła być przywróconą, а оплаты sternikom и miejscowe, po takimъ зниженіи не będą mogły być podwyższane.

Taryffa opłat sternictwa и taryffa opłat miejscowych въ Antwerpi, niżone jak wyżej orzeczono, będą wpisane до протоколу konferencji, która uchwaliła niniejszy traktat.

Арт. 4. Z powodu powyższychъ rozporządzeń, NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszech Rossyi, Najjaśnѣйшій Cesarz Austrijski, Król Węgierski и Czeski, Najjaśnѣйшій Cesarz Brazylijski. J. Ex. Prezydent Rzeczypospolitej Chilijskiej, Najjaśnѣйшій Król Duński, Najjaśnѣйша Królowa Hiszpańska, Najjaśnѣйшій Cesarz Francuzów, Najjaśnѣйша Królowa połączonego Królestwa Wielkiej Brytanji и Irlandji, Najjaśnѣйшій Król Hanowerski, Najjaśnѣйшій Król Włoski, J. K. W. Wielki Książę Oldenburgski, J. Ex. Prezydent Rzeczypospolitej Peruwianskiej, Najjaśnѣйшій Król Portugalji и Algarwji, Najjaśnѣйшій Król Pruski, Najjaśnѣйшій Król Szwedzki и Norweskki, Najjaśnѣйшій Cesarz Ottomański, Senaty miast wolnychъ hanzeatycznych: Lubeki, Bremy и Hamburga, zobowiązują się zapłacić Najjaśnѣйszemu Królowi Belgów, jako przypadającą од nichъ częśćъ kapitału, który J. K. M. obowiązałъ się wyliczyć Najjaśnѣйszemu Królowi Niderlandzkiemu, celemъ spłacenia мыта на Skaldzie, następujące summy, jako to:

Za częśćъ од Rosyi	428,400 fr.
— Austrii	549,360 „
— Bremy	190,320 „
— Brazylii	1,680 „

на долю	Чили	13,920 фр.
—	Даніи	1,096,800 „
—	Испаніи	431,520 „
—	Франціи	1,542,720 „
—	Великобританіи	8,782,320 „
—	Гамбурга	667,680 „
—	Гановера	948,720 „
—	Италіи	487,200 „
—	Любека	25,680 „
—	Норвегіи	1,560,720 „
—	Ольденбурга	121,200 „
—	Перу	4,320 „
—	Португаліи	23,280 „
—	Пруссіи	1,670,640 „
—	Швеціи	543,600 „
—	Турціи	4,800 „

Симъ постановляется, что Высокія договаривающіеся Стороны могутъ отвѣтствовать только за долю участія отнесенную на обязанность каждой изъ нихъ.

Ст. 5. Относительно способа, мѣста и времени взноса различныхъ долей, Высокія договаривающіеся Стороны ссылаются на отдѣльные соглашенія, которые каждою изъ нихъ заключены, или будутъ заключены съ Бельгійскимъ Правительствомъ.

Ст. 6. Исполненіе взаимныхъ обязательствъ, заключающихся въ настоящемъ трактатѣ, подчиняется, на сколько потребно, исполненію формальностей и правилъ установленныхъ конституціонными законами тѣхъ изъ Высокихъ договаривающихся Державъ, которые должны сообразоваться съ оными, что онѣ и обязуются исполнить въ возможно кратчайшій срокъ.

Ст. 7. При семъ положительно разумѣется, что постановленія статьи 3 будутъ обязательны только въ отношеніи тѣхъ Державъ, которые приняли участіе въ заключаемомъ сего дня трактатѣ или къ оному приступить; такъ какъ Его Величество Король Бельгійцевъ положительно предоставляетъ себѣ право опредѣлить финансовыя и таможенныя мѣры относительно судовъ принадлежащихъ тѣмъ Державамъ, которые не приняли участія и не будутъ участвовать въ настоящемъ трактатѣ.

Ст. 8. Настоящій трактатъ будетъ ратификованъ и ратификаціи будутъ размѣнены въ Брюсселѣ до 1-го Августа 1863, или въ возможно скорѣйшемъ времени послѣ сего срока.

Въ удостовѣреніе чего Уполномоченные настоящій трактатъ подписали и приложили къ оному печати своихъ гербовъ.

За часть од	Чили	13,920 фр.
—	Danji	1,096,800 „
—	Hiszpanji	431,520 „
—	Francji	1,542,720 „
—	W. Brytanji	8,782,320 „
—	Hamburga	667,680 „
—	Hanoweru	948,720 „
—	Włoch	487,200 „
—	Lubeki	25,680 „
—	Norwegji	1,560,720 „
—	Oldenburga	121,200 „
—	Peru	4,320 „
—	Portugalji	23,280 „
—	Prus	1,670,640 „
—	Szwecji	543,600 „
—	Tureji	4,800 „

Застрѣга сѣ, że wysokie umawiające się strony, ewentualnie odpowiedzialne będą, każda tylko за часть ciężaru od niej przypadającą.

Art. 5. Co się tycze sposobu, miejsca i terminu wypłaty różnychъ części, wysokie umawiające się strony odwołują się do oddzielnychъ układów, jakie są lub będą zawarte między każdą zъ nich a rządemъ belgijskimъ.

Art. 6. Wykonanie wzajemnychъ układówъ objętychъ w niniejszymъ traktacie ulegać będzie, o ile zajdzie potrzeba, dopełnieniu formalności i przepisówъ zastrzeżonychъ ustawami konstytucyjnymi tychъ zъ wysokichъ stron, które obowiązane są stosować się do takowychъ, co przyrzekają one dopełnić o ile można w najkrótszymъ czasie.

Art. 7. Rozumie się, że rozporządzenia art. 3 mają obowiązywać tylko mocarstwa, które należały lub które przystąpią do niniejszego traktatu; Najjaśniejszy Królъ Belgów застрѣга sobie wyrażnie prawo uregulować postępowanie fiskalne i celne zъ okręgami mocarstwъ, które pozostały lub pozostaną nienależącemi do tego traktatu.

Art. 8. Niniejszy traktatъ będzie ratyfikowany i ratyfikacje mają być wymienione w Brukselli przedъ 1-m Sierpnia 1863 r. lub jakъ można najwcześniej po tymъ terminie.

W dowódъ czego pełnomocnicy stronъ podpisali takowy przy wyciśnięciu swychъ pieczęci.

Учинено въ Брюсселѣ, въ шестнадцатый день Юля мѣсяца
тысяча восемьсотъ шестьдесятъ третьяго года.

(М. П.) подп. Орловъ.
(М. П.) подп. Лордъ Говардъ де-Вальденъ-Сифордъ.
(М. П.) подп. Б-нъ К. Гюгелъ.
(М. П.) подп. Б-нъ Годенбергъ.
(М. П.) подп. К. Рожье.
(М. П.) подп. Гр. ди-Монтальто.
(М. П.) подп. Б-нъ Ламбермонъ.
(М. П.) подп. М. Пригойенъ.
(М. П.) подп. I. Т. де-Амараль.
(М. П.) подп. В-тъ де-Сейзаль.
(М. П.) подп. М. Карвалью.
(М. П.) подп. Савиньи.
(М. П.) подп. П. Билле-Браге.
(М. П.) подп. Адальбертъ-Мансбахъ.
(М. П.) подп. Д. Коэлью де-Португалъ.
(М. П.) подп. К. Мусурусъ.
(М. П.) подп. Маларе.
(М. П.) подп. Геффекенъ.

ТРАКТАТЪ

отъ 12 Мая 1863, между Бельгією и Нидерландами приобщаемый
къ общему трактату отъ 16 Июля 1863.

Его Величество Король Бельгийцевъ и Его Величество Король
Нидерландскій, Великій Герцогъ Луксембургскій, согласившись
между собою относительно условій выкупа, посредствомъ капи-
тализации, пошлины съ судоходства по Шельдѣ и въ ея устьяхъ,
установленной пунктомъ 3 статьи 9 трактата отъ 19 Апрѣля
1839 года, положили заключить особый по сему предмету трак-
татъ и назначили Своими Уполномоченными:

Его Величество Король Бельгийцевъ: Барона Альдефонса-
Александра-Феликса Дюжардена, Командора ордена Леопольда,
имѣющаго Желѣзный крестъ, Командора ордена Льва Нидер-
ландскаго, Кавалера большого креста ордена Дубоваго вѣнка и
разныхъ другихъ орденовъ Кавалера большого креста и Коман-
дора, Своего Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Ми-
нистра при Дворѣ Его Величества Короля Нидерландскаго;

а Его Величество Король Нидерландскій: Г. Павла Ван-деръ-
Маэзенъ де Сомбрефа, Кавалера большого креста Тунискаго ор-
дена Нишанъ-Ифтигаръ, Своего Министра иностранныхъ дѣлъ;
Г. Югана Рудольфа Торбеке, Кавалера большого креста ор-
дена Льва Нидерландскаго, Кавалера большого креста Бельгій-

Działo się w Brukselli, dnia szesnastego miesiąca Lipca roku ty-
siąc ośmset sześćdziesiąt trzeciego.

(L. S.) Podpisano Orłow.
(L. S.) Podpisano Lord Howard de Walden Seaford.
(L. S.) Podpisano Baron Ch. Hugel.
(L. S.) Podpisano Baron Hodenberg.
(L. S.) Podpisano Ch. Rogier.
(L. S.) Podpisano Hrabia de Montalto.
(L. S.) Podpisano Baron Lambermont.
(L. S.) Podpisano M. Yrigoyen.
(L. S.) Podpisano J. T. Do Amoral.
(L. S.) Podpisano Vicomte de Seisal.
(L. S.) Podpisano M. Carvalho.
(L. S.) Podpisano Savigny.
(L. S.) Podpisano P. Bille-Brahe.
(L. S.) Podpisano Adalbert Mansbach.
(L. S.) Podpisano D. Coello de Portugal.
(L. S.) Podpisano C. Musurus.
(L. S.) Podpisano Malaret.
(L. S.) Podpisano Geffeken.

TRAKTAT

12 Maja 1863 r. między Belgją a Niderlandami, dołączony do
ogólnego traktatu z dnia 16 Lipca 1863 r.

Najjaśniejszy Król Belgów i Najjaśniejszy Król Niderlandów i
Luxemburga, porozumiewszy się względem warunków spłacenia
w drodze kapitalizacyi cła od żeglugi na Skaldzie i jej ujściach
ustanowionego § 3 art. 9 traktatu 19 Kwietnia 1839 r., postanowili
zawrzeć osobny traktat w tej mierze i mianowali pełnomocnikami
swoimi:

Najjaśniejszy Król Belgów: pana Aldefonsa Aleksandra Feliksa
barona du Jardin, komandora orderu Leopolda, ozdobionego krzy-
żem żelaznym, komandora orderu Lwa niderlandzkiego, kawalera
wielkiego krzyża Korony dębowej, i wielu innych orderów, posła
swego nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniej-
szym Królu Niderlandów.

Najjaśniejszy Król Niderlandów: pana Pawła van der Maesen
de Sombrew, kawalera orderu Tuniskiego Nichan Iftihar, swego
ministra spraw zagranicznych; pana Jana Rudolfa Thorbecke, ka-
walera wielkiego krzyża orderu Lwa niderlandzkiego, wielkiego
krzyża orderu Leopolda belgijskiego i wielu innych orderów, swe-

скаго ордена Леопольда и разных других орденовъ, Своего Министра внутреннихъ дѣлъ; и Г. Герарда Генриха Бетца, Своего Министра финансовъ.

Каковыя Уполномоченные, по размѣнѣ своихъ полномочій, найденныхъ въ надлежащей формѣ, постановили нижеслѣдующія статьи:

Ст. 1. Его Величество Король Нидерландскій отрекается на вѣчныя времена, за сумму семнадцать милліоновъ сто сорокъ одну тысячу шестьсотъ сорокъ нидерландскихъ гульденовъ, отъ пошлыны взимаемой съ судоходства по Шельдѣ и въ ея устьяхъ въ силу 3 пункта 9 статьи трактатовъ Апрѣля 1839 года.

Ст. 2. Означенная сумма будетъ Нидерландскому Правительству выплачена Бельгійскимъ Привателествомъ въ Антверпенѣ или въ Амстердамѣ, по выбору послѣдняго, считая франкъ за $47\frac{1}{4}$ нидерландскихъ центовъ, именно:

Одна треть немедленно по размѣнѣ ратификацій, а остальные двѣ трети въ три равныя срока, имѣющіе исполниться 1 Мая 1864, 1 Мая 1865 и 1 Мая 1866 года.

Бельгійское Правительство будетъ вольно вносить уплаты и ранѣе опредѣленныхъ выше сроковъ.

Ст. 3. Съ уплаты первой трети, взиманіе пошлыны Нидерландскимъ Правительствомъ будетъ прекращено.

На неуплачиваемыя немедленно суммы будутъ производиться въ пользу Нидерландской казны проценты по 4 со ста въ годъ.

Ст. 4. При семъ разумѣется, что капитализація Шельдской пошлыны не должна ни въ чемъ измѣнять обязательствъ произтекающихъ для обоихъ Государствъ изъ дѣйствующихъ трактатовъ касательно Шельды.

Ст. 5. Лоцманскіе сборы нынѣ взимаемые на Шельдѣ, понижаются:

- съ парусныхъ судовъ, на 20%;
- съ судовъ идущихъ на буксирѣ, на 25%;
- съ пароходовъ, на 30%;

Впрочемъ постановляется, что лоцманскіе сборы на Шельдѣ ни въ какомъ случаѣ не могутъ быть выше лоцманскихъ сборовъ взимаемыхъ въ устьяхъ Мааса.

Ст. 6. Настоящій трактатъ будетъ ратификованъ и ратификація будетъ размѣнена въ Гагѣ, въ четырехмѣсячный срокъ, или ранѣе, буде возможно.

го министра справъ внутреннихъ и pana Gerarda Henryka Betz, swego ministra skarbu;

którzy, po zamianie swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w właściwej formie, postanowili artykuły następujące:

Art. 1. Najjaśniejszy Król Niderlandzki zrzeka się na zawsze za sumę siedemnaście milionów sto czterdzieści jeden tysięcy sześćset czterdzieści złotych niderlandzkich opłaty pobieranej od żeglugi na Skaldzie i jej ujściach na mocy § 3 art. 9 traktatu z dnia 19 Kwietnia 1839 r.

Art. 2. Summa ta wypłaconą będzie rządowi niderlandzkiemu od rządu belgijskiego w Antwerpii lub Amsterdamie, podług wyboru ostatniego, licząc frank po 47 i $\frac{1}{4}$ centów niderlandzkich, jako to:

Jedna trzecia część zaraz po wymianie ratyfikacyj, a pozostałe dwie trzecie w trzech ratach: 1 Maja 1864, 1 Maja 1865 i 1 Maja 1866 r.

Rządowi belgijskiemu wolno będzie uiścić wypłatę przed upływem tych rat.

Art. 3. Od daty opłacenia pierwszej raty, pobór cła ustanie ze strony rządu niderlandzkiego.

Od summ nieopłaconych natychmiast liczyć się będzie procent po 4% rocznie na korzyść skarbu niderlandzkiego.

Art. 4. Rozumie się, że skapitalizowanie cła nie narusza w niczem obowiązków, wynikających dla obu krajów z traktatów istniejących co do Skaldy.

Art. 5. Opłaty sterników pobierane na Skaldzie redukują się

- o 20% dla okrętów żaglowych;
- o 25% — ciągnionych;
- o 30% — parowych.

Zastrzega się wreszcie, że opłaty sternictwa na Skaldzie nie będą mogły nigdy być wyższe od opłat sternictwa pobieranych na ujściach rzeki Mozy.

Art. 6. Niniejszy traktat będzie ratyfikowany i ratyfikacye mają być wymienione w Hadze w ciągu czterech miesięcy, lub wcześniej, jeżeli być może.

Въ удостовѣреніе чего Уполномоченные сей трактатъ подписали и приложили къ оному свои печати.

Учинено въ Гагъ, 12 Мая 1863.

(М. П.) Баронъ Дюжарденъ.

(М. П.) П. Ван-дер-Маазенъ де-Сомбреффъ.

(М. П.) Торбеке.

(М. П.) Бетцъ.

ПРОТОКОЛЬ

ПРИБИЩАЕМЫЙ КЪ ТРАКТАТУ 16 Іюля 1863.

Нижеподписавшіеся Уполномоченные, собравшіеся на конференцію для постановленія общаго трактата касательно выкупа Шельдской пошлины и признавъ полезнымъ, предварительно написанію онаго трактата, ознакомиться съ значеніемъ трактата заключеннаго 12 Мая 1863 года между Бельгіею и Нидерландами, положили пригласить Нидерландскаго Посланника принять на сей конецъ участіе въ конференціи.

Нидерландскій Уполномоченный благоволилъ явиться на это приглашеніе и учинилъ нижеслѣдующую декларацію:

„Нижеподписавшійся, Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ Его Величества Короля Нидерландскаго, въ силу особыхъ полномочій ему данныхъ объявляетъ, что отмена Шельдской пошлины, Августѣйшиимъ его Государемъ соизволенная въ трактатъ 12 Мая, примѣняется къ судамъ всѣхъ націй; что эта пошлина не можетъ быть восстановлена ни въ какомъ видѣ; и что отмена оной не должна ни въ чемъ измѣнять прочихъ постановленій трактата 19 Апрѣля 1839 года“.

Брюссель, 15 Іюля 1863.

Баронъ Герике д'Эрвайненъ.

Сія декларація принята въ соображеніе и имѣетъ быть включена въ общій трактатъ или приобщена къ оному.

Учинено въ Брюссель, 15 Іюля 1863.

(М. П.) подп. Б-нъ Герике д'Эрвайненъ.

(М. П.) подп. Б-нъ Гюгель.

(М. П.) І. Т. до-Амараль.

(М. П.) М. Карвалью.

(М. П.) П. Билле-Браге.

(М. П.) Д. Коэлью де-Португалъ.

W dowód czego wyż wymienieni Pełnomocnicy podpisali takowy przy wyciśnieniu swych pieczęci.

Działo się w Hadze, 12 Maja 1863 r.

(L. S.) Baron du Jardin.

(L. S.) P. Vander Maesen de Sombreff.

(L. S.) Torbecke.

(L. S.) Betz.

PROTOKÓŁ

DOŁĄCZONY DO TRAKTATU z d. 16 Lipca 1863 r.

Niżej podpisani pełnomocnicy zgromadziwszy się na konferencyą dla uchwalenia traktatu jeneralnego względem spłacenia cła na Skaldzie, i uznawszy za pożyteczne, przed sporządzeniem tego układu wyjaśnić doniosłość traktatu zawartego 12 Maja 1863 r. między Belgją a Niderlandami, postanowili wezwać ministra niderlandzkiego na konferencyą w tej mierze.

Pełnomocnik niderlandzki zgłosić się raczył na to wezwanie i podał deklaracyą następującą:

„Podpisany poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Najjaśniejszego Króla Niderlandów, oświadcza, na mocy udzielonego sobie oddzielnego upoważnienia, że zniesienie cła na Skaldzie, dozwolone przez dostojnego jego Monarchę w traktacie 12 Maja, rozciąga się do wszystkich bander; że pomienione cło nie będzie mogło być przywrócone pod żadnym pozorem i że zniesienie to nie uwłacza w niczem innym rozporządzeniom traktatu 19 Kwietnia 1839 r.“

Bruksela 15 Lipca 1863 r.

Baron Gericke d'Herwynen.

Niniejsza deklaracya przyjęta została i dołączona będzie do traktatu ogólnego.

Działo się w Brukseli, 15 Lipca 1863 r.

(L. S.) Baron Gericke d'Herwynen.

(L. S.) Baron de Hugel.

(L. S.) J. T. de Amaral.

(L. S.) L. Carvalho.

(L. S.) P. Bille-Brahe.

(L. S.) D. Coello de Portugal.

(М. П.) Г. I. Санфордъ.
 (М. П.) Маларе.
 (М. П.) Говардъ де Вальденъ и Сифордъ.
 (М. П.) фонъ-Годенбергъ.
 (М. П.) Гр. ди-Монтальто.
 (М. П.) Ман. Иригойенъ.
 (М. П.) Втъ де-Сейзаль.
 (М. П.) Савиньи.
 (М. П.) Орловъ.
 (М. П.) Адалбертъ Мансбахъ.
 (М. П.) К. Мусурусъ.
 (М. П.) Геффекенъ.
 (М. П.) К. Рожье.
 (М. П.) Б-нъ Ламбермонъ.

Того ради, по довольномъ разсмотрѣніи сего трактата и двухъ къ оному приложений, Мы приняли оныя за благо, подтвердили и ратификовали, яко же симъ за благо приемлемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ ихъ содержаніи, общая Императорскимъ Нашимъ Словомъ за Насъ, Наслѣдниковъ и Преемниковъ Нашихъ, что все въ помянутомъ трактатѣ и двухъ къ оному приложенийхъ постановленное, соблюдаемо и исполняемо будетъ ненарушимо. Во удостовѣреніе чего Мы сію Нашу Императорскую Ратификацію, собственноручно подписавъ, Государственною Нашею печатью утвердить повелѣли.

Дана въ Царскомъ Селѣ Іюля 24 дня въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ шестьдесятъ третье, Царствования же Нашего въ девятое.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано тако:

(М. П.) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Контрасигнировалъ: Министръ Иностранныхъ Дѣлъ,
 Князь, А. Горчаковъ.

(L. S.) H. J. Sanford.
 (L. S.) Malaret.
 (L. S.) Howard de Walden et Seaford.
 (L. S.) von Hoderberg.
 (L. S.) Comte de Montalto.
 (L. S.) Mon. Yrigoyen.
 (L. S.) Vicomte de Seisal.
 (L. S.) Savigny.
 (L. S.) Orłów.
 (L. S.) Adalbert Mansbach.
 (L. S.) C. Musurus.
 (L. S.) Geffeken.
 (L. S.) Charles Rogier.
 (L. S.) Baron Lambermont.

A przeto, po dostatecznem rozważeniu powyższego traktatu z dwoma annexami, przyjęliśmy je, zatwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy, jakoż niniejszem przyjmujemy, zatwierdzamy i ratyfikujemy, w całej ich rozciągłości, zapewniając CESARSKIM słowem NASZEM od Siebie i następców NASZYCH, że wszystko co w tym traktacie i dwóch annexach jest postanowionem, zachowaniem i dopełnionem będzie niezmiennie. W dowód czego, niniejszą CESARSKĄ ratyfikację NASZĄ własnoręcznie podpisaliśmy i pieczęcią Państwa opatrzyć poleciliśmy.

Działo się w Cарскимъ Сіеле, dnia 24 Lipca roku Pańskiego tysiąc osmset sześćdziesiąt trzeciego, a panowania NASZEGO dziewiątego.

Naoryginalie własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

(L. S.) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Kontrasygnował: Minister Spraw Zagranicznych,
 Książę A. Górczaków.

Dzień ogłoszenia dnia 22 Stycznia (3 Lutego) 1864 r.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

z Bożej Łaski

M Y A L E X A N D E R II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,
Wielki Xiążę Finlandzki,

etc., etc., etc.

W troskliwości o zabezpieczenie losu rodzin tych osób, któreby służąc w Królestwie Polskiem, stały się ofiarą przychylności swojej dla Rządu, na przedstawienie p. o. Namiestnika Naszego w Królestwie, postanowiliśmy i stanowiąmy:

ART. 1. Wdowom i nieletnim dzieciom, pozostałym po osobach, służących w Królestwie Polskiem, któreby za przychylność swoją dla Rządu utraciły życie przez zabójstwo, wyznaczoną będzie pensya emerytalna w takiej ilości, w jakiejby im za czterdziesto letnią tychże osób służbę, według przepisów w Królestwie obowiązujących przypadła.

ART. 2. Pensye rzeczone, których rozkład pomiędzy wdowy i nieletnie dzieci, jako też czas trwania, podlegać mają ogólnym Ustawom Emerytalnym, wyznaczane będą: za lata wysłużone, jeśli te wynoszą pełne 20, 25, 30 i 35 letnie peryody, z funduszu Emerytalnych, a za dalsze lata z funduszu zamieszczanego corocznie w Budżecie Królestwa na pensye w drodze nagród udzielane.

Z tego ostatniego funduszu wyznaczaną być winna cała pensya, jeśli osoba pozbawiona życia, nie wysłużyła pełnych lat 20.

ART. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, Namiestnikowi Naszemu w Królestwie polecamy.

Dan w Liwadji, dnia 1 (13) Października 1863 roku.

(podpisano) „ALEXANDER”.

Przez Cesarza i Króla,

p. o. Ministra Sekretarza Stanu, (podpisano) *W. Płatnow.*

Zgodno z oryginałem:

p. o. Ministra Sekretarza Stanu, (podpisano) *W. Płatnow.*

Zgodno z wypisem:

Sekretarz Stanu, w Zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

p. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia 22 Stycznia (3 Lutego) 1864 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Dla zaradzenia, aby Kassa miasta Stołecznego Warszawy wystarczyła wydatkom, jakie pociąga za sobą powiększony skład Policji Warszawskiej, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, z mocy Najwyższego upoważnienia, postanowiła i stanowi:

ART. 1. Od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1863/4 roku pobieraną będzie na rzecz Kassy miasta Stołecznego Warszawy, tytułem dodatkowego, do istniejącej obecnie opłaty patentowej, Kanonu od niektórych Zakładów Przemysłowych, w tutejszem mieście exystujących, najwięcej zajęcia dla Policji następczających, następująca opłata:

- a) od fabryk araku, wódek dystylowanych i likworów, tudzież dystylarni i składów, po rsr. 40 rocznie;
- b) od utrzymujących szynki wódek, porteru i piwa bawarskiego, po rsr. 10 rocznie;
- c) od utrzymujących szynki piwa zwyczajnego po rsr. 5 rocznie.

ART. 2. Opłaty powyższe będą pobierane przez Kassę Główną Ekonomiczną miasta Stołecznego Warszawy, na podstawie stosownego rejestru bierczego.

ART. 3. Jak tylko ustanie potrzeba ponoszenia wydatku na opłacanie powiększonego składu Policji w Warszawie, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych uczyni wniosek, aby opłata dodatkowa, niniejszem postanowieniem naznaczona, ustała.

Art. 4. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1863 roku.

Namiestnik Jenerał Adjutant (podpisano) *Hr. Berg.*

Dyrektor Główny Prezydujący

w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych,
(podpisano) *A. Ostrowski.*

Sekretarz Stanu,

w Zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu,

w zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący

w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

p. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia 22 Stycznia (3 Lutego) 1864 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Dla zarządzenia, aby Kassa miasta Stołecznego Warszawy, wystarczyła wydatkom, jakie pociąga za sobą powiększony skład Policji Warszawskiej, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, z mocy Najwyższego upoważnienia, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Od dnia 1 (13) Grudnia r. b. pobieraną będzie na rzecz Kassy miasta Stołecznego Warszawy od trunków krajowych tak w miejscu wyrabianych, jako i wprowadzanych, opłata dodatkowa do tej, jaka z postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 10 (22) Kwietnia 1857 r. jest już pobieraną, a mianowicie:

- a) od wiadra wódki lub okowity 78 stopni probierza stumiarowego, po kop. 13;
- b) od wiadra araku krajowego, bez względu na stopień tęgości, po kop. 23;
- c) od wiadra porteru, i wszelkich piw mocnych, po kop. 3;
- d) od wiadra piwa bawarskiego, po kop. 6;
- e) od wiadra piwa marcowego i dubeltowego, po kop. 2;
- f) od wiadra piwa pojedynczego t. j. szlacheckiego i podpiwku, po kop. 1.

Art. 2. Opłaty powyższe będą pobierane przez Urząd Konsumcyjny miasta Stołecznego Warszawy, łącznie z opłatą wynikającą z postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 10 (22) Kwietnia 1857 r., wyżej powołanego.

Art. 3. Jak tylko ustanie potrzeba ponoszenia wydatku na opłacanie powiększonego składu Policji w Warszawie, Kommissya

Rządowa Spraw Wewnętrznych uczyni wnioszek, aby i opłata dodatkowa, niniejszem postanowieniem naznac zona, ustała.

Art. 4. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyom Rządowym: Spraw Wewnętrznych, tudzież Przychodów i Skarbu, w czym do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1863 r.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant
(podpisano) Hr. Berg.

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych,
(podpisano) A. Ostrowski.

Sekretarz Stanu,
w zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podp.) A. Zaborowski.

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu,
w zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podp.) A. Zaborowski.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 22 Stycznia (3 Lutego) 1864 r.

W Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Z powodu powiększenia składu Policji w mieście Stołecznem Warszawie i włożenia obowiązku na Skarb Królestwa przyłożenia się do jej utrzymania, na przełożenie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, Rada Administracyjna z Najwyższego zezwolenia postanowiła i stanowi:

Art. 1. Od dnia 1 (13) Grudnia r. b. należy używać papieru stempowego ceny dwa razy wyższej od ceny przepisami obowiązującymi oznaczonej:

- 1) do paszportów wydawanych przez wszystkich Prezydentów, Burmistrzów i Wójtów Gmin, na podróże wewnątrz kraju, wyjąwszy do paszportów wydawanych z miasta Stołecznego Warszawy;
- 2) do paszportów na wyjazd do Cesarstwa, przez Rządy Gubernjalne wydawanych.

Art. 2. Jak tylko ustanie potrzeba utrzymywania powiększonego składu Policji w Warszawie, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, uczyni przedstawienie, aby powyższe podniesienie opłaty stempowej również ustało.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być ogłoszone, Rada Administracyjna Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1863 r.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant, (podpisano) Hr. Berg.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, (podpisano) A. Bagniewski. Sekretarz Stanu, w z. Podsekretarz Stanu, (podp.) A. Zaborowski.

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu, w z. Podsekretarz Stanu, (podp.) A. Zaborowski.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Wosiński.
p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1864 r.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Dla zaradzenia aby Kassa miasta Stołecznego Warszawy, wystarczyła wydatkom, jakie pociąga za sobą powiększony obecnie skład Policji Warszawskiej, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, z mocy szczegółowego upoważnienia Najwyższego, postanowiła i stanowi:

ART. 1. Obok opłaty, którą mieszkańcy kraju ponoszą bądź w gotowiznie, bądź w stemplu przy otrzymywaniu paszportów, tak za granicę, jak i wewnątrz kraju, tudzież do Cesarstwa, od dnia 1/4 Grudnia r. b. dopłacać będą na rzecz Kassy miasta Stołecznego Warszawy, następujące kwoty:

- a) od paszportów za granicę wydawanych, od których pobierana jest opłata Ukazem Najwyższym z dnia 13 (25) Listopada 1856 r. na rzecz inwalidów przeznaczona, po rsr. 5 za każde półroczcie;
- b) od paszportów za granicę wydawanych, za samą opłatą stemplową, po rsr. 1 za każde półroczcie;
- c) od paszportów udzielanych przez Wydział Paszportowy do Cesarstwa, tudzież przez Zarząd Ober-Policmajstra miasta Stołecznego Warszawy do gubernij Cesarstwa, po rsr. 1;
- d) od paszportów udzielonych przez Zarząd Ober-Policmajstra miasta Stołecznego Warszawy w różne okolice kraju, po k. 30.

ART. 2. Poborem dodatkowym opłat od paszportów ad a, b, c, przez Wydział Paszportowy udzielanych, zajmować się będzie Kassa przy tymże Wydziale istniejąca, jednocześnie z opłatą Skarbową, a przelewy do Kassy miasta Stołecznego Warszawy, uskutecznić co miesiąc przy stosownych deklaracjach, obrachunkiem wspartych. Poborem od paszportów, przez Zarząd Ober-Policmajstra Warszawskiego wydawanych, zajmować się będzie Kassa miasta Stołecznego Warszawy.

ART. 3. Za przetrzymanie paszportów za granicę Królestwa wydawanych, dopłata na rzecz Kassy Miejskiej, będzie miała miejsce, podobnie jak jest dla Skarbu pobierana.

ART. 4. Od opłaty dodatkowej miejskiej, zwolnione tylko będą paszporta: szyprów, sterników i flisów z produktami Wisłą za granicę udających się, jak niemniej paszporta udzielane do Cesarstwa podoficerom i żołnierzom, nieograniczenie urlopowanym, ich żonom i rodzinom, oraz duchowieństwu zakonów jałmużniczych, i wyrobnikom udającym się za zarobkiem; wreszcie wolne są od opłaty dodatkowej, paszporta w kraju, udzielane dla podoficerów, żołnierzy, ich żon i rodzin, zakonników klasztorów jałmużniczych, klasztorów żeńskich, służby szpitalnej, dla matek i kobiet trudniących się wychowaniem sierot Szpitala Dzieciątka Jezus, oraz wyrobników udających się za zarobkiem, nakoniec ludzi ubogich, którzy stan taki świadectwem ubóstwa udowodnią.

ART. 5. Skoro tylko ustanie potrzeba ponoszenia wydatku na opłacanie powiększonego składu Policji w Warszawie, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, uczyni wniosek, aby i opłata dodatkowa, niniejszem postanowieniem naznaczona, ustała.

ART. 6. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, tudzież Przychodów i Skarbu, w czem do której należy poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1863 roku.

Namiestnik Jenerał-Adjutant, (podpisano) Hr. Berg.

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych,
(podpisano) A. Ostrowski.

Sekretarz Stanu,
w zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu,
w zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 22 Stycznia (3 Lutego) 1864 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutek protokolarnej deklaracyi, w Magistracie miasta Sto-
lecznego Warszawy złożonej przez p. Augusta Hoch w Warszawie
zamieszkałego, Rada Administracyjna Królestwa zapatrzwszy się na
postanowienie swoje z dnia 8 (20) Lipca 1837 r., na przedstawienie
Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Udziela się niniejszem p. Augustowi Hoch list przy-
znania wynalazku jego pomysłu nowego sposobu wyrabiania soli
białej i czarnej z ługu mydlarskiego, a to podług opisu i rysunku
w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych złożonego.

Art. 2. List ten rozciąga się na całe Królestwo Polskie i trwać
ma lat 10 od daty niniejszego postanowienia.

Art. 3. List obecny nie ręczy ani za nowość, ani za dobroć,
ani za pierwszeństwo wynalazku. Niema również przeszkadzać tym,
którzyby już poprzednio takiego samego lub innego sposobu wyra-
biania soli białej i czarnej z ługu mydlarskiego używali, ani też
tym, którzyby w wynalazku powyższym jakiekolwiek ulepszenia po-
czynili.

Art. 4. Wynalazek ten ma być wprowadzony w paktyczne
użycie w ciągu roku jednego od daty niniejszego postanowienia,
co świadectwem właściwej władzy udowodnionem być powinno,
w przeciwnym razie, list ten w obowiązującej swej mocy upada.

Art. 5. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w *Dzien-
niku Praw* ma być zamieszczone, Rada Administracyjna Kró-
lestwa, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej
dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1863 roku.

Namiestnik Jenerał-Adjutant

(podpisano) *Hr. Berg.*

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych,
(podpisano) *A. Ostrowski.*

Sekretarz Stanu,
w zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu,
w zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

p. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia 22 Stycznia (3 Lutego) 1864 r.

УКАЗЪ

Совѣту Управленія Нашего

Царства Польскаго.

При настоящемъ затруднительномъ положеніи Варшавскаго городского Казначейства слѣдствіемъ отмены, на основаніи Указа Нашего 24 Мая (5 Іюня) 1862 г. билетнаго сбора съ иногороднихъ евреевъ, за пребываніе въ Варшавѣ и возникшей чрезъ то убыли въ доходахъ, составляющей слишкомъ 80,000 рублей въ годъ; равно при увеличеніи нынѣ расходовъ города на неизбежныя потребности и содержаніе городского Управленія, признавъ необходимымъ оставить на 1864 годъ безъ измѣненія взысканіе въ городѣ Варшавѣ сборовъ класснаго и съ мяса,—по представленію Совѣта Управленія Царства Польскаго, повелеваемъ:

Ст. 1. Денежныя сборы, подъ названіемъ классной подати и съ мяса, временно установленныя Указами 15 (27) Мая 1833 года въ пользу Варшавскаго городского Казначейства, а Указомъ Нашимъ 29 Октября (10 Ноября) 1857 года, продолженные на 1858—1863 годъ, — сохранить на существующихъ доселѣ основаніяхъ еще на одинъ 1864 годъ.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Совѣтъ Управленія Царства Польскаго.

(подп.) „АЛЕКСАНДРЪ.“

въ Петербургѣ, 3 (15) Декабря 1863 года.

UKAZ

do Rady Administracyjnej NASZEGO

Królestwa Polskiego.

W obecnym stanie szczupłych zasobów Kassy miasta Warszawy, skutkiem zniesienia na mocy Ukazu NASZEGO z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r. opłaty biletowej od obcych starozakonnych za pobyt w Warszawie i wynikłego ztąd ubytku w dochodach wynoszącego przeszło rs. 80,000 rocznie, oraz powiększenia obecnie wydatków miasta na nieodbite potrzeby i obowiązki płatnicze, uznawszy niezbędnem utrzymać na r. 1864, bez zmiany pobór w mieście Warszawie opłat klassycznej i rzeziowej,—na przedstawienie Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego, Rozkazujemy:

Art. 1. Opłaty klassyczna i od mięsa rzeziową zwaną, Ukazami z daty 15 (27) Maja 1833 r. na rzecz Kassy miasta Warszawy czasowo ustanowione, a Ukazem NASZYM z dnia 29 Października (10 Listopada) 1857-r. na lata 1858—1863 przedłużone, utrzymać na dotychczasowych zasadach jeszcze na rok jeden 1864.

Art. 2. Wykonanie niniejszego Ukazu NASZEGO, który w Dzienniku Praw ma być umieszczony, Radzie Administracyjnej Królestwa Polskiego polecamy.

Przez Cesarza i Króla,
w. z. Ministra Sekretarza Stanu, (podpisano) W. Platonów.

Zgodno z oryginałem:

p. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Hołewiński.

Dzień ogłoszenia 22 Stycznia (3 Lutego) 1864 r.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważając, iż oznaczona artykułem 3-im postanowienia Jej z dnia 13 (25) Września 1832 r. opłata, jaką wierzyciele osadzający w aresztach osoby za długie wyroki sądowe, pod przymusem osobistym skazane, obowiązani są wnosić na utrzymanie tychże osób, nie odpowiada obecnie potrzebie, z powodu podrożenia artykułów do życia i wszelkich innych potrzeb, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, z mocy NAJWYŻSZEGO upoważnienia stanowi:

ART. 1. Uiszczana dotąd przez wierzycieli na utrzymanie osób za długie w aresztach osadzonych, opłata po kop. 15 dziennie od głowy, podwyższa się do kopiejek dwudziestu czterech, mianowicie:

- a) na życie, z kop. 7½ do kop. 12;
- b) na wynagrodzenie kosztów administracji więziennej, podobnie z kop. 7½ do kop. 12 dziennie na osadzonego w areszcie dłużnika.

ART. 2. Dotychczasowy sposób wnoszenia tej opłaty przez wierzycieli, pozostaje w swej mocy.

ART. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone i w Dzienniku Praw zamieszczone, porucza się Kommissyom Rządowym: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, w czym do której należy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 17 (29) Grudnia 1863 r.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant, (podpisano) Hr. Berg.

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, (podpisano) Ostrowski.

Sekretarz Stanu, w z. Podsekretarz Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu, w z. Podsekretarz Stanu, (podp.) A. Zaborowski.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holeczyński.

Dzień ogłoszenia 22 Stycznia (3 Lutego) 1864 roku.

**Выписка изъ Журнала Статсъ-Секретаріата Царства
Польскаго.**

Божією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II-й,

**Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій Царь Польскій,
и проч., и проч., и проч.**

Сообразно 3-ей статьѣ основнаго Устава Земскаго Кредитнаго Общества въ Царствѣ Польскомъ 1 (13) Іюня 1825 и 10-ой статьѣ Положенія 10 (22) Мая 1860 года о производствѣ ссудъ Закладными Листами сего Общества 2-ой серіи, третьяго выпуска, равно 1-й, 2-й и 3-й статьямъ Указа Нашего 31 Іюля (12 Августа) 1862 г., по представленію Совѣта Управленія и по выслушаніи мнѣнія Государственнаго Совѣта Нашего Царства Польскаго, Постановили Мы и Постановляемъ:

Ст. 1. Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства уполномочивается приступить къ Земскому Кредитному Обществу, для полученія ссудъ Закладными Листами 2-ой серіи третьяго выпуска, подъ залогъ, слѣдующихъ казенныхъ имѣній:

1. въ Радомской Губерніи.

Бодазентинъ.	Козенице-Ржондове.
Хлевиска.	Куновъ и Пенкославице.
Цисовъ.	Мировъ и Залѣсье.
Грабковъ и Нестаховъ.	Опочно.
Гаовице.	Осекъ и Мальковице.
Яликовъ.	Павловъ.
Плажа.	Пиорковъ.

**Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.**

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

**Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,
etc., etc., etc.**

Stosownie do art. 3 Ustawy Zasadniczej o Towarzystwie Kredytowem Ziemskim w Królestwie Polskiem z dnia 1 (13) Czerwca 1825 r., tudzież art. 10 Prawa z d. 10 (22) Maja 1860 r., o udzieleniu pożyczek w Listach Zastawnych tegoż Towarzystwa Seryi 2ej Okresu IIIgo, niemniej artykułów 1go, 2go i 3go Ukazu NASZEGO z dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1862 r., na przedstawienie Rady Administracyjnej, i po wysłuchaniu zdania Rady Stanu NASZEGO Królestwa Polskiego, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, upoważnioną zostaje do zaciągnięcia pożyczki Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Listach Zastawnych Okresu III, Seryi 2-ej, na następujące dobra rządowe.

1. w Gubernii Radomskiej.

Bodzentyń.	Kozienice Rządowe.
Chlewiska.	Kunów i Pękosławice.
Cisów.	Mirów i Zalesie.
Grabków i Niestachów.	Opoczno.
Gzowice.	Osiek i Malkowice.
Janików.	Pawłów.
Rża.	Piórków.

Пржедборжъ и Плонсковиче.	Куржелевъ и Дзържговъ.
Радомъ.	Лелевъ.
Радошице.	Малогощъ.
Радзице.	Малошице.
Равица.	Новое Место Корчинъ.
Самсоновъ.	Олькуско-Съверске.
Сандомиръ.	Ольштынъ.
Солецъ.	Олудза.
Стараховицко-Броцке.	Рабштынъ и Чубровице.
Сухедневъ.	Руда и Гнѣздзиско.
Шидловецъ.	Сноховице.
Вонхоцкъ.	Шидловъ.
Вонволь.	Щенаповице.
Бржезины.	Шице.
Бржеги.	Темпчовъ и Шкальбмържъ.
Хлина.	Туръ.
Езеровице.	Венцковице.
Кельце.	Войковице-Косцъальне.
Кобыльники.	Вольбромъ лит. А.
Корчинъ.	Жарповице.
Козегловы лит. А.	

II. въ Варшавскѣй Губерніи.

Бискупиче.	Казуи.
Борове.	Клодава лит. А.
Брыскъ.	Конецъ.
Бржесъ.	Корабевиче.
Бржезины.	Коваль.
Хелмно.	Кржепоцинъ и Сока.
Хорженцинь.	Кублово.
Цехоцинекъ.	Лятовичъ.
Дембско и Тычиногъ.	Мазевъ.
Гостынинъ.	Малечъ.
Гошинъ.	Мочидловъ.
Гура.	Несулковъ.
Гурце-Скарбове.	Новый Дворъ.
Гурки.	Раціонжекъ.
Ясень или Любошевъ.	Радзево.
Каменка и Липка.	Рава.
Кампинось.	Сарново.

Przedbórz i Płaskowice.	Kurzelów i Dzierzgow.
Radom.	Lelów.
Radoszyce.	Małogoszcz.
Radzice.	Małoszyce.
Rawica.	Nowe-Miasto Korczyn.
Samsonów.	Olkusko-Siewierskie.
Sandomierz.	Olsztyn.
Solec.	Ołudza.
Starachowicko-Brodzkie.	Rabsztyn i Czubrowice.
Suchedniów.	Ruda i Gnieździsko.
Szydłowiec.	Snochowice.
Wąchock.	Szydłów.
Wawół.	Szczepanowice.
Brzeziny.	Szyce.
Brzegi.	Tempoczów i Szkalbmierz.
Chlina.	Tur.
Jeziorowice.	Więckowice.
Kielce.	Wojkowice Kościelne.
Kobylniki.	Wolbrom lit. A.
Korczyn.	Żarnowice.
Koziegłowy lit. A.	

II. w Gubernji Warszawskiej.

Biskupice.	Kazuń.
Borowe.	Kłodawa lit. A.
Brysk.	Kopiec.
Brześć.	Korabiewice.
Brzeziny.	Kowal.
Chelмно.	Krzepocin i Soka.
Chorzecin.	Kubłowo.
Ciechocinek.	Łatowicz.
Dębsko i Tyczynogi.	Mazew.
Gostynin.	Małecz.
Goszczyn.	Moczydlów.
Góra.	Niesulków.
Górcze Skarbowe.	Nowy Dwór.
Górki.	Raciążek.
Jasień v. Luboszew.	Radziejowo.
Kamionka i Lipka.	Rawa.
Kampinos.	Sarnowo.

Тарчинъ.	Котковъ.
Томашевъ, Лазиска и Лагевники.	Кошуты.
Варшава.	Брженице.
Вихрадъ и Варка.	Менка.
Вильча Руда.	Мържице.
Уездъ и Чекановъ.	Мокреско.
Заборовъ и Рокитно.	Опрженжевъ.
Згържъ и Щавинъ.	Пабианице.
Била и Тынецъ.	Патрижиковъ.
Болеславице.	Папчино.
Бродня лит. А.	Пекары.
Цѣне и Михаловъ.	Петрковъ.
Ченстохова.	Почесна лит. А.
Домбровице.	Сокольники лит. А.
Гидле.	Турекъ.
Ивановице.	Тычинъ.
Кленово.	Унеевъ.
Кольно и Лендекъ.	Велюпъ.
Коло.	Волборжъ.

III. въ Люблинской Губерніи.

Бискупце.	Головчице и Мержевица.
Хутча.	Горбовъ.
Чулнице.	Яновъ.
Брасныставъ.	Брживовержба.
Люблинъ.	Ломазы.
Новая Александрія и Гура.	Обельники.
Пулавскъ.	Парчевъ.
Понятова.	Седльце.
Уржендовъ лит. А.	Сенцияшка или Луковъ.
Закржовекъ.	Стульно и Собиборъ.
Бокинъ.	Тересполь.
Дерло.	Вишневъ.
Гарволинъ.	Зволя.

IV. въ Плоцкой Губерніи.

Болино.	Цѣхонинъ.
Борышево.	Голыминъ.
Брокъ.	Громадзынъ и Сохонинъ.
Будзыно-Больки.	Гродекъ и Шкуржнице.

Tarczyn.	Kotków.
Tomaszów, Łaziska i Łagiewniki.	Koszuty.
Warszawa.	Krzepice.
Wichradz i Warka.	Męka.
Wilcza Ruda.	Mierzyce.
Ujazd i Czekanów.	Mokrsko.
Zaborów i Rokitno.	Oprzędz.
Zgierz i Szczawin.	Pabjanice.
Biała i Tyniec.	Patrzyków.
Bolesławice.	Pajęczno.
Brodnia lit. A.	Pickary.
Cienie i Michałów.	Piotrków.
Częstochowa.	Poczesna lit. A.
Dąbrowice.	Sokolniki lit. A.
Gidle.	Turek.
Iwanowice.	Tyczyn.
Klonowo.	Uniejów.
Kolno i Łądek.	Wieluń.
Koło.	Wolborz.

III. w Gubernji Lubelskiej.

Biskupie.	Hołowczyce i Mierzwica.
Chutcza.	Horbów.
Czulczyce.	Janów.
Krasnystaw.	Krzywowierzba.
Lublin.	Łomazy.
Nowa Alexandrya i Góra.	Obelniki.
Puławska.	Parczew.
Poniatowa.	Siedlce.
Urzędów lit. A.	Ściążka v. Łuków.
Zakorzówek.	Stulno i Sobibor.
Bonin.	Terespol.
Derło.	Wiszniew.
Garwolin.	Zwola.

IV. w Gubernji Płockiej.

Bolino.	Ciechocin.
Boryszewo.	Gołymin.
Brokin.	Gromadzyn i Sochocin.
Budzyno Bolki.	Grodek i Szkoźnice.

Гумино лит. А.
Ясеница.
Биколы.
Лене-Вельке.
Монколинь.
Млава.
Остроленка.
Пржаснышъ.
Рожанъ.

Серпцъ.
Сыпицево.
Щипиорно.
Тромбинъ лит. А.
Тржепово.
Войтовство и мельница въ Со-
хоцинъ.
Вышковъ.
Закрочимъ.

V. въ Августовской Губернии.

Адамовиче.
Антоново.
Бограны.
Доброволя.
Детонинки.
Ясионово и Копытково.
Калварія лит. А.
Кадарышки.
Карклины.
Кидуле лит. А.
Кольно.
Красново.
Лѣсництво.
Людвиновъ лит. А.
Ланцакайме.
Ланкелишки.
Ломжа.

Михнево.
Новогродъ.
Пржеросль.
Прены.
Рачки.
Райгродъ.
Рудавка.
Сейвы.
Серее.
Суражъ.
Шумскъ и Балсупе.
Шилосады.
Удря.
Визна.
Вылковышки.
Виштынецъ.

Ст. 2. Для получения на срокъ, послѣднимъ пунктомъ 4-ой статьи Положенія 10 (22) Мая 1860 года назначенный и сообра-зно 10-й статьѣ того же Положенія, ссудъ Закладными Листами до половиннаго количества цѣнности, определенной соразмѣрно оказавшемуся изъ смѣты дохода, Казна Царства Польскаго бу-детъ приступить къ займамъ подъ залогъ имѣній, въ 1-ой статьѣ указанныхъ, по мѣрѣ размежеванія, смѣтнаго опредѣленія до-ходовъ и устройства этихъ имѣній, съ безсрочнымъ очиншева-ніемъ поселенъ, или съ переходомъ ихъ на законный оккупъ.

Гумино лит. А.
Ясеница.
Киколы.
Леніе Wielkie.
Маколин.
Млава.
Остроłęка.
Пржаснышъ.
Рожанъ.

Sierpe.
Sypniewo.
Szczypiorno.
Trąbin lit. А.
Trzepowo.
Wójtostwo i młyn w Sochocinie.
Wyszków.
Zakroczym.

V. в Губернји Августовской.

Adamowicze.
Antonowo.
Bograny.
Dobrowola.
Detoniszki.
Jasionowo i Kopytkowo.
Kalwarya lit. А.
Kadaryszki.
Karkliny.
Kidule lit. А.
Kolno.
Krasnowo.
Leśnictwo.
Ludwinów lit. А.
Łancakajmie.
Łankieliszki.
Łomża.

Michniewo.
Nowogród.
Przerosł.
Preny.
Raczki.
Rajgród.
Rudawka.
Sejwy.
Sereje.
Suraż.
Szumsk i Bałsupie.
Szyłosady.
Udrya.
Wizna.
Wyłkowyszki.
Wisztynieć.

Art. 2. Dla uzyskania w terminie ustępnym ostatnim artykułu 4-go Prawa z dnia 10 (22) Maja 1860 r. zakreslnym w myśl Art 10-go tegoż Prawa pożyczek w Listach Zastawnych do połowy wysokości szacunku, anszlagiem dochodów wynalezionej, Skarb Królestwa Polskiego przystępować będzie do pożyczek z dobrami w Artykule 1 wymienionemi, w miarę jak dobra te zostaną pomie-rzone, wyanszlagowane i urządzone, z oczynszowaniem włościan wieczystem, lub z przejściem ich na okup prawny.

Ст. 3. Исполнение настоящего Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства.

Данъ въ С. Петербургѣ дня 17 (29) Декабря 1863 г.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Art. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 17 (29) Grudnia 1863 r.

Przez Cesarza i Króla,

p. o. Ministra Sekretarza Stanu, (podpisano) W. Platonow.

Zgodno z oryginałem:

p. o. Ministra Sekretarza Stanu, (podpisano) W. Platonow.

Zgodno z wypisem:

Sekretarz Stanu,

w zastępstwie, Podsekretarz Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący

w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Дзiея оглосzenia 22 Стycznia (3 Lutego) 1864 r.

SPIS UKAZÓW NAJWYŻSZYCH

I POSTANOWIENIA RADY ADMINISTRACYJNEJ KRÓLESTWA,

w Tomie 61 Dziennika Praw zamieszczonych.

I. UKAZY NAJWYŻSZE.

	Stronica
Ukaz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, ustanawiający w mieście Okręgu Poczтового Królestwa Polskiego, Zarząd Pocht w Królestwie	7
w Krasnem Siele dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1862 roku.	
Ukaz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, ustanawiający w mieście Okręgu VII Kommunikacyj, Zarząd Kommunikacyj w Królestwie Polskiem	9
w Krasnem Siele dnia 7 (19) Sierpnia 1862 r.	
Ukaz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, dozwalający udzielać pożyczek Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego i na te dobra, w których nastąpił okup prawny robocizny lub wieczyste oczynszowanie włościan	15
w Krasnem Siele dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1862 r.	
Ukaz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, przepisujący porządek rozpoznawania praw do tytułów honorowych w Królestwie Polskiem	41
w Carskiem Siele dnia 28 Sierpnia (9 Września) 1862 roku.	
Ukaz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, dotyczący zaniechania dalszych dochodzeń na rzecz Skarbu majątków, po przestępcach politycznych pozostałych	45
w Nowgorodzie dnia 8 (20) Września 1862 r.	
Ukaz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, mianujący Dyrektora Pocht w Królestwie oraz jego Pomocnika	71
w Carskiem Siele dnia 2 (14) Października 1862 r.	
Ukaz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, zwiększający opłatę od wyrobu wódki	73
w Carskiem Siele dnia 16 (28) Października 1862 r.	
Ukaz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, uchylający podatek osobisty od oficyalistów i służących dworskich	75
w Carskiem Siele dnia 16 (28) Października 1862 r.	
Ukaz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, uchylający podatek koszerne od żydów	77
w Carskiem Siele dnia 16 (28) Października 1862 roku.	
Ukaz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, dotyczący prawa legitymowania się z pochodzenia szlacheckiego	79
w Carskiem Siele dnia 2 (14) Października 1862 r.	
Traktat handlowy między Rosyą a Turcyą, zawarty pod dniem 22 Stycznia (3 Lutego) 1862 roku	85
Ukaz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, dotyczący zarządzania budowy i reparacyi budowli kościelnych	137
w Petersburgu dnia 8 (20) Stycznia 1863 r.	

Ukaz JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI, określający porządek pociągania duchownych wszelkich wyznań do odpowiedzialności za popełniane kary godne czyny	141
w Petersburgu dnia 26 Grudnia (7 Stycznia) 1862/3 r.	
Ukaz JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI, pozostawiający Namieśnikowi Królestwa zatwierdzanie pensyj emerytalnych w drodze przepisów przyznanych.	193
w Carskiem Siele dnia 7 (19) Maja 1863 roku.	
Ukaz JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI, dozwolający wypuszczenia w obieg trzeciej serji biletów Skarbowych Królestwa Polskiego na jeden milion rubli srebrem	197
w Petersburgu dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1863 roku.	
Ukaz JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI, dotyczący oddania Instytutu Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie pod Zarząd Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.	211
w Carskiem Siele dnia 27 Sierpnia (8 Września) 1863 roku.	
Ukaz JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI, zatwierdzający nową Ustawę Stemplową dla Królestwa Polskiego.	217
w Liwadji dnia 4 (16) Lipca 1863 roku.	
Traktat względem splacenia cla na rzece Skaldzie zawarty między Rosją a Belgią dnia 4 (16) Lipca 1863 roku	359
Ukaz JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI, co do wyznaczania pensyj emerytalnych wdowom i nieletnim dzieciom po osobach służących w Królestwie Polskiem, któreby za przychylność dla Rządu, utracili życie	382
w Liwadji dnia 1 (13) Października 1863 roku.	
Ukaz JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI, utrzymujący na rok 1864 na rzecz Kassy miasta Warszawy opłatę klasyczną i od mięsa.	393
w Petersburgu dnia 3 (15) Grudnia 1863 roku.	
Ukaz JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI, co do zaciągania pożyczek Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w listach zastawnych Okresu III Serji 2-jej na dobra Rządowe	397
w Petersburgu dnia 17 (29) Grudnia 1863 roku.	

II. POSTANOWIENIA RADY ADMINISTRACYJNEJ KRÓLESTWA.

Postanowienie zmieniające format Dziennika Praw od tomu 61 i zniżające jego cenę	4
dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1862 roku.	
Postanowienie dozwolające wywóz srebra z Królestwa za granicę.	13
dnia 14 (26) Sierpnia 1862 roku.	
Postanowienie udzielające Janowi Teodorowi Żarskiemu list przyznania wynalazku na żniwiarkę	21
dnia 1 (13) Maja 1862 roku.	
Postanowienie udzielające Aleksandrowi Augustowi Perier list przyznania na wynalazek udoskonalony fabrykacji cukru	25
dnia 6 (18) Lipca 1862 roku.	
Postanowienie stanowiące zasady dla Kommissyj i Delegacyj Czynszowych i Powiatowych do wyrachowania czynszu	28
dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1862 roku.	

Postanowienie oznaczające sposób reprezentowania nieletnich posiadaczy osad przy umowach o czynszowanie	34
dnia 28 Sierpnia (9 Września) 1862 roku.	
Postanowienie dotyczące zajęcia części gruntu prywatnego w teritorium miasta Włocławka pod drogę żelazną	37
dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1862 roku.	
Postanowie dozwolające starozakonnym utrzymywać apteki	50
dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1862 roku.	
Postanowienie dotyczące zgromadzania Rad miejskich w niektórych miastach Królestwa 3-go rzędu	52
dnia 18 (30) Września 1862 roku.	
Postanowienie przepisujące środki ostrożności i kontroli co do przechowywania trucizn	55
dnia 17 (29) Listopada 1862 roku.	
Postanowienie udzielające Melchiorowi Nolden list przyznania wynalazku maszyny do obłaskiwania wszelkiego gatunku zboża	106
dnia 16 (28) Listopada 1862 roku.	
Postanowienie oznaczające skład Delegacyj Czynszowych w razie nieutworzenia się ich z wyborów lub rozwiązania utworzonych	108
dnia 11 (23) Grudnia 1862 roku.	
Postanowienie zmieniające porządek przepisywania kaucyj urzędników miejskich do nowych posad	111
dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1862 roku.	
Postanowienie wprowadzające ulepszenia w zasadach egzekucyi wszelkich należności ulegających egzekucyi administracyjnej	113
dnia 28 Grudnia (9 Stycznia) 1862/3 roku.	
Postanowienie uchylające opłatę biletową od starozakonnych	116
dnia 28 Grudnia (3 Stycznia) 1862/3 roku.	
Postanowienie stanowiące instrukcyę do postępowania przed Radą Stanu w sprawach z czynszowania	117
dnia 18 (30) Grudnia 1862 roku.	
Postanowienie ustanawiające w Warszawie kursa prawne praktyczne	124
dnia 8 (20) Stycznia 1863 roku.	
Postanowienie stanowiące przepisy o zachowaniu porządku w Szkole Głównej i o jurisdikcyi Władz tejże szkoły	127
dnia 4 (16) Stycznia 1863 roku.	
Postanowienie dozwolające felczerni posiadającym kwalifikacye, zakładać swobodnie izby felcherskie	135
dnia 4 (16) Stycznia 1863 roku.	
Postanowienie zwiększające liczbę pedeli w Instytucie Politechnicznym	150
dnia 8 (20) Lutego 1863 roku.	
Postanowienie dotyczące zajęcia części gruntu z dóbr Powązek, na rozprzestrzenienie cmentarza grzebalnego Powązkowskiego	152
dnia 15 (27) Lutego 1863 roku.	
Postanowienie udzielające Piotrowi Garwie list przyznania na wynaleziony aparat do szlichtowania osnów	153
dnia 22 Lutego (6 Marca) 1863 roku.	

Postanowienie dotyczące zajęcia na użytek publiczny 19-tu posesyj w Warszawie	154
dnia 1 (13) Marca 1863 roku.	
Postanowienie ustanawiające dozory dla Szkół Elementarnych w Warszawie	156
dnia 1 (13) Marca 1863 roku.	
Postanowienie dotyczące komunikowania Prokuratorom Królewskim wszelkich spraw wynikłych z umów między właścicielami dóbr a osadnikami o grunta	159
dnia 15 (27) Marca 1863 r.	
Postanowienie stanowiące tymczasowe przepisy co do utrzymania w należyтым stanie środków komunikacyjnych	160
dnia 29 Marca (10 Kwietnia) 1863 r.	
Postanowienie przywracające wychodząc Bera Neuman do używania praw cywilnych	162
dnia 29 Marca (10 Kwietnia) 1863 roku.	
Postanowienie zatwierdzające Instrukcję o budowie, restauracji i reparacji Kościołów	163
dnia 15 (27) Marca 1863 roku.	
Postanowienie udzielające Janowi-Jerzemu Schaeffer list przyznania wynalazku na suszarnię siodu	184
dnia 15 (27) Kwietnia 1863 roku.	
Postanowienie co do wewnętrznego urządzenia szkół rzemieślniczych w Warszawie	185
dnia 16 (28) Kwietnia 1863 roku.	
Postanowienie co do załatwiania czynności czynszowania z urzędu przez Delegacye Czynszowe zastępcze	191
dnia 30 Kwietnia (12 Maja) 1863 roku.	
Postanowienie udzielające list przyznania Józefowi Spornemu na przyrząd do prasowania domowego	194
dnia 14 (26) Maja 1863 roku.	
Postanowienie przywracające wychodząc Tomasza Skrockiego do używania praw cywilnych	200
dnia 16 (28) Lipca 1863 roku.	
Postanowienie cofające konfiskatę majątku Weroniki z Łąckich Dąbrowskiej	201
dnia 23 Lipca (4 Sierpnia) 1863 roku.	
Postanowienie zatwierdzające Instrukcję dodatkową o wypłatach należytości za dostawę koni pod przejazd Najjaśniejszych Państwa	202
dnia 23 Lipca (4 Sierpnia) 1863 roku.	
Postanowienie udzielające Fryderykowi Frej i Hugonowi Jellinek list przyznania na wynalazek czyszczenia soków burakowych	214
dnia 17 (29) Września 1863 r.	
Postanowienie stanowiące opłatę dodatkową kanonu od niektórych zakładów przemysłowych w Warszawie	353
dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1863 roku.	

Postanowienie stanowiące opłatę dodatkową na rzecz Kasy miasta Stołecznego Warszawy od trunków	385
dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1861 roku.	
Postanowienie stanowiące na rzecz Kasy miasta Stołecznego Warszawy opłaty dodatkowe od paszportów	387
dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1863 roku.	
Postanowienie zwiększające na rzecz Skarbu Królestwa opłatę stempłową od niektórych paszportów	388
dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1863 roku.	
Postanowienie udzielające Augustowi Hoch list przyznania wynalazku na wyrabianie soli z ługu mydlarskiego	390
dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1863 roku.	
Postanowienie podwyższające opłatę od wierzycieli na utrzymanie osób za długi w aresztach osadzanych	394
dnia 17 (29) Grudnia 1863 roku.	